

B

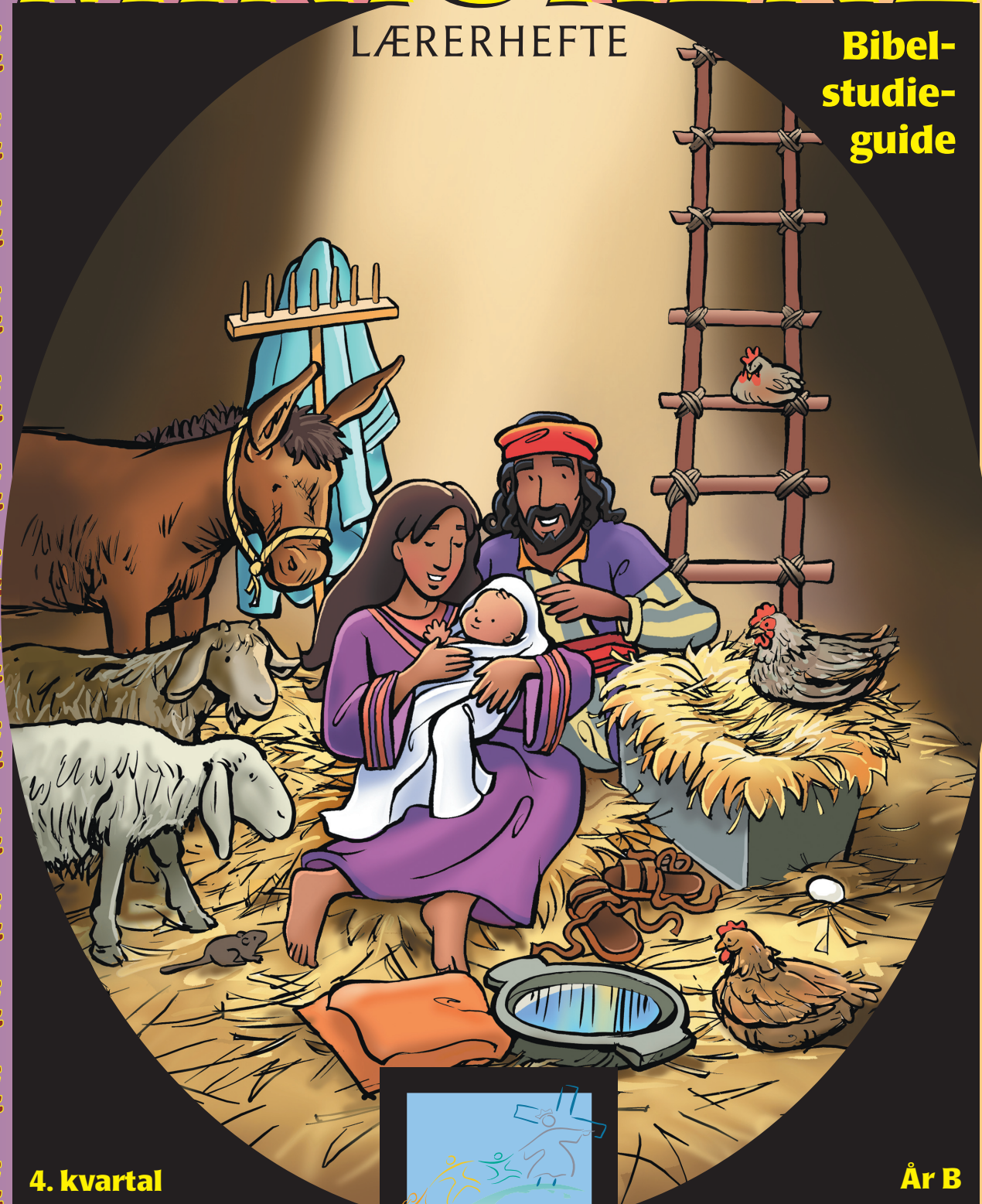
B

MINIORENE

LÆRERHEFTE

Bibel-
studie-
guide

4. kvartal

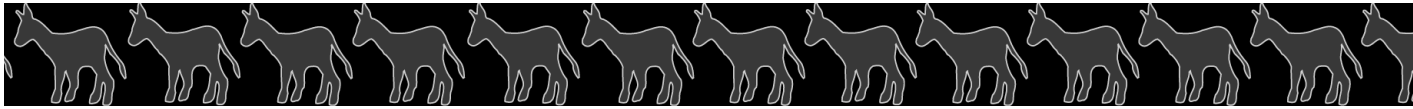
År B

B

B

Grace
LINK
CURRICULUM

Lærer/lederveiledning for Miniorene

**En ressurs for lærere/ledere i sabbatsskolen, alder 6-9.
Plan over GraceLink-leksene.**

År B, 4. kvartal

REDAKTØR
REDAKTØRENS ASSISTENT
REDAKSJONELL ASSISTENT
KOORDINATOR FOR GRACELINK-MATERIELLET
SABBATSSKOLEFORMANN VED GENERALKONFERENSEN
GENERALKONFERENSENS RÅDGIVER
RÅDGIVENDE REDAKTØR
ILLUSTRATØR
ELEKTRONISK BEARBEIDELSE

NORSK OVERSETTELSE OG TILRETTELEGGELSE
GRAFISK BEARBEIDELSE FOR NORSK BOKFORLAG

Patricia A. Habada
May-Ellen Colon
Maria Dunchie
Patricia A. Habada
James W. Zackrison
Lowell C. Cooper
Angel M. Rodriguez
Kim Justinen
Michael Seymour
Stephen Lanto
Gullveig Tenål
Bjørn Kendel

En utgivelse av: Sabbath School and Personal Ministries Department
General Conference Corporation of Seventh-day Adventists
12501 Old Columbia Pike
Silver Spring, MD 20904-6600, U.S.A.

GraceLink-materiell kan bestilles hos Norsk Bokforlag, PB 103, 3529 Røyse, på tlf. 32161550, faks 32161551 eller via e-post: salg@norsk bokforlag.no
Informasjon om GraceLink er lagt ut på internett på adressen www.norsk bokforlag.no

Bibelhenviisningene er hentet fra 1978-oversettelsen av Bibelen.

De fleste sangene er hentet fra *Barnesangboka* – Lunde Forlag, *Barnas Lovsang* – Norsk Søndagsskoleunion, *Min båt er så liten; Sanger for de minste* – Lunde Forlag, *Hjertesanger* – Alterna Trykk, *Vi synger med de minste* – Norsk Bokforlag og *Spre Gleden!* – Norsk Bokforlag

Kort om forfatterne:

Rene Alexenkon Evans er forfatter og redaktør og bor i Nashville, Tennessee, USA.

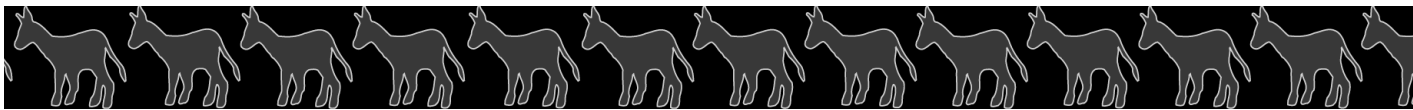
Noelene Johnsson er leder for barnearbeidet i Den Nordamerikanske Divisjon, USA.

Denise Valenzuela er leder for mediaavdelingen i «The Columbia conference» i Columbia, Maryland, USA.

I tillegg til disse tre har også en rekke andre forfattere fra flere deler av verden vært med på å utforme leksene.

SPESIELL TAKK

Spesiell takk til **Bailey Gillespie** og **Stuart Tyner** fra «John Hancock Center for Youth Ministry» ved La Sierra University for deres grunnleggende arbeid i planleggingen av GraceLink-materialet.

Innhold:

FELLESSKAP: Vi oppmuntret hverandre til å følge Jesus.

1. Kjemper og gresshopper	10
2. På flukt fra Jeriko	20
3. Den brusende elven blir krysset	30
4. Murene raser!	40

TJENESTE: Vi kan tjene Gud hvor vi enn er.

5. Mistet og funnet!	50
6. Gutten som gjorde sitt beste	60
7. Ikke mer igjen!	70
8. Hans navn er Johannes	80

NÅDE: Gud er vår beste venn.

9. Den store gaven	90
10. Ikke vær redd!	100
11. En gave til meg?	110
12. Den natten da englene sang	120
13. Som du har sagt, Herre	130

Leksenes innhold og hensikt:

Lekse én til fire handler om å oppmuntre hverandre til å følge Jesus

- Vi oppmuntrer hverandre til å følge Jesus.
- Sammen med menighetsfamilien vår lytter vi og lærer om det som er viktig.
- Gud gir oss ledere som hjelper oss til å gjøre store ting for ham.
- I Guds menighet samarbeider vi med hverandre.

Lekse fem til åtte lærer oss at vi kan tjene Gud hvor vi enn er

- Vi tjener Gud hvor vi enn er.
- Vi tjener Gud når vi lærer å gjøre vårt beste.
- Når vi hjelper og støtter andre, lar vi dem blir kjent med Gud.
- Vi kan forberede andre på å blir kjent med Gud når vi hjelper dem med det de trenger.

Lekse ni til tretten handler om at Gud er vår beste venn

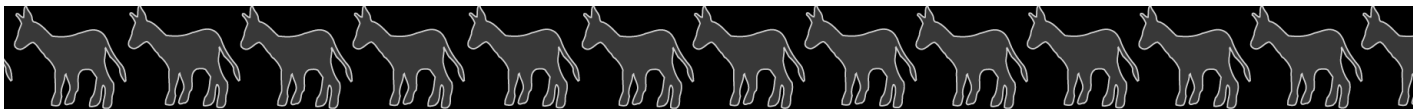
- Jesus er Guds gave til oss.
- Gud er vår venn; vi trenger ikke å være redde for ham.
- Gud gir perfekte gaver, og hans største gave er Jesus.
- Jesus gir oss glede!
- Jesus gir oss håp!

Guds nåde. Ordet nåde hjelper oss til å forstå Guds kjærlighet til menneskene i praksis. Hans kjærlighet er ikke noe vi kan gjøre oss fortjent til.

- Nåde er Guds kjærlighet som gir oss Jesus Kristus som et offer for våre synder.
- Nåde er Guds kjærlighet som oppmuntrer oss til å ta imot det offeret.
- Nåde er Guds kjærlighet som inspirerer oss til å gi respons med sang og tilbedelse.
- Nåde er Guds kjærlighet som gir oss visdom og styrke til å behandle andre med kjærlighet og respekt, på samme måte som han behandler oss.

Velkommen til GraceLink: Nåden – bindeleddet mellom Gud og oss. Guds nåde er kraft. Nåden er den ubegrensede, sikre og evige kraften som finner deg og fyller deg med alt du trenger for å leve et fullverdig og lykkelig liv med Gud.

Til lederne/lærerne

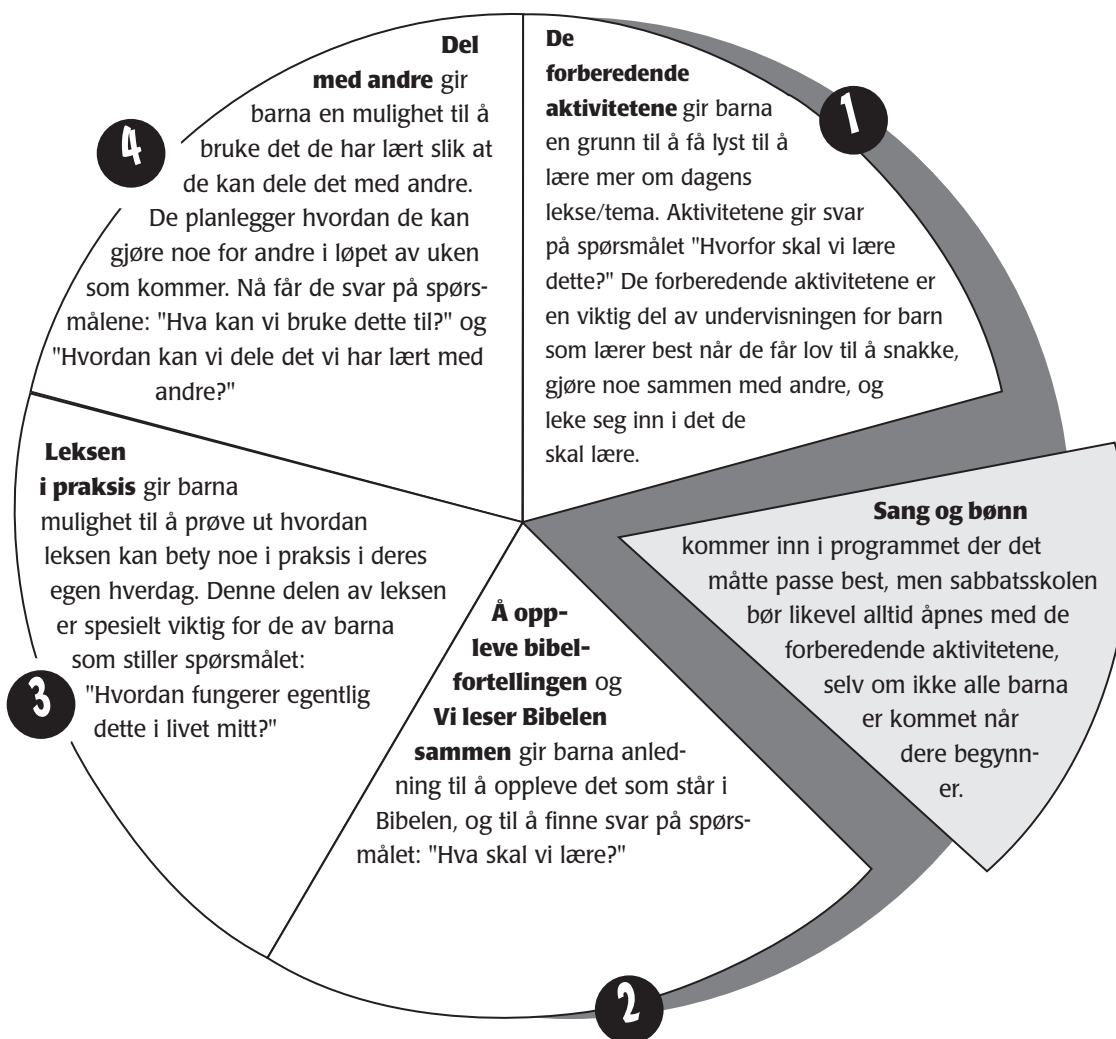
Disse lærerveiledningene er utviklet for å:

A. Gi en innføring i leksen på sabbaten, slik at barna vil få lyst til å holde på med den samme leksen hjemme i løpet av uken.

B. Fokusere på ett budskap – "Den røde tråden" – i løpet av den tiden sabbatsskolen foregår. Fokusere på ett aspekt av Guds nåde, og hvordan vi gir respons på denne nåden med tilbedelse. Fokusere på hvordan nåden gir oss kraft til å vise kjærlighet i mellommenneskelige relasjoner. Fokusere på vår tjeneste i en verden som ble skapt ved Guds kjærlighet, og som blir opprettholdt av denne.

C. La barna få oppleve aktiv læring, slik at de blir mer åpne for virkelig å ta Bibelens sannheter inn over seg. Disse opplevelsene blir fulgt opp av oppsummering. Under oppsummeringen stiller læreren/lederen spørsmål for å få barna til å tenke over hva de opplevde, forstå opplevelsen, og å se måter de kan bruke det de har opplevd i hverdagen på.

D. Nå fram til hvert enkelt barn på den måten hun eller han lærer best. Ved å følge den naturlige læringsprosessen disse leksene er basert på, vil barna også bli kjent med ukens budskap – "Den røde tråden" – på en måte som vil fange deres oppmerksomhet og fantasi.

E. Involvere de voksne i sabbatsskolen

Involvere de voksne i sabbatsskolen på en ny og fleksibel måte. En

liten gruppe barn kan ledes av én voksen. Større grupper kan ledes av én lærer/leder som samarbeider med flere medhjelpere. Slik kan barna få den voksnes oppmerksomhet på samme måten som i

smågrupper. Barna får gode forutsetninger for læring, og det kreves svært lite forberedelse av medhjelperne.

Et kreativt alternativ er å la lærere/ledere som selv føler at deres personlighet egner seg særlig godt til å lede gitte aktiviteter, tar ansvar for disse. (For eksempel kan en som er glad i sang og musikk lede *Sang og bønn*, en som liker drama kan lede *Å oppleve bibelfortellingen*, og en som liker å holde på med formingsaktiviteter kan lede *Vi deler det vi har lært med andre*.)

Slik får du mest nytte av denne lærerveiledningen

Forsøk så langt det er mulig å følge den rekkefølgen som er foreslått i «Program», men tilpass gjerne leksen slik at den blir best mulig i forhold til gruppens størrelse, barnas alder og modenhet, antall medhjelpere og romforhold.

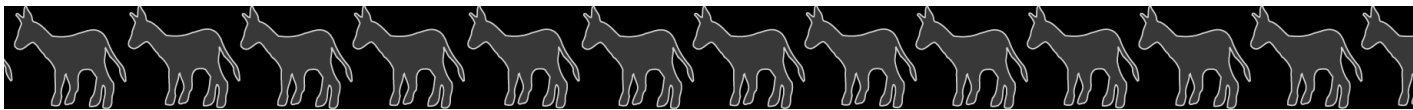
Se igjennom aktivitetene i leksen i god tid. Slik kan du alltid være forberedt til å ha med det nødvendige materialet som kan avgjøre om det vi ønsker å formidle blir husket eller glemt.

Før kvartalet begynner, bør følgende materiell ligge klart i sabbatsskolens lokaler:

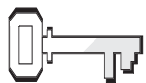
- Bibler
- Store ark (gjærne A3 og større) og/eller papirruller med gråpapir
- A4 ark
- Fargede ark
- Blyanter, kulepenn og tegnesaker
- Lim, sakser, tape, glitter/glitterpenn og lignende
- Hyssing og/eller garn
- Rekvisitter som kan brukes til å lage kostymer som minner om klærne brukt på Bibelens tid. (For eksempel tradisjonelle rutete eller stripete opp-

- vaskhåndklær til hodeplagg, badekåper og/eller laken til klesdrakter, og eventuelt sikkerhetsnåler til å feste disse med.)
- Skjerf som kan brukes til å «sette bind for øynene» på barna.
- Ballonger
- Gummistriker
- Smågaver til barna
- CD-spiller
- Bred tape
- Skjøteledning

NB! Side 7 og 8 er fjernet fra det norske heftet.

Lekse	Bibelfortelling	Henvisninger	Minnevers	Den røde tråden	Materiell
FELLESSKAP: Vi oppmuntrer hverandre til å følge Jesus.					
Lekse 1	De tolv speider ut Kanaan	4.Mos. 13,1-3, 17-33; <i>A&O 1, kap. 34</i>	Heb. 10,25 – midtre del)	Vi oppmuntrer hverandre til å følge Jesus.	Se s. 10
Lekse 2	Rahab hjelper speiderne	Jos. 2, <i>A&O 2, kap. 9, s. 78</i>	Matt. 6,33	Sammen med menigheten lærer vi det som er viktig.	Se s. 20
Lekse 3	Israelittene krysser Jordan	Jos. 3,4 og 5, vers 1 <i>A&O 2, kap. 9</i>	Jos. 3.5 – siste del	Gud gir oss gode ledere.	Se s. 30
Lekes 4	Jeriko faller	Jos. 6, <i>A&O 2, kap.10</i>	Sal. 133,1	I Guds menighet samarbeider vi med hverandre.	Se s. 40
TJENESTE: Vi kan tjene Gud hvor vi enn er.					
Lekse 5	Jesus i tempelet som tolvåring	Luk.2; <i>A&O 4, kap. 8</i>	5. Mos. 6,5	Vi kan tjene Gud hvor vi enn er.	Se s. 50
Lekse 6	Jesu barndom	Luk. 2,40 og 52; Matt. 13,55; Mark.6,3; Joh. 7,15 <i>A&O 4, kap. 7 og 9</i>	Fork. 9,10 – første del	Jeg tjener Gud når jeg lærer å gjøre mitt beste.	Se s. 60
Lekse 7	Jesus forvandler vann til vin	Joh. 2,1-11; <i>A&O 4, kap. 15</i>	1. Pet. 4,10 – første del	Når vi hjelper andre, lar vi dem bli kjent med Gud.	Se s. 70
Lekse 8	Johannes døperens fødsel og liv	Mark. 1,1-12, Luk. 1,5-25 og 57-80, Joh. 1,15-34 <i>A&O 4, kap. 10</i>	Luk. 1,76 – (siste del)	Vi kan forberede andre på å bli kjent med Gud når vi hjelper dem med det de trenger.	Se s. 80
NÅDE: Gud er vår beste venn.					
Lekse 9	Engelen Gabriel besøker Maria	Luk. 1,26-38; 46-55 <i>A&O 4, kap. 8, s. 61 og 10, s.71-72</i>	2. Kor. 9,15	Jesus er Guds gave til meg.	Se s. 90
Lekse 10	Sakarja, Maria og hyrdene på marken	Luk. 1,13,19 og 30; 2, 10; <i>A&O 4, kap. 4 og 10</i>	Luk. 2,10 – siste del	Gud er vår venn; vi trenger ikke å være redde for ham.	Se s. 100
Lekse 11	Jesus blir født i en stall	Luk. 2,1-7; <i>A&O 4, kap. 11</i>	Jak. 1,17 – første del	Gud gir perfekte gaver, og hans største gave er Jesus.	Se s. 110
Lekse 12	En engel snakker til hyrdene	Luk. 2,8-20 <i>A&O 4, kap. 4</i>	Luk. 2,10 – siste del og 11)	Jesus gir oss glede!	Se s. 120
Lekse 13	Jesusbarnet blir velsignet i tempelet	Luk. 2,21-38; <i>A&O 4, kap. 5</i>	2. Tess. 2,16	Jesus gir oss håp!	Se s. 130

Henvisninger

4. Mosebok 13,1-3,
17-33;
Alfa og Omega 1, kap. 34

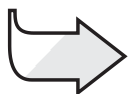
Minnevers

«La oss heller
oppmuntre hverandre,...»
(Hebreerne 10,25
– midtre del)

Mål

At barna skal:
Vite at vi skal
oppmuntre hverandre
til å følge Jesus.
Føle samhørighet
med dem som
deler vårt håp.
Gi respons ved
å se etter muligheter
til å dele håp
og oppmuntring.

Den røde tråden

Vi oppmuntrer hverandre
til å følge Jesus.

Kjemper og gresshopper

Månedens tema:

Vi oppmuntrer hverandre til å følge Jesus.

Kort sammendrag av bibelfortellingen

Israelittene er endelig framme ved grensen til Kanaan. Tolv høvdinge/speidere blir sendt i forveien til Det lovede landet. Ti av dem ser uoverstigelige hindringer i forhold til å skulle innta landet. Bare to – Kaleb og Josva – stoler på at Gud er større enn noen hindring. De motløse ordene fra de ti speiderne setter folket i opprør, og de truer med å steine Josva og Kaleb. Herren forteller opprørerne at ingen av dem kommer til å gå inn i Kanaan. De skal vandre i ørkenen i 40 år, og barna deres vil innta Kanaan etter at de selv er døde i ørkenen.

Denne leksen handler om fellesskap

Negativitet og motløshet er to av Satans mest effektive redskaper for å hindre Guds folk fra å følge Herrens ledelse. Gud trenger mennesker som vil reise seg mot Satans verk av negativitet og motløshet, gjennom å oppmuntre andre i fellesskapet ved å vise dem til deres ufeilbarlige og pålitelige leder – Herren selv. Vi kan stole på at han med full sikkerhet skal føre sitt folk trygt fram til Det lovede landet.

Lærerens «verdt å vite»

«Selv om Kadesj bare var en oase i ørkenen, var stedet like fullt et veiskille i Israels historie. Da speiderne kom tilbake til Kadesj etter å ha utforsket det nye landet, måtte folket bestemme seg for enten å gå inn i landet eller å trekke seg tilbake. De valgte å trekke seg tilbake, og ble dømt til å vandre i ørkenen i 40 år. Det var også i Kadesj at Moses var ulydig mot Gud (4. Mosebok 20, 7-12). På grunn av dette skulle heller ikke han få gå inn i Det lovede landet. Aron og Miriam døde i Kadesj, da heller ikke de kunne gå inn i Det lovede landet. Kadesj lå nær den sørlige grensen til Kanaan, men på grunn av israelittenes manglende tro trengte de mer enn en menneskealder for å gå fra Kadesj til Det lovede landet.» (Life Application Bible, New Revised Standard Version, Iowa: World Bible Publishers, Inc., 1989, p.225).

Dekorering av rommet

På et utvalgt sted i rommet setter du opp noe som kan representere Jerikos murer med huset til Rahab på muren. Et annet sted setter du en figur, gjerne klippet ut i papp, av en veldig høy person (den bør helst nå helt til taket) kledd i rustning. Denne figuren representerer kjempene i Kanaan. Tegn og klipp ut en gresshoppe i naturlig størrelse og sett den ved foten til kjempen. En svær drueklase (tegnet og klippet ut, helst av stiv kartong, eller laget av pappmasjé) kan gjerne plasseres et annet sted i rommet ved siden av fikener og granatepler.

Program

Program	Minutter	Aktiviteter	Dette trenger du:
Velkommen	Til alle er kommet	Ønsk barna velkommen. Er de glade/bekymret?	Ingenting
1 Forberedende aktivitet	Inntil 10	A. <i>Oppmuntrende ord</i> B. <i>Samarbeid er tingen!</i> C. <i>Oppmuntre blindebukken</i>	En liten blokk med selvklebende ark Skrivesaker Store strikker eller garn/hyssing Eple / appelsinbåter / annet godt Skjerf eller lignende Evt. bred tape/maskeringstape
Ditt valg Sang og bønn*	Inntil 10	Fellesskap Sang Misjon Kollekt Bønn	Diverse sangbøker <i>Barnas Misjon</i> Kollektkurv pyntet med ekte eller kunstige druer Ingenting
2 Bibelfortellingen	Inntil 15	Å oppleve fortellingen Vi leser Bibelen sammen	Kostymer som minner om klesdrakten brukt på Bibelens tid, en stor "drueklase" med store druer (kan gjerne være kunstig - bruk fantasien!) som kan bæres av to barn og fikener og granatepler, om mulig Tavle/whiteboard/flip-over kritt/tusj og bibler
3 Leksen i praksis	Inntil 15	<i>Oppmuntringsleken</i>	Ingenting
4 Del med andre	Inntil 15	<i>Oppmuntrende kort</i>	Fargede ark, tegnesaker, bilder av frukt (evt. klistremerker av frukt), garn og lim

***Sang og bønn kommer inn i programmet der det måtte passe best.**

Velkommen

Ønsk barna velkommen ved døren. Spør dem om hvordan de har hatt det i løpet av uken som er gått – hva de er glade for/bekymret over. La dem begynne med den forberedende aktiviteten du har valgt å bruke.

1

Forberedende aktiviteter

Velg den eller de forberedende aktiviteten/e du synes passer best for din gruppe.

A. Oppmuntrende ord

Du trenger:

- en liten blokk med selvklebende ark
- skrivesaker

La barna jobbe sammen to og to. Sørg for at én i hvert par kan skrive, så fremt dette er mulig. (Vær diskret, dette kan være et vanskelig tema i denne aldersgruppen!) La barna få skrive så mange oppmuntrende og positive lapper som mulig, som de så setter på hverandre. (NB! Hold et øye med at alle lappene faktisk er vennlige og at alle får lapper – ingen må føle seg utelatt!)

Oppsummering

De voksne hjelper barna med å lese lappene og bekrefte det de har skrevet. Spør: **Hvordan var det å skrive oppmuntrende lapper til de andre på sabbatsskolen? Hvordan var det å lese det dere hadde skrevet til eller om hverandre? Hvis dere hadde det ekstra vanskelig, og noen gav dere oppmuntrende ord; hvordan tror dere det ville vært?** (Ville fått det bedre. Ville gitt håp.) Les Hebreerne 10,25 høyt. **De ordene vi bruker er viktige. De kan gi håp til andre mennesker. La oss huske på «Den røde tråden» denne uken:**

VI OPPMUNTRER HVERANDRE TIL Å FØLGE JESUS.

B. Samarbeid er tingen!

Du trenger:

- store strikker eller garn/hyssing
- eple og/eller appelsinbåter eller andre godsaker

La barna sette seg i en ring. (Stor klasse: Del barna inn i grupper på 8 – 10.) Be dem om å holde den de sitter ved siden av i hendene for så å holde dem opp. Nå setter du en stor strikk (pass på at den ikke strammer! Bruk evt. garn/hyssing!) rundt hvert par hender. Alle i ringen skal være «bundet sammen» på denne måten. Nå legger du noe godt å bite i foran hvert av barna. Si at de kan forsyne seg. De vil antagelig protestere og si at de ikke kan. La dem få litt tid til å finne ut av hvordan de kan spise alle sammen. Dersom det blir nødvendig, forteller du dem at hver og en av dem må mate han eller hun som sitter til høyre for dem.

Oppsummering

Spør: **Hva var det som skjedde her?** (Vi måtte mate en annen; vi ble matet.) **Var det vanskelig?** (Ja; kanskje.) **Var det morsomt? Hva har dere lært om å være bundet sammen med andre?** (Man må hjelpe hverandre. Det én person gjør, har noe å si for hvordan alle de andre får det.) **Hvordan kan vi sammenligne det vi akkurat har gjort med menigheten vår?** (I menigheten må vi hjelpe hverandre.) Les høyt fra Hebreerne 10,25. **La oss si «Den røde tråden» sammen:**

VI OPPMUNTRER HVERANDRE TIL Å FØLGE JESUS.

C. Oppmuntre blindbukken!

Du trenger:

- skjerf eller lignende
- ev. bred brun tape/maskeringstape

Lag et «hinderløp» av stoler, bord og/eller andre møbler. (Du kan også velge å lage en «labyrinth» ved å feste tape til gulvet. La ett barn av gangen gå gjennom ruten som blindbukke. Forklar barna at de skal heie fram «blindbukken» når denne går riktig vei, men ikke når hun eller han går galt. Det er ønskelig at alle som vil får muligheten til å prøve seg.

Oppsummering

Var det vanskelig å gå denne ruten med bind for øynene? (Ja!)

Var det enklere når dere fikk hjelp av de andre? (Ja; tror det.) **De oppmuntringene vi får fra andre mennesker som ønsker at ting skal gå bra for oss, kan vise seg å avgjøre om vi klarer det vi ønsker å få til eller om det blir for vanskelig.**

Hva kan dette lære oss om hva vi kan gjøre for andre mennesker i menigheten?

Les høyt fra Hebreerne 10,25. **Noen mennesker trenger å bli oppmuntret til å følge Jesus. La oss si «Den røde tråden» for i dag sammen:**

VI OPPMUNTRER HVERANDRE TIL Å FØLGE JESUS.

Sang og bønn

Ditt valg

Felleskap

Snakk sammen om hvordan barna har hatt det i løpet av uken som er gått – hva de er glade for/bekymret over (bruk skjønn). Sett av tid til å dele erfaringer fra leksen de har hatt denne uken. Marker fødselsdager og andre viktige begivenheter. Ønsk besøkende spesielt velkommen og fortell alle hva de heter.

Forslag til sanger

- «Mange har det ikke bra» (*Barnas Lovsang nr. 141 a og b, Barnesangboka nr. 187 B og N*)
- «Gjør noen glad» (*Barnas Lovsang nr. 31 a og b*)
- «Det betyr langt mer enn du tror» (*Barnas Lovsang nr. 190 a og b*)
- «Smil og vær glad» (*Hjertesanger nr. 16*)
- «Vi vil si det» (*Spre gleden*)

Misjon

Bruk fortellingen i «*Barnas Misjon*». Hvem var oppmuntrende i denne fortellingen? Hvem var det som trengte oppmuntring?

Kollekt

Si: Kollekten vår i dag går til å la andre få høre oppmuntrende ord slik at de kan få lyst til å følge Jesus.

Du trenger:

- kollektkurv pyntet med ekte eller kunstige druer

Bønn

Foreslå for barna at de ber oppmuntrende bønner for hverandre. Del gjerne gruppen opp i mindre grupper dersom dere er mange. (Ingen må føle seg presset til å be høyt. En voksen ber for dem som ikke ønsker dette.)

Bibelfortellingen

Å oppleve fortellingen

Du trenger:

- kostymer som minner om klesdrakten brukt på Bibelens tid
- en stor «dru eklase» med store druer (kan gjerne være kunstig – bruk fantasien!) som kan bæres av to barn
- fikener og granatepler, hvis det er mulig å få tak i dette

La barna bli involvert i denne interaktive fortellingen ved å be dem om å svare når du sier visse ord.

Når du sier: Svarer de med å si:

Gud... *Han er med oss!*
Høvdingene... *(De holder seg for ørene mens de sier:) Ikke hør på dem!*

Kaleb/Josva *Han (eller de) forteller sannheten!*

Frukt/druer/melk og honning *Nam, nam!*

Hvis klassen er stor, velger du tolv barn som reiser ut som «speidere» og kommer inn med «dru eklasen», fikener og granatepler når dere kommer til denne delen av fortellingen. (Denne gruppen bør likevel være i nærheten slik at de hører hele fortellingen!) De andre barna tar del i den interaktive fortellingen

Fortell eller les fortellingen.

Israels folk var kommet fram til grenseområdene til Kanaan, og nå var de fulle av spørsmål. Hvordan var Det lovede landet? Hvordan var menneskene som bodde der? Var det mange av dem eller bare noen få? Var de sterke eller svake? Hva slags byer bodde de i? Hvordan var jorden der og hva dyrket menneskene? For at de skulle få svar på alle disse spørsmålene sa **Gud (han er med oss!)** til Moses at han skulle velge en leder fra hver stamme. Disse skulle ta seg inn i landet og utforske det. (Dersom klassen er stor nok, kler du opp tolv barn i forkant av at du begynner på fortellingen.) «Finn ut av hvordan landet er,» sa Moses, «Vær modige og ta med dere noe av **frukten (Nam, nam!)**

som vokser der!» (De tolv barna går evt. til en annen del av rommet.) De tolv mennene var borte i 40 dager. Israelittene må ha vært veldig spente da de så mennene komme tilbake til leiren. (Høvdingene kommer tilbake til utgangspunktet med en kjempestor drueklase, fikener og granatepler.) Folket skyndte seg av sted for å få høre hva de hadde å rapportere! Så snart folkemengden hadde roet seg ned, begynte mennene å snakke.

«Landet flyter virkelig av **melk og honning (Nam, nam!),**» fortalte de. (To av barna viser fram «dru eklasen») «Her er frukten!» **(Nam, nam!)** De viste israelittene en drueklase som var så stor at det måtte to mann til for å bære den éne klasen. (La de barna som holder granatepler og fikener vise dem fram nå.) «Slike flotte **fikener og granatepler (Nam, nam!)** vokser det også der!» Israelittene ble ordentlig begeistret! Det var akkurat dette de hadde håpet å få høre!

«Men,» fortsatte høvdingene (Ikke hør på dem!), «folket som bor der er sterkt og byene er også sterke og veldig store!»

«Hva?!» **Kaleb (Han forteller sannheten!)** kunne ikke tro sine egne ører! Hva var det de andre **høvdingene (Ikke hør på dem!)** sa? Han hadde jo selv vært med på å utforske landet! Han hadde sett landet med egne øyne, og han visste at **Gud (Han er med oss!)** ville gi det til dem. Likevel kunne han høre klagingen og sutringen fra folket spre seg som ild i tørt gress. De var allerede blitt motløse! Derfor skyndte han seg å snakke til dem.

«Vi vil dra opp og vinne landet.» oppmuntret han dem raskt. «Vi skal nok få det i vår makt.»

Men ti av de andre **høvdingene (Ikke hør på dem!)** sa imot med én gang. «Vi kan ikke gå til angrep på dette folket, for de er sterkere enn oss. Alle mennene vi så der var store og sterke! Vi så til og med kjemper der! Vi følte oss som gresshopper i forhold til

dem, og det var nok slik de så på oss også!»

Israelittene ble motløse på ny, og de gråt hele natten! «Bare vi hadde fått dø i Egypt eller til og med her i ørkenen!» ropte folket. «Hvorfor fører Herren oss til dette landet? Vi kommer til å bli drept i kampen, og konene og barna våre kommer til å bli tatt til fange. La oss velge en leder og reise tilbake til Egypt!»

Moses og Aron kastet seg ned med ansiktet mot bakken. De var helt fortvilet! **Kaleb (Han forteller sannheten!)** og en av de andre som hadde vært med på å utforske landet, **Josva, (Han forteller sannheten!)** rev i stykker klærne sine i fortvilelse. De løftet hendene sine for å vise folket at de ønsket stillhet. «Det landet vi har utforsket er veldig godt,» ivret de. «**Gud (Han er med oss!)** er med oss. Ikke vær redde for folket i landet!»

Men folket ville ikke høre på **Kaleb og Josva (De forteller sannheten!)**. De ville heller høre på den triste rapporten fra de andre ti **høvdingene (Ikke hør på dem!)** som tok motet fra dem. Folket ble i riktig dårlig humør, og snart murret de om at de ville steine både Moses og Aron, **Kaleb og Josva (De forteller sannheten!)**.

«Stein dem! Stein dem! Stein dem!»

Da var det at Herrens herlighet, et blendende lys, viste seg i møteteltet for alle israelittene. Folket tok noen skritt bakover. De var redde. De blingset og holdt hendene foran øynene for å forsøke å se. Så talte Herren: «Hvor lenge skal dette folket la være å tro på meg, enda jeg har gjort så mange

tegn blant dem? Ikke én av de voksne som så de miraklene jeg gjorde i Egypt og i ørkenen skal få se Det lovede landet. De skal dø i ørkenen. Barna skal jeg føre inn og de skal bli kjent i det landet dere ikke ville vite noe av.» Men Herren sparte **Kaleb og Josva (De forteller sannheten!)** fordi de forsøkte å oppmuntre folket til å være glade og til ikke å ha så mange bekymringer. De hadde oppmuntret folket til å følge Herren.

Oppsummering

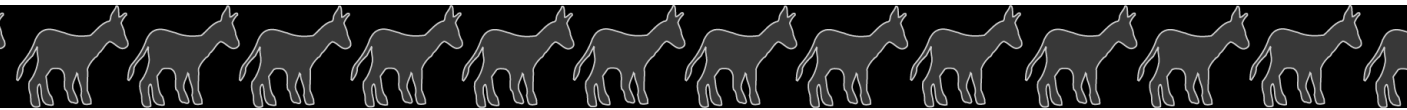
Spør: **Hvor mange høvdinge dro av sted for å utforske landet?** (Tolv.) **Hvorfor var ti av disse høvdingene redde for å innta landet?** (De stolte ikke på Gud.) **Hva var det som gjorde at Kaleb og Josva var så sikre på at de kunne innta landet?** (De visste at Gud ville hjelpe dem.) **Hva tenkte Gud om dem som spredte motløshet blant folket?** (Han visste at de ikke var klare til å gå inn i Det lovede landet.) **Hva synes dere om dem som spredte motløshet blant folket?** (Liker ikke det de gjorde, begynner å føle seg motløse selv.) **Hvor viktig er det å være en som oppmuntre andre?** (Veldig viktig.) **Nå leser vi fra Hebreerne 10,25 – midtre del – sammen: (La oss heller oppmuntre hverandre...)** **La oss si «Den røde tråden» sammen:**

**VI OPPMUNTRER HVER-
ANDRE TIL Å FØLGE JESUS.**

Minneverset:

Si minneverset som talekor mens dere klapper rytmen til. Gjenta flere ganger inntil dere blir riktig flinke!

Vi leser Bibelen sammen

Du trenger:

- tavle/white-board/flip-over
- kritt eller tusj
- bibler

Skriv opp hendelsene og skriftstedene slik at alle kan se det (uten svarene.) La barna komme med forslag til å få satt hendelsene i riktig rekkefølge. Skriv nr. 1. ved det som hendte først, nr. 2. ved det neste som hendte, osv. Nå ber du barn som kan og ønsker om å lese bibelverset som står referert. Slik finner dere ut om dere har satt hendelsene i riktig rekkefølge.

(2) ___ Moses forteller høvdingene hva de skal se etter. (4. Mosebok 13,17-20)

(3) ___ Høvdingene finner en kjempstor drueklase, fikener og granatepler. De kommer tilbake etter 40 dager. (4. Mosebok 13,23 og 25)

(1) ___ Herren taler til Moses og ber ham sende ut høvdingar for å utforske landet. (4. Mosebok 13,1-3)

(4) ___ Høvdingene kommer med gode og dårlige nyheter om Kanaan. (4. Mosebok 13,26-28)

(5) ___ Kaleb forteller folket at han tror de kan innta landet. (4. Mosebok 13,30)

Oppsummering

Spør: **Hvilken side tror dere at dere ville vært på hvis dere hadde vært der den gangen høvdingene rapporterte fra Kanaan?** (Kaleb sin side, de andre ti sin side.) **Synes dere at de ti høvdingene gav en skremmende rapport?** (Ja, nei). **Hvorfor det?** (Fordi kjemper er skumle; Gud er større enn kjemper, etc.) **Hva kommer dere til å gjøre når noe skremmer dere?** (Stole på Gud; bli engstelige, løpe vekk, etc.) **La oss si «Den røde tråden» sammen.**

VI OPPMUNTRER HVER-ANDRE TIL Å FØLGE JESUS.

3

Leksen i praksis

«Oppmuntringsleken»

Si: **Kaleb og Josva fant en måte å oppmuntre på mens alle de andre spredte motløshet. I Hebraerne 10,25 står det: «La oss heller oppmuntre hverandre...» Nå skal jeg beskrive forskjellige situasjoner for dere. Dere skal prøve å finne ut av hvem som kan trenge oppmuntring, bortsett fra dere selv. Hvilke oppmuntrende ord kan dere si til denne personen?**

1. Det har skjedd noe uventet hjemme; du må bli hjemme og hjelpe pappa istedenfor å dra på piknikk med vennene dine. (Pappa; «Bare rolig, pappa. Jeg er her for å hjelpe deg – dette skal gå bra!»)

2. Den syke broren din vekket

deg gang på gang i løpet av natten. Nå får han lov til å bli hjemme fra skolen mens du må stå opp og dra av sted. (Broren din; «Du blir nok snart bedre!»)

3. Vikaren deres er skikkelig kjedelig, og du har ikke noe lyst til å følge med på det han eller hun sier. Du kunne ønske at klasseforstanderen din var tilbake på skolen. (Vikaren; «Det er fint at du kunne komme og undervise oss mens klasseforstanderen vår er syk!»)

4. Fettene og kusinene dine gir deg hele tiden klær de er blitt for store til å bruke selv. Det virker som om du aldri skal få egne nye klær. (Foreldrene dine (fordi de kanskje tror at du ikke er fornøyd); «Jeg er jammen glad for at jeg har så mange fettene og kusiner!»)

Oppsummering

Les 4.Mosebok 14,1. **Folket ble så**

motløst at de gråt hele natten. Hvem gav de skylden for at de var så motløse? (Gud, Moses og Aron, Josva og Kaleb) **Hvem synes dere burde fått skylden, og hvorfor synes dere det?** (De motløse høvdingene og dem selv; fordi de ikke stolte på Gud, de hørte

ikke på oppmuntringene fra Josva og Kaleb; de valgte å høre på dem som klagde.) **Hva gjør Guds barn istedenfor å velge å være motløse?**

**VI OPPMUNTRER HVER-
ANDRE TIL Å FØLGE JESUS.**

4

Del med andre

Oppmuntrende kort

Du trenger:

- fargede ark, gjerne tykke
- tegnesaker
- bilder av frukt/kopierings-original
- evt. klistremerker med fruktmotiv
- evt. garn og lim

Si: **Da Moses sendte ut de tolv høvdingene for å utforske Kanaan, bad han dem om følgende: «Vær modige og ta med dere noe av landets frukt!»** (Se 4.

Mosebok 13,20) **Det var meningen å oppmuntre folket på vei til Kanaan ved å vise dem den flotte frukten.** Les høyt fra Hebreerne 10,25, hele teksten. **Vi trenger også oppmuntring mens vi venter på at Jesus skal komme tilbake.**

La barna lage fargerike kort med det materiellet de har fått utdelt. La dem skrive minneverset på eller i kortet. (Du kan velge å bruke kopieringsoriginaler som finnes bakerst i heftet.)

Oppsummering

Når kortene er ferdige, oppfordrer du barna til å gi kortene til noen som kan trenge en oppmuntring. Foreslå at de samtidig som de gir bort kortet, også husker på å si noe koselig til hun eller han som får det. Foreslå at de også forteller at Gud ønsker at vi skal oppmuntre hverandre. Spør: **Hva tror dere at dere selv hadde syntes om å få et av disse kortene? Hva skal vi huske på å gjøre denne uken?**

**VI OPPMUNTRER HVER-
ANDRE TIL Å FØLGE JESUS.**

Avslutning

Spør barna om én eller flere har lyst til å be høyt om at klassen må huske på å oppmuntre andre i løpet av uken som kommer. Hvis ingen ønsker å be høyt, gjør du det selv.

Kjemper og gresshopper

Henvisninger:

4. Mosebok
13,1-3, 17-33;
Alfa og Omega 1,
kap. 34

Minnevers:

«La oss heller oppmuntre hverandre,» (Hebreerne 10,25 – midtre del)

Den røde tråden:

Vi oppmuntrer hverandre til å følge Jesus.

Har du noen gang dratt på campingtur, eller flyttet til et nytt sted? Den første morgenen er det alltid artig å stå tidlig opp for å oppdage det nye stedet! Gud gav også israelittene en mulighet til å utforske det nye landet deres før de flyttet dit.

Da Moses tok med seg israelittene ut fra Egypt, marsjerte de fra Gosen helt til bredene av Rødehavet. Ingen av dem visste veien, men det gjorde Gud! Derfor ledet han folket med en enorm skystøtte. Denne skyen beskyttet dem mot den stekende solen om dagen. Om natten gav skyen dem lys.

Da folket nærmet seg Det lovede landet, ba Gud Moses om å velge én leder fra hver stamme. Disse lederne ble sendt for å utforske landet. «Undersøk hvordan landet er,» sa Moses til speiderne. «Og gjør deres beste for å ta med dere noe frukt tilbake.»

Etter førti dager kom mennene tilbake etter å ha utforsket landet. Alle israelittene kom sammen for å ønske speiderne velkommen tilbake, og for å høre hva de hadde å fortelle. Kaleb, en høy og sterk mann fra Juda stamme, kunne nesten ikke vente med å gi rapporten sin.

Josva, en ung leder fra Efraims stamme, hadde også en fin rapport å gi folket. Både Kaleb og Josva lot de andre få gi sine rapporter først.

«Det flyter virkelig av melk og honning i landet, akkurat slik som Gud har fortalt oss,»

fortalte spionene, «og vi har tatt med noe av frukten vi så.» Både Kaleb og Josva trodde at nå ville de to mennene stå fram og vise den enorme drueklasen som var så stor og tung at de måtte bære den mellom seg mens den hang på en stokk. Slik gikk det ikke. Isteden snakket speiderne bare om byene med store, tykke murer

rundt, og om alle kjempene de hadde sett i landet.

Folket lyttet til speiderne og begynte å bli mismodige og bekymret. De begynte å sutre og klage. Kaleb så at humøret rundt omkring i folket begynte å se dårlig ut. Plutselig stilte han seg opp mellom Moses og folket.

«Vi kan dra opp dit med det samme og innta landet,» oppmuntret han. «Det er et godt land, og vi skal jammen klare det!»

«Hvordan skal vi kunne klare det?» klagde de ti motløse speiderne. «Vi følte oss som gresshopper i forhold til de folkene. Og sånn så vi ut for dem også!»

Folket ble så motløse og lei seg at de hevet stemmene sine og ropte og gråt hele natten. Klagene til folket hørtes ut som lyden av en stor vind som spredde seg mange steder.

«Det ville vært bedre å dø i Egypt eller til og med her i villmarken!» jamret de. «Hvorfor tar Herren oss inn i det landet? Vi kommer til å bli slaktet som kuer og sauer, og konene og barna våre kommer til å bli tatt til fange. La oss velge oss en leder og dra tilbake til Egypt!»

Moses og Aron kastet seg til bakken med ansiktet mot sanden. Kaleb og Josva ble ulykkelige over at israelittene ikke stolte på Gud. De rev i stykker klærne sine og holdt armene opp for å vise at de ønsket stillhet.

«Det landet vi utforsket var fantastisk!» utbrøt de to trofaste speiderne. «Ikke vær redde for menneskene som bor der. Med Guds hjelp kommer vi til å innta dem uten problemer!» Herren er med oss; Han har forlatt dem!

Kaleb så ut over den kjempestore og sinte menneskemengden. De andre ti speiderne gikk rundt omkring og spredte misnøye.

«Landet produserer ikke engang nok mat til å mette de som bor der,» sa de. Kaleb ristet på hodet. Det var et godt, vakkert og rikt land. Det var massevis av mat der. Det hadde jo faktisk vært nødvendig med to speidere for å bære én drueklase! Jo da, det bodde sterke folk i landet. Byene deres var godt beskyttet. Men Guds barn hadde Gud med seg.

Med ett ble sytingen og klagingen enda verre. «La oss steine dem!» freste de, og pekte

på Moses, Aron, Kaleb og Josva. «Stein dem! Stein dem! Stein dem!»

Akkurat da flommet et skinnende sterkt lys over tabernaklet, Herrens telt. Folket rykket tilbake i redsel, mens de skygget for øynene med hendene. «Fordi dere var redde for å gå inn i landet skal dere heller ikke gjøre det. Dere skal vandre her ute i ødemarken helt til alle

dere som er voksne er døde. Barna deres, de skal jeg ta med inn i det landet dere forkastet, slik at de kan ha det godt der.» Gud lovtv likevel at Kaleb og Josva skulle få være med inn fordi de hadde hatt en annen holdning. De hadde forsøkt å oppmuntre folket. På samme måte som Kaleb og Josva gjorde det, bør vi også oppmuntre hverandre! **VI OPPMUNTRER HVERANDRE TIL Å FØLGE JESUS.**

Daglige aktiviteter

Sabbaten

– Ta gjerne en tur ut i naturen med familien din, og forestill dere at dere er de tolv speiderne i Kanaan. Beskriv det du ser til familien din. Les bibelhistorien fra leksen sammen. Les Hebreerne 10,25 sammen.

– Syng sangen/e «Do Lord» og/eller «Om jeg er liten eller stor» (*Barnas Lovsang nr. 73 a og b, Barnesangboka nr. 204 B og N, Min båt er så liten nr. 16*).

Søndag

– Les – 4. Mosebok 13,1-3, og 17-20.

– Se etter i Bibelen din om du kan finne et kart over israelittenes reise til Det lovede landet. Følg ruten med fingeren på kartet, fra Egypt til Sinai til Kadesh-barnea. Forsøk også om du kan finne Paran-ørkenen. Dette var stedet Moses sendte speiderne ut fra.

– Lær bort minneverset ditt til familien din.

Mandag

– Les 4. Mosebok 13,21 og 23-28. Hvilke gode ting fant speiderne i landet? Beskriv de menneskene de så. (Etterkommerne etter Anak var kjemper.) Lag en tegning av speiderne som kommer tilbake med de enorme drueklasene (ved Kadash-barnea).

Hvordan synes du det er å høre en god nyhet? Hva med en dårlig nyhet? Sammen med en i familien din kan du planlegge å fortelle de gode nyhetene om himmelen, vårt lovede land, til noen du tror ville sette pris på å høre om hvordan det vil bli der.

– Si eller syng minneverset ditt for familien din.

Tirsdag

– Les 4. Mosebok 13,30-14,4, gjerne som familieandakt. Er dette en fortelling om oppmuntring eller er det en fortelling om å spre misnøye? Hvorfor?

– Lek leken «Forandre det negative til noe positivt» med familien din. De som er med sier eller skriver noe negativt som man ofte hører. La nestemann få overta ordet. Han eller hun sier eller skriver så noe oppmuntrende tilbake. For eksempel: «Det er kaldt i dag.» Her kan man for eksempel svare: «Det er jo fint at været ikke er det

samme hver dag!» Ser du etter den lyse siden ved ting når du hører noe negativt?

– Si minneverset ditt høyt med de som er sammen med deg nå.

Onsdag

– Les 4. Mosebok 14 for å finne ut hva Kaleb og Josva sa og gjorde (versene 5-9). Hva prøvde de å gjøre? Gikk det bra for dem? (Vers 10).

– Kjenner du noen som kanskje er litt motløse i dag? Skriv en liten hilsen eller tegn en oppmuntrende tegning til denne personen. Ta med et oppmuntrende bibelvers som du synes er ekstra fint.

– Si fram minneverset ditt og fortell med egne ord hva det betyr.

– Syng sangen «Gjør noen glad!» (*Barnas Lovsang nr. 31 a og b*) sammen.

Torsdag

– Les 4. Mosebok 13,30-14,4 sammen med noen i familien din. Finn ut hvordan planene ble forandret for Israel. Snakk sammen om hvordan historien kunne ha fått en lykkeligere slutt. Hva burde vi gjøre når vi hører negative ting om Gud eller menigheten?

– Syng «Glade går vi ut» (*Barnesangboka nr. 61*).

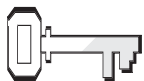
– Ring en venn og hjelp hun eller han å lære minneverset. Spør om det er noe hun eller han har lyst til å be om eller for. Dere kan gjerne be sammen på telefonen, eller du kan love å be senere på dagen for eksempel når du skal be aftenbønnen din.

Fredag

– Fortell bibelhistorien fra leksen til familien din. Sammen kan dere huske på noen av de gode tingene Gud har gjort for dere.

– Les 1.Timoteus 2,2. Lag en trekantet vimpel av stivt stoff eller papir. Den skal være til pastoren din. Fest den til en passende pinne. Skriv «Hurra for pastoren!» på den ene siden, og «Vi ber for deg» på den andre siden. La alle i familien din som har lyst, få skrive navnet sitt på vimpelen.

– Syng eller si minneverset ditt.

Henvisninger

Josva 2,
Alfa og Omega 2,
kap. 9, s. 78

Minnevers

«Søk først Guds rike
og hans rettferdighet,
så skal dere få alt
det andre i tillegg.»
(Matteus 6,33)

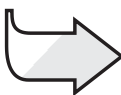
Mål

At barna skal:

Vite at i menigheten
lytter vi og lærer om
hva som er viktig i livet.

Føle et ønske om å
vite hva som er viktig.

Gi respons ved å velge følge
Gud slik Rahab gjorde det.

Den røde tråden

Sammen med
menighetsfamilien vår
lytter vi og lærer om
det som er viktig.

På flukt fra Jeriko

Månedens tema:

Vi oppmuntrer hverandre til å følge Jesus.

Kort sammendrag av bibelfortellingen

Etter å ha vandret i ørkenen i 40 år er Israel igjen ved grensen til Det lovede landet. Josva sender ut to speidere som skal se seg om i landet, særlig i Jeriko. Rahab fra Jeriko tar dem inn og gjemmer dem. Hun innser hvilken kraft deres Gud har, og ber speiderne love å spare henne selv og familien når Israel kommer for å innta Jeriko. Speiderne lover dette, og ber henne om å henge en rød snor i vinduet sitt. Rahab hjelper speiderne med å komme seg usett ut av byen ved å fire dem ned fra vinduet med et rep. De vender trygt tilbake til israelittenes leir.

Denne leksen handler om fellesskap

Guds folk, de troendes fellesskap, forvalter en svært viktig og dyrebar skatt - kunnskapen om Gud og om hvordan han er. Denne skatten deles ut gratis fra Guds ord til ethvert menneske som søker ham. Israels barn viste dette ved måten de levde på og måten de forholdt seg til dem som levde rundt dem på. Den Hellige Ånd gjør Ordet klart og forårsaker at mennesker i Guds fellesskap forandrer sine liv. Menigheten gir støtte og hjelp under denne erfaringen.

Lærerens «verdt å vite»

«Ettersom den sanne Guds lys trengte inn i Rahabs hjerte, angret hun og slo seg sammen med Guds folk. Hun fikk æren av å være en av stammødrene til Kristus (Matteus 1,5)...Hun hadde ikke hatt mye tid til å lære om Gud av de to speiderne. Hennes største kunnskap måtte hun derfor uten tvil ha fått etter å ha hørt hvordan Jehova, Israels Gud, var med dem. (The SDA Bible Commentary, vol. 2, pp. 182-183.)

Dekorering av rommet

Se lekse 1.

Program

Program	Minutter	Aktiviteter	Dette trenger du:
Velkommen	Til alle er kommet	Ønsk barnavelkommen. Er de glade/bekymret?	Ingenting
1 Forberedelses-aktiviteter	Inntil 10	A. <i>Røde snorer</i> B. <i>Valg, valg!</i> C. <i>Lappeteppe av viktige ting</i>	Rødt garn, sakser, En tallerken eller et fat. forskjellige smågaver, som f.eks. klistremerker, klinkekuler, godsaker o.l. Tusj/penner, gjennomsiktig tape, farget papir (gjerne kvadratisk)
Ditt valg Sang og bønn*	Inntil 10	Fellesskap Sang Misjon Kollekt Bønn	Diverse sangbøker « <i>Barnas Misjon</i> » En kollektkurv der du har festet et bilde av Jesus og teksten: «Han er den aller viktigste.» Ingenting
2 Bibelfortellingen	Inntil 20	Å oppleve fortellingen	kostymer som minner om klesdrakten brukt på Bibelens tid, stoler drapert med laken/teppe, teppe, rød(t) snor/bånd, papir
3 Leksen i praksis	Inntil 15	<i>Tilbake til lappeteppet</i>	<i>Se forberedende aktiviteter C.</i>
4 Del med andre	Inn til 15	« <i>Et godt valg</i> »	Tegnesaker og papir

*Sang og bønn kommer inn i programmet der det måtte passe best.

Velkommen

Ønsk barna velkommen ved døren. Spør dem om hvordan de har hatt det i løpet av uken som er gått – hva de er glade for/bekymret over. La dem begynne med den forberedende aktiviteten du har valgt å bruke.

1

Forberedende aktiviteter

Forberedende aktivitet C. bør være førstevalg, da det bygges videre på denne i «Leksen i praksis». Velg ellers den eller de forberedende aktivitetene du synes passer best for din gruppe, om det blir tid til flere aktiviteter.

Du trenger:

- rødt garn
- sakser

A. Røde snorer

La barna lage røde snorer som skal minne dem om at Jesus er den aller viktigste i livet. Gi hvert barn en garmlengde på mellom to og tre meter. Hjelp barna med å knyte endene av garmlengden sammen. La barna stå sammen to og to mens de tvinner garnet i hver sin retning. Det er viktig at de står så langt fra hverandre at garnet er stramt. Når garnet er blitt tvunnet godt, tar én tak i midten mens garnet fremdeles holdes stramt. Begge ender skal nå holdes av én person. Litt etter litt slipper en midten, og de to halvdelene skal nå tvinne seg sammen til en tykk snor. Avslutt med å sette en knute på hver av endene av snoren slik at den ikke går opp.

Oppsummering

Fortellingen vår i dag handler om en dame som visste at det å følge Gud er det viktigste i livet. Hun festet en rød snor i vinduet sitt for å vise hva hun hadde valgt. Dere kan ta denne røde snoren med dere hjem og henge den i vinduet eller over dørhåndtaket på rommet deres slik at den også minner dere om hva som er viktigst i livet. Les høyt fra Matteus 6,33. **Hvordan kan vi søke Guds rike?** (La Gud være Kongen og Herren i livene våre.) **I menigheten, slik som nå her på sabbatsskolen, lærer vi at det å følge Jesus er det viktigste av alt. Er han den viktigste i livet vårt gjennom hele uken? La oss si «Den røde tråden» sammen:**

SAMMEN MED MENIGHETSFAMILIEN VÅR LYTTET VI OG LÆRER OM DET SOM ER VIKTIG.

B. Valg, valg!

Legg fram små-gavene på en tallerken eller et fat. Sørg for at du har to ting til hvert barn, og i tillegg noen ekstra. Du kan godt ha to like av hver gave, men helst ikke mer. La barna komme fram og velge én etter én, for så å gå å sette seg igjen. Etter at alle har valgt én ting hver, lar du dem få komme og velge enda en gang. (Begynn gjerne med han eller hun som valgte sist i forrige runde og følg rekkefølgen bakover slik at runden ender med det barnet som fikk førstevalget til å begynne med.)

Du trenger:

- en tallerken eller et fat
- forskjellige små-gaver som for eksempel klistremerker, klinkekuler, godsaker og lignende.

Oppsummering

Spør: **Hvorfor valgte dere som dere gjorde i første runde? Og i andre runde? Hvordan bestemte dere dere for hva dere skulle velge? Noen ganger er det vanskelig å bestemme seg for hva som er bra og hva som er best, ikke sant? Likevel er det ett valg vi alltid kan ta, og vi kan alltid vite at vi har valgt det som er både best og viktigst!** Les høyt fra Matteus 6,33.

C. Lappeteppe av viktige ting

Du trenger:

- tusj/penner gjennomiktig tape
- papirark i flere farger og i samme størrelse (gjærne kvadratiske)

Be barna om å skrive eller tegne viktige ting i livet på papirarkene. Tape arkene sammen slik at de danner et «lappeteppe». Heng «lappeteppet» et sted der alle kan se det.

Oppsummering

La alle få tid til å se nøye på lappeteppet. **På hvilken måte er det å leve for Jesus som å lage et lappeteppe?** (Vi har mange ting vi må velge mellom hver eneste dag.) **Vi vil gjerne velge riktig slik at vi får det godt i livet. Hvordan hjelper menigheten oss slik at vi kan leve et godt liv?** (I menigheten kan vi lære om det som virkelig er viktig og gjøre det til en del av livet vårt.) **Hva synes dere om menigheten vår?** (Jeg har det fint her; jeg lærer viktige og interessante ting; det er kjedelig her osv.) Les høyt fra Matteus 6,33. **Det at vi setter Gud aller høyest i livene våre, er det aller viktigste. La oss si «Den røde tråden» sammen:**

SAMMEN MED MENIGHETSFAMILIEN VÅR LYTTET VI OG LÆRER OM DET SOM ER VIKTIG.

Sang og bønn

Ditt valg

Fellesskap

Snakk om hvordan barna har hatt det i løpet av uken som er gått – hva de er glade for/bekymret over (bruk skjønn). Sett av tid til å dele erfaringer fra leksen de har hatt denne uken. Marker fødselsdager og andre viktige begivenheter. Ønsk besøkende spesielt velkommen og fortell alle hva de heter.

Forslag til sanger

«Søk først Guds rike» (*Barnas Lovsang nr. 244, Barnesangboka nr. 219 B og N*)

«Jeg har besluttet å følge Jesus»

«Ja, nå vet jeg hva jeg vil, (jeg vil følge Jesus.)» (*Min båt er så liten nr. 21*)

«Jesus elsker alle barna» (*Barnas Lovsang nr. 222 a og b, Barnesangboka nr. 146, Min båt er så liten nr. 12, Vi synger med de minste nr. 22*)

Misjon

Bruk fortellingen i «*Barnas Misjon*.» **Hvem valgte å sette Jesus aller først i sitt liv?**

Kollekt

Si: **Kollekten vår går til å fortelle andre om at det å følge Jesus er det aller viktigste i livene våre.**

Du trenger:

- en kollektkurv der du har festet et bilde av Jesus og teksten «han er den aller viktigste.»

Bønn

Be om at dere alle sammen må velge å sette Jesus først hver dag. La gjerne barna få tid til å be stille for andre de også ønsker skal ta dette valget. Avslutt med å takke Jesus for at han elsker hver og én av oss så inderlig høyt.

Bibelfortellingen

Å oppleve fortellingen

Du trenger:

- kostymer som minner om klesdrakten brukt på Bibelens tid
- flere stoler drapert med laken eller teppe
- teppe
- rød snor eller rødt bånd
- papir

Involver barna i denne interaktive bibelfortellingen. Bruk laken som festes over en skulder, badehåndklær som legges over en skulder og festes med belte/tau rundt livet eller badekåper som hovedkostymer. Bruk kjøkkenhåndklær som hodeplagg.

De som er med: Josva, de to speiderne, Rahab, to soldater

Rekvisitter: Flere stoler drapert med laken eller tepper for å danne muren; et teppe til å dekke spionene med, en rød snor eller et rødt bånd.

Husk at de som er med sier replikkene sine etter at du har sagt dem først, for så å oppmuntre dem til å gjenta dem. Involver resten av gruppen ved å la dem gi respons på følgende ord i fortellingen:

Når du sier:

Gjemte/krøp/smøg seg

Gud

Herren

Sier de:

Shhh!

Han er med oss!

Han er med Israel!

Les fortellingen

Det var gått førti år siden de 10 høvdingene hadde utforsket Kanaan og kommet tilbake med nyheter som hadde gjort folket motløst. Nå var Israels barn ved grensen til Det lovede landet igjen. Josva (*La Josva komme fram.*), den unge høvdingen som sammen med Kaleb hadde kommet med en god rapport om Det lovede landet mange år tidligere, var nå leder i Israel. Fremdeles gjorde han alltid så godt han kunne for å oppmuntre folk.

På samme måte som Moses hadde gjort det for så mange år siden, valgte Josva ut noen menn til et hemmelig oppdrag. (*La de to speiderne komme fram.*) «Gå og se dere om i landet,» ba Josva dem.

«Særlig i Jeriko!» (*Oppmuntre Josva til å gjenta etter deg. Deretter kan han sitte ned.*)

Mennene **smøg seg (Hysj, hysj!)** inn i den mektige byen Jeriko. (*Still Rahab innenfor «muren». De to speiderne går innenfor muren.*) De tok inn i et hus rett innenfor muren. Der bodde det en dame som het Rahab. Hun kunne se på klærne deres at de var israelitter, men likevel inviterte hun dem inn. (*Rahab viser mennene at de er velkommen inn.*)

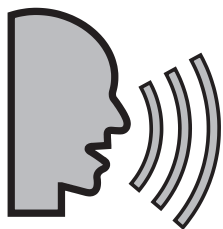
Alle i Jeriko, Rahab også, visste hvem israelittene var. Alle hadde hørt om deres **Gud (Han er med oss!)**. Kongen og hæren ble skremt, men Rahab var nysjerrig. Derfor **gjemte (Hysj, hysj!)** hun israelittene på taket under en haug med linhalm som hun hadde liggende der. (*De to speiderne legger seg ned, og Rahab dekker dem med et pledd.*) Mange mennesker hadde sett at speiderene hadde gått inn til Rahab, så kongen sendte noen soldater hjem til henne. (*La soldatene komme fram.*) «Fram med de mennene som du har her i huset ditt!» sa de. «De er kommet for å spionere på landet vårt.» (*Oppfordre soldatene til å gjenta replikkene etter deg.*)

Da sa Rahab: «Ja, det var to menn her. De dro den veien!» (*Oppfordre Rahab til å gjenta replikken.*)

Så snart soldatene hadde dratt av sted for å se etter spionene (*Oppfordre soldatene til å dra ut fra byen. De setter seg ned.*), ble byportene stengt. Nå var det kveld, og byen gjorde seg klar for natten.

Da alt var rolig, krøp (hysj, hysj!) Rahab opp på taket. (*Rahab tar bort teppet som ligger over de to speiderne og de setter seg opp.*) «Jeg vet at **Herren (Han er med Israel!)** har gitt dette landet til folket deres,» sa Rahab. (*Oppfordre Rahab til å gjenta etter deg.*) «Vi har hørt om hvordan han tørket ut vannet i Rødehavet for dere. Alle er redde; motet vårt er helt borte. Nå har jeg vært god mot dere; gi meg et sikkert tegn på at dere vil være gode mot meg og min familie også!»

«Det skal vi!» lovte mennene (*Gjør tegn*

til speiderne at de gjentar etter deg.) «Våre liv for deres liv. Du røper ikke til noen hva vi gjør, og du er trygg når **Herren (Han er med Israel!)** gir oss landet.»

Så firte Rahab dem ned fra vinduet med et rep. «Bind denne røde snoren i vinduet ditt,» sa speiderne til henne. (*Oppfordre speiderne til å gjenta.*) «Når vi kommer tilbake og ser snoren i vinduet ditt, skal vi spare både deg og alle slektingene dine som er inne hos deg.» Da speiderne hadde gjort denne avtalen med Rahab, gikk de opp i fjellene. (*Speiderne går tilbake til plassene sine.*)

Rahab festet den røde snoren i vinduet sitt. (*Hjelp gjerne Rahab med å feste snoren i vinduet.*) Dypt inne i hjertet sitt visste hun at hun hadde oppdaget noe veldig viktig. Israels Gud skulle bli hennes Gud også. Fra den dagen skulle Gud bli den viktigste i livet hennes. Nå i dag kan vi si at:

SAMMEN MED MENIGHETS-FAMILIEN VÅR LYTTET VI OG LÆRER OM DET SOM ER VIKTIG.

Oppsummering

Skriv hvert av disse spørsmålene på små papirlapper og fest rødt garn på dem. Gjem eller heng dem rundt i rommet, evt. på en oppslagstavle. La det gå på omgang blant barna å velge lapper. De kan gjerne la andre svare på spørsmålet de har valgt.

Spørsmål

1. Hvordan tror dere Rahab hadde det da spionene kom hjem til henne? Hvordan ville dere syntes det hadde vært?
2. Hvordan visste Rahab at speiderne var israelitter?
3. Hvordan tror dere at Rahab visste noe om Israels Gud?
4. Synes dere at Rahab var modig? Hva gjorde hun som gjør at dere synes det?
5. Hva var det aller viktigste for Rahab? Hva er det aller viktigste for oss?
6. Hvor kan vi lære om det som er aller viktigst i livet? (Si «Den røde tråden» sammen:)

SAMMEN MED MENIGHETS-FAMILIEN VÅR LYTTET VI OG LÆRER OM DET SOM ER VIKTIG.

Minnevers

Syng sangen «Søk først Guds rike» (*Barnas Lovsang nr. 244, Barnesangboka nr. 219 B og N*) Syng den gjerne mer enn én gang.

Vi leser Bibelen sammen

La barna lese om avtalen Rahab gjorde med de to speiderne. La de jentene som har lyst til å lese høyt, lese en setning hver om hva Rahab sa og gjorde i Jovsa 2,8-13, 15-16 og 21. De guttene som ønsker å lese, leser det speiderne sa og gjorde i Josva 2,14,17-20 og 22-24. La barna lese dette i samme rekkefølge som det står i Bibelen.

Du trenger:
• bibler

Oppsummering

Spør: **Hvem sin side var Rahab på?** (På Guds side – Josva 2, vers 9-11.) **Hva synes dere om at en «hedning» var på Guds side?** (Guds har sine barn alle steder.) **Hva kan vi lære om fortellingen om Rahab?** (Samme hva andre gjør rundt oss, bør vi velge å følge den viktigste av alle – Gud. Vi vil være trygge når vi velger Guds vei. Andre kan lære om Gud når de ser hvordan vi lever.) **La oss si «Den røde tråden» sammen:**

SAMMEN MED MENIGHETS-FAMILIEN VÅR LYTTET VI OG LÆRER OM DET SOM ER VIKTIG.

Leksen i praksis

Tilbake til «lappeteppet»

Du trenger:

- tape
- stort bilde av Jesus

Ta for dere «lappeteppet» dere lagde tidligere i dag og minn barna på at de skrev og tegnet viktige ting på «lappene». Be barna om å velge ut hva de synes er det aller viktigste som er skrevet eller tegnet på lappene. Skriv opp fem av svarene slik at alle kan se det. Stem over hva dere synes er det aller viktigste punktet på listen.

Oppsummering

Spør: **Hvordan bestemte dere hvilke ting som var de aller viktigste å få med på «lappeteppet»?** Les høyt fra Matteus 6,33. **Hva er det viktigste for Gud at vi lærer her i menigheten?** (At vi blir kjent med ham og lærer å ligne ham.) Fest et bilde av Jesus midt på «lappeteppet». **Hvordan synes dere det er å lære noe nytt om Gud?** (Blir glade; elsker ham enda høyere, etc.) **La oss si «Den røde tråden» sammen:**

SAMMEN MED MENIGHETS-FAMILIEN VÅR LYTTER VI OG LÆRER OM DET SOM ER VIKTIG.

4

Del med andre

Et godt valg

Du trenger:

- tegnesaker
- pene ark

Si: **Tenk dere at dere akkurat har gjort et stort innkjøp. Rett etter at dere har betalt, lurer dere**

på om dere har gjort et riktig valg. Men da kommer det en person bort til dere og sier: «Vet du, jeg har akkurat den samme tingen hjemme. Du har gjort et godt valg!» Da er jeg sikker på at dere vil kjenne dere bedre til mote. Når mennesker velger å følge Jesus, trenger de også oppmuntrende ord. Vi vet at de har gjort et godt valg og kan si: «Du har gjort et godt valg!» Snakk sammen om mennesker som nettopp er blitt døpt eller som er blitt med i menigheten deres. La barna skrive og tegne oppmuntrende kort til dem, der de

minner dem på at de har tatt et godt valg. La dem skrive minneverset på kortene. De som ikke kan skrive selv, kan evt. få hjelp til å skrive «Søk først Guds rike!»

Oppsummering

La barna vise fram og evt. lese kortene de har laget. Oppfordre dem til å gi dem bort i dag, gjerne mens de er i kirken. Snakk med barna om at det å velge Jesus er den viktigste og beste bestemmelsen de kan ta. Si «Den røde tråden» sammen:

SAMMEN MED MENIGHETS-FAMILIEN VÅR LYTTER VI OG LÆRER OM DET SOM ER VIKTIG.

Avslutning

Spør om noen har lyst til å be om at alle må lytte og lære noe nytt og viktig om Gud i kirken i dag. Syng sangen «Ja, nå vet jeg hva jeg vil, (jeg vil følge Jesus.)» (*Min båt er så liten nr. 21*)

På flukt fra Jeriko

Henvisninger

Josva 2,
Alfa og Omega 2,
kap. 9, s. 78

Minnevers

«Søk først
Guds rike
og hans rett-
ferdighet,
så skal dere få
alt
det andre i til-
legg.»
(Matteus 6,33)

Den røde trå- den

Sammen med
menighetsfamilien
vår
lytter vi og
lærer om
det som
er viktig.

Natasha satt under et bord som var dekket til med tepper. Hun satt og skrev på en gammel skrivemaskin som var gjemt inne i en trekasse. Teppene og kassen dempet lyden fra skrivemaskinen slik at den ikke kunne høres utenfor. Hvorfor gjorde hun alt dette? Det var fordi hun bodde i et land der kristne bøker var ulovlige, men bøkene om Jesus var veldig viktige for Natasha og andre kristne. Derfor risikerte Natasha livet for at andre skulle få høre mer om Jesus. Så en dag banket politiet på Natashas dør. De arresterte henne og tok henne med seg.

For lenge siden ville politiet i Jeriko arrestere to menn som jobbet for Gud. Nå skal du få høre hva som skjedde:

Det var gått 40 år siden de ti speiderne hadde gitt sine motløse rapporter. Josva, den unge speideren som sammen med Kaleb hadde gitt en fin rapport fra Det lovede landet, var nå lederen i Israel. Han var fremdeles opptatt av å oppmuntre folket.

Akkurat på samme måte som Moses hadde gjort det for mange år siden, sendte Josva ut speidere. Denne gangen var det to speidere som dro inn i Det lovede landet. «Gå og se på landet,» sa Josva, «og vær særlig nøye med å se dere om i Jeriko!»

Mennene kom seg lett inn i den mektige byen. Den kvelden gikk de til et hus som var bygget på bymuren. Rahab, den damen som bodde der, svarte da de banket på døren. Da hun så klærne de hadde på seg, skjønnte hun med en gang at de var israelitter. Likevel ba hun dem inn.

Nå visste alle i Jeriko, også Rahab, at det var israelitter i byen. Alle visste

at Herren kjempet for israelittene. Dette skremte kongen i Jeriko og hæren hans, men det gjorde Rahab nysjerrig. Derfor snakket hun med speiderne istedenfor å rope på soldatene. Så gjemte hun de to israelittene under noen linstrå som hun hadde på taket sitt.

Da kongens soldater kom og banket på, åpnet Rahab døren på vidt gap. «Kom fram med de mennene som har kommet for å spionere på oss!» kommanderte de.

«Mennene dro herfra for en liten stund siden,» svarte hun. «Skynd dere av sted, så får dere sikkert tak i dem.» Soldatene styrtet av sted, på jakt etter speiderne. Omtrent på samme tid ble byportene i Jeriko stengt, og byen falt til ro for natten.

Da alt var blitt stille, krøp Rahab opp på taket. «Jeg vet at Herren har gitt dette landet til folket deres,» sa hun til speiderne. «Vi har hørt hvordan han lagde en tørr vei for dere gjennom Rødehavet. Alle er redde; vi har mistet motet. Dere vet at jeg har vist dere vennlighet. Gi meg et tegn på at dere kommer til å vise min familie vennlighet.»

«Det skal vi gjøre!» lovt mennene. «Våre liv for deres liv. Ikke fortell noen hva vi gjør, så kommer du til å være trygg når Herren gir oss landet.»

Så tok Rahab et tau og firte mennene ned fra vinduet. «Når vi kommer inn i landet, skal du binde denne røde snoren i det vinduet som du firte oss ned fra. Da skal vi spare alle de i familien din som er inne i huset ditt sammen med deg. Men husk, den røde snoren må være i vinduet.

Rahab så på mens mennene firte seg ned og forsvant i natten. Den røde snoren knyttet hun forsiktig til en sløyfe. Hun skulle feste den i vinduet. Dypt inne i hjertet sitt hadde hun oppdaget noe veldig viktig. Israels Gud var den sanne guden. Han skulle også være hennes Gud fra nå av.

Daglige aktiviteter

Sabbaten

– Hvis du og familien din har mulighet til det, kan dere gå en tur i fjellet, i en ås eller en hei. Der kan dere lese bibelfortellingen sammen. Les Josva 2,22. Hvorfor er fjellene viktige i denne fortellingen? Forestill deg at politiet i Jeriko er på jakt etter deg. Hvor ville du ha gjemt deg? I dag lærte du noe veldig viktig i kirken. Fortell om det.

– Les Matteus 6,33 sammen. Fortell hva du tror dette verset betyr.

Søndag

– Les Josva 2,1-11 sammen, gjerne som familieandakt. Hva tror du Rahab oppdaget? (Noe som var veldig viktig!)

– Lag en «minnevers-uro». Du kommer til å trenge ca. én meter rødt garn eller tråd, og en kleshenger. Klipp ut 18 figurer i tykt papir, gjerne slik at de minner om steinblokkene i murene i Jeriko. Skriv ett ord fra minneverset ditt på hver papirbit. Skriv Matteus 6,33 på én papirbit, og lim på eller tegn et bilde av Jesus på en annen. Klipp garnet eller tråden i 18 deler. Fest garnet til papirbitene, slik at du får 18 papirbiter som henger i en garnstump eller en tråd. Fest så garnet eller tråden i kleshengeren. Heng den et sted der du kan se den hver dag.

– Syng sangen «Jeg har besluttet å følge Jesus».

Mandag

– Les Josva 2,12-14 med familien din. Lærte du noe nytt i denne bibelfortellingen? Skriv det her:

– Tegn en tegning av Rahab og speiderne.

– Se på «minnevers-uroen» din. Etterpå sier du minneverset ditt.

– Syng sangen «Ja, nå vet jeg hva jeg vil» (*Barnas Lovsang nr. 21*).

Tirsdag

– Spør en voksen om å fortelle om livet sitt før og etter han eller hun valgte å tjene Gud. Gjør dette gjerne til en andaktsstund. Spør: «Hvordan hjalp menigheten deg til å lære om Gud? Hva er det viktigste i livet? Les Jeremia 29,13 sammen.

Det å søke Guds rike først betyr å sette Gud først i livet ditt. Hvordan kan du sette Gud først når du våkner om morgenen? Gjennom dagen? Når du skal legge deg?

– Syng sangen «Søk først Guds rike» (*Barnas Lovsang nr. 244 og Barnesangboka nr. 219 B og N*). Si minneverset ditt, gjerne sammen med noen andre i familien din.

Onsdag

– Snakk med familien din om Rahab. Hvordan kan vi vite at hun faktisk trodde at Gud var den aller viktigste? Les Josva 2,9 sammen.

– Hvordan setter du Gud først når du tjener penger? Kryss av de svarene som passer for deg:
__ Du gir en tiendedel av det du tjener til Gud som tiende. __ Du gir kollekt.

__ Du ber Gud om å bruke pengene på en klok måte. __ Du sparer pengene.

– Bruk ti like mynter. Legg til side tienden. Bestem deg for hva du vil gi i kollekt.

– Si minneverset ditt for en voksen.

Torsdag

– Se igjennom bøkene og lekene på rommet ditt. Tror du en som ikke kjenner deg ville skjønt at Gud var den aller viktigste for deg etter å ha sett rommet ditt? Hvilke forandringer kunne du kanskje gjøre for å fortelle dette tydeligere, hvis du synes at det trengs?

– Les Matteus 1,5 sammen. Hvem var Rahab bestemor til? Hvem var hun oldemor til? Se på alle navnene på stamtavlen i Matteus 1. Hvem sitt navn er det siste på listen?

– Når du ber, kan du takke Gud for at han lærte Rahab hva som var viktigst.

– Si fram eller syng minneverset sammen.

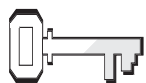
Fredag

– Lag murene i Jeriko, Rahab og speiderne av forskjellige ting du kan finne hjemme. Gjør gjerne dette som en del av familieandakten. Fortell så historien. Legg litt «strå» på taket til huset til Rahab slik at du kan gjemme speiderne. Senere hjelper du dem å rømme.

– Fortell familien din om hvordan du vil sette Gud først i livet ditt hver dag. Hvilke valg skal du ta? Hva vil du gjøre først? Hvordan vil du sette Gud først i kirken i morgen? Les Salmene 122,1 sammen.

– Ta fram «minnevers-uroen» og si minneverset sammen.

– Syng sangen «Vend ditt blitt opp mot Jesus» (*Salmer og lovsanger nr. 200*).

Henvisninger:

Josva 3; 4; 5,1; *Alfa og Omega 2*, kap. 9

Minnevers:

«For i morgen vil Herren gjøre underfulle ting blant dere.» (Josva 3,5 - siste del)

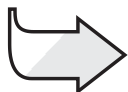
Mål:

At barna skal:

Vite at Gud gir oss ledere som hjelper oss til å gjøre store ting for ham.

Føle seg velsignet over å ha kristne ledere.

Gi respons ved å samarbeide med lederne Gud har gitt oss.

Den røde tråden:

Gud gir oss ledere som hjelper oss til å gjøre store ting for ham.

Den brusende elven blir krysset

Månedens tema

Vi oppmuntrer hverandre til å følge Jesus.

Kort sammendrag av bibelfortellingen

Israelittene er klare til å gå inn i Det lovede landet, men foran dem ligger Jordan-elven som det er umulig å krysse når det er flom. Gud gir Josva instruksjoner om at folket skal følge prestene som bærer paktkisten ut i elven. Så snart prestenes føtter kommer i nærheten av vannet, stanser vannet som kommer ovenfra på mirakuløst vis. Det vannet som renner nedover, blir helt borte. Folket krysser elva tørrskodd og bygger et minnesmerke over det Gud gjorde for dem den dagen.

Denne leksen handler om fellesskap

På samme måte som Josva ledet prestene og folket over Jordan-elven, trenger menigheten fremdeles gudfryktige ledere og er avhengig av dem. Herren gir oss ledere som kan oppmuntre og inspirere oss til å gjøre store ting for ham, og hjelpe oss til å huske på hvordan Gud har ledet oss i fortiden.

Lærerens «verdt å vite»

«Dette var om våren, og på denne årstiden var det umulig å krysse elven på de vanlige vadestedene, fordi snøsmeltingen i fjellene fikk elven til å gå over sine bredder.» (*Alfa og Omega 2*, kap. 9, s. 79)

«Dette mirakelet betydde meget for israelittene så vel som for deres fiender. For israelittene var det en forsikring om at Gud fortsatt ville være med dem og beskytte dem. Det var et bevis på at han ville arbeide for dem gjennom Josva, slik han hadde gjort gjennom Moses. En slik forsikring var nødvendig for å styrke motet hos dem når de begynte å innta landet.

Det var denne umåtelige oppgaven som førte år tidligere hadde gjort fedrene motløse.» (*Alfa og Omega 2*, kap. 9, s. 79 og 81)

Dekorering av rommet

Se lekse 1.

Program

Program **Minutter** **Aktiviteter** **Dette trenger du:**

Velkommen Til alle er kommet Ønsk barna velkommen. Er de glade/bekymret? Ingenting

1 Forberedende aktiviteter Inntil 10 *Hvem er lederen?* Ingenting

Ditt valg

Sang og bønn* Inntil 10 Fellesskap
Sang
Misjon
Kollekt

Bønn Diverse sangbøker
«*Barnas Misjon*»
Kollektkurv merket: "Sammen med Gud kan vi gjøre store ting!"
Ingenting

2 Bibelfortellingen Inntil 20 Å oppleve fortellingen En voksen eller en tenåring, kostymer som minner om klesdrakten brukt på Bibelens tid, noe som kan forestille paktkisten, to stykker stoff, gjerne blå eller annen farge som kan minne om vannet i Jordan, fiskesnøre

Minnevers
Vi leser Bibelen sammen Et lite speil til hvert barn,
Bibler og papirark

3 Leksen i praksis Inntil 20 *Hva slags leder?* Noe å skrive på /med slik at alle kan se det du skriver

4 Del med andre Inntil 15 *Respekter lederne dine!* Papir og blyanter/penner

***Sang og bønn kommer inn i programmet der det måtte passe best.**

Velkommen

Ønsk barna velkommen ved døren. Spør dem om hvordan de har hatt det i løpet av uken som er gått – hva de er glade for/bekymret over. La dem begynne med den forberedende aktiviteten du har valgt å bruke.

1

Forberedende aktivitet

Hvem er lederen?

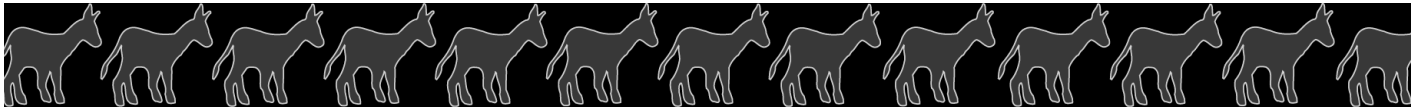
La barna sette seg i en ring. Be en frivillig om å være «gjetteren». Be han eller henne om å gå ut av rommet mens dere velger ut en «leder» blant barna. Lederen leder resten av gruppen ut i diverse enkle aktiviteter, som for eksempel å knipse, slå seg lett på hodet, klø seg i øret etc. Lederen skifter fra aktivitet til aktivitet uten å si ett eneste ord og resten av gruppen følger raskt med på forandringene. «Gjetteren» skal forsøke å finne ut av hvem som er lederen. La gruppen starte med den første aktiviteten og kall «gjetteren» inn i rommet igjen. La lederen forandre aktivitet tre eller fire ganger eller inntil «gjetteren» har funnet ut av hvem som er lederen. Gjenta leken flere ganger med forskjellige «gjettere» og ledere.

Oppsummering

Spør «gjetterne»: **Var det vanskelig å finne ut av hvem som var lederen?**
Hvorfor eller hvorfor ikke? Spør lederne: **Var det vanskelig å være en god leder?**
Hvorfor eller hvorfor ikke? Be barna si «Den røde tråden» sammen med deg:

GUD GIR OSS LEDERE SOM HJELPER OSS TIL Å GJØRE STORE TING FOR HAM.

Sang og bønn

Ditt valg

Fellesskap

Snakk sammen om hvordan barna har hatt det i løpet av uken som er gått – hva de er glade for/bekymret over (bruk skjønn). Sett av tid til å dele erfaringer fra leksen de har hatt denne uken. Marker fødselsdager og andre viktige begivenheter. Ønsk besøkende spesielt velkommen og fortell alle hva de heter.

Forslag til sanger

- «Et solskinnsbarn» (*Barnas Lovsang nr. 23 a og b*)
- «La oss vandre i lyset» (*Barnas Lovsang nr. 94, Barnesangboka nr. 177*)
- «Spre lys og glede» (*Barnas Lovsang nr. 127 a og b*)
- «Ja, nå vet jeg hva jeg vil» (*Min båt er så liten nr. 21*)

Misjon

Si: **Gud gjør vidunderlige ting hver dag rundt omkring i hele verden.**
Misjonsfortellingen vi får høre, handler om noen av disse tingene Gud gjør for oss.
Bruk fortellingen i «Barnas Misjon.»

Kollekt

Si: **Gud kan bruke pengene våre på en slik måte at de blir til stor velsignelse for ham. Kollekten vi gir på sabbatsskolen går til å la andre få høre om vår Gud og alt det fantastiske han har gjort og gjør for oss.**

Du trenger:

- kollektkurv merket
«Sammen med Gud kan vi gjøre store ting!»

Bønn

Be barna om å fortelle om store ting Gud har gjort for dem. La dem som ønsker det få takke Gud for det han har gjort for dem. Avslutt med å be for hele gruppen. Takk Gud for de store tingene han har gjort for barna i klassen og/eller for hele menighetsfamilien. Uttrykk takknemlighet for lederne Gud har gitt oss og be ham om å gjøre oss villige til å samarbeide med dem.

Bibelfortellingen

Å oppleve fortellingen

Du trenger:

- en voksen eller en tenåring
- kostymer som minner om klesdrakten brukt på Bibelens tid
- noe som kan forestille paktkisten
- to stykker stoff, gjerne blått eller annen farge som kan minne om vannet i Jordan (bruk f. eks. håndklær, laken eller pledd i passende farge)
- gjennomsiktig fiskesnøre eller annen tråd

De som er med: En voksen eller tenåring som kan være Josva. Fire barn er prestene. Resten av gruppen er Israels folk.

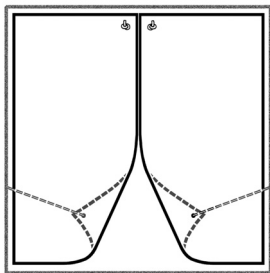
Kostymer: Badekåpe til Josva. Laken/badepåse henges over barnas ene skulder til prestene (festet i livet med hyssing eller lignende).

Rekvisitter: Noe som kan forestille paktkisten. (For eksempel en eske pakket inn i gult eller gullfarget papir. To tomme tørkeruller i samme farge kan limes til hver langsiden og forestille englene. Klipp ut vinger i passende farge/papir og fest til «englene».)

To stykker stoff i passende farge som kan forestille Jordan-elven.

Gjennomsiktig fiskesnøre eller annen tråd festet til to av hjørnene på stoffstykkene og gjemmes under stoffet. Disse hjørnene ligger ved siden av hverandre – se illustrasjon.

Scene-forberedelser: Plasser stoffet slik at voksne medhjelpere kan dra stykkene fra hverandre ved å dra i fiskesnøret som er festet i hjørnene. La barna være samlet på den ene siden av «elven».

Les fortellingen

Mens du leser denne fortellingen høyt, oppmuntrer du barna til å spille rolene sine aktivt.

Jeg heter Josva. (Josva stiller seg foran gruppen.) Jeg er den nye lederen i Israel nå etter at Moses er død. Lenge hjalp jeg Moses, men jeg tror nok at noen fremdeles spør seg selv om Gud vil være med oss på samme måten nå som da Moses

var leder.

For førti år siden lovt Gud at han skulle lede oss inn i Kanaan, og nå er vi nesten framme. Det dere ser der borte, det er det lovede landet. (Josva peker til den andre siden av elven.) Nå er det slik at vi har et problem, og det er at det er vår. Det har regnet mye i det siste. Dagene er begynt å bli varmere igjen, og snøen er begynt å smelte. Alt dette vannet renner ut i Jordan-elven. Elven er gått over bredene sine, og ikke bare litt heller. Vanligvis er det flere steder langs elven det er mulig å krysse, men akkurat nå har den kraftig strøm, og det finnes ingen måter å komme over til den andre siden på.

Vet dere, nå skal jeg fortelle dere noe helt spesielt. Gud har fortalt at han skal gjøre store ting for oss. Nå skal dere høre: Prestene skal bære paktkisten på skuldrene sine. De skal gå ut i Jordan-elven, og alle dere skal følge etter dem. Med det samme føttene til prestene kommer ut i vannet, fortalte Gud at vannet i Jordan skal stanse helt opp. Prestene skal stå i midten av elven med paktkisten mens dere krysser elven alle sammen. Når alle er kommet trygt over, følger prestene etter. Er dere klare? La oss gå!

(La prestene som bærer «paktkisten» lede veien til den elven du har laget. Med det samme føttene til prestene kommer bort i vannkanten, drar en voksen medhjelper i fiskesnøret for å la elven åpne seg slik at israelittene kan gå tørrskodd over. La prestene stå i midten mens resten av barna krysser elven. Når sistemann har krysset, går prestene også over til den andre siden. Nå legges tøystykkene tilbake slik de lå.)

Pris Gud! (Josva strekker armene opp mot himmelen.) Se for et mirakel han gjorde for oss! Det er virkelig helt fantastisk det han har gjort! Gud er fremdeles med oss, akkurat slik han var med

Moses. Han vil heller ikke forlate oss nå når vi er kommet til det landet han har lovet oss. Pris Herren!

Oppsummering

Spør: **Hvordan tror dere det ville vært å gå på en sti gjennom den ellers buldrende Jordan-elven?** (skummelt, spennende, topp etc.) **Hvorfor tror dere at Gud lot dem krysse elven akkurat da den var aller mest skremmende?** (Miraklet ble enda større.) **Hva har vi lært i dag om å følge de lederne Gud gir oss?**

GUD GIR OSS LEDERE SOM HJELPER OSS TIL Å GJØRE STORE TING FOR HAM.

Du trenger:

- et lite speil til hvert barn

Minnever

Skriv minneverset slik at alle kan se det. («For i morgen vil Herren gjøre underfulle ting blant

dere.» Josva 3,5 – siste del) Gi hvert av barna et lite speil. La dem lese/si fram minneverset mens de holder speilet framfor seg. Spør dem hvor lang tid det vil ta før de kan si minneverset og se på munnen sin i speilet hele tiden mens de sier det. La dem få tid til å øve seg. Spør: **Hvem skal Herren gjøre underfulle ting blant? Ja, han skal gjøre underfulle ting for dem dere ser i speilene!**

Du trenger:

- bibler
- papirark

Vi leser Bibelen sammen

Skriv følgende bibelvers på små ark. Del ut arkene til fem

frivillige barn som kan og vil lese. Be disse om å lese tekstene når du ber dem om det.

1. 2. Mosebok 3,1-4 og 10.

Spør: **Hvem kalte Gud til å være Israels leder?** (Moses)

2. 2. Mosebok 4,1

Spør: **Hva var Moses bekymret over?** (At folket ikke skulle tro på det han sa og heller ikke høre på ham.)

3. 2. Mosebok 4,2-5

Spør: **Hvordan svarte Gud Moses da han var bekymret?** (Han lot det skje et mirakel med staven til Moses.)

4. 2. Mosebok 14,13.21-22

Spør: **Hvilket mirakel gjorde Gud for israelittene da de flyktet fra Egypt?** (Han delte Rødehavet slik at du kunne gå tørrskodd over.)

5. 2. Mosebok 14,31

Spør: **Hvordan ble folket overfor Gud og Moses etter dette?** (Folket respekterte Gud og stolte på ham og Moses.)

Oppsummering

Si: **Det vi har hørt i bibelfortellingen i dag, hendte 40 år etter at Gud ledet israelittene ut av Egypt. Alle som var 20 år eller eldre den gangen, døde i ørkenen. Ingen i leieren var mer enn 59 år gamle, bortsett fra Josva og Kaleb. Det var bare de to som selv kunne huske hvordan Rødehavet hadde delt seg den gangen. Hvilket mirakel gjorde Gud for folket da de endelig gikk inn i Det lovede landet?** (Han delte vannet enda en gang.)

Spør: **Hvorfor tror dere at Gud utførte et mirakel som liknet på miraklet ved Rødehavet?** (Ta imot fornuftige svar.) **Hva skjedde på grunn av dette?** Be en frivillig om å lese Josva 5,1. **Hvorfor lot Gud Josva bli lederen i Israel? FOR AT HAN SKULLE HJELPE DEM MED Å GJØRE STORE TING FOR HAM. Hvem er lederne i menigheten vår nå i dag?** (Ta imot forskjellige svar.)

Leksen i praksis

Hva slags leder?

Du trenger:

- noe å skrive på/med slik at alle kan se det du skriver

Si: **Gud gir oss mange forskjellige typer ledere. I denne leken skal vi sette navn på noen av dem.**

Denne leken kan gjøres slik at du deler gruppen i to lag, for eksempel gutter mot jenter, den ene delen av rommet mot den andre. Poenget er å se hvilken gruppe som først kan finne ut av hva slags leder du har skrevet om på tavlen. Lag én strek for hver bokstav i ordet. La lagene gjette seg fram til hvilke bokstaver i alfabetet som skal være i ordene helt til de kan tenke seg fram til hva ordene skal være. Bruk disse ordene – ett av gangen:

pastorer sabbatsskolelærere
forstandere foreldre kristne venner

Oppsummering

Spør: **Har noen av dere lyst til å fortelle om kristne ledere som har hjulpet dere til å gjøre noe for Gud?** (La barna svare. Vurder hvor mye tid dere kan bruke på dette.) **Hvordan ville det være ikke å ha ledere i livet vårt?** (Vil de føle seg usikre, vil de ikke lære det man trenger å kunne og lignende.) **Hvordan bør vi oppføre oss overfor lederne våre?** (Samarbeide med dem, gjøre vårt beste for å hjelpe dem og støtte dem etc.) **La oss si det igjen: Hvorfor gir Gud oss ledere?**

**GUD GIR OSS LEDERE SOM
HJELPER OSS TIL Å GJØRE
STORE TING FOR HAM.**

4

Del med andre

Respekter lederne dine!

Du trenger:

- papir og blyanter/penner

Arranger grupper på tre eller fire, og gi hver gruppe papir og blyant/penn.

Forsikre deg om at én i gruppen skriver greit, eller la gruppen få en voksen medhjelper. Hver gruppe lager en liste der de skriver opp så mange måter som mulig de kan komme på for å vise ære og respekt overfor de lederne dere kom fram til i forrige aktivitet. Sett av tid før du samler gruppene for å sammenlikne det de har kommet fram til.

Oppsummering

Spør: **Hva har dere kommet fram til i gruppene?** (La gruppene si hva de har skrevet.) **Ville dere satt pris på disse**

ideene hvis dere selv var ledere? (Ja; nei; kanskje.) **Hvorfor det?** (Jeg ville følt at jeg hadde støtte, at jeg kunne hjelpe de jeg ledet nærmere Gud etc.) **La oss tenke på en av lederne i menigheten her. Hva kan vi gjøre i dag for å vise han/henne at vi setter pris på han/henne?** Sett av tid til å la barna svare. **La oss si «Den røde tråden» sammen:**

**GUD GIR OSS LEDERE SOM
HJELPER OSS TIL Å GJØRE
STORE TING FOR HAM.**

Avslutning

Be spesielt for lederne i menigheten og på menighetsskolene. Be om at vi må støtte dem og respektere dem og at de selv må være åpne for Guds ledelse. Takk Gud for at han er med oss og leder hver enkelt av oss i våre liv.

Henvisninger:

Josva 3; 4; 5,1;
Alfa og Omega 2,
kap. 9

Minnevers:

«For i morgen vil Herren gjøre underfulle ting blant dere.» (Josva 3,5 – siste del)

Den røde tråden:

Gud gir oss ledere som hjelper oss til å gjøre store ting for ham.

Den brusende elven blir krysset

Hvordan føles det når du våkner om morgenen en dag du vet at det skal skje noe ekstra spennende? Kanskje det til og med er noe du ikke har gjort før? Blir du litt nervøs når du tenker på det?

Solskinnet som strømmet inn gjennom teltåpningen vekket Heber. Han strakk seg langsomt idet han plutselig kom på noe helt spesielt. Josva hadde sagt at dette var dagen! Herren skulle gjøre noe helt forunderlig!

Hva kom det til å være? Heber lurte fælt.

Han visste at Gud hadde gjort mange fantastiske ting for israelittene. Hundrevis av ganger hadde han hørt om hvordan Gud hadde delt vannet i Rødehavet i to, og om hvordan han hadde ledet dem ut av Egypt. Han var ganske lei av mannaen han hadde spist hver dag hele sitt liv, men det var en utrolig ting at den kom dalende ned fra himmelen hver morgen bortsett fra på sabbaten. Til og med midt ute i ørkenen!

Så var det også de to kongene Sihon og Og. Israels hær hadde slått dem for ikke så lenge siden. Heber husket godt hvor redd han hadde vært for faren sin da han var ute på slagmarken, men Israel hadde vunnet fordi de lot Gud lede dem.

Jo, Gud hadde virkelig gjort utrolige ting, mente Heber. Det var bare det at alle de tingene han tenkte på, hadde skjedd da Moses var leder for folket. Nå var Moses død, og Josva var den nye lederen for israelittene. Heber følte seg skyldbetyngt bare fordi han lurte litt... *Var Josva en like god leder som det Moses hadde vært? Ville Gud fremdeles komme til å gjøre vidunderlige ting for israelittene? Det finner vi snart ut av, tenkte Heber.*

Heber stod opp, og gikk dit brusende fra elven var høyest. Det hadde regnet mye i det siste, og dagene begynte å bli varmere. Snøen i fjellene smeltet, og fant veien mot elven. Jordanelven var gjørmete og buldrende, og

den gikk høyt over sine bredder nå. *Har det fantastiske som skal skje noe med elven å gjøre?*

undret Heber. Kanaan, Det lovede landet, var jo tross alt på den andre siden av elven, og folket hadde hatt leieren sin her i tre dager nå.

Tankene hans ble forstyrret av den ivrige stemmen til faren hans. «Josva gir instruksjoner nå,» sa han. «Skynd deg å komme!»

Josva var allerede i gang med å tale til folket, da Heber og faren hans kom fram. «Paktens ark kommer til å bli båret ut i Jordanelven foran dere,» sa han. «Dere skal bryte opp fra leieren og følge den.»

Jeg håper at han vet hva han prater om, tenkte Heber. Det eneste stedet jeg noen gang har bodd, er i ørkenen, og jeg kan i hvert fall ikke svømme.

«Så snart prestene som bærer paktens ark har satt føttene ned i Jordan, skal vannet i elven renne bort, og det som strømmer til ovenfra, skal bli stående som en voll,» fortsatte Josva. «Prestene som bærer paktens ark kommer til å bli stående midt i Jordan helt til hele Israels folk har kommet seg tørrskodd over. Bryt opp fra teltene deres nå, og gjør dere klare til å krysse elven.»

«Vi har ingen tid å miste,» sa faren til Heber. Heber hev i seg litt manna mens han hjalp til med å pakke. De ble snart bedt om å ta oppstilling og å følge etter prestene.

Der framme kunne Heber se prestene som bar paktens ark. Ettersom de beveget seg framover, ledet de hele Israels folk direkte mot den strie, buldrende elven. Prestene nølte ikke et øyeblikk, men gikk rett ut i vannet. I samme øyeblikk som føttene deres kom ut i vannet, stoppet det å fosse avsted. I stedet ble det til en svær voll, akkurat slik Josva hadde sagt at det kom til å bli. Vannet på den andre siden av prestene fortsatte å renne vekk fra dem. På få sekunder var vannet forsvunnet og elvebunnen kom til syne. Israelittene satte i et stort rop da de så dette. Den lange rekken med mennesker beveget seg raskt ned til elvebredden. De begynte å bane seg veg over det steinete elveleiet og opp på den andre siden.

Heber kunne ikke få øynene vekk fra prestene. Hans egen familie fulgte dem over

elveleiet, over og rundt steinene. Prestene stod stille midt i elveleiet, og holdt fremdeles arken høyt. Det neste Heber visste, var at han klatret oppover langs elvebredden og inn i Kanaan. Så snudde han seg for å se på at de siste israelittene gikk inn i Kanaans land. Til slutt krysset prestene elven.

I samme øyeblikk som prestene var kommet opp fra elveleiet, begynte vannet å buldre nedover elven igjen. Med

skremmende torden fortsatte vannet på den mektige ferden nedover Jordan-elven.

Det var over. Så lett som bare det var den lange reisen deres over. Heber satte seg ned på det varme gresset i Kanaan. Han så opp på de lette skyene på himmelen. *Det er ingen tvil*, tenkte han. *Gud er med Josva akkurat på samme måten som han var med Moses, og jeg tror at vi skal få oppleve enda flere fantastiske ting etter dette.*

Daglige aktiviteter

Sabbaten

– Hvis det er mulig, kan du og familien din dra til en elv i dag. Ville det gå an for deg å gå over elven? Hva om det var flom? Les bibelfortellingen mens du og familien din sitter i nærheten av elven. Les Josva 3,5 sammen. – – Snakk sammen om spesielle ting Gud har gjort for din familie.

– Syng sangen «Ser du skiltet» (*Hjertesanger nr. 5*).

Søndag

– Les Josva 3, gjerne som familieandakt.

– Forestill dere at familien deres er sammen med israelittene i leieren ved elvebredden, og at det som står i bibelfortellingen hender mens dere er der. Hvordan synes dere elven ser ut? Hva tenker dere når dere hører hva Josva ber prestene og israelittene om å gjøre? Hvordan er det å se at vannet i Jordan-elven stopper opp? Hvordan føles det når dere er kommet over på den andre siden av elven?

– Si minneverset ditt. Forsøk å finne noe musikk du synes passer til mens du sier det høyt.

Mandag

– Les Josva kapittel 4 og 1. vers i kapittel 5. Hvem var lederne i denne fortellingen?)

___ Josva ___ Gud ___ prestene ___ de tolv mennene som bar steinene

– Hva ville hendt hvis israelittene ikke hadde fulgt lederne sine?

– Takk Gud for de gode lederne han har sendt inn i ditt liv.

– Syng sangen «Han er Herre» (*Barnas Lovsang nr. 40 a og b, Barnesangboka nr. 88*)

Tirsdag

– Les Josva 3,16 som andakt. Forestill deg at du står i byen Jeriko og ser på at israelittene krysser Jordan-elven.

– Be noen i familien din om å hjelpe deg med å skrive en nyhetsartikkel for lokalavisen i Jeriko. Lag en tegning til artikkelen din.

– Lær bort minneverset ditt til en som ikke kan det.

– Syng sangen «Han har den hele, vide verden i sin hånd.» (*Barnesangboka nr. 91 N og B og Barnas Lovsang 43 a og b*)

Onsdag

– Nevn tre av lederne i menigheten din. Spør gjerne noen i familien hvis du ikke husker navnene. Skriv navnene deres her:

– Les Jesaja 8,20 sammen. Hvordan kan man vite om ledere er fra Gud? Skriv svaret ditt her:

– Ville du like å være en av lederne som jobber for Gud og menigheten? Be ham om mot, kunnskap og tro til å gjøre gode ting for Gud.

– Syng minneverssangen din med familien din. Du kan også velge å syng den for en annen.

Torsdag

– Les bibelfortellingen sammen med familien din igjen.

– Les Salmene 114, versene 3, 5 og 7.

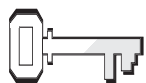
– Finn en eske med lave kanter (f. eks. en isboks eller en konfekteske) og fyll den med sand. Klipp ut en strimmel av tegnepapir i passende farge eller av sølvpapir slik at det kan forestille en elv. Legg elven i esken med sand. Klipp «elven» i to og dra halvdelene litt fra hverandre. Brett dem gjerne litt opp slik at de kan minne om en voll av vann på hver side av det tørre elveleiet. Sett grønne trær, blomster og andre fine ting på den siden av elven som skal forestille Kanaan. Sett fire små prester midt ute i elven. (Vær kreativ – du kan lage dem på utallige måter!) Lag en liten ark til dem i gullpapir. (For eksempel et sjokoladepapir.) Nå er det alle israelittene som krysser elven sin tur. (Du kan bruke frø eller småstein for å symbolisere alle menneskene.) Skriv minneverset ditt på et lite skilt og sett det i esken din.

Fredag

– Gjenfortell bibelfortellingen for familien din mens du bruker «sand-esken» din for å vise det du forteller. Gjør gjerne dette som familieandakt. Be alle om å fortelle om noe stort Gud har gjort for dem. Les Salmene 86,10 sammen.

– Skriv et takkebrev til pastoren din eller til en annen leder i menigheten. Fortell hvorfor du setter pris på hans eller hennes ledelse.

– Si minneverset ditt sammen med resten av familien. Syng sangen «Jesus her er hånden min» (*Hjertesanger nr. 84*).

Henvisninger:

Josva 6,
Alfa og Omega 2,
kap. 10

Minnevers:

«Se hvor godt og vakker det er når brødre bor fredelig sammen.»
Salmene 133,1)

Mål:

At barna skal:

Vite at vi samarbeider i Guds menighet.

Føle et ønske om å arbeide sammen i menigheten.

Gi respons ved å bli involvert i menighetsarbeidet og ved å oppmuntre andre til også å bli det.

Den røde tråden:

I Guds menighet samarbeider vi med hverandre.

Murene raser!

Månedens tema:

Vi oppmuntrer hverandre til å følge Jesus.

Kort sammendrag av bibelfortellingen

Gud gir Josva nøyaktig beskrivelse av hvordan Jeriko skal inntas. Ledet av syv prester som blåser i bukkehorn og bærer paktkisten, skal Israels hær marsjere rundt Jeriko én gang om dagen i seks dager. På den syvende dagen skal de marsjere rundt byen syv ganger, og etter at prestene blåser i hornene for syvende gang skal hele folket rope høyt. Sammen følger folket disse instruksene, og murene i Jeriko raser sammen. Gud lar dem innta Jeriko uten kamp.

Denne leksen handler om samarbeid

Når Guds folk samarbeider om å lyde ham, velsigner han deres felles anstrengelser. Seieren tilhører Gud, men menighetsfellesskapet har gjort sin del ved å samarbeide.

Lærerens «verdt å vite»

«Alle som skulle marsjere rundt byen skulle være stridsmenn. Dette betydde ikke nødvendigvis at hele hæren var med, men at alle stammer var representert. Hele folket synes ikke å ha vært med på marsjen. Et slik høyt antall mennesker ville ha gjort opptøget altfor tungvindt. Selv om Jeriko er blitt beskrevet som en «stor» by, var den stor kun i sammenlikning med andre befestede byer på den tiden og ikke i dagens målestokk. Utgravninger av ruinene viser at byens areal har vært på kun godt og vel 40 mål.

Størrelsen på opptøget må ha stått i forhold til dette begrensede området. (*SDA Bible Commentary*, vol. 2, p. 197).

Dekorering av rommet

Se lekse 1.

Program

Program	Minutter	Aktiviteter	Dette trenger du:
Velkommen	Til alle er kommet	Ønsk barna velkommen. Er de glade/bekymret?	Ingenting
1 Forberedende aktiviteter	Inntil 10	A. Puslespill-brikken B. Portretter av menighetsfamilien C. Fruksalat	Et puslespill med færre enn 50 brikker Tegneark og tegnesaker Flere sorter frisk frukt, plastikkkniver, skjærebrett, stor bolle og plastikkskjeer
Ditt valg Sang og bønn*	Inntil 10	Fellesskap Sang Misjon Kollekt Bønn	Diverse sangbøker «Barnas Misjon» Kollektkurv pyntet med ekte eller kunstige druer Ingenting
2 Bibelfortellingen	Inntil 20	Å oppleve fortellingen Minnevers Vi leser Bibelen sammen	Hvite laken, hyssing eller garn, linjaler, pinner eller hengere, papirark som er rullet sammen diagonalt, pappeske sprayet eller innpakket i gult eller gullfarget papir (se lekse 3), store ark/gråpapir «Ertepose» eller liten myk ball Bibler
3 Leksen i praksis	Inntil 15	<i>Guds armé</i>	Ingenting
4 Del med andre	Inntil 15	<i>Takkekort</i>	Tegneark i forskjellige farger, tegnesaker

***Sang og bønn kommer inn i programmet der det måtte passe best.**

Velkommen

Ønsk barna velkommen ved døren. Spør dem om hvordan de har hatt det i løpet av uken som er gått – hva de er glade for/bekymret over. La dem begynne med den forberedende aktiviteten du har valgt å bruke.

1

Forberedende aktiviteter

Velg den eller de forberedende aktivitetene du synes passer best for din gruppe.

Du trenger:

- puslespill med færre enn 50 brikker

A. Puslespill-brikken

Ta med et puslespill med færre enn 50 brikker og del ut alle unntatt én brikke til barna ettersom de kommer til sabbatsskolen. (De kommer til å ha flere brikker hver.) Be barna om å samarbeide om å pusle ferdig puslespillet.

Oppsummering

Når alle bortsett fra den siste brikken er på plass, spør du: **Hvilken brikke er den viktigste i hele puslespillet?** Sett inn den brikken som manglet, og ta ut en annen. **Hvilken brikke er den viktigste nå?** (Den brikken som ikke er der.) **Hvordan kan vi sammenligne dette puslespillet med menighetsfamilien vår?** (Alle er viktige; vi savner folk når de ikke er her.) **Hvordan synes dere det er å vite at hver og en av dere er så viktige?** (Det er fint; noen trenger meg.)

I GUDS MENIGHET SAMARBEIDER VI MED HVERANDRE.

Du trenger:

- tegneark
- tegnesaker

B. Portretter av menighetsfamilien vår

La barna tegne portretter av mennesker i menigheten. Foreslå mennesker de kjenner, som pastoren, en forstander, en allsangsleder, en annen sabbatsskolelærer eller lignende. Når tegningene er ferdige, henger dere dem opp i sabbatsskolerommet deres med en overskrift der du har skrevet «Den røde tråden». Alle forsøker å gjette hvem tegningene er av og hva denne personen gjør i menigheten.

Oppsummering

Spør: **Hvem er den aller viktigste personen i menigheten?** (Så fremt ingen sier Jesus, gjør du et poeng ut av det at ingen er viktigere enn andre. Vi er alle en del av menighetsfellesskapet – både barn og voksne.) Les høyt fra Salmene 133,1. **Føler dere at dere er viktige for menigheten deres? Hvorfor det? Hva kan vi gjøre for å gjøre menigheten til et sted dere alle gjerne vil samarbeide?** (Takke de som gjør en innsats i menigheten vår, hjelpe til når vi blir spurt om noe; tilby å hjelpe; be for menighetslederne våre osv.) **Hvordan er «Den røde tråden» vår i dag?**

I GUDS MENIGHET SAMARBEIDER VI MED HVERANDRE.

C. Fruktsalat

Ta med flere sorter frisk frukt og la barna være med å skrelle, skjære opp og blande frukten i en bolle. Server fruktsalaten. Oppsummer mens dere spiser.

Oppsummering

Spør: **Hva er det som er spesielt med fruktsalat?** (Ta imot forskjellige svar.) **Ville denne fruktsalaten smakt det samme uten** (nevn en frukt)? **Hvordan kan vi sammenligne fruktsalaten med Guds familie?** (Det er mange mennesker i menigheten; alle er forskjellige; alle er viktige for Gud. Menigheten trenger oss alle sammen.) Les Salmene 131,1 høyt. **Når man bor fredelig sammen slik vi nettopp leste, betyr det også at man samarbeider. Hvordan synes dere det er når alle samarbeider i vår menighet?** (Glad, akseptert, kjennes godt.) **Hva vil dere gjøre når noen spør dere om å hjelpe til i menigheten?** (Svare ja til det jeg kan gjøre; si nei; svare at jeg skal tenke på det, osv.) **La oss si «Den røde tråden» sammen:**

Du trenger:

- flere sorter frisk frukt
- plastikkniver
- skjærefjølør eller tallerkener
- stor bolle
- plastikkskjeer
- liten skål eller plastikkopper til hvert av barna

I GUDS MENIGHET SAMARBEIDER VI MED HVERANDRE.

Sang og bønn

Ditt valg

Felleskap

Snakk sammen om hvordan barna har hatt det i løpet av uken som er gått – hva de er glade for/bekymret over (bruk skjønn). Sett av tid til å dele erfaringer fra leksen de har hatt denne uken. Marker fødselsdager og andre viktige begivenheter. Ønsk besøkende spesielt velkommen og fortell alle hva de heter.

Forslag til sanger

- «Det er godt å være sammen» (*Barnesangboka nr. 255*)
- «Vi vil gå til Herrens hus» (*Barnas Lovsang nr. 252 a og b*)
- «La oss vandre i lyset» (*Barnas Lovsang nr. 94*)
- «I Guds familie er vi søsken» (*Barnas Lovsang nr. 212 a og b*)
- «Gode ord» (*Spre gleden*)

Misjon

Bruk fortellingen i *Barnas Misjon*. Hjelp barna til å se hvordan menneskene i Guds familie samarbeidet.

Kollekt

Si: **Vi hjelper Guds menighet når vi gir kollekten vår som gave. Sammen med kollekten som de andre gir, går pengene til å hjelpe andre slik at flere og flere kan lære om Jesus og bli med i hans familie.**

Bønn

Før dere ber, lar du alle få anledning til å fortelle hvordan de liker/ville like å hjelpe til i Guds menighet (ta opp kollekten, dele ut kunngjøringen og lignende.) Spør også om noen har spesielle bønnetemaer de ønsker at dere skal ta med i bønningen. La barna sette seg i en ring og holde hverandre i hendene. De som har lyst, ber for barna på sabbatsskolen og for menigheten deres. Avslutt med å takke Gud for hvert av barna og for at han kan bruke hver enkelt en av oss.

Bibelfortellingen

Å oppleve fortellingen

Du trenger:

- hvite laken
- hyssing eller garn
- linjaler, pinner eller hengere
- papirark som er rullet sammen diagonalt
- pappeske sprayet eller innpakket i gult eller gullfarget papir (se lekse 3)
- store ark/gråpapir

De som er med: Josva; syv prestere som blåser trompeter; fire prestere som bærer paktkisten; soldater. (Forslag for små grupper: Alle blåser i trompeter, marsjerer og roper.)

Kostymer: Prestene: hvite laken legges over prestenes éne skulder og festes ved å knytes i livet.

De øvrige: Kjøkkenhåndklær festes på hodene.

Rekvisitter: Linjaler, pinner eller hengere brukes som sverd; diagonalt sammenrullede papirark brukes som trompeter; gul eller gullfarget

pappeske (se lekse 3) forestiller paktkisten; store ark/gråpapir med steinmønster på, forestiller muren. (Rives ned/kollapser når det gjaller i trompetene.)

Fortell eller les fortellingen.

«Marsjer rundt Jeriko,» hadde Gud sagt til Josva, lederen for Israels folk. Dette var den første dagen de skulle marsjere. Alle i Israel stod tidlig opp.

«De fire prestene som bærer paktkisten kan komme over hit,» sa Josva. Raskt og forsiktig lød prestene ham. (Gjør tegn til prestene at de stiller seg opp på den ene siden med ansiktene mot Josva.)

«Syv prestere med trompeter,» kalte Josva igjen. «Kom og still dere her foran paktkisten.» (Gjør tegn til Josva at han gjentar replikken etter deg og tar et skritt tilbake slik at han ikke står i veien. Prestene med trompeter stiller seg foran paktkisten.)

«Bevæpnede menn må gå foran prestene og paktkisten,» sa Josva igjen med myndig stemme. (Noen av de bevæpnede soldatene tar plass først i rekken.) «Baktroppen følger etter kisten!» fortsatte han. (Resten av de bevæpnede soldatene stiller opp bak

prestene som bærer paktkisten.)

Så forklarte Josva at alle skulle begynne å marsjere når prestene blåste i trompetene. Likevel skulle de ikke bryte ut i krigsrop eller på noen måte heve stemmene sine. Et krigsrop skulle egentlig skremme fiendene deres. Hvorfor ville ikke Josva la Israel komme med et krigsrop? Det var fordi alle skulle stole på Gud og ingen andre.

«Ikke si så mye som ett ord før den dagen jeg ber dere om å rope,» sa Josva igjen.

De nikket stille, og den lange prosesjonen marsjerte av sted. De væpnede soldatene viste vei. Etter dem kom de syv prestene og blåste på hvert sitt bukkehorn. Til slutt kom prestene som bar på paktkisten etterfulgt av resten av hæren.

(Gjør tegn til at barna skal gå en runde rundt i rommet mens du fortsetter fortellingen.)

Da israelittene nærmet seg Jeriko, så de at portene var fullstendig stengt. De viste at menneskene som bodde i Jeriko så på dem fra vinduene sine øverst på bymuren. Når prestene av og til lot trompetene hvile noen få minutter (prestene holder trompetene under armen), hørte man ikke noe annet enn alle føttene som marsjerte i flokk. Opptoget marsjerte hele veien rundt Jeriko, før de gikk rolig tilbake til leieren.

Neste dag dro det samme opptoget av sted fra leieren til israelittene. (Opptoget begynner igjen.) De marsjerte rundt Jeriko. Først kom soldatene. Så syv prestere som spilte på trompetene sine. Deretter kom prestene som bar på paktkisten, og til slutt kom resten av soldatene.

Trompetene gjallet. Soldatene marsjerte. Ingen sa ett eneste ord. Hver og én av soldatene visste at han hjalp til bare ved å marsjere uten å si noe som helst. Etter å ha tatt runden rundt Jeriko igjen, marsjerte opptoget tilbake til leieren. Hva

slags krig var dette? Innbyggerne i Jeriko forstod ingenting, og de ble redde.

Det samme opptoget marsjerte rundt byen den tredje dagen. Og den fjerde dagen. Og den femte. Og den sjette...

Ved soloppgang den sjuende dagen dro det lange opptoget av soldater og prester ut fra israelittenes leir enda en gang. Stille beveget de seg mot Jeriko. Murene i byen så høyere ut enn noen gang. Opptoget marsjerte rundt byen én gang, men denne gangen dro ikke prestene og soldatene tilbake etterpå slik de hadde gjort det de andre dagene. Istedenfor marsjerte de rundt byen igjen og igjen. («Israelittene» fortsetter å marsjere mens du forteller.) Syv ganger marsjerte de rundt Jeriko. Ingen sa noe. Ingen ropte. Ingen gikk ut av opptoget. Alle ville være med å hjelpe til slik Josva hadde bedt dem om.

Med ett stoppet hele opptoget å marsjere! Prestene satte trompetene til munnen igjen og det lød et kraftig støt!

«Rop!» befalte Josva. «Herren har gitt dere byen!» (*Gjør tegn til «Josva» og «soldatene» at de skal rope.*) Soldatene satte i et kjemperop! Da var det at det totalt uventede, det fullstendig umulige skjedde! Med et øredøvende brak gav murene i Jeriko etter og raste sammen! (*Murene blir revet ned.*) Israelittene strømmet inn i byen og inntok den.

Gud hadde overgitt Jeriko i israelittenes hender. Seieren tilhørte Gud, men israelittene hadde gjort sin del. De hadde samarbeidet og gjort akkurat det Gud og Josva hadde bedt dem om å gjøre.

 I GUDS MENIGHET SAMARBEIDER VI MED HVERANDRE.

Oppsummering

Spør: **Hvordan tror dere at soldatene hadde det mens de marsjerte rundt byen?** (Ta imot svar.) **Hva med**

prestene som blåste i trompeten?

(Viktige.) Hvis du har hatt mulighet til å få tak i bukkehorn, viser du det til barna nå.

Hva tror dere at de israelittene som ble igjen i leieren holdt på med? (De tok seg av leieren og bad antagelig til Gud.) **Hva tror dere at dere ville tenkt hvis dere hadde vært barn i leieren og hørte hvordan folket skulle innta Jeriko? Ville dere ha ønsket å hjelpe?** (Ja; kanskje; ikke sikker.) **Ønsker dere å arbeide sammen med menigheten deres for å gjøre noe for Gud? Når han arbeider med oss kan vi gjøre store ting sammen i menigheten vår. La oss si «Den røde tråden» sammen:**

I GUDS MENIGHET SAMARBEIDER VI MED HVERANDRE.

Minnevers

Før sabbatsskolen bruker du en bred tusj og skriver ordene i minneverset på A4-ark – ett ord på hvert ark. I en stor klasse skriver du samme ord flere ganger, slik at hvert barn får utdelt ett ord. I små klasser kan barna få mer enn ett ord hver.

La alle tape ordet til brystet. La barna stille seg i en ring slik at alle kan se de andres ord. Barna står slik at ordene er blandet. Gi erteposen/ballen til barnet som har ordet «se». Dette barnet kaster erteposen/ballen videre til han/henne som har ordet «hvor», og denne kaster så videre til han/henne som står med ordet «godt». Fortsett slik mens alle gjen-tar alle ordene idet erteposen/ballen blir kastet «gjennom» hele minneverset. Gjenta flere ganger. Dersom noen ikke kan eller har vanskeligheter med å lese, leser du det neste ordet høyt på en naturlig måte, mens du lar barnet forstå hvem erteposen/ballen skal kastes til.

Du trenger:

- «ertepose» eller liten myk ball
- bred tusj
- minst ett ark for hvert ord i minneverset
- tape

Vi leser Bibelen sammen

Du trenger:
• bibler

Del klassen inn i to grupper, gjerne med noen som kan lese i hver gruppe. La hver gruppe lese følgende tekster fra Josva 6 på omgang (enten unisont eller én etter én):

Gruppe 1: Versene 6-7 – versene 12-14

Gruppe 2: Versene 8-11 – versene 15-19

Begge grupper sammen: Vers 20

(Ingen må presses til å lese. Les versene selv dersom du ikke har leseglade barn i klassen.)

Oppsummering

Be gruppene om å snakke sammen om hvordan versene dere leste kan sammenlignes med det den «Den røde tråden» handler om.

I GUDS MENIGHET SAMARBEIDER VI MED HVERANDRE.

3

Leksen i praksis

Guds armé

Si: **Alle menneskene i menigheten vår, både voksne og barn, er i Guds armé** (forklar evt. dette ordet). **Nå skal vi se på hva dette betyr for oss.**

1. Hvem er det som leder arméen? (Jesus, Gud.)

2. Vi kan si at menigheten vår er et eget kompani med sin egen kaptein. Hvem er kapteinen vår? (Si navnet til pastoren eller 1. menighetstjener.)

3. Hvem er vi i denne arméen? (Rekrutter, soldater etc.)

4. Hvem er prestene? (Menighetstjenere, pastorer, de som leder møtene og lignende.)

5. Hvem er de som spiller på trompet? (Organisten, pianisten, koret og lignende.)

6. Hva heter byen Gud ønsker at vi skal «marsjere rundt»? (Nabolaget vårt, en by i nærheten.)

7. Hva kan vi gjøre når vi «marsjerer»? (Vi kan fortelle andre om Guds kjærlighet og vi kan gå på «bønneturer» der vi ber for menneskene i hver bygning eller butikk vi går forbi.)

Oppsummering

Les Salmene 133,1 høyt. **La oss be om at vi i menigheten alltid må ha et fredelig samarbeid slik at vi kan marsjere sammen for Gud og gjøre store ting sammen med ham. Hva skal vi huske fra i dag?**

I GUDS MENIGHET SAMARBEIDER VI MED HVERANDRE.

4

Del med andre

Takkekort

Du trenger:

- tegneark, gjerne i forskjellige farger
- tegnesaker

Snakk sammen om hvordan alle samarbeider for at menigheten

skal fungere og at alle er like viktige. Lag takkekort som dere deler ut etter sabbatsskolen til menighetsmedlemmer som gjør forskjellige oppgaver i menigheten. Tenk gjerne på medlemmer som ikke nødvendigvis er de mest «synlige», men som likevel bidrar til fellesskapet. Skriv navnet på personen på tegningen og en takk for det han/hun gjør for menigheten. For eksempel: «Tone, takk for at du er så flink til å hilse på dem som kommer til kirken!» eller: «Knut, takk for at du alltid hjelper til når vi har dugnad!» La barna komme med forslag til hva dere skriver

på takkekortene, men tilby gjerne å skrive for dem, slik at ingen skal synes det er leit å vise at de eventuelt har vanskeligheter med dette.)

Oppsummering

Les Salmene 133,1 høyt. Spør: **Hva har dere lært om dere selv og menighetsfamilien vår i dag?** (Vi er en del av Guds familie; vi kan samarbeide alle sammen.; alle er viktige for fellesskapet.) Si: **Hva synes dere om dette?** (Føler oss viktige, menigheten trenger oss etc.) **Hva skal vi huske på om oss selv og menigheten?**

I GUDS MENIGHET SAMARBEIDER VI MED HVERANDRE.

Avslutning

Be en bønn om at menigheten alltid må være et sted for godt samarbeid for Gud. Avslutt med sangen «I Guds familie er vi søsken» (*Barnas Lovsang nr. 212 a og b*)

Murene raser!

Henvisninger:

Josva 6,
Alfa og Omega 2,
kap. 10

Minnevers:

«Se hvor godt og vakker det er når brødre bor fredelig sammen.»
Salmene 133,1)

Den røde tråden:

I Guds menighet samarbeider vi med hverandre.

Har du noen gang vært så spent at du nesten ikke har klart å sovne? Du har kanskje opplevd å våkne ekstra tidlig på en helt spesiell dag? Slik var det ganske sikkert for Israels hær den dagen de skulle marsjere rundt Jeriko for første gang!

Prestene og soldatene i Israel stod opp lenge før daggry. Etter en rask frokost kledde soldatene seg til kamp. Så stilte de seg opp bak paktkisten som skinte av gull. Fire prester i rene, hvite kjortler stod klare til å løfte opp kisten og sette stengene som bar den på skuldrene sine.

Da Josva – Israels leder – kom, begynte han å oppmuntre hele folket. «Ikke bryt ut i krigsrop,» forklarte han. «Ikke hev stemmene deres. Ikke si så mye som ett eneste ord før den dagen jeg ber dere om å ropel!» Et krigsrop fikk vanligvis soldatene til å føle seg modige, samtidig som det skremte fienden. Men Josva ville at soldatene hans skulle stole på Gud, og bare Gud.

Snart marsjerte det lange opptoget av gårde. En liten gruppe bevæpnede soldater viste vei. Etter dem kom syv prester som blåste i bukkehorn. Så kom fire prester til, og de bar paktkisten. Til sist fulgte resten av hæren.

Ettersom israelittene nærmet seg Jeriko, så de at byportene var skikkelig stengt. Soldatene stod oppstilt oppe på bymuren og hadde våpnene klare. Da israelittene fremdeles var et lite stykke fra murene, svingte de og begynte å marsjere rundt byen. Mens prestene tok en liten hvilepause fra spillingen, var den eneste lyden som hørtes, lyden av alle føttene til hele Israels hær.

Opptoget av prester og soldater marsjerte hele veien rundt Jeriko. Da de hadde gått runden omkring byen, gikk de tilbake til leieren. Soldatene på bymuren senket våpnene sine. De var fullstendig forvirret. Hva var det som var på ferde?

Neste dag marsjerte det samme opptoget mot Jeriko. Først soldater. Så syv prester som spilte på trompeter. Deretter gikk prestene som bar på paktkisten. Til sist kom det enda flere soldater. Trompetene gjallet. Soldatene marsjerte. Ingen sa så mye som ett eneste ord. Hver og en av soldatene visste at han hjalp til bare ved å marsjere uten å si ett ord. Enda en gang marsjerte opptoget rundt byen. Enda en gang marsjerte de tilbake til leieren, mens de lot innbyggerne i Jeriko stå igjen som store spørsmålstejn. Hva slags krig var dette?

Det samme opptoget snodde seg rundt Jeriko den tredje dagen. – Og på den fjerde dagen. – Og den femte dagen. – Og på den sjette dagen. Folket i byen kunne nesten ikke holde det ut lenger.

Ved soloppgang den syvende dagen stilte soldatene og prestene opp i opptoget enda en gang. De dro fra israelittenes leir og beveget seg mot Jeriko. Igjen stod soldatene på murene til den mektige byen. Opptoget gikk rundt byen én gang – men denne gangen dro de ikke tilbake til leieren slik de hadde gjort det de andre dagene. Isteden marsjerte soldatene og prestene runde nummer to omkring byen. Så gikk de den tredje runden.

Hæren til israelittene marsjerte hele veien rundt Jeriko fire ganger. Fem ganger. Seks ganger. Syv ganger. Så stanset opptoget! Prestene satte trompetene til munnen og blåste et kraftig støt i dem.

«Rop nå!» befalte Josva. «For Herren har gitt dere byen!» Soldatene satte i det kraftigste ropet de klarte å lage! Det var da det fullstendig uventede og det totalt umulige hendte. Med et øredøvende brak falt murene rundt Jeriko sammen! Israelittene styrket inn i byen og inntok den.

Gud hadde oppgitt Jeriko i Israels hender. Det var Gud som hadde seiret. Likevel hadde Israels folk gjort sin del. De hadde samarbeidet og gjort det Josva hadde bedt dem om.

I GUDS MENIGHET SAMARBEIDER VI MED HVERANDRE.

Daglige aktiviteter

Sabbaten

- Hvis dere har muligheten til det, kan du og familien din gå ut og lage «Jeriko by». Dere kan bruke steiner, pinner eller andre ting dere finner ute. Lag folket som marsjerer rundt byen. Dere kan for eksempel bruke kongler eller småstein. Les ukens bibelfortellingen sammen. Når dere kommer til den delen av fortellingen som handler om at muren raser sammen, roper dere høyt og ødelegger «Jerikos» murer.
- Les Salmene 133,1 sammen.
- Syng sangen «Jeg er ikke i infanteriet...»

Søndag

- Les Josva 6,1-16, gjerne som familieandakt. Hvem vant dette slaget for Israel? (Josva 6,16). Sett kryss ved et av alternativene:

__ Josva __ Gud og Israels hær __ Gud __ Hæren
– På hvilken måte var Israels hær en del av seieren?

- Klipp ut åtte grå eller brune papirbiter i mursteinfasong. Skriv minneverset på «mursteinene» på denne måten: «Se, – hvor godt – og vakkert – det er – når brødre – bor fredelig – sammen.» Skriv bibelhenviseingen på den siste. Ordne mursteinene i riktig rekkefølge slik at de former minneverset ditt. Legg dem slik at de ligner en mur. Ta godt vare på dem.

Mandag

- Les Josva 6,16-20. Samhold betyr at alle samarbeider. Hvordan viste soldatene i denne fortellingen samhold? (Sett en ring rundt ja eller nei.)

De stod sammen i et opptog.	Ja	Nei
De marsjerte i samme retning.	Ja	Nei
De var stille.	Ja	Nei
De ropte da Josva bad dem om det.	Ja	Nei

- Ordne minnever-s-mursteinene dine i riktig rekkefølge, og si verset høyt.

Tirsdag

- Samle sammen noen pinner eller kvister. Brekk en av dem med hendene dine. Nå tar du fire pinner på en gang. Prøv om du kan brette dem alle sammen på en gang. Får du det til? Var det lettere eller

vanskeligere? Hvorfor? I samarbeid er det styrke.

- Nevn seks ting dere kan gjøre i familien din for å vise samhold. Nevn tre ting familier kan gjøre for å vise samhold i menigheten. Les Efeserne 4, 2 og 3 sammen.

- Ordne minnever-s-mursteinene dine i riktig rekkefølge.

Onsdag

- Les Hebreerne 11,30 sammen, gjerne som familieandakt. Tro betyr å stole på noe vi ikke har sett. Hvordan viste israelittene både tro, tillit og samhold ved Jeriko?

- Vi opplever samhold når vi tror på samme Gud. Forsøk å sette opp minnever-s-mursteinene dine slik at de for eksempel står mot hverandre. Riv dem mens du sier fram minneverset ditt.

Torsdag

- Tegn et bilde av en kirke der menneskene inne i kirken holder hverandre i hendene og ber. Skriv «En menighet som ber sammen er en sterk menighet» under bildet du har tegnet.

- Hvis familien din er samlet, holder dere hverandre i hendene og former en ring. La alle prøve å være utenfor ringen, for så å forsøke å komme seg inn i den. La de som står utenfor komme inn i ringen etter en liten stund, for så ikke å la de få komme ut igjen. På hvilken måte lærer dette deg noe om fellesskapet i menigheten? Les 1. Korinterne 3,9 – første del, sammen.

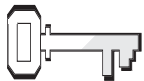
- Stå foran speilet og si fram minneverset ditt.

Fredag

- Hvis det er mulig, kan hele familien dramatisere bibelfortellingen sammen. Hvem skal være Josva? Les Josva 6 sammen. Tell etter hvor mange ganger Israel marsjerte rundt Jerikos murer.

- Fortell hva folket gjorde sammen da de gikk rundt Jeriko. Hva gjør du sammen med andre i din menighet?

- Lag et flagg som viser samhold gjennom troen på Gud. Skriv minneverset ditt på det. Vift med det foran familien din mens du sier fram minneverset ditt.

Henvisninger:

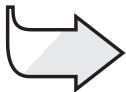
Lukas 2;
Alfa og Omega 4,
kap. 8

Minnevers:

«Du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte og av hele din sjel og av all din makt.» (5. Mosebok 6,5)

Mål:

At barna skal:
Vite at vi kan tjene Herren hvor vi enn er.
Føle seg villige til å tjene Herren hvor de enn er.
Gi respons ved å gjøre sitt beste for å tjene/hjelpe til i sin egen familie.

Den røde tråden:

Vi kan tjene Gud hvor vi enn er.

Mistet og funnet!

Den røde tråden:

Vi kan tjene Gud hvor vi enn er.

Kort sammendrag av bibelfortellingen

Når Jesu foreldre hvert år hadde reist til påskefeiringen i Jerusalem, var Jesus blitt igjen hjemme. Dette året er Jesus blitt tolv år gammel og han blir for første gang med dem for å delta i feiringen. Etter at denne er over reiser alle bortsett fra Jesus hjem. Han blir igjen i tempelet. Maria og Josef reiser en hel dag før de oppdager at han ikke er med dem. De reiser tilbake til Jerusalem og leter etter ham der. Tre dager senere finner de ham sammen med lærerne i tempelet. Jesus spør dem hvorfor de leter etter ham. Visste de ikke at han måtte være i sin Fars hus? Han blir lydige med dem hjem og tjener dem der.

Denne leksen handler om tjeneste

Gud ønsker at vi skal tjene ham i ydmykhet uansett hvor vi befinner oss – det er alltid en grunn til at han lar oss være der vi er. Vi trenger ikke å lete andre steder for å utføre store ting for ham. Barn kan tjene Gud hjemme, på skolen eller ved å hjelpe til i lokalsamfunnet.

Lærerens «verdt å vite»

«Israels utfrielse av Egypt var en praktisk undervisning om gjenløsningen som påsken skulle være et minne om. Lammet som ble slaktet, det usyrede brødet og førstegrøde-neket var symboler på Frelseren.» (*Alfa og Omega* 4, s. 58)

«Han gikk i dype tanker på grunn av det han hadde sett, og holdt seg ikke i nærheten av foreldrene, men søkte ensomhet. ...Og da de som hadde vært i Jerusalem for å tilbe, reiste fra byen, ble han tilbake.» (*Samme* s. 58)

Jesus «innskjerpet prinsippet om at bibelsk religion ikke består i å plage kroppen, at en ren og ubesmittet gudsdyrkelse ikke bare skal gjelde til bestemte tider og ved særlige anledninger. Overalt og til alle tider la han for dagen en kjærlig interesse for menneskene, og spredte glad gudsfrykt omkring seg.» (*Samme* s. 64)

Dekorering av rommet

Lag en stor plakat eller et banner der det står «...tjen hverandre i kjærlighet.» (*Galaterne* 5,13 – siste del). Sett fram bilder av barn som tjener Gud ved å hjelpe til både hjemme og andre steder. Du kan også sette fram bilder av Jesus som gutt i tempelet, Jesus som hjelper Josef i snekkerverkstedet, og/eller bilder som viser Jesus når han hjelper moren hjemme, Johannes døperen som forbereder Jesu' virksomhet og Jesus som hjelper til ved bryllupet i Kana.

Program

Program	Minutter	Aktiviteter	Dette trenger du:
Velkommen	Til alle er kommet	Ønsk barna velkommen. Er de glade/bekymret?	Ingenting
1 Forberedende aktiviteter	Inntil 10	<i>Speil, speil</i>	Nyhetsmagasin eller aviser og sakser
Ditt valg Sang og bønn*	Inntil 10	Fellesskap Sang Misjon Kollekt Bønn	Diverse sangbøker «Barnas Misjon» Smileansikt som festes til kollektkurven Ingenting
2 Bibelfortellingen	Inntil 20	Å oppleve fortellingen Vi leser Bibelen sammen	Ingenting Ingenting
3 Leksen i praksis	Inntil 15	Familie-rollespill	Ingenting
4 Del med andre	Inntil 15	«Glad tjeneste»-merker	Farget papir, tusj, sakser, dobbeltsidig tape og kopp eller glass

***Sang og bønn kommer inn i programmet der det måtte passe best.**

Velkommen

Ønsk barna velkommen ved døren. Spør dem om hvordan de har hatt det i løpet av uken som er gått – hva de er glade for/bekymret over. La dem begynne med den forberedende aktiviteten du har valgt å bruke.

1

Forberedende aktiviteter

Speil, speil

Gi barna noen få minutter på å øve seg på å lage sure og glade ansikter før du lar dem vise disse til resten av gruppen. Del ut gamle nyhetsmagasin. La barna klippe ut bilder av ansikter som de så sorterer under «sure» og «glade». Sett fram bildene slik at alle kan se dem.

Du trenger:

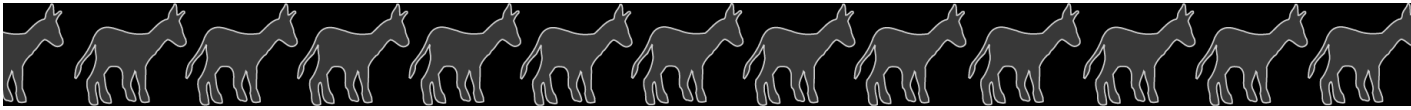
- nyhetsmagasin eller aviser
- sakser

Oppsummering

Spør: **Hva ser mest hyggelig ut, – et surt ansikt eller blidt ansikt? Hva kjennes best ut for en selv, – å se sur ut eller glad ut? Hvordan kan det hjelpe å ha et blidt ansikt hjemme? Og på skolen? Les 5. Mosebok 6,5. Hva betyr det å tjene med hele ditt hjerte og hele din sjel og av all din makt? (Å tjene fordi du har lyst til det; å være glad for å gjøre det.) Når vi tjener av hele vårt hjerte og hele vår sjel og av all vår makt, er vi glade eller sure da? (Glade.) Hvor kan vi tjene Gud? La oss si «Den røde tråden» sammen:**

VI KAN TJENE GUD HVOR VI ENN ER.

Sang og bønn

Ditt valg

Fellesskap

Snakk sammen om hvordan barna har hatt det i løpet av uken som er gått – hva de er glade for/bekymret over (bruk skjønn). Sett av tid til å dele erfaringer fra leksen de har hatt denne uken. Marker fødselsdager og andre viktige begivenheter. Ønsk besøkende spesielt velkommen og fortell alle hva de heter.

Forslag til sanger

- «Smil og vær glad» (*Hjertesanger nr. 16*)
- «Å være sur og gretten» (*Hjertesanger nr. 99*)
- «Et solskinnsbarn» (*Barnas Lovsang nr. 23 a og b*)
- «Gjør noen glad» (*Barnas Lovsang nr. 31 a og b*)
- «Spre gleden» (*Spre gleden*)
- «Gode ord» (*Spre gleden*)

Misjon

Bruk fortellingen i «*Barnas Misjon.*» Snakk om hvordan noen i fortellingen hadde en positiv holdning og/eller respekterte autoritet eller viste lydighet. Spør: **Hva ble resultatet av at han/hun gjorde noe for andre/tjente på denne måten?**

Kollekt

Les høyt fra siste del av 2. Korinterne 9,7 – siste del: «...for Gud elsker en glad giver.» Si: **Å gi gavet med glede i hjertet er én måte å tjene Gud på.**

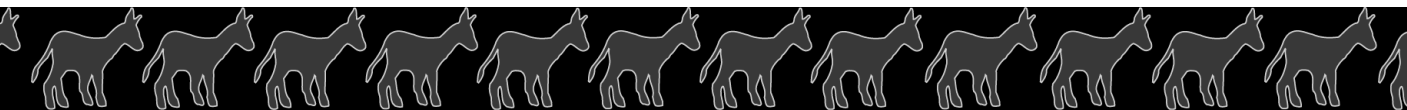
Du trenger:

- smileansikt som festes til kollektkurven

Bønn

Å be er også en måte å tjene Gud på. Etter at du har presentert det første av følgende bønnetemaer for barna, sier du at barna kan svare eller be med sine egne ord dersom de vil. Fortsett så med neste bønnetema: 1. Prise Gud for hans godhet, 2. Be om tilgivelse for det gale vi har gjort. 3. Be Gud om å hjelpe oss til å finne måter å tjene andre med et blidt hjerte. 4. Be for dem som har det vanskelig. 5. Takke for bønnesvar. Be en kort avslutningsbønn.

2

Bibelfortellingen

Å oppleve fortellingen

Involver barna i denne interaktive bibelfortellingen.

Når du sier...	Sier barna:
Jerusalem	«Fredsbyen!» (Løft hendene.)
Tempel/tempelet	«Hysj! Dette er Guds hus!»
Leter/lete/lette	«Hvor er du, Jesus?»

Fortell eller les fortellingen.

Å, som Jesus gledet seg! Han småløp bortover den støvete landeveien, mens han lo sammen med kusiner og fettere og venner fra nabolaget. Veien var full av glade, høylytte mennesker på reise. Alle var på vei til **Jerusalem** (*Fredsbyen!*) for å feire påsken. Jesus kikket rundt seg med skinnende øyne. Han hadde gledet seg til denne turen i lang tid! Han skulle nemlig til **Jerusalem** (*Fredsbyen!*) for første gang siden han var baby. Ettersom følget fra Nasaret nærmet seg byen, begynte folk å synge en gammel sang de var veldig glade i: «Jeg gledet meg med dem som sa til meg, 'La oss dra til Herrens hus.' Våre føtter står ved din port, Å, **Jerusalem!**» (*Fredsbyen!*)

Med ett fikk reisefølget øye på byen i det fjerne og de satte i et høyt jubelrop! Høyt der oppe så Jesus **tempelet** (*Hysj! Dette er Guds hus!*). Det skinte i hvit marmor og gull! Så dette var altså bygningen han hadde hørt så mye om! Han var ivrig etter å utforske den på egenhånd.

Da Maria og Josef endelig tok ham med til **tempelet** (*Hysj! Dette er Guds hus!*), så han hvordan prestene ofret for folkets synder. Jesus ble stille og tankefull mens han så seg omkring. Moren og faren hans hadde fortalt ham masse om dette, og nå så han det med egne øyne. Da de var

kommet fram til den siste dagen i påsken, forstod Jesus at han en gang ville bli ofret som påskelammet.

Nå var Maria og Josef klare til å reise hjem til Nasaret. De var glade over å se vennene sine igjen, og la ikke merke til at Jesus ikke var med dem. Gruppen fra Nasaret var ganske stor. Maria gikk med de andre kvinnene, og Josef gikk lenger bak sammen med mennene. Barna løp fram og tilbake mellom dem.

Da de skulle slå leir den kvelden, kalte Maria på Josef og sa: «Hvor er Jesus?»

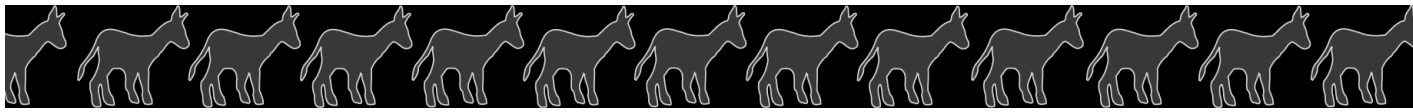
«Jeg har ikke sett ham,» svarte Josef, «Jeg trodde at han var sammen med deg.»

Først var de ganske rolige, men etter hvert ble de mer og mer engstelige mens de **lette** (*Hvor er du, Jesus?*) blant slektninger og venner. Det siste stedet noen husket at de hadde sett ham, var i **Jerusalem**. (*Fredsbyen!*)

Tidlig neste morgen reiste Maria og Josef tilbake til **Jerusalem** (*Fredsbyen!*) for å **lete** (*Hvor er du, Jesus?*) etter sønnen sin. De **lette** (*Hvor er du, Jesus?*) på markedene og langs gatene. De **lette** (*Hvor er du, Jesus?*) hele dagen og utover kvelden.

Neste dag gikk de til **tempelet** (*Hysj! Dette er Guds hus!*). De var fullstendig forvilet, og **lette** (*Hvor er du, Jesus?*) rundt de store marmorsøylene og i tempelgangene. Endelig hørte de stemmen til Jesus! De fulgte lyden, og der fant de ham sittende ved lærernes føtter! Han lyttet til det de fortalte og stilte dem spørsmål. «Sønn!» utbrøt Maria idet hun løp mot ham, «hvorfor har du gjort dette mot oss? Faren din og jeg har vært forferdelig bekymret mens vi forsøkte å finne deg!»

Jesus så overrasket på foreldrene sine. «Hvorfor måtte dere se etter meg?» spurte han. «Visste dere ikke at jeg måtte være i min Fars hus?» Jesus viste at han forstod hvem som var den virkelige faren hans. Jesus følte seg fullstendig hjemme i **tem-**

pelet (*Hysj! Dette er Guds hus!*) fordi han viste at han var i sin Fars hus. Han var glad over å kunne tjene Gud der.

Lydig reiste Jesus tilbake til Nasaret med Maria og Josef. Gud ønsket at han skulle fortsette å tjene ham hjemme og i snekkerverkstedet enda en stund. Akkurat som Jesus kan vi tjene Gud hjemme, på skolen og i menigheten. Vi kan tjene Gud hvor vi enn er!

Oppsummering

Spør: **Hvordan hadde reisefølget det på vei til Jerusalem?** (De gledet seg.) **Hvorfor var denne turen for å feire påsken så spesiell for folket?** (Det var den viktigste feiringen i året for jødene.) **Hvilken dag i året er den mest spesielle for dere?** (Ta imot forskjellige svar.) **Hvorfor ble Jesus igjen i tempelet?** (Han følte seg hjemme i sin Fars hus. Han ville gjerne tjene Gud der. Han ville gjerne tenke over betydningen av offerlammet etc.) **Hadde han vært ulydig overfor foreldrene sine?** (Nei; det var de som ikke hadde passet på ham.) **Hva gjorde Jesus da han forstod at Maria og Josef ønsket at han skulle bli med dem hjem?** (Han reiste med dem. Jesus skulle fremdeles tjene Gud hjemme, og det gjorde han med glede.) **Hjelper dere til med glede hjemme? La oss huske på «Den røde tråden» for i dag, og si den sammen nå:**

VI KAN TJENE GUD HVOR VI ENN ER.

Minnever

«Du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte og av hele din sjel og av all din makt.» (5. Mosebok 6,5)

Gjenta minneverset sammen mens

dere gjør følgende bevegelser: «Du skal elske» – *Legg hendene i kryss over brystet;* «Herren din Gud» – *Pek mot Himmelen med pekefingeren;* «av hele ditt hjerte» – *legg høyre hånd over hjertet;* «av hele din sjel» – *Åpne hendene foran deg;* «og av all din makt.» – *knyt neven som for å vise styrke.*

Vi leser Bibelen sammen

På forhånd skriver du følgende bibeltekster på fire forskjellige lapper – én tekst på hver lapp.

Lukas 2,41-43; Lukas 2, 44-46;
Lukas 2,47-49; Lukas 2,50-52

Del barna inn i grupper på rundt fire personer. Forsøk å gjøre det slik at minst én i hver gruppe kan lese. Gi én lapp til hver gruppe, og la gruppene lese opp verset i kor. (Voksne hjelper dem som trenger det.)

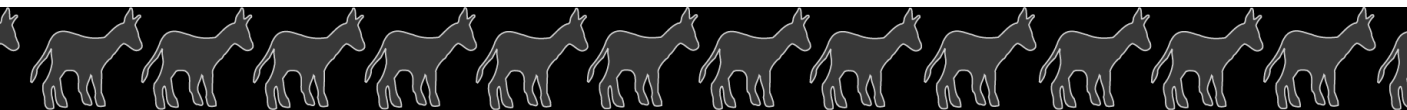
Etter at gruppene har lest tekstene sine, ber du en fra hver gruppe om å reise seg for å fortelle det de har lest med egne ord. Forsikre deg om at fortellingen blir fortalt i den rekkefølgen hendelsene faktisk forløp.

Oppsummering

Spør: **På hvilke to steder tjente Jesus Gud i denne bibelfortellingen?** Se i versene 49 (tempelet) og 51 (hjemme i Nasaret). **Hvordan bør vi tjene Gud hjemme, i menigheten eller hvor vi enn er?** (Bruk minneverset – «...av hele ditt hjerte av hele din sjel og av all din makt.») **Hva betyr «av hele ditt hjerte, av hele din sjel og av all din makt?»** (Å gjøre det med glede fordi man virkelig ønsker å gjøre det.) **La oss gjenta «Den røde tråden» en gang til:**

VI KAN TJENE GUD HVOR VI ENN ER.

3

Leksen i praksis

Familie-rollespill

Del barna inn i grupper på fire (små klasser – gruppen danner én familie til sammen.) Hver gruppe velger en far, en bestemor og barna – Brynjar og Rita.

Forklar at du skal fortelle om forskjellige situasjoner som kan oppstå i en familie. Gruppene skal tenke ut en måte å hjelpe og oppmuntre på i hver enkelt situasjon. De skal lage et enkelt rollespill for å vise hvordan hjelp og oppmuntring kan utgjøre forskjellen i denne familien. Til slutt lar du en gruppe vise rollespillet sitt framfor alle sammen.

Situasjon 1: Far har brukket benet. Bestemor er sliten og spør Brynjar om han kan rydde av bordet. Brynjar ryddet av bordet i går, og dessuten er han også ganske sliten.

Situasjon 2: Brynjar og Rita vil gjerne at far skal leke sisten med dem, men far må rake sammen løvet i hagen før det blir mørkt.

Situasjon 3: Far forventer at Brynjar og Rita rer opp sengene sine før frokost. De kan ikke forstå hvorfor ikke sengene

kan vente til siden. Bestemor er enig med dem.

Situasjon 4: Alle tre – bestemor, Brynjar og Rita ber til Gud om at far må gi hjertet sitt til Jesus og bli med dem til kirken.

Oppsummering

Hvilke situasjoner ble løst ved bare å snakke? (Barna beskriver situasjonen, hvis det er noen, som de løste ved bare å bruke ord.) **Løste noen av gruppene situasjonene ved å hjelpe og oppmuntre hverandre?** (De nevner en av disse.) **Hva gjorde dere for å hjelpe og oppmuntre? Hva ble resultatet?** (Barna forklarer forandringen i familien etter hjelp og støtte ble gitt.) Les høyt fra Lukas 2,52. **Hva skjedde etter at Jesus reiste tilbake til Nasaret sammen med familien sin?** (Han lærte mer og mer, og folk var glade i ham. Han tilbad Gud ved å tjene andre.) **Hva kan vi lære av det?** (Vi burde lære av Jesus og tjene andre – hjelpe og oppmuntre – hvor vi enn er.) **La oss si «Den røde tråden» sammen:**

VI KAN TJENE GUD HVOR VI ENN ER.

4

Del med andre

«Glad tjeneste»-merker

Du trenger:

- farget papir
- tusj
- sakser
- dobbeltsidig tape
- kopp eller glass

Les høyt fra 5. Mosebok 6,5. Si:
Når vi tjener andre av hele vårt hjerte og hele vår sjel og av all vår makt, hvordan føler vi oss da? (Glade!) Derfor

lager vi noen merker nå som kan minne oss om dette i løpet av uken som kommer.

Barna bruker en kopp eller et glass, tegner rundt og klipper ut. De skriver «Jeg tjener Gud hvor jeg enn er!» på merket. (Lag gjerne et eksempel de kan se etter.) Mens barna lager merkene sine, kan du gjerne fortelle en historie om tjeneste fra den gangen du var liten. Oppfordre så barna til å fortelle om egne erfaringer.

Fest merkene til barnas klær med dobbeltsidig tape bak på merket.

Oppsummering

Oppfordre barna til å ha på merkene med glede. Spør: **Hva kommer dere til å svare hvis noen spør dere om merket dere har på?** La dem få tid til å svare.

Si minneverset sammen for siste gang og still dere i en ring for å be avslutningsbønnen. Minn barna på følgende: **Vi blir alltid glade av å tjene Gud, og** (gjenta «Den røde tråden» sammen:)

VI KAN TJENE GUD HVOR VI ENN ER.

Avslutning

Spør om én har lyst til å be om at dere alle sammen må finne deres sted å tjene Gud på i løpet av uken som kommer. Hvis ingen ønsker å be høyt, ber du selv.

Mistet og funnet!

Henvisninger:

Lukas 2;
Alfa og Omega 4,
kap. 8

Minnevers:

«Du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte og av hele din sjel og av all din makt.» (5. Mosebok 6,5)

Den røde tråden:

Vi kan tjene Gud hvor vi enn er.

Synes du av og til at voksne behandler deg som om du skulle være en liten baby? Kunne du ønske at de ville la deg få gjøre noe som var veldig viktig? Tror du at du ville klare å gjøre noe viktig på en god måte? Hvis du har svart ja på ett eneste av disse spørsmålene, er bibelfortellingen denne uken akkurat noe for deg!

Jesus var kjempeglad! For første gang skulle han få være med til Jerusalem for å feire påsken. Hvert år dro Maria og Josef til Jerusalem for å feire påsken, men Jesus hadde alltid blitt igjen hjemme. Derfor var dette første gangen han var i Jerusalem, bortsett fra den gangen da han var baby. Jesus visste det ikke, men foreldrene hans var nervøse når de tenkte på denne reisen. De husket hvordan kong Herodes hadde villet drepe ham da han var baby.

Reisen gav Jesus en ferie fra pliktene i hverdagen. Det var morsomt å være sammen med glade fettere, kusiner og venner. Alle som gikk der i trengselen langs den støvete landeveien var i feststemning. Noen ganger gikk Jesus sammen med kvinnene og barna. Andre ganger gikk han bakerst sammen med mennene.

Snart nærmet gruppen fra Nasaret seg byen. Da begynte alle å synge den veldig gamle og kjære sangen: «Jeg gleder meg med den som sa til meg, 'La oss gå inn i Herrens hus.' Føttene våre står i dine porter, Å, Jerusalem!»

Med en gang det støvete reisefølget fikk øye på byen, satte de i et gledesrop. Jesus anstrengte øynene for å få et glimt av tempelet. Der så han det for første gang, en vidunderlig bygning i snøhvit marmor og skinnende gull!

Familien fant snart et sted de kunne overnatte. Den kvelden tok Maria og Josef Jesus med til tempelet for at han skulle få oppleve kveldsofringen og gudstjenesten. Jesus ble

stille og tankefull. For første gang så han lammet på alteret. Ettersom han opplevde påsken, begynte Jesus å forstå at ofringene pekte mot ham. Én dag kom han til å være Guds lam som skulle dø for verdens synder. For en tung tanke! Jesus trengte litt tid for seg selv så han kunne tenke over dette.

Da den store høytiden var over, pakket folkemengdene sammen sakene sine og begynte på reisen hjem. Gruppen fra Nasaret spredte seg utover langs landeveien. Maria gikk og pratet med kvinnene lengst framme. Josef og de andre mennene fulgte etter bak dem. Barna løp fram og tilbake mellom de to gruppene. Den kvelden, da det var blitt på tide å slå leir for natten, ropte Maria til Josef: «Har du sett Jesus?» De ropte og lette etter ham begge to, men de fant ikke Jesus noe sted. Ingen hadde sett ham hele dagen. Det siste stedet folk hadde sett ham, var i Jerusalem.

Det var allerede blitt for mørkt til å dra noe sted. Det var ingenting de kunne gjøre, annet enn å be. Neste morgen stod Josef og Maria opp før det var blitt dagslys ute. De skyndte seg tilbake til Jerusalem for å lete etter sønnen sin.

Hele dagen lette de på markedsplassen og rundt omkring i gatene. Da det var blitt kveld, hadde de fremdeles ikke funnet Jesus. De tenkte på den onde kong Herodes. Var sønnen deres i fare? Neste dag lette de videre. Til slutt gikk de til tempelet og lette rundt søylene og i søylegangene. Endelig hørte de den kjente og kjære stemmen til Jesus.

Jesus hadde vært opptatt med å tenke på hvordan han skulle tjene som Guds lam. Han hadde blitt igjen i tempelet, der han prøvde å lære alt han kunne. Josef og Maria fant ham sittende sammen med de skriftlærde, eller lærerne, som man også kan kalle dem. Lærerne var forbløffet over alt det Jesus kunne.

«Sønn!» utbrøt Maria og løp mot ham. «Hvorfor har du gjort dette mot oss? Vi har vært så forferdelig engstelige for deg! Vi har lett etter deg overalt!»

Jesus så overrasket på foreldrene sine. «Hvorfor har dere lett etter meg?» spurte han. «Skjønnte dere ikke at jeg måtte være i min Fars hus?» Jesus viste dem at han visste hvem som var den virkelige faren hans. Han følte seg hjemme i tempelet fordi det var han virkelige fars hus. Han var glad for at han kunne tjene Gud der.

Jesus så hvor bekymret Josef og Maria var. Han elsket dem, og lydige ble han med dem hjem til Nasaret. Gud ønsket at han skulle fortsette å hjelpe til hjemme og i snekkerverkstedet i enda noen år.

På samme måte kan vi også hjelpe til hjemme, på skolen og i menigheten. Vi kan tjene Gud hvor vi enn er.

Daglige aktiviteter

Sabbaten

- Forestill deg at du og familien din er på reise til Jerusalem for å feire påsken. Lag en nistepakke og legg den i en ryggsekk. Nå er du og familien din klar for en tur langs en rolig sti eller vei. Stopp og les bibelfortellingen sammen. Hvis dere har mulighet til det, kan dere gå opp til toppen av en høyde, og forestille dere at dere ser Jerusalem i det fjerne. Så gjentar dere dette sammen: «Jeg gleder meg med de som sier til meg, 'La oss gå inn i Herrens hus.' Føttene våre står i dine porter, O Jerusalem!»
- Les 5. Mosebok 10,12 sammen.
- Syng sangen «Lys opp det hjørnet» (*Hjertesanger nr. 115*)

Søndag

- Lag et «tempel» av ting du kan finne hjemme. Gjør gjerne dette som familieandakt. Lag et rom der Jesus snakket med de skriftlærde om loven. Be familien din om å sette seg der sammen med deg. Les så Lukas 2,41-52 sammen.
- Si minneverset fram for familien din.
- Fortell om det du gjorde for å tjene i menigheten i går.

Mandag

- Ta fram forskjellige ting som papir, stoff, leire eller plastelina. Snakk med familien din om hvordan du kan bruke hver av disse tingene til å tjene Gud. Hva lærer dette oss? Gjør gjerne denne aktiviteten til en familieandakt.
- Les Galaterne 5,13 sammen.
- Fortell familien din om hva du gjorde for å hjelpe til på skolen i dag.
- Si fram minneverset mens du ser på deg selv i speilet.

Tirsdag

- Les Lukas 2,51 sammen. Hva forteller dette verset om hvordan Jesus tjente andre? (Å tjene andre betyr å hjelpe andre og vise at man bryr seg om dem og er glad i dem.) – Sett kryss ved et av ordene: ___ Han lærte folket mye godt ___ Han jobbet i et snekkerverksted ___ Han var lydige mot foreldrene sine.
- Snakk om de forskjellige tingene foreldrene dine ber deg om å gjøre.
- Prøv om du kan lage en sang om minneverset ditt!

Onsdag

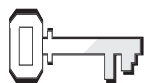
- Samle sammen ting fra forskjellige rom rundt omkring i huset, som for eksempel et ark, en hammer, en bolle, en mugge, en feiekost eller en klut. Vis familien din hvordan du tror Jesus ville ha brukt hver av de tingene du har funnet fram. Gjør gjerne dette til en familieandakt.
- Syng sangene «Jeg kan ikke hva du kan» (*Barnas Lovsang nr. 216 a og b*) og «La da Gud få sin vei» (*Barnas Lovsang nr. 231 a og b*).
- Etter andakten kan du være som Jesus ved at du gjør noe for å hjelpe noen i familien din.

Torsdag

- Les 5. Mosebok 10,12 sammen, gjerne som familieandakt.
- Hvordan bør vi tjene andre? (Husker du hva det vil si å tjene andre? Hvis ikke, kan du lese en setning om det i tirs-dagens avsnitt.) Hvilke ord i dette verset viser at vi bør tjene fordi vi elsker? Sett kryss ett kryss: ___ Din Gud ___ Med hele ditt hjerte
- Spør en av de voksne hva hun eller han gjorde for å tjene andre da de var små. Hvem kan du gjøre noe godt for i dag? Det kan for eksempel være å gi noen et glass saft eller et glass vann!
- Syng eller si fram minneverset ditt.

Fredag

- Fortell familien din tre ting om denne bibelfortellingen. Gjør dette gjerne som familieandakt. Les Lukas 2,40 sammen. Jesus var nesten tenåring da det som står i denne bibelfortellingen hendte. Om noen få år kommer du til å bli like gammel. Forestill deg at du er programleder. Spør én som er omtrent like gammel som det Jesus var da (omtrent 12 år gammel) om hvordan det er å være i den alderen. Spør også om hvilke aktiviteter han eller hun liker å holde på med, og hva som er ekstra fint med akkurat denne alderen. Spør hva han eller hun gjør for å tjene Gud. (Du kan også spørre en som allerede er voksen om å svare på de samme spørsmålene. Han eller hun husker ganske sikkert hvordan det var å være rundt 12 år gammel!)
- Sammen med familien din kan dere planlegge noe dere kan gjøre for å tjene Gud i morgen. Det spiller ingen rolle hvor dere er, så lenge dere kan gjøre noe for Gud der. Si fram minneverset sammen. Avslutt med å syng den samme sangen dere sang sist sabbat, nemlig «Lys opp det hjørnet hvor du bor» (*Hjertesanger nr.115*).

henvisninger:

Lukas 2,40 og 52;
Matteus 13,55;
Markus 6,3;
Johannes 7,15;
Alfa og Omega 4,
kap. 7 og 9.

Minnevers:

«Alt du kan gjøre
med din hånd,
skal du gjøre
etter beste evne.»
(Forkynneren
9,10 – første del.)

Mål:

At barna skal:

Vite at de tjener Gud
når de gjør sitt beste.

Føle et ønske om
å være hjelpsomme
og oppmuntrende
på skolen.

Gi respons ved å
gjøre sitt beste for å
være hjelpsomme
og oppmuntrende
på skolen.

Den røde tråden:

Jeg tjener Gud
når jeg lærer å
gjøre mitt beste.

Gutten som gjorde sitt beste

Månedens tema:

Vi kan tjene Gud hvor vi enn er.

Kort sammendrag av bibelfortellingen

Som barn blir Jesus opplært i hjemmet. Trofast og flittig jobber han i snekkerverkstedet til Josef og blir en dyktig snekker. Moren hans lærer ham å lese og å forstå skriftene. Han studerer naturen og har ofte stille stunder med sin himmelske far. Jesus lærer så mye at folk i løpet av årene som kommer undrer seg over hvordan han er blitt en så kunnskapsrik person uten å ha gått på synagogeskolene. (Se Johannes 7,15.)

Denne leksen handler om tjeneste.

Det å gjøre vårt beste i ett og alt, og å forsøke å lære så mye som mulig, er å tjene Gud slik Jesus gjorde det. Vi må, på samme måte som ham, gjøre mer enn bare å gå igjennom ting. Vi må lære å gjøre vårt aller beste likegyldig hva vi holder på med. Da vil vår tjeneste med rette representere Ham som gir oss styrke til å gjøre vårt beste, og vi vil være et godt eksempel for de barna vi er omgitt av.

Lærerens «verdt å vite»

«Som barn fikk Jesus ikke undervisning i synagogeskolen. Moren var hans første menneskelige lærer. Fra henne og fra profetenes bokruller lærte han om himmelske ting. På morens fang ble han nå undervist om det samme som han selv hadde talt gjennom Moses til Israel.» (*Alfa og Omega* 4, kap. 7, s. 51)

«Han (Jesus) ville ikke gjøre noe på en mangelfull måte, heller ikke når han håndterte verktøyet. Han var fullkommen som arbeidsmann, som han var fullkommen i karakter.» (*Samme* s. 53)

Jesus lærte fra fire skoler: 1. – i familien, på morens fang; 2. – i snekkerverkstedet; 3. – gjennom sine stille stunder med Gud; og 4. – fra naturen. (*Alfa og Omega* 4, kap. 7)

Dekorering av rommet

Se lekse 5.

Program

Program	Minutter	Aktiviteter	Dette trenger du:
Velkommen	Til alle er kommet	Ønsk barna velkommen. Er de glade/bekymret?	Ingenting
1 Forberedende aktiviteter	Inntil 10	A. <i>Snekkerverksted</i> B. <i>Mors fang</i> C. <i>Naturens skole</i> D. <i>Å lære å be</i>	Et plankestykke til hvert barn, sandpapir, spiker, verktøy Ingredienser til å lage hummus (se oppskrift), pitabrød, evt. brødrister Kongle til hvert barn, peanøttsmør, fuglefrø, tallerkener, snor/hyssing el. forskjellige ting fra naturen. Ingenting
Ditt valg Sang og bønn*	Inntil 10	Fellesskap Sang Misjon Kollekt Bønn	Diverse sangbøker « <i>Barnas Misjon</i> » En skål laget av tre Ingenting
2 Bibelfortellingen	Inntil 20	Å oppleve fortellingen Vi leser Bibelen sammen	En voksen, en ung gutt tidlig i tenårene, kostymer som minner om klesdrakten brukt på Bibelens tid, snekkerverktøy, krakk eller benk av tre, benk eller bord Bibler
3 Leksen i praksis	Inntil 15		Ingenting
4 Del med andre	Inntil 15	<i>Si det med en blomst</i>	Fargede muffinsformer, kreppapir og/eller silkepapir, kvister eller piperensere, fargerike stoffrester, sakser, lim, farget papir brettet som kort

*Sang og bønn kommer inn i programmet der det måtte passe best.

Velkommen

Ønsk barna velkommen ved døren. Spør dem om hvordan de har hatt det i løpet av uken som er gått – hva de er glade for/bekymret over. La dem begynne med den forberedende aktiviteten du har valgt å bruke.

1

Forberedende aktiviteter

Denne uken kan du velge å presentere forberedende aktivitetene ved fire stasjoner. Disse stasjonene representerer de forskjellige «skolene» Jesus gikk på som gutt. Når barna er ferdige ved en stasjon, kan de gå videre til den neste. (Små grupper eller store grupper: Gjør aktivitetene sammen. Det kan gå på omgang å komme fram og gjøre de forskjellige aktivitetene. Velg eventuelt å gjøre kun én av aktivitetene.)

A. Snekkerverksted

Du trenger:

- Et plankestykke til hvert barn
- Sandpapir
- Spiker
- Div. verktøy

Gi hvert barn et plankestykke og la dem bruke verktøy og lignende ved stasjonen. La dem få tid til å spikre, slipe osv. Be en voksen om å holde øye med dem samtidig som han eller hun oppmuntrer dem til å gjøre så godt de kan.

Oppsummering

Spør: **Hva hadde dere lært hvis faren deres var snekker?** (Å lage ting av tre.) **Hva annet kan man lære av å lage ting av tre?** (Man kan lære å gjøre så godt man kan, man kan lære å være tålmodig, å gjøre jobben ferdig, osv.) **Snekkerverkstedet var en av de skolene Jesus gikk på. Hva tror dere han lærte der?** (Å gjøre en god jobb; å stå på selv om man kanskje heller kunne tenke seg å gjøre noe annet.) **Hvordan kjennes det når man vet at man har gjort sitt beste?** (Glad, fornøyd med det man har gjort.) **Hvem tjener vi når vi gjør vårt beste?** (Gud, mennesker.) **La oss si «Den røde tråden» sammen:**

JEG TJENER GUD NÅR JEG LÆRER Å GJØRE MITT BESTE.

B. Mors fang

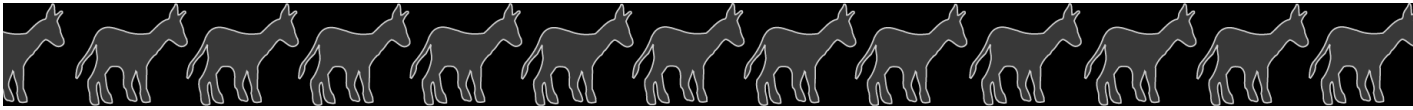
Du trenger:

- ingredienser til å lage hummus (se oppskrift)
- pitabrød
- evt. brødrister

Du kan selv velge om barna lager hummusen på sabbatskolen eller om du lager den på forhånd og lar dem røre i den. La barna eventuelt varme pitabrødet i brødrister. Skjær opp brødet i trekanter. Disse dyppes i hummusen, og barna får smake. Mens barna spiser, setter du deg ned og samler du dem rundt deg. Oppfordre dem til å tenke seg Jesus som satt på morens fang mens han lærte å be. Hun lærte ham også å skrive og regne, og hun lærte ham bibelfortellinger. Bruk tid på å snakke om bønn.

Oppsummering

Hva ville dere likt å spørre Maria om? (Ta imot svar.) **Hva tror dere Maria fortalte Jesus om bønn?** (At Gud alltid lytter og svarer. Man må lytte etter hva Gud sier dypt inne i en. Noen ganger bruker Gud andre mennesker for å svare på bønnene våre, osv.) **Hva annet kan Jesus ha lært av Maria?** (Å være lydige, å dele med andre, å hjelpe og oppmuntre andre, å lære bibelvers utenat, å gjøre sitt beste.) **Hvordan er det for dere å sitte på fanget eller i armkroken til mamma?** (Trygt, kjenner nærhet, kjenner meg nærmere Jesus fordi hun lærer meg om ham.) **Hva lærer dere når dere sitter sammen med moren deres slik?** (Om Jesus, å gjøre det som er riktig, å gjøre mitt beste, osv.) **Ønsker vi å gjøre vårt beste slik som Jesus gjorde det?** **La oss si «Den røde tråden» sammen:**

JEG TJENER GUD NÅR JEG LÆRER Å GJØRE MITT BESTE.

Hummus-opskrift:

- 1 glass garbanso-bønner (hell av vannet og ta vare på det)
- 2-3 fedd hvitløk
- 3-4 spiseskjeer olivenolje
- 2-3 teskjeer tahini («sesamfrøsmør»)
- sitronsaft etter smak (skal smake friskt, men ikke av sitron)
- salt

Bland alle ingrediensene på kjøkkenmaskin eller blender. Blir blandingen for tykk, tilsetter du noe av vannet fra garbanso-bønnene. Smak til med salt.

Aktivitetene fortsetter på side 64.

Sang og bønn

Ditt valg

Fellesskap

Snakk sammen om hvordan barna har hatt det i løpet av uken som er gått – hva de er glade for/bekymret over (bruk skjønn). Sett av tid til å dele erfaringer fra leksen de har hatt denne uken. Marker fødselsdager og andre viktige begivenheter. Ønsk besøkende spesielt velkommen og fortell alle hva de heter.

Forslag til sanger

- «Smil og vær glad» (*Hjertesanger nr. 16*)
- «Alltid glade» (*Hjertesanger nr. 1*)
- «Et solskinnsbarn» (*Barnas Lovsang nr. 23 a og b*)
- «Spre gleden» (*Spre gleden*)
- «Gode ord» (*Spre gleden*)

Misjon

Bruk fortellingen i «*Barnas Misjon*». Snakk om hvordan man kan lære på forskjellige måter og på forskjellige steder. Be barna om å lytte for å finne ut hvem i fortellingen som lærte noe om Gud.

Kollekt

Ta opp kollekten i en skål som er laget av tre og minn barna om at Jesus jobbet sammen med faren sin i snekkerverkstedet hans. Oppfordre barna til å gi det de kan i kollekt. Når vi setter Gud først vil det som blir igjen rekke enda lenger.

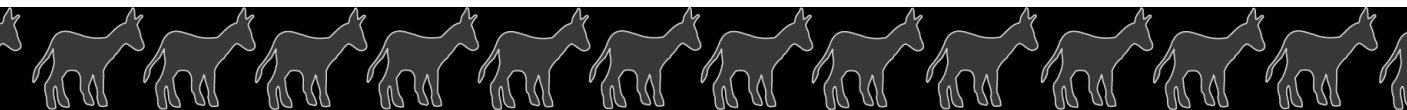
Du trenger:

- en skål laget av tre.

Bønn

Snakk sammen om at det å gjøre sitt beste ikke nødvendigvis vil si å gjøre ting perfekt, men at vi er villige til å gjøre så godt vi kan. Be sammen om at vi må være villige til å gjøre vårt beste i ett og alt, akkurat slik Jesus var.

C. Naturens skole

Du trenger:

- en stor konge til hvert barn
- peanøttsmør
- fuglefrø
- tallerkener
- snor/hyssing eller
- forskjellige ting fra naturen

Ta med kongler, peanøttsmør og fuglefrø slik at barna enkelt kan lage egne «fuglematere». Dette kan gjøres ved å knyte en passe lang hyssing/snor øverst på konglene, smøre dem inn i peanøttsmør for så å rulle dem i fuglefrø på en tallerken. eller du kan velge å ta med forskjellige ting fra naturen som barna kan ta på og utforske.

Oppsummering

Hvordan behandlet Jesus det Gud hadde skapt? (Vennlig.) **Hva lærer naturen oss om Gud?** (Gud tar godt vare på oss; Gud elsker oss så høyt at han skapte så mye flott til oss.) **Naturen var også en skole der Jesus lærte at Gud skaper det aller beste. Jesus studerte naturen og lærte mye som han brukte senere for å lære andre mennesker om Gud. Er vi flinke til å lære om naturen? La oss si «Den røde tråden» sammen:**

JEG TJENER GUD NÅR JEG LÆRER Å GJØRE MITT BESTE.

D. Å lære å be

La en voksen være ved denne stasjonen for å be sammen med de barna som kommer dit.

Oppsummering

Hva lærte Jesus ved å snakke med sin himmelske far? (Gud hjalp ham til å vite hva han burde gjøre og hvordan han kunne gjøre det bra, etc.) **Hva kan vi lære av å be?** (Gud kan hjelpe oss til å vite hva vi kan gjøre i hverdagen, og hvordan vi kan gjøre det vi gjør på en god måte; han vil prege oss slik at vi kan forstå hvordan vi kan ligne ham mer og mer.) **Hva synes dere om bønn?** (Jeg trenger å be. Jeg klarer meg ikke uten å snakke med Gud, jeg får mot av å be, Gud hjelper meg til å klare ting når jeg ber osv.) **Ber vi hver dag?**

2

Bibelfortellingen

Å oppleve fortellingen

Involver barna i denne interaktive fortellingen

Du trenger:

- en voksen
- en ung gutt tidlig i tenårene
- kostymer som minner om klesdrakten brukt på Bibelens tid
- snekkerverktøy
- krakk eller benk av tre
- benk eller bord

Når du sier...

Jobbe/jobber/jobben

Lære/lærer/lær

Sier de...

«Jeg gjør mitt beste!»

«Det er så mye spennende å lære!»

De som er med: Josef, Jesus

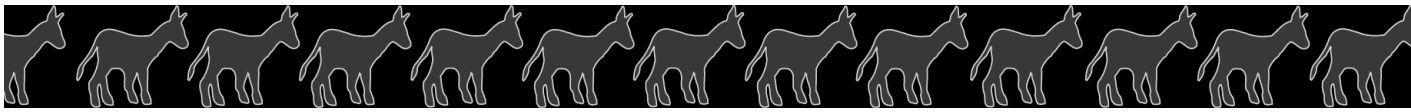
Kostymer: Laken festet over skulderen til Josef og Jesus (evt. badekåper), kjøkkenhåndklær festet som hodeplagg.

Rekvisitter: snekkerverktøy, krakk eller benk av tre, benk eller bord.

La en voksen «Josef» og en ung «Jesus» tidlig i tenårene mime denne fortellingen mens læreren forteller og barna gir respons slik det er beskrevet ovenfor. En annen voksen kan evt. lede de to som mimer, mens fortelleren oppmuntrer barna til å delta i de interaktive delene av fortellingen.

Fortell eller les fortellingen.

Josef la verktøyet fra seg på arbeidsbenken i snekkerverkstedet. Han strakk på armene. (*Oppfordre din Josef til å gjøre det samme.*) Den friske duften av trespon fylte luften. Ørsmå støvfnugg danset i sollyset som strømmet inn gjennom vinduet. (*Oppfordre Jesus til å «jobbe» med verktøyet sitt.*) Josef så bort på Jesus som stod og jobbet (Jeg gjør mitt beste!) med verktøyet sitt. Selv om han fremdeles bare var et barn, var Jesus i ferd med å bli en ordentlig flink snekker. (*Forsett med å oppfordre Josef og Jesus til å mime etter hvert som du forteller videre.*)

Jesus tittet opp fra arbeidet sitt og la merke til at Josef stod og så på ham. «Jeg tror den er ferdig,» sa Jesus glad, mens han strøk hendene over den krakken Josef hadde bedt ham om å pusse glatt og fin. «Tror du naboene våre kommer til å bli fornøyd med den?»

Josef gikk bort til Jesus der han stod ved arbeidsbenken sin. Han så på den fine krakken mens han lot fingrene lete etter fliser eller ujevnheter. Krakken var akkurat slik den skulle være. «Du har gjort en god **jobb**» (*Jeg gjør mitt beste!*), sa Josef. «Jeg er helt sikker på at naboene våre blir ordentlig fornøyd.»

«Jeg gjorde mitt beste,» svarte Jesus ydmykt. Josef nikket stolt og glad. Denne sønnen hans gjorde alltid sitt beste.

«Gud kan bruke oss når vi gjør vårt beste for ham, gutten min.» sa Josef vennlig. I tankene var Jesus milevis borte, i tempelet i Jerusalem. Da han var tolv år gammel hadde han vært der, og siden da hadde han hele tiden tenkt på offerlammet han hadde sett. Han visste at han en dag kom til å bli det virkelige offerlammet. Inntil da ville han tjene Gud ved å gjøre sitt beste her i snekkerverkstedet og ved å **lære** (*Det er så mye spennende å lære!*)

«**Lær** (*Det er så mye spennende å lære!*) så mye du kan,» sa Josef. «Slik blir du klar til å tjene verden når Gud viser deg hvilken plan han har for deg.» Josef gjorde sitt beste for å lære Jesus alt det han visste og kunne.

Ordene til Josef ble forstyrret av lyden av løpende føtter og latter fra utgangen. «Kan Jesus komme ut å leke?»

Josef snudde seg og smilte til naboguttene, men Jesus svarte før Josef kom så langt. «Jeg er fremdeles ikke helt ferdig med **jobben** (*Jeg gjør mitt beste!*) min,» sa han. «Og etterpå må jeg gå hjem til mamma og lese og lære sammen med henne, men kanskje jeg kan komme ut litt senere!»

Hjertet til Josef svulmet av kjærlighet mens han så på Jesus. For en gutt! Han var så flink til å **jobbe** (*Jeg gjør mitt beste!*) og han var så ivrig etter å **lære!** (*Det er så mye spennende å lære!*)

«La oss si at vi er ferdige for dagen,» sa Josef, idet han løftet krakken ned fra arbeidsbenken og satte den inntil veggen.

«Takk skal du ha,» svarte Jesus og ryddet vekk verktøyet. Han tok tak i kurven med tresponet han hadde samlet for å ta med hjem til ovnen. «Takk for at du er en slik god **lærer.**» (*Det er så mye spennende å lære!*)

Josef og Jesus gikk hjem sammen. Jesus likte godt å være sammen med faren sin. Han likte å **lære** (*Det er så mye spennende å lære!*) å bli en god snekker. Moren til Jesus var også læreren hans. Hun lærte ham å lese. Han leste Skriftene mens hun satt ved siden av ham. Han likte også godt å finne ut nye ting om planter og dyr, og han likte å **lære** (*Det er så mye spennende å lære!*) å be til sin Far i himmelen. For en god elev! Ettersom han ble eldre, var folk forundret over hvor mye han visste og kunne. (Johannes 7,15).

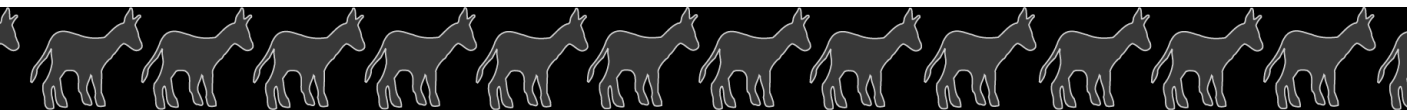
Akkurat som Jesus, tjener vi Gud når vi **lærer** (*Det er så mye spennende å lære!*) å gjøre vårt beste.

Oppsummering

Si: **Nå har vi akkurat fått høre om fire måter Jesus lærte mye forskjellig på. Hvilke måter var det?** (På snekkerverkstedet; sammen med moren sin; i naturen; i bønn til sin himmelske far.) **Forestill dere at Jesus bor i nabolaget deres. Ville dere ønske å være vennen hans? Hvorfor det?** (Ta imot svar.) **Hva tror dere at dere kunne ha lært av å leke med Jesus?** (Å være rettferdige når vi leker, å leke gode leker.) **Hvis Jesus hadde vært i klasserommet deres, hva tror dere det ville gjort med dere?** (Vi ville fått ekstra lyst til å gjøre vårt beste.) **La oss si «Den røde tråden» igjen:**

**JEG TJENER GUD NÅR JEG
LÆRER Å GJØRE MITT
BESTE.**

Minnevers

Mens du sier minneverset gjør du følgende bevegelser for å illustrere det. Videre sier barna minneverset samtidig som de gjør bevegelsene sammen med deg. Gjenta minneverset og bevegelsene inntil barna kan gjøre det uten din hjelp.

1. Begynn med utstrakte armer samlet foran deg, og lag en bue som for å favne «alt». («Alt du kan gjøre...»)

2. Hold fram en hånd. («...med din hånd,»)

3. Knytt neven og spenn armmuskelen som for å vise styrke. («...skal du gjøre etter beste evne.»)

4. Hold fram Bibelen, så ni fingre, deretter ti fingre. («Forkynneren 9,10) (Etter idé fra *Children – Ideas for Ministry*, compiled by Barbara Manspeaker, Lincoln, NE: AdventSource, 1999, p.4.)

Vi leser Bibelen sammen

Si: **Bibelen forteller ikke mye om Jesus da han var barn. Nå skal vi se på noen vers som forteller oss noe om det.** (Del gjerne ut små lapper med

Du trenger:
• bibler

de forskjellige bibelversene til barna, slik at de enkelt finner ut av hva de kan slå opp til. Voksne medhjelpere støtter de som ev. trenger hjelp.)

1. **Hva står det i Bibelen om Jesus da han var barn? Vi leser fra Lukas 2,40 og 2,52.** (Dersom den som har fått denne lappen ønsker å lese høyt, gjør

han/hun det nå, hvis ikke lar du en frivillig, du selv eller en voksen medhjelper gjøre det.)

2. **Hvilke to bibelvers forteller oss at faren til Jesus var snekker? La oss slå opp til disse versene, ett av gangen: Matteus 13,55 og Markus 6,3.** (Se parentes til spørsmål 1.)

3. **Hva står det i Johannes 7,15 som forteller oss at Jesus hadde vært flittig til å lære av moren sin?** (Se parentes til spørsmål 1.)

Oppsummering

Si: **Vi leser at Jesus vokste og ble sterk. Hva hjalp ham til å bli sterk?**

(Han jobbet flittig både hjemme og i snekkerverkstedet. Han var mye ute, osv.) **Hva hjalp Jesus til å bli fylt med visdom og til å være til glede for Gud og mennesker?** (Han studerte Skriftene og naturen, han gjorde sitt beste, han var flittig, han bad til Gud, han var lydig både mot foreldrene og mot Gud.) **Ville dere like å ha en venn som Jesus?** (Ja!) **Det har vi alle sammen! Hvordan kan vi ligne Jesus?** (Lese i Bibelen; ta imot ham som vår frelser; be til ham; være hjelpsomme og oppmuntrende overfor andre; la ham hjelpe oss til å gjøre vårt beste i alt vi gjør, osv.) **La oss si «Den røde tråden» sammen:**

JEG TJENER GUD NÅR JEG LÆRER Å GJØRE MITT BESTE.

3

Leksen i praksis

Snakk om hva barna synes er lett og hva de synes er mer vanskelig, gjerne i forbindelse med skolen. Som oppsummering spør du: **Hvordan er det å gjøre noe som er enkelt?** (Blir glad av det; kjedelig; liker det; osv.) **Ønsker Jesus at vi skal gjøre vårt beste når vi gjør det som er enkelt for oss?** (Ja.)

Hvordan er det for oss å måtte gjøre noe som er vanskelig? (Skummelt; liker det ikke; føles mislykket; har ikke engang lyst til å prøve; forsøker å gjøre mitt beste; osv.) **Hvem ønsker å hjelpe oss slik at vi kan gjøre vårt beste i alt vi gjør?** (Jesus.) **Har vi bedt ham om hjelp til å gjøre vårt beste i dag? La oss si «Den røde tråden» sammen:**

JEG TJENER GUD NÅR JEG LÆRER Å GJØRE MITT BESTE.

4

Del med andre

Si det med en blomst

Du trenger:

- fargede muffinsformer, kreppapir og/eller silkepapir
- kvister eller piperensere
- fargerike stoffrester
- sakser
- lim
- farget papir brettet som kort

La barna være kreative og lage hver sin særegne blomst av det de får å bruke. Du kan også lage en blomst de kan kopiere. Lag stilkene av kvister eller

piperensere. Lag kort der dere skriver: «Jeg vil gjerne gjøre mitt beste.»

Oppsummering

Les høyt fra Lukas 2,52. Spør: **Hva betyr det at «Jesus gikk fram» i alder og visdom og var til glede for Gud og mennesker?** (At han ble klokere, at han ble eldre, at han kom enda nærmere Gud, at han var god og vennlig mot alle mennesker.) **På hvilke måter vokser dere?** (Ta imot svar.) **Hva liker dere med det å vokse opp selv?** (Blir høyere, lærer nye ting, kan gjøre mer forskjellig osv.) Oppfordre barna til å ta blomsten med på skolen og gi den til læreren sin på mandag, samtidig som de sier fram «Den røde tråden»:

JEG TJENER GUD NÅR JEG LÆRER Å GJØRE MITT BESTE.

Avslutning

Avslutt med en bønn om at vi alltid må gjøre vårt beste, hvor vi enn er.

Gutten som gjorde sitt beste

Henvisninger:

Lukas 2,40 og 52;
Matteus 13,55;
Markus 6,3;
Johannes 7,15;
Alfa og Omega 4,
kap. 7 og 9.

Minnevers:

«Alt du kan gjøre med din hånd, skal du gjøre etter beste evne.»
(Forkynneren 9,10 – første del.)

Har du akkurat lært å gjøre noe nytt? Kanskje du akkurat har lært å sy et forkle? Da var du sikkert veldig forsiktig da du klipet stoffet og sydde sømmene! Du var nok stolt over det du hadde laget fordi du gjorde ditt beste da du lagde det. Eller... kanskje du nettopp har lært å snekre en fuglekasse eller en krakk? Ettersom du saget og spikret forsiktig, tok fuglekassen eller krakken form, og endelig ble den ferdig. Da satte du den sannsynligvis et sted der alle hjemme hos deg kunne se den. Så glad du var for at du hadde gjort ditt beste!

Gutten Jesus lærte også å gjøre sitt beste hver dag. La oss besøke ham i farens snekkerverksted...

Josef la fra seg verktøyet sitt på arbeidsbenken i snekkerverkstedet. Han strakk armene. Lukten av trespon parfymerte luften. Ørsmå støvkorn danset i solen som strømmet gjennom vinduene. Josef tittet bort dit hvor Jesus stod og arbeidet med verktøyet sitt. Selv om han fremdeles var en gutt, var Jesus i ferd med å bli en veldig flink snekker, det var tydelig.

Jesus så opp fra det han jobbet med,

og fikk øye på Josef som stod og så på ham. «Jeg tror den er ferdig,» sa Jesus glad, mens han strøk fingrene over trekrakken. Josef hadde gitt ham for at han skulle gjøre den jevn og glatt. «Tror du naboene våre vil bli fornøyd med den?»

Josef gikk bort til arbeidsbenken der Jesus stod. Han så på de myke, rene linjene. Han lot fingrene gli

over treet, mens han kjente etter om det skulle være noen ujevnheter på det. Det var perfekt. «Du har gjort en fin jobb,» svarte Josef. «Hvem som helst ville være stolt over å eie denne.»

«Jeg gjorde mitt beste,» svarte Jesus ydmykt. Josef nikket. Denne spesielle sønnen hans gjorde alltid sitt beste.

«Gud kan bruke oss, gutten min, når vi gjør vårt beste for ham,» sa Josef.

Jesus svarte ikke. Tankene hans var milevis borte, i tempelet i Jerusalem. Jesus hadde vært der på besøk som 12-åring. Siden den gangen hadde tenkt mye på offerlammet han hadde sett. Han visste at han selv en gang kom til å bli det virkelige offerlammet. Men ennå en stund skulle Jesus tjene Gud ved å gjøre sitt beste i snekkerverkstedet, og ved å lære mer hver dag.

«Lær deg alt du kan,» sa Josef ofte til Jesus. «På den måten kommer du til å være klar til å tjene verden når Gud viser deg sin plan. Josef gjorde sitt beste for å lære Jesus alt han kunne.

Barneskritt og latter fra døråpningen avbrøt Josef mens han snakket. «Kan Jesus bli med ut og leke?»

Josef snudde seg og smilte mot naboguttene, men Jesus svarte før Josef fikk åpnet munnen. «Jeg har fremdeles en jobb jeg må gjøre ferdig,» sa han. «Og etterpå må jeg lese sammen med moren min. Men kanskje jeg kan komme ut litt senere.»

Hjertet til Josef svulmet av kjærlighet når han så på Jesus. For en gutt! Han var så flittig til å arbeide og så ivrig etter å lære. Josef smilte til Jesus og de ventende guttene. «Jeg synes vil skal si at vi er ferdige for dagen,» sa han med et smil. Forsiktig løftet han krakken ned fra benken og satte den inntil veggen.

«Takk skal du ha,» svarte Jesus og begynte å rydde vekk verktøyet. Han samlet raskt sammen sponet som lå utover gulvet og la det i en kurv. Det skulle han ta med hjem slik at de kunne

Den røde tråden:

Jeg tjener Gud når jeg lærer å gjøre mitt beste.

bruke det når de tente opp for å lage mat.

Josef og Jesus gikk hjem sammen. Jesus likte godt å være sammen med faren sin. Han likte å lære å bli en god håndverker. Maria var også læreren hans. Det var hun som lærte ham å lese og studere skriftene. Han lærte også om planter og dyr. Jesus og

Maria bad ofte til sin far i himmelen. Han var en ordentlig ivrig elev! Da han ble voksen var folk forundret over hvor klok han var og hvor mye han visste.

På samme måte som Jesus, tjener vi Gud når vi lærer oss å gjøre vårt beste.

Daglige aktiviteter

Sabbaten

- Gå på en tur ute i naturen sammen med familien din. Tenk dere at gutten Jesus er sammen med dere. Hva kan dere lære om det Gud har skapt? Sett dere ned, og les bibelfortellingen sammen.
- Les Forkynneren 9,10 – første del, sammen.
- Syng sangen «Et solskinnsbarn» (*Barnas Lovsang nr. 23 a og b*). Avslutt med å synge en takkesang til Gud for alt det flotte han har skapt for oss.

Søndag

- Som familieandakt leser dere Efeserne 6,7 sammen. Fortell med egne ord hva verset betyr. Syng sangen «To små øyne» (*Barnas Lovsang nr. 180 a og b*).
- Les eller si fram minneverset sammen.
- Bak «Sterke hender» – småkaker for å hjelpe deg med å huske minneverset. Lag en småkakedeig du liker godt, eller du kan prøve denne: 500 g mel, 250 g sukker, 1 egg, 250 g margarin og 2 ts vaniljesukker. Kna alt godt sammen. Kjevle deigen ut. Legg hånden din forsiktig på deigen. Bruk en tannpirker og «tegn» rundt hånden din for å lage småkaker med din egen hånd som mønster! Stek «hånd-kakene» dine (180 gr. i 8-10 min. eller til de er gyldne) og kos deg! (Husk at en voksen må hjelpe deg med stekingen!)

Mandag

- Fest et ark til en dør. La alle i familien skrive opp noe de er flinke til å gjøre. Se gjennom listen og velg ut en ting. Vis, fortell eller syng om det dere valgte ut. Takk Gud for at han har gitt oss forskjellige talenter. Syng sangen «Takk at jeg er til» (*Barnesangboka nr. 224 N og B*)

Tirsdag

- Be en voksen om å fortelle deg om noe hun eller han var flink til da hun eller han var barn. Les Lukas 2,40 og 52 sammen. Hvor gikk Jesus

på skolen? Hva lærte han der? Nevn fem ting du tror Jesus var flink til. Fortell om noe nytt du kunne tenke deg å lære.

- Si minneverset ditt høyt sammen med en i familien.

Onsdag

- Under andakten i dag kan du spørre en voksen om å fortelle om noe Gud har hjulpet han eller henne å lære.
- Skriv minneverset ditt på et stort ark. Be de andre i familien din om å tegne noe de kunne tenke seg å lære bedre.
- Les Filippene 4,13 for å oppmuntre deg selv til å gjøre ditt beste. Forsøk å lage en melodi du kan syng bibelverset på!

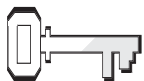
Torsdag

- Les Matteus 11,29 sammen med familien din. Hvilke to ting ønsker Gud at vi skal lære av Jesus? ___ Å bli god i matematikk ___ Å være tålsum ___ Å være ydmyk (Spør en voksen om å forklare det ordene tålsum og ydmyk.)
- Jesus lærte seg bibelvers da han var barn. Lag et bokmerke som du kan ha i Bibelen din. Skriv på et bibelvers du liker godt og pynt med en passende tegning.

- Si fram minneverset ditt til en i familien din.

Fredag

- Før andakten lager du en bibel-bokrull av et papirark og to sugerør eller to små pinner. Skriv minneverset ditt på den.
- Under andakten forteller du og familien din bibelfortellingen ved å lage et lite rollespill av den.
- Når dere kommer til den delen der Jesus sitter på morens fang for å lære, holder «Jesus» bibel-bokrullen. Forsøk å si minneverset utenat.
- Les 5. Mosebok 10,12 sammen. Hva kan du gjøre for å hjelpe til på sabbatsskolen i morgen? Husk å gjøre ditt beste!
- Syng sangen «Jesus, her er jeg» (*Barnesangboka nr. 153 N og B*).

Henvisninger:

Johannes 2,1-11;
Alfa og Omega 4,
kap. 15

Minnevers:

«Tjen Herren,
hver med den nåde-
gave han har fått...»
(1. Peter 4,10
- første del.)

Mål:

At barna skal:

Vite at de lar andre
mennesker bli kjent
med Gud når

de hjelper
og støtter dem.

Føle et ønske om å la
andre bli kjent med
Gud gjennom å
hjelp og støtte dem.

Gi respons ved å
være oppmerksomme
på andre menneskers
behov og å gi hjelp
og støtte til dem som
trenger det.

Den røde tråden:

Når vi hjelper og støt-
ter andre, lar vi dem
bli kjent med Gud.

Ikke mer igjen!

Månedens tema:

Vi kan tjene Gud hvor vi enn er.

Kort sammendrag av bibelfortellingen

Jesus, disiplene hans og moren hans er i et bryllup. Moren til Jesus, Maria, oppdager at det ikke er mer vin igjen. Hun ber tjenerne på stedet om å gjøre det Jesus ber dem om, uansett hva det er. Jesus sier at de skal fylle vann i noen store kar, for så å la kjøkemesteren smake det. Tjenerne gjør det Jesus ber dem om, og kjøkemesteren sier at dette er den beste vinen. Dette er Jesu' første mirakel. Slik åpenbarer han sin herlighet og disiplenes tro på ham blir enda sterkere.

Denne leksen handler om tjeneste.

Slik Jesus gjorde det, bør vi også være sammen med andre mennesker og være oppmerksomme på deres behov.

Når vi følger opp med å hjelpe dem så godt vi kan, blir de våre venner. Deretter kan vi fortelle dem om Jesus slik at han kan bli deres venn også. Barn kan lære å hjelpe andre og de bør få mulighet til å gjøre det.

Lærerens «verdt å vite»

«Ettersom hun hadde vært med på bryllupsforberedelsene, følte Maria seg ansvarlig for å gjøre opp for manglene, og søkte å forhindre forlegenheten som ellers ville følge... Tjenerne så tilsynelatende Maria som en av de ansvarlige for å framskaffe mer vin, for ikke en gang kjøkemesteren visste at selskapet var gått tomt for vin.»

«Stein var formodentlig å foretrekke istedenfor vanlige leirvarer som kar for vann som skulle brukes til renselse. Vannet i disse karene var uten tvil ment til seremonielt bruk for bryllups-gjestene. Noen har ment at disse seks karene kan ha vært et tegn på rikdom... Et høyt antall gjester må ha vært tilstede ved denne bryllupsfeiringen.» (SDA Bible Commentary, vol. 5, pp. 921).

Dekorering av rommet

Se lekse 5.

Program

Program	Minutter	Aktiviteter	Dette trenger du:
Velkommen	Til alle er kommet	Ønsk barna velkommen. er de glade/bekymret?	Ingenting
1 Forberedende aktiviteter	Inntil 10	A. <i>Brudestas</i> B. <i>Bryllupskake</i>	Hvitt toalett-papir, tape, evt. hvitt stoffstykke, laken, blomster, blonder o.a. "Bryllupskake" eller småkaker og saft, evt. brudepar til å sette på kaken (kan gjerne tegnes og klippes ut!)
Ditt valg Sang og bønn*	Inntil 10	Fellesskap Sang Misjon Kollekt Bønn	Diverse sangbøker « <i>Barnas Misjon</i> » Fin skål eller kurv (som til et bryllup)
2 Bibelfortellingen	Inntil 20	Å oppleve fortellingen Vi leser Bibelen sammen	Kostymer som minner om klesdrakten brukt på Bibelens tid, engangskopper/glass, druejuice, ugjennomsiktig mugge, husholdningssaft/solbærsaft eller mørkerødt saftpulver, gjennomsiktig mugge fylt med vann Div. husholdningsartikler innpakket som bryllupsgaver, bibler, papir å notere på, penn/blyant
3 Leksen i praksis	Inntil 15	<i>Misjonær-frisøren</i>	En stol, en stor, hvit T-skjorte, en kam, en saks
4 Del med andre	Inntil 15	<i>Suvenirer</i>	Små kort, div. for å lage små "fest-suvenirer". (Chiffon/passende stoffrester, smalt silkebånd, fuglefrø eller mandler og rosiner), lim, ballonger, tegnesaker

***Sang og bønn kommer inn i programmet der det måtte passe best.**

Velkommen

Ønsk barna velkommen ved døren. Spør dem om hvordan de har hatt det i løpet av uken som er gått – hva de er glade for/bekymret over. La dem begynne med den forberedende aktiviteten du har valgt å bruke.

1

Forberedende aktiviteter

Velg den eller de forberedende aktivitetene du synes passer best for din gruppe.

A. Brudestas

Du trenger:

- hvitt toalett-papir
- tape
- evt. hvitt stoffstykke, laken, blomster, blonder o.a.

Velg én i gruppen til å være brud (forsøk å velge en som synes å kunne stå forholdsvis stille mens hun blir pyntet). La de andre pynte henne med hvitt toalett-papir eller andre hvite ting dere har tilgjengelig. (Store grupper deles inn i mindre, som deretter pynter hver sin brud.) Dere kan også godt kle opp en brudgom. Ikke bruk mer enn 5-10 minutter på denne aktiviteten. La alle rydde opp, og betrakt så bruden, som viser fram hvor fin hun er blitt!

Oppsummering

Spør: **Er det noen som aner hvor mange forberedelser det er til en ordentlig bryllupsfest?** (Virkelig mangel!) **Hvordan kan man hjelpe til på bryllupsfesten?** (Tilby seg å gjøre i stand, hjelpe til å servere eller sende maten rundt, bake en kake, være med å snakke hyggelig med gjestene slik at de føler seg velkomne og lignende.) **Vi kan hjelpe til hvor vi enn er – enten vi er i et bryllup, på skolen, hjemme, i menigheten eller lignende.** Les høyt fra 1. Peter 4,10. **Når vi hjelper og støtter andre, bruker vi de gavene Gud har gitt oss. Vi kan for eksempel tjene Gud og andre mennesker ved å være vennlige. Liker dere å hjelpe andre?** (Ja; noen ganger; etc.) **La oss si «Den røde tråden» sammen:**

NÅR VI HJELPER OG STØTTER ANDRE, LAR VI DEM BLI KJENT MED GUD.

Du trenger:

- «bryllupskake» eller småkaker og saft
- evt. brudepar til å sette på kaken (kan gjerne tegnes og klippes ut!)

B. Bryllupskake

Server «bryllupskake» eller småkaker og saft. Oppsummer mens barna koser seg med det du har tatt med.

Oppsummering

Spør: **Hvordan tror dere det ville vært å være de som skulle gifte seg, og å ha venner som arrangerte hele bryllupet, og til og med gav dere gaver?** (Takknemlige, glade.) **Jesus hadde mange venner og folk likte å være sammen med ham. Nå var han invitert i bryllup. Jesus hjalp folkene på bryllupsfesten.** Les høyt fra 1. Peter 4,10. **Hva betyr «å tjene hverandre, hver med den nådegaven han har fått»?** (Det betyr å gjøre noe man er flink til, eller klarer å gjøre, for å hjelpe andre.) Forklar gjerne ordene «tjene» og «nådegave» litt nærmere. «Den røde tråden» for i dag er slik:

NÅR VI HJELPER OG STØTTER ANDRE, LAR VI DEM BLI KJENT MED GUD.

Sang og bønn

Ditt valg

Felleskap

Snakk sammen om hvordan barna har hatt det i løpet av uken som er gått – hva de er glade for/bekymret over (bruk skjønn). Sett av tid til å dele erfaringer fra leksen de har hatt denne uken. Marker fødselsdager og andre viktige begivenheter. Ønsk besøkende spesielt velkommen og fortell alle hva de heter.

Forslag til sanger

Se lekse 5 og 6.

Misjon

Bruk fortellingen i «*Barnas Misjon*.» **Hvem fikk en ny venn i denne fortellingen? På hvilken måte var dét å tjene Gud?**

Kollekt

Ta opp kollekten i en fin skål eller en pyntet kurv.

Du trenger:

· fin skål eller kurv (som til et bryllup)

Bønn

Hvis du har en klasse der barna gjerne ber høyt med hverandre, ber du dem be sammen i grupper på to eller tre. La barna spørre hverandre om de kjenner noen som trenger en venn. Gruppene ber for disse, samtidig som de ber Gud om å la dem se hvem som trenger en venn, ha vilje og mot til å hjelpe dem, og på den måten la dem bli kjent med Gud.

Bibelfortellingen

Å oppleve fortellingen

Involver barna i denne interaktive bibelfortellingen. Husk, barna sier og gjør bare det du instruerer dem til å gjøre.

De som er med: Brud, brudgom, Jesus, Maria, tjener, kjøkemester, vert, gjester

Kostymer: Laken, kjøkkenhåndklær, badekåper og lignende.

Rekvisitter: Før sabbatsskolen begynner, heller du saft som ikke er utblandet i den ugjennomsiktige muggen. Sett muggen et sted der barna ikke kan se oppi den.

Introduksjon: Har noen av dere noen gang vært i et bryllup? Hvem får spesiell oppmerksomhet i bryllupet? Bruden og brudgommen, ja. (*La bruden og brudgommen sette seg i stolene. Gi dem et glass druejuice hver.*) I et bryllup er det alltid noen som har ansvaret for festen. (*La verten komme fram.*) Hvem andre er det i et bryllup? Gjester! (*Vis at hele resten av gruppen er gjester.*) I dagens bibelfortelling er Jesus bryllupsgjest. (*Jesus kommer fram og får et glass druejuice.*)

Fortell eller les fortellingen.

Jesus og noen av disiplene hans var gjester i en liten by som het Kana. Maria, moren til Jesus, var der også. Hun hadde hjulpet til med å forberede maten til bryllupsfesten. (*Maria kommer fram.*)

Akkurat da det så ut som om alle hadde det riktig hyggelig, kom en av tjenerne bort til Maria. (*En tjener går bort til Maria.*) «Det er ikke mer vin igjen,» hvisket han. Maria rynket pannen. (*Oppfordre Maria til å gjøre dette.*)

Å, nei! Hvordan kunne de gå tom for drikke så snart? Folk ville tro at festen var over og gå hjem, tenkte Maria bekymret. Alle tjenerne så ut som om de forventet at

hun skulle vite hva de skulle gjøre.

Så tenkte hun på Jesus og løp hun bort til ham. «De har ikke mer vin igjen,» hvisket hun. (*Oppfordre Maria til å gjenta det du nettopp sa.*) «Kjære kvinne, hva har du med mitt å gjøre?» spurte Jesus henne. (*Oppfordre Jesus til å gjenta.*) Likevel var Maria sikker på at Jesus ville hjelpe henne. Hjalp ikke han alltid mennesker som trengte ham?

«Det han sier dere, skal dere gjøre,» sa hun til tjenerne. (*Oppfordre Maria til å gjenta.*) Jesus så seg rundt med det samme. Like i nærheten så han seks store steinkar. (*Vis Jesus bort til muggen med saft som ikke er utblandet.*) Hvert steinkar kunne romme mer enn 50 liter!

«Fyll disse karene med vann,» sa han til tjenerne. (*Oppfordre Jesus til å gjenta.*) Tjenerne skyndte seg å gjøre det han bad dem om. (*Gi en tjener den ugjennomsiktige muggen med vann, og be ham helle det over i den andre muggen.*)

«Øs nå opp og bær det til kjøkemesteren,» sa Jesus. (*Oppfordre Jesus til å gjenta.*)

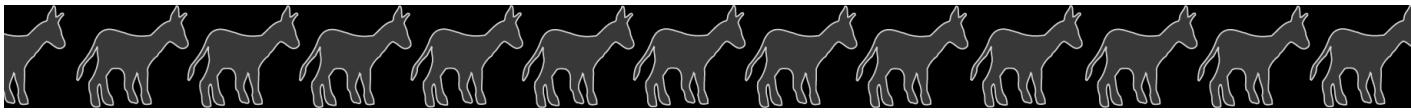
Så helte tjeneren noe i et krus. (*Be tjeneren om å fylle et krus. Blanding av saft og vann bør nå se ut nesten som druejuice.*) Idet han gjorde det, la han merke til noe underlig. Dette så ikke ut som vann, og ikke luktet det som vann heller. Snart fikk kjøkemesteren smake. (*Be tjeneren om å la kjøkemesteren smake.*)

Da kjøkemesteren fikk smake den nye vinen, ante han ingenting om at de ikke hadde hatt mer vin igjen. Han ropte på brudgommen og sa: «Andre setter først fram den gode vinen, og når gjestene har fått masse å drikke, serverer de den dårlige. Men du har spart den gode vinen til nå!»

Dette var det første mirakelet Jesus gjorde. Disiplene hans så hva som skjedde da Jesus hjalp vennene sine. De trodde på ham og ble hans beste venner. Slik kan vi også si at **NÅR VI HJELPER OG STØTTER**

Du trenger:

- kostymer som minner om klesdrakten brukt på Bibelens tid
- engangs-kopper/glass
- druejuice
- ugjennomsiktig mugge
- husholdningssaft/solbærsaft eller mørkerødt saftpulver
- gjennomsiktig mugge fylt med vann

ANDRE, LAR VI DEM BLI KJENT MED GUD.

Oppsummering

Spør: **Hvordan tror dere Maria hadde det da hun forstod at de ikke hadde mer vin igjen?** (Lei seg, flau osv.) **Det å gjøre vann til vin var det første mirakelet Jesus utførte. Hvorfor tror dere Maria trodde at Jesus kunne hjelpe henne når han aldri hadde gjort noe mirakel før?** (Hun visste at han var Guds sønn.) **Hvorfor tror dere at Jesus gjorde dette mirakelet?** (Fordi de som arrangerte bryllupsfesten trengte mer drikke og Jesus var deres venn.) **Hvis dere ser noen som har problemer, hva vil dere forsøke å gjøre da?** (Forsøke å hjelpe.) **Hvorfor det?** (Fordi vi bryr oss om andre, og fordi...)

NÅR VI HJELPER OG STØTTER ANDRE, LAR VI DEM BLI KJENT MED GUD.

Minnevers

Du trenger:

- seks store papirark
- bred tusj
- tape (gjærne bred/kraftig)

For å lære barna minneverset («Tjen hverandre, hver med den nådegave han har fått,...» 1. Peter 4,10 – første del), lager du seks store ark der du skriver følgende med bred tusj og store

bokstaver:

Ark

nummer

1	Tjen hverandre (tegn et smil)
2	hver med
3	den nådegave (tegn en gave)
4	han har
5	fått,
6	1. Peter 4,10 – 1. del

Tape arkene fast til gulvet. De skal ikke festes i rekkefølge, men heller ikke så langt fra hverandre at det vil være vanskelig for barna å hoppe fra ark 1 til 2 osv. Målet er at barna skal lære minneverset mens de hopper fra ark til ark samtidig som de sier det som står skrevet på dem. Oppfordre hele klassen til å si ordene

sammen med den som til enhver tid hopper.

Vi leser Bibelen sammen

Samle sammen forskjellig ting man har bruk for i en husholdning og pakk dem inn som «bryllupsgaver». (Forslag: stearinlys, saltbøsse, måleskjeer/litermål, pute, kopp, tørkehåndkle (evt. et hvitt laken), mugge o.l.) Fest en lapp til hver gave der du har notert det skriftstedet som passer til denne (se under.) La barna slå opp til skriftstedet. (Pass på at ingen blir forlegne fordi det kan være vanskelig å slå opp. Tilby evt. diskret hjelp.) Når de har lest verset, kan de forsøke å gjette hva som er i gaven før de pakker den opp. (Ekstra minnerikt blir dette dersom barna faktisk får beholde gavene. Ha evt. flere like gaver med samme bibelvershenvisning om du har en stor gruppe. Ta for eksempel en tur i en billig-butikk eller rydd opp i egne skap!)

- stearinlys (Matteus 5,16)
- saltbøsse (Matteus 5,13)
- måleskjeer/litermål (Lukas 6,38)
- pute (1. Mosebok 28,11)
- kopp (Salmene 116,13)
- tørkehåndkle/hvitt laken (rent lin symboliserer De helliges rettfærdige handlinger.)
- mugge (Jesaja 44,3)

Du trenger:

- div. husholdningsartikler innpakket som bryllupsgaver
- bibler
- papir å notere på
- penn/blyant

Oppsummering

Si: **Jesus gav en spesiell gave til alle dem som var kom til bryllupet. Folkene i bryllupet trengte hjelp, og Jesus hjalp til der han var. Når man hjelper der hjelpen trenges, er det som å gi en gave til den du hjelper.** Les høyt fra 1. Peter 4,10. **Hvordan har du det når du hjelper noen som trenger deg?** (Glad for at jeg kan hjelpe osv.) **Hvordan kan vi vite når andre trenger hjelp?** (Være sammen med andre mennesker, være oppmerksomme på hva andre trenger osv.) **Hvordan kan vi være med på å la andre mennesker bli kjent med Jesus?** (Hjelpe når de rundt oss trenger hjelp.) **La oss si «Den røde tråden» sammen:**

NÅR VI HJELPER OG STØTTER ANDRE, LAR VI DEM BLI KJENT MED GUD.

Leksen i praksis

Misjonær-frisøren

Du trenger:

- en stol
- stor hvit T-skjorte
- kam
- saks

Nå skal vi få høre om en ydmyk mann i en menighet i Øst-Europa som hadde lyst til å være misjonær, men han var ikke noe flink til å holde taler eller snakke foran store forsamlinger. Han var altfor beskjeden og snakket ikke mye. Derfor pakket han kofferten sin og tok en buss til en liten, avsidesliggende landsby. Midt i landsbyen satte han opp en stol og tok på seg en hvit frakk. (*Sett fram en stol der alle ser den. La ett av barna være frisøren som stiller seg ved siden av stolen med en stor, hvit T-skjorte på seg.*) Han holdt fram kammen og saksen sin (*barnet gjør det samme*), og inviterte barna i landsbyen til å få håret klippet helt gratis.

Det var mange fattige familier der, så barna fikk sjelden klippet håret noe særlig fint. Derfor fikk de raskt lov til å få klippet håret og kom løpende ut til frisøren. Mens de satt stille og ble klippet, fortalte mannen dem bibelfortellinger. Når barna gikk hjem hadde de ikke bare fått en god klipp, men de hadde også bibelfortellinger å dele med foreldrene sine. Slik var det at det neste dag kom mange foreldre som også gjerne ville bli klippet. Frisøren klippet dem gratis også,

samtidig som han fortalte dem mer fra Bibelen. Ved å hjelpe med det han kunne der det trengtes, var den ydmyke frisøren med på å la mange mennesker få bli kjent med Jesus. Etter en stund ble det startet en ny menighet i den landsbyen.

Oppsummering

Fortellingen om frisøren viser oss at vi kan la andre bli kjent med Gud når vi hjelper dem med noe de trenger. På hvilken måte fikk frisøren nye venner? (Han klippet håret gratis på folk.) **Hvilken nådegave brukte frisøren når han hjalp mennesker?** (Han gjorde det han kunne best – han klippet håret deres.) **Synes dere det kjennes greit å bruke de talentene Gud har gitt dere for å hjelpe andre? Hvorfor det?** (Det er enklere å hjelpe andre når man kan det man hjelper dem med.) **Hvilke talenter eller nådegaver har dere som dere kan bruke for å hjelpe folk i nabolaget der dere bor?** (Hjelpe dem i hagen; vaske/feie oppgangen; gi bort blomster/planter/hjemmebakt brød; dele leker med andre; lese en fortelling; tegne en koselig tegning til noen, osv.) **La oss si «Den røde tråden» for i dag sammen:**

NÅR VI HJELPER OG STØTTER ANDRE, LAR VI DEM BLI KJENT MED GUD.

4

Del med andre

Fest-souvenirer

Du trenger:

- små kort
- div. for å lage små «fest-souvenirer». (Chiffon/passende stoffrester, smalt silkebånd, fuglefrø eller mandler og rosiner)
- lim
- ballonger
- tegnesaker

I mange land er det slik at gjestene som er invitert i bryllup eller til andre store feiringer ofte får med seg en liten hilsen – en «fest-souvenir» – hjem for å ha som minne. La

barna få lage slike «fest-souvenirer». Fest et lite kort til hver av disse der du har skrevet «Den røde tråden» (barna kan også gjerne skrive selv om dere har tid nok).

Utfordre barna til å tenke på måter de kan bruke «fest-souveniren» til å tjene andre og få nye venner. *(De kan for eksempel gi den til et barn de ikke kjenner spesielt godt og hjelpe dem med å lage en «fuglemater» av innholdet (kongle/peanøttsmør/frø – se forberedende aktivitet C, lekse 6). Det viktige er å gjøre noe godt for et annet barn, for på den måten å la han eller henne få bli kjent med Gud.)*

Forslag til «fest-souvenirer»

1. Fuglefrø

Gi hvert av barna et firkantet stykke stoff, en liten håndfull fuglefrø og et silkebånd på minst 20 cm. Frøene legges i midten av stoffstykket, som så brettes rundt disse. Tvinn stoffet en omgang rundt frøene og knyt godt igjen med silkebåndet.

2. Mandler og rosiner

Gjør som i nr. 1, men bruk mandler og rosiner.

3. Ballonger

Tape en ballong til kortet.

Oppsummering

Mens barna lager «fest-souvenirene» sine, snakker dere om noen «hva hvis»-situasjoner. **Hva hvis barnet spiser opp mandlene og rosinene med det samme?** (Det er helt fint, konsentrer deg om å være vennlig. Fortell for eksempel om at du lagde det du gav bort på sabbatskolen. Slik får du en mulighet til å fortelle om Gud mens du får en ny venn.)

Hva om du ikke vet hva den andre heter? (Fortell hva du heter selv først.

Den andre vil kanskje si sitt eget navn eller du kan spørre selv.)

Hva hvis du ikke vet hva du skal si? (Gi bort det du har laget, fortell om det og se hva som skjer. Det viktige er å være vennlig.)

Hvordan kan det være å snakke med noen man ikke kjenner? (Kan være litt «skummelt», nøler osv.) **Hvordan kjennes det når man har fått en ny venn?** (Glad for å ha tatt mot til seg, glad fordi man kan ha latt en annen bli litt kjent med Gud.)

Les høyt fra 1. Peter 4,10. **Hvilken nådegave bruker vi når vi gir bort det vi har laget nå?** (Vennlighet, gavmildhet o.l.) **Hva skal vi huske denne uken?**

NÅR VI HJELPER OG STØTTER ANDRE, LAR VI DEM BLI KJENT MED GUD.

Avslutning

Syng den sangen dere liker aller best av de vi har brukt under temaet «Vi kan tjene Gud hvor vi enn er» (Se lekse 5 og 6). Be så om at Jesus må hjelpe dere slik at dere kan hjelpe noen til å bli kjent med Gud i løpet av uken som kommer.

Ikke mer igjen!

Henvisninger:

Johannes 2,1-11;
Alfa og Omega 4,
kap. 15

Minnevers:

«Tjen Herren,
hver med den nåde-
gave han har fått,...»
(1. Peter 4,10
- første del.)

Den røde tråden:

Når vi hjelper og støt-
ter andre, lar vi dem
bli kjent med Gud.

Har du noen gang vært i et bryllup? Hva husker du i så fall best? Var det alle de fine klærne folk hadde på seg? De hyggelige menneskene? Eller var det kanskje alle blomstene, den fine musikken eller den deilige maten og drikken? Hadde du det koselig? Vet du, Jesus likte også å være i bryllup, og nå skal du få høre om noe helt spesielt som hendte en gang han var i et bryllup i Kana!

Bryllupsgjestene fylte huset i Kana i Galilea. I hagen var det også mange gjester. Luften var fylt av glade stemmer, musikk og latter. Det var en ordentlig hyggelig kveld. Maria så seg rundt og gledet seg over det hun så. Vennene hennes, som var brudgommens foreldre, så virkelige glade ut! Mens Maria satt der og så rundt på den vellykkede feiringen, kom en tjener bort til henne i all hast. Han så ikke noe særlig fornøyd ut. Han bøyde seg ned og hvisket: «Det er ikke mer vin igjen!»

Maria smilte ikke fullt så bredt lenger, og hun fikk et bekymret uttrykk i ansiktet. Hun så seg raskt rundt. De store krukkene som skulle vært fulle av druesaft var tomme! Uten mer å drikke, ville selskapet snart være over. Gjestene kom til å gå hjem. Maria var virkelig bekymret nå, for hun visste hvor skuffet og

vanæret brudgommens familie ville bli. Hun hadde til og med vært med på å planlegge bryllupsfeiringen!

Maria følte at dette også var hennes ansvar, men hva kunne hun gjøre? Markedet var stengt. Det fantes ingen måte de kunne få kjøpt mer druesaft på. Det var rett og slett ingenting å gjøre. Eller var det kanskje det likevel?

Maria tenkte på den perfekte måten å løse problemet på – nemlig gjennom Jesus. Han og disiplene hans var også gjester i bryllupet. Maria skyndte seg bort til Jesus. «Det er ikke mer vin igjen!» fortalte hun ham urolig.

Jesus forstod situasjonen godt, men hva kunne han gjøre? «Kvinne, hva har du med mitt å gjøre?» spurte han vennlig. «Min time er ennå ikke kommet.» Maria var ganske fortvilet. Her trengtes det virkelig hjelp, og at Jesus kunne hjelpe – det var hun sikker på. Derfor bad hun tjenerne om å gjøre som Jesus sa.

Jesus så seg rundt og fikk øye på seks store vannkar av stein. I hvert av karene var det plass til over 50 liter!

«Fyll disse karene med vann,» sa han rolig til tjenerne. De gjorde raskt det han bad dem om. Snart var karene fylt helt til randen. «Øs nå opp og bær det til kjøkemesteren,» sa han videre. Tjenerne fylte en mugge. Mens de gjorde det, oppdaget de noe underlig. Dette så ikke ut som vann, og ikke luktet det som vann heller! De bar muggen raskt inn til kjøkemesteren og fylte glasset hans. Han visste ingenting om hva som hadde hendt. Han løftet glasset og drakk. Smilende bad han brudgommen komme og sa: «Andre setter først fram den gode vinen, og når gjestene har drukket masse, kommer de med den dårlige. Men du har spart den gode vinen til nå!»

Dette var det første mirakelet Jesus gjorde. Disiplene hans så hva som hendte når Jesus tjente andre. De ble mer bestemte enn noen gang på at de ville stole fullt og helt på ham. De ønsket å bli hans nære venner. **NÅR VI HJELPER OG STØTTER ANDRE, LAR VI DEM BLI KJENT MED GUD.**

Daglige aktiviteter

Sabbaten

- I dag kan du og familien din forsøke å la noen andre bli kjent med Gud. Kanskje dere kan møte noen hvis dere går en tur og tar med dere niste. Dere kan for eksempel ha med noe godt dere kan tilby noen andre som også er ute på tur.
- Les minneverset i 1. Peter 4,10 – første del – sammen med familien din.
- Syng sangen/e «Give me oil in my lamp» og/eller «Gjør noen glad» (*Barnas Lovsang nr. 31 a og b*)
- Til slutt leser dere bibelfortellingen om Jesus som hjelper vennene sine i bryllupet i Kana.

Søndag

- Les Johannes 2,1-11 sammen med familien din. Finn Kana på et bibelkart. Fortell hva hvert av disse menneskene gjorde for å hjelpe andre:

_____ Maria _____ Tjenerne

_____ Jesus

- Server de andre i familien din druejuice. (Hvis dere ikke har det, kan dere bruke rød saft!) Snakk sammen om bryllupet i Kana mens dere koser dere med juicen.
- Tegn ti glass på et par ark. Klipp dem ut og skriv et ord fra minneverset på hvert av glassene. På det siste skriver du «1. Peter 4,10 – første del.» Legg «glassene» i riktig rekkefølge!

Mandag

- Les 1. Johannes 3,16-18 sammen med familien din. Bruk dine egne ord for å fortelle hva disse versene betyr.
- Finn fram et pent ark eller et kort der du skriver opp når du hjelper noen denne uken.
- Ordne «glassene» dine og si fram minneverset.
- Syng sangen «I Guds familie er vi søsken» (*Barnas Lovsang nr. 212 a og b*)

Tirsdag

- Under andakten i dag forteller du om en nådegave Gud har gitt deg. (Alt du er god til å gjøre er en nådegave.) Fortell de andre i familien din om hva du synes at de er gode til. Tegn noe av det

dere er gode til å gjøre.

- Les Romerne 12,6-8 sammen. Forsøk å mime de forskjellige måtene å tjene på som er nevnt i disse versene.
- Hva sier minneverset oss at vi skal gjøre med de nådegavene vi har fått?

Onsdag

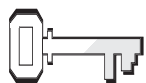
- Les Johannes 2,5-8 med familien din. Jesus brukte det han hadde i nærheten for å hjelpe folk. Hva brukte han denne gangen? (Vers 6) Hvor mange liter var det plass til i de karene tilsammen?
- Hvem forteller Bibelen «trodde på ham»? Se Johannes 2,11.
- Fortell hva disiplene het. Slå opp i Lukas 6,14-16 for å finne navnene deres!
- Hva har du «i nærheten» som du kan bruke for å hjelpe andre? Forsøk å si fram minneverset ditt uten hjelp!

Torsdag

- Les Johannes 2,9-10 sammen med familien din. Hvordan var den vinen Jesus lagde? Be en voksen om å lære deg mer om vin. (Se *Alfa og Omega 4, s. 120*) Bør vi gi folk det beste når vi hjelper dem? – Finn bilder av tre mennesker som ikke har det så godt. (For eksempel fattige barn, uteliggere eller syke.) Snakk sammen om hvordan man kan hjelpe mennesker som har det slik som disse.
- Be de andre i familien din om å gjenta minneverset sammen med deg.

Fredag

- Lag en ordlek som handler om bibelfortellingen sammen med familien din. Finn fram arket eller kortet der du har notert hvem du har hjulpet denne uken. Mim noe du gjorde for å hjelpe en annen denne uken. Den som gjetter det, mimer en god gjerning han/hun har gjort. Fortsett helt til alle har mimet hver sin omgang. Til slutt leser dere Galaterne 6,9 sammen.
- Si minneverset sammen.
- Syng sangen «Gjør noen glad» (*Barnas Lovsang nr. 31 a og b*).

Henvisninger:

Markus 1,1-12;
Lukas 1,5-25 og
57-80;
Johannes 1,15-34;
Alfa og Omega 4,
kap. 10

Minnevers:

«...for du skal gå
fram foran Herren og
rydde vei for ham...»
(Lukas 1,76
– siste del)

Mål:

At barna skal:

Vite at vi forbereder
veien for Gud når vi
tjener andre.

Føle et ønske om å la
Gud bruke dem.

Gi respons ved hver
dag å velge å være
en del av Guds plan
for andres frelse.

Den røde tråden:

Vi kan forberede
andre på å bli kjent
med Gud når vi
hjelper dem med det
de trenger.

Hans navn er Johannes

Månedens tema:

Vi kan tjene Gud hvor vi enn er.

Kort sammendrag av bibelfortellingen

Sakarja er en eldre prest som gjør tempeltjeneste i Jerusalem. En engel viser seg ved høyre side av røkelsesalteret og forteller Sakarja at hans kone Elisabet skal føde en sønn. Sakarja tviler på løftet, og engelen Gabriel forteller ham at han ikke vil kunne snakke før sønnen er født. Året etter blir sønnen født, og Sakarja får taleevnen tilbake idet han insisterer på at gutten skal hete Johannes. Barnet vokser opp i ørkenen der han blir forberedt på den helt spesielle oppgaven, nemlig å forberede veien for Jesus.

Denne leksen handler om tjeneste

På samme måte som Johannes gjorde det, kan vi forberede veien for Gud i andre menneskers hjerter. Når vi tjener andre ved å se deres behov og ved å lære dem, blir de mer åpne for å ta imot Jesus når han banker på deres hjertedør. Barn kan fortelle andre om Jesus på en måte voksne ikke kan gjøre det, og de bør oppmuntres til å gjøre dette.

Lærerens «verdt å vite»

«Røkelsesofferet ble ansett som den helligste og viktigste delen av de daglige morgen- og kveldsgudstjenestene. Det privilegiet det var å forrette ved gullalteret på vegne av Israel ble betraktet som en stor ære... Dette privilegiet ble vanligvis gitt en prest bare én gang i livet, og var derfor et stort øyeblikk i hans liv. Regelen var at ingen prest skulle forette ved alteret mer enn én gang, og det er mulig at noen prester aldri fikk oppleve det.»
(*The SDA Bible Commentary*, vol. 5, p. 672)

Dekorering av rommet

Se lekse 5.

Program

Program	Minutter	Aktiviteter	Dette trenger du:
Velkommen	Til alle er kommet	Ønsk barna velkommen. Er de glade/bekymret?	Ingenting
1 Forberedelses-aktiviteter	Inntil 10	<i>A. Mime-leken</i> <i>B. Å forberede veien</i>	Papir, noe å skrive med, kurv, skål e.l. Stor kurv e.l., leke, klesplagg, smurt brødskive, frukt e.l., klut, oppvaskbørste, lekerake e.l
Ditt valg Sang og bønn*	Inntil 10	Fellesskap Sang Misjon Kollekt Bønn	Diverse sangbøker «Barnas Misjon» Kollektkurv med bilde/tegning av en trompet og ordene "Forbered veien!"
2 Bibelfortellingen	Inntil 20	Å oppleve fortellingen Vi leser Bibelen sammen	Kostymer som minner om klesdrakten brukt på Bibelens tid, røkelse, noe du kan brenne røkelsen på, fyrstikker, lite bord, lommelykt, babydukke, papir og blyant Bibler
3 Leksen i praksis	Inntil 15	<i>Vi setter oss selv inn i fortellingen</i>	Ingenting
4 Del med andre	Inntil 15	<i>Festtrompet</i>	Tykt papir, sakser, tegnesaker

*Sang og bønn kommer inn i programmet der det måtte passe best.

Velkommen

Ønsk barna velkommen ved døren. Spør dem om hvordan de har hatt det i løpet av uken som er gått – hva de er glade for/bekymret over. La dem begynne med den forberedende aktiviteten du har valgt å bruke.

1

Forberedende aktiviteter

Velg den eller de forberedende aktivitetene du synes passer best for din gruppe.

A. Mimeleken

Du trenger:

- papir
- noe å skrive med
- kurv, skål e.l

Skriv navnet på forskjellige kjente personer fra Bibelen på små lapper som du så bretter sammen. La alle trekke en lapp hver fra kurven, skålen e.l. Barna mimer etter tur, mens resten av gruppen gjetter hvem de er.

Oppsummering

Spør: **Hvordan er det å prøve å fortelle andre noe når man ikke kan snakke?** (Frustrerende, morsomt osv.) **Hvordan ville dere like det dersom dere ikke kunne snakke på minst ni måneder? Det var det som hendte med Sakarja. Gud hadde en helt spesiell plan som han lot Sakarja få vite, men Sakarja tvilte på den. Gud har en plan for alle oss også.** Les høyt fra Lukas 1,76. **Dette var den planen Gud hadde for Johannes, men Gud ønsker også at vi skal være med å vitne til andre om ham. Vi kan også forberede veien for Jesus slik at andre mennesker vil ta imot ham.** (Forklar gjerne uttrykket «å forberede veien». Husk at barn ofte forstår språklige uttrykk mer konkret enn voksne.) **Hva kan vi gjøre for å forberede veien for Jesus i andre mennesker?** (Hjelpe dem som trenger hjelp; være vennlige; fortelle dem at Jesus elsker dem og døde for å frelse dem osv.) **La oss si «Den røde tråden» sammen:**

VI KAN FORBEREDE ANDRE PÅ Å BLI KJENT MED GUD NÅR VI HJELPER DEM MED DET DE TRENGER.

B. Å forberede veien

Legg sakene i kurven. La barna ta én og én ting ut av kurven. Oppfordre dem til å fortelle hvordan de kan bruke hver av tingene til å være med på å forberede veien for Jesus i andres hjerter. (Forklar gjerne uttrykket «å forberede veien». Husk at barn ofte forstår språklige uttrykk mer konkret enn voksne.) Her følger noen eksempler:

Du trenger:

- stor kurv e.l.
- leke
- klesplagg
- smurt brødslike, frukt e.l.
- klut, oppvaskbørste, lekerake e.l.

1. Å være vennlig og dele med andre er med på å forberede veien. (leke)
2. Å fortelle venner fortellinger fra Bibelen er med på å forberede veien. (Bibelen)
3. Å gi bort klær til noen som trenger dem er med på å forberede veien. (Klesplagg)
4. Å gi mat til uteliggere er med på å forberede veien. (Brødslike/frukt)
5. Å hjelpe andre er med på å forberede veien. (Klut, oppvaskbørste, lekerake e.l.)

Oppsummering

Spør: **Hva har dere nettopp lært om å forberede veien for Gud?** (Det finnes mange forskjellige måter å forberede mennesker på å ta imot Jesus i hjertene sine.) **Når dere gjør noen av de tingene vi akkurat snakket om, hvordan har dere det da?** (Glade over å gjøre andre mennesker glade.) **Hva kan vi gjøre i løpet av uken som kommer for å forberede en venn på å ta imot Jesus i hjertet sitt?** (Være vennlige, fortelle andre om ham; fortelle noen at Jesus elsker dem; hjelpe noen; hjelpe naboen osv.) **Hvordan er «Den røde tråden» for i dag? La oss si den sammen:**

VI KAN FORBEREDE ANDRE PÅ Å BLI KJENT MED GUD NÅR VI HJELPER DEM MED DET DE TRENGER.

Sang og bønn

Fellesskap

Snakk sammen om hvordan barna har hatt det i løpet av uken som er gått – hva de er glade for/bekymret over (bruk skjønn). Sett av tid til å dele erfaringer fra leksen de har hatt denne uken. Marker fødselsdager og andre viktige begivenheter. Ønsk besøkende spesielt velkommen og fortell alle hva de heter.

Forslag til sanger

- «Sangen om en venn» (*Barnas Lovsang nr. 120 a og b*)
- «Jesus, her er jeg» (*Barnas Lovsang nr. 80 a og b, Barnesangboka nr. 153 N og B*)
- «Smil og vær glad» (*Hjertesanger nr. 16*)
- «Gjør noen glad» (*Barnesangboka nr. 31 a og b*)
- «Spre lys og gled»/«Lys opp det hjørnet» (*Barnas Lovsang nr. 127 a og b/Hjertesanger nr. 115*)
- «Et solskinnsbarn» (*Barnas Lovsang nr. 23 a og b*)
- «Spre gleden» (*Spre gleden*)
- «Gode ord» (*Spre gleden*)

Misjon

Bruk fortellingen i «*Barnas Misjon*». Si: **Misjonærene er en del av Guds plan. De hjelper andre mennesker ved å forberede veien slik at Gud kan komme inn i deres liv.**

Kollekt

Si: **Gud ønsker at hvert eneste menneske skal få høre om Jesus og bli frelst. Kollekten vår går til å forberede veien for andre slik at de kan få høre om Guds frelsesplan for oss mennesker.**

Du trenger:

- kollektkurv med bilde/tegning av en trompet og ordene «Forbered veien!»

Bønn

Be om at Gud må bruke barna til å forberede veien for ham slik at menneskene vi møter i hverdagen vil åpne sine hjerter for ham.

Bibelfortellingen

Å oppleve fortellingen

Du trenger:

- kostymer som minner om klesdrakten brukt på Bibelens tid
- røkelse
- noe du kan brenne røkelsen på
- fyrstikker
- lite bord
- lommelykt
- babydukke
- papir og blyant

La barna ta aktivt del i denne bibelfortellingen.

De som er med: Sakarja, engelen Gabriel, Elisabet, folk omkring/naboer (resten av gruppen)

Kostymer: Badekåper, kjøkkenhåndklær festet som hodeplagg, laken/badehåndklær drapert over skulderen og bundet i livet etc.)

Rekvisitter: Røkelse (fås bl.a. i flere innvandrereforretninger), lite bord, lommelykt, dukke.

Fortell eller les fortellingen.

Sakarja var en gammel prest (*Sakarja kommer fram og stiller seg ved bordet.*) som gjorde tempeltjeneste i Jerusalem. Det var mange prester i Judea – altfor mange til at alle kunne gjøre tjeneste i tempelet hver dag. Derfor var dette noe som gikk på omgang.

Prestene kunne gå inn i Det Hellige i tempelet bare én gang i livet. Der brente de røkelse på røkelsesalteret og bad om syndenes forlatelse for hele folket. Prestene bad også om at Messias måtte komme. I dag var turen kommet til Sakarja, og han var spent og glad.

Etter å ha lagt røkelsen på det glødende kullet, så Sakarja med ærefrykt på skyen av søt røkelse som steg opp og fylte Det hellige. (*Hjelp Sakarja med å tenne røkelsen.*) Han følte seg så nær Gud der inne. Akkurat idet Sakarja skulle til å åpne munnen for å be om tilgivelse, viste det seg en engel ved siden av alteret. (*La «engelen» stille seg ved høyre side av bordet.*)

Sakarja ble skrekkslagen! Det at engelen stod på høyre side av alteret betydde gode nyheter, men det glemte Sakarja. Han skalv idet engelen snakket

til ham. (*Oppfordre «engelen» til å si de kommende linjene etter deg.*) «Frykt ikke, Sakarja! Gud har hørt din bønn. Din hustru Elisabet skal føde deg en sønn, og du skal gi ham navnet Johannes. Han skal forberede mange mennesker til å ta imot Herren.»

Men Sakarja tvilte på engelens ord. (*Oppfordre Sakarja til å gjenta etter deg.*) «Hvordan kan jeg være sikker på dette? Jeg er jo en gammel mann, og min kone er også langt opp i årene.»

Engelen svarte: (*Oppfordre «engelen» til å gjenta etter deg.*) «Jeg er Gabriel. Gud sendte meg for å fortelle deg denne gode nyheten, men nå skal du bli stum og ikke snakke før den dagen dette skjer, fordi du ikke trodde mine ord.»

Så forsvant engelen («engelen» setter seg) og Sakarja forsøkte å be for folket. Men akkurat som engelen hadde sagt, så kunne han ikke snakke. (*Oppfordre Sakarja til å late som om han forsøker å snakke, uten at det kommer en eneste lyd ut av ham.*)

Nå begynte folket utenfor tempelet virkelig å lure på hva som hadde skjedd med Sakarja. Han hadde brukt veldig lang tid i Det Hellige.

«Hvorfor er han borte så lenge?» hvisket de. (*Oppfordre resten av gruppen til å gjenta etter deg.*) Endelig kom han tilbake. «Hva skjedde?» spurte folket. Men Sakarja kunne ikke svare. Ansiktet hans lyste av Guds herlighet. (*Bruk lommelykten og lys Sakarja i ansiktet.*) Derfor forstod folket at han hadde sett en engel.

Da han kom hjem igjen var Elisabet forvirret. (*Elisabet kommer fram.*) Sakarja både skrev og brukte hendene for å forklare, og snart forstod Elisabet hva som hadde hendt.

Året etter, akkurat slik engelen hadde sagt, fikk Elisabet en babygutt. (*Gi Elisabet dukken.*)

Nå skulle babyen få et navn. «Gi ham navnet Sakarja etter faren,» sa naboene til Elisabeth. (*Oppfordre de andre barna til å gjenta etter deg.*) «Nei, han skal hete Johannes,» sa Elisabet (*Elisabet gjentar.*) «Men ingen i familien deres heter Johannes,» innvendte naboene. (*Naboene gjentar.*) De syntes at Elisabet og Sakarja skulle velge et navn fra deres egen slekt.

Sakarja viste at han ønsket noe å skrive med. (*Sakarja gjør tegn med hånden; Elisabeth gir ham papir og blyant.*) Sakarja skrev: Hans navn er Johannes.

Med en gang Sakarja var ferdig med å skrive disse ordene, kunne han plutselig snakke igjen! Naboene ble veldig forundret. (*Naboene ser forundret på hverandre.*)

Sakarja og Elisabet glemte aldri at Gud hadde en spesiell oppgave for Johannes. Han vokste opp i ørkenen. Der kunne han ha mange stille stunder med Gud. Han bad ofte Sakarja om å fortelle ham hva engelen hadde sagt til ham ved alteret den gangen.

Gud hadde en helt spesiell plass til Johannes i sin plan for å frelse verden. Johannes skulle forberede veien for Jesus og det han skulle gjøre her på jorden. Folket trengte å få høre om at Jesus skulle komme og leve sammen med dem slik at de kunne ta imot ham og bli frelst. Johannes ba folket om å vende om fra sine synder og bli døpt slik at de kunne være forberedt på å møte Jesus når han kom.

Gud har en helt spesiell plass i sin plan for deg og meg også. Han ønsker å bruke oss til å forberede veien til Jesus annet komme, slik at folk rundt oss vil ta imot Jesus som sin frelser. Vi kan forberede veien for Gud ved å være gode og vennlige og å hjelpe med det vi kan. Slik vil folk få lyst til å høre mer om Jesus.

Oppsummering

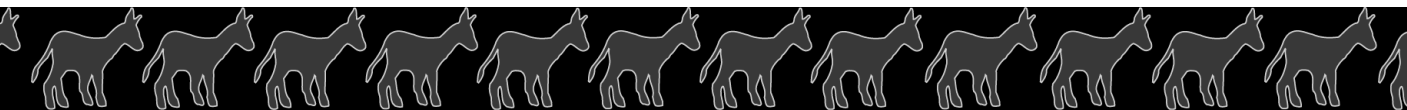
Si: **I den fortellingen vi nettopp har hørt hadde Gud en plan for både Sakarja, Elisabet, Johannes og engelen. Hvilken plan hadde Gud for engelen?** (At han skulle fortelle Sakarja om sønnen han skulle få.) **Hva var Guds plan for Sakarja?** (At han skulle være faren til Johannes; å lære Johannes om Gud og hans planer for ham.) **Hvordan var planen Gud hadde for Elisabet?** (Hun skulle bli mor til Johannes; hun skulle lære ham om Gud.) **Hvilken plan hadde Gud for Johannes?** («...du skal gå framfor Herren og rydde vei for ham...» Lukas 1,76) **Hvilken plan har Gud for deg og meg?** (At vi skal tjene andre; vi forbereder veien for Gud når vi hjelper og støtter andre; vi kan fortelle andre at Jesus kommer igjen. Vi kan være gode og snille mot mennesker som ikke kjenner Gud slik at de vil få lyst til å lære mer om ham.) **Hvordan kjennes det å vite dette?** (Det er fint; føler at noen trenger meg.) **La oss si «Den røde tråden» sammen:**

VI KAN FORBEREDE ANDRE PÅ Å BLI KJENT MED GUD NÅR VI HJELPER DEM MED DET DE TRENGER.

Minnevers

Les minneverset (Lukas 1,76 – siste del) og oppfordre alle til å gjenta det sammen med deg. Dann deretter ringer på færre enn ti personer. Lek «Pluss ett» på denne måten: Lederen (helst en voksen som kan minneverset eller har det på en lapp) sier det første ordet i verset; han/hun som sitter til venstre for lederen gjentar det lederen sa pluss det neste ordet. Fortsett slik mot venstre helt til hele verset er sagt. Fortsett på samme måte helt til dere har gjentatt minneverset tre eller fire ganger. Hjelp til hvis noen står fast.

Vi leser Bibelen sammen

Si: **Åtte dager etter at**

Du trenger:

- bibler

Johannes ble født, fikk Sakarja stemmen tilbake og sa fram en profeti om sønnen sin. Den kalles «Sakarjas sang» og vi kan lese den i Lukas 1,67-79. La barna lese denne profetien sammen – guttene leser versene som begynner med oddetall og jentene leser versene som begynner med partall. Les vers 80 sammen.

Oppsummering

Si: **Sønnen til Sakarja fikk navnet «Johannes». Hva kom Johannes til å bli kalt senere?** (Vers 76 – Den Høyestes profet) **Hvorfor det?** (Fordi han skulle gå framfor Herren og rydde veien for ham.) **Hvordan tror dere det ville være å bli**

kalt til å være «Den Høyestes profet»?

(Vil bli fylt med ærefrykt, skremt, ikke verdig, beæret, ikke klar for en slik oppgave osv.) **Selv om ingen av oss er blitt kalt slik som Johannes, kan vi likevel gjøre noe av den oppgaven en profet har. Vi kan hjelpe til med å forberede veien for Gud slik at mennesker vil ønske å ta imot ham i sine liv. Hvordan kan vi gjøre det?** (Ved å være vennlige og hjelpsomme og fortelle folk om frelsen og at det finnes tilgivelse for synd etc. (versene 77-79) .) **Nå er det på tide å si «Den røde tråden» igjen:**

VI KAN FORBEREDE ANDRE PÅ Å BLI KJENT MED GUD NÅR VI HJELPER DEM MED DET DE TRENGER.

3

Leksen i praksis

Vi setter oss selv inn i fortellingen

Si: **Jesus kommer igjen og han har bedt oss om å fortelle dette til menneskene rundt oss, slik at de kan være rede til å ta imot ham. Fortell hva dere kan gjøre hvis noe slikt som det jeg skal fortelle dere nå skulle hende dere:**

Du er i bursdagsselskap hos naboen din. Jorunn, en jente du ikke har møtt før, gjør alt hun kan for å ødelegge for deg. Med vilje roter hun til hver eneste lek du prøver å være med på. De voksne er travelt opptatt med sitt, så du må ordne opp i dette selv. Hva gjør du? (Ta imot svar.) **Hva om Jorunn gjør deg sint?** (Svarene bør ha med tanker om å holde seg rolig og være tålmodig og snill.) **Hva om du viste at Gud hadde en plan om at du**

kunne hjelpe Jorunn til å få lyst til å vite mer om ham? (Du ville: gjøre noe hyggelig for henne; være hjelpsom mot Jorunn; be Jesus om å hjelpe deg til å vise henne Guds kjærlighet.)

Si: **Før enhver stor hendelse har Gud alltid sendt noen for å forberede folket. Hvem forberedte folket før flommen?** (Noah.) **Hvem ledet Israel til Det lovede landet?** (Moses.) **Hvem fortalte om at Jesusbarnet skulle bli født?** (Engler, hyrder, profeter.) **Hvilken stor hendelse er den neste i Guds plan?** (Jesu annet komme.) **Hvordan kan vi forberede veien for Jesu annet komme?** (Være glade for å hjelpe andre, være vennlige og oppmuntrende, fortelle at Jesus elsker dem og ønsker å være sammen med dem i himmelen osv.) **Hvordan synes dere det er å vite at dere er en del av Guds plan?** (Vet ikke; fint; OK; topp; Jeg vil gjerne være med i hans plan.) Forsikre barna om at det alltid er spennende å være en del av Guds plan.

Hvordan er «Den røde tråden» som vi bør huske denne uken? La oss si den sammen:

VI KAN FORBEREDE ANDRE PÅ Å BLI KJENT MED GUD NÅR VI HJELPER DEM MED DET DE TRENGER.

(Merk: Oppsummering for «Leksen i praksis» er en del av aktiviteten ovenfor.)

4

Del med andre

Festtrompeter

Du trenger:

- tykt papir
- sakser
- tegnesaker

Si: Vi er glade for å vite at vår mektige Gud har en plan for verden.

Jesus kommer igjen og han skal skape en ny verden! Han ber oss om å fortelle verden om hans kjærlighet og han ber oss om å forberede veien for hans komme. Er det ikke fint å vite at vi kan la Gud bruke oss til å forberede veien for ham? Nå skal vi lage «trompeter» for å feire Jesu kjærlighet og det at han snart kommer igjen for å gjøre alt godt!

Gi ett ark til hvert barn. Hjelp dem å klippe til arket slik at det blir firkantet. Tegn fargerike striper på arket. Rull arket diagonalt fra ett av hjørnene, slik at det blir til et kremmerhus. Den ene åpningen blir mindre enn den andre. La barna repetere minneverset ved at de roper det gjennom trompeten.

Oppsummering

Som avslutning oppmuntrer du barna til å danne en prosesjon og marsjere rundt i rommet mens de sier minneverset gjennom trompetene sine. Snakk sammen om hvordan dere kan forberede veien for noen i løpet av uken som kommer slik at de kan bli kjent med Jesus.

Hvis noen spør dere hva trompetene er til, kan dere si fram minneverset og fortelle at Jesus elsker alle og ønsker at alle skal være rede til hans annet komme. Avslutt med å si «Den røde tråden sammen:

VI KAN FORBEREDE ANDRE PÅ Å BLI KJENT MED GUD NÅR VI HJELPER DEM MED DET DE TRENGER.

Avslutning

Be Gud om å velsigne barna idet de «forbereder veien» for ham i løpet av uken som kommer.

Hans navn er Johannes

Henvisninger:

Markus 1,1-12;
Lukas 1,5-25 og
57-80;
Johannes 1,15-34;
Alfa og Omega 4,
kap. 10

Minnevers:

«...for du skal gå fram foran Herren og rydde vei for ham...»
(Lukas 1,76 – siste del)

Den røde tråden:

Vi kan forberede andre på å bli kjent med Gud når vi hjelper dem med det de trenger.

Janne gledet seg sånn! Hun hadde akkurat fått en beskjed fra bestemoren sin.

Kusinen hennes, Julie, hadde nemlig vært på besøk hos bestemor. Nå var Julie kommet tilbake, og det var hun som hadde hatt med beskjeden til Janne.

Janne leste beskjeden igjen og igjen. «Jeg kommer på besøk til dere neste måned, og jeg skal ta med en overraskelse til deg!»

Så spennende! «Jeg må hjelpe til hjemme for å få ting ferdig til hun kommer,» tenkte Janne. «Jeg kan gjøre i stand sengen, og kanskje jeg kan lage noen småkaker også! Janne løp ut i stuen der mamma og pappa satt og snakket sammen. «Jeg vil så gjerne få være med å hjelpe til å gjøre det klart til bestemor kommer! Hva kan jeg begynne med?»

En annen gang, for lenge siden, gav en engel en beskjed til en gammel mann. Dette var en beskjed som kom til å være med på å forandre verden.

Elisabet og Sakarja hadde ønsket seg en baby i mange år. Nå var de blitt gamle, og de hadde sluttet å håpe. Sakarja var en av tempelprestene. De tjente én uke av gangen i tempelet i Jerusalem. Det var vanlig at prestene fikk gå inn i Det hellige bare én gang i livet. Det var en ære å brenne røkelse på gullalteret der. Sakarja skulle også be om tilgivelse for folkets synder, og han bad inderlig om at Messias måtte komme snart. Hele livet hadde Sakarja sett fram til denne dagen. Nå da han var en gammel mann, var han lykkelig over at det var blitt hans tur.

Høytidelig strødde Sakarja røkelsen på det glødende kullet. En sky av søt duft fylte Det hellige.

Med ett kjente Sakarja at han ikke var alene. Han åpnet de lukkede øynene sine, og der stod det en engel rett ved siden av alteret! Sakarja skalv av ærefrykt!

«Ikke vær redd, Sakarja, Gud har hørt din bønn,» sa engelen. «Din kone Elisabet skal føde en sønn, og du skal gi ham navnet Johannes. Han skal gå fram foran Herren og rydde vei for ham.»

Skulle han få en babygutt, han som var så gammel? Sakarja tvilte på engelens ord. Derfor gav engelen ham et tegn. «Fordi du ikke trodde mine ord, skal du bli stum så du ikke kan snakke før den dagen dette skjer; for det jeg har sagt skal gå i oppfyllelse.» Så ble engelen borte.

Sakarja åpnet munnen for å be for folket, men det kom ikke fram ett eneste ord. Nå hadde han allerede vært i Helligdommen en lang stund. Folket utenfor begynte nå å lure på hva som hadde hendt med ham. Da han endelig kom ut igjen, skinte ansiktet hans på en helt spesiell måte. Rolig gjorde han tegn til folket for å la dem forstå at han hadde sett en engel.

Da tjenesten i tempelet var slutt, reiste han raskt hjem. Han forsøkte å fortelle Elisabet hva som var skjedd, men han kunne fremdeles ikke snakke. Sakarja måtte skrive og gjøre tegn for å gjøre seg forstått. De skulle få et barn, og det kom til å bli en gutt som skulle hete Johannes. Det var dette engelen hadde fortalt ham.

Noen måneder senere ble babyen deres født. Venninnene til Elisabet samlet seg rundt henne. «Han skal hete Johannes,» fortalte Elisabet. «Johannes? Ingen i din familie heter Johannes. Hvorfor kaller dere ham ikke heller Sakarja etter faren?» ivret kvinnene. Elisabet snudde seg mot mannen sin. Sakarja ristet på hodet. Fort, slik at alle kunne se det, skrev han «Hans navn er

Johannes.» I samme øyeblikk kunne den gamle presten snakke igjen. Han snakket til dem som var der, og han begynte å prise Gud for hans vel-signelser. Johannes vokste opp i ørkenen. Der lærte han å tjene Gud. Sakarja fortalte ofte Johannes om engelen ved alteret. «Gud har en helt spesiell opp-gave til deg,» sa Sakarja. «Du skal gå fram foran Herren og rydde vei for ham.»

Da Johannes ble voksen, oppmuntret han folk til å angre syndene sine og bli døpt. Han hjalp mange mennesker til å være forberedt på å møte Jesus.

Gud har lagt en plan for alle oss også. Vi kan også hjelpe mennesker til å bli klare til å møte Jesus. Dette kan vi gjøre ved å være snille dem og hjelpe dem med det de trenger. Slik kommer de til å ha mer lyst til å lære om Jesus.

Daglige aktiviteter

Sabbaten

- Gå en tur ute i naturen med familien din. Se ekstra godt etter fuglereder. Finn ut hvor forskjellig fugler kan lage redene sine.
- Les bibelfortellingen om babyen som skulle vokse opp for å forberede Jesu' komme til jorden.
- Les Lukas 1,76 sammen. Be til Gud om at han må hjelpe deg slik at du kan forberede noen til å bli kjent med ham.

Søndag

- Les Lukas 1,5-25 høyt som familieandakt. Forsøk å la være med å si noe i omtrent 10 minutter. Dere kan godt bevege leppene, gjøre tegn med hendene eller skrive lapper, men dere må ikke lage lyder! Tenk på Sakarja. Var det en lek for ham da han ikke kunne snakke?
- Se i et speil og si minneverset høyt. Klarer du å se på munnen din hele tiden?

Mandag

- Se på bilder fra du var baby, og snakk sammen om hvordan dere hadde det den gangen.
- Les Lukas 1,13 sammen. Snakk sammen om hvordan Sakarja og Elisabet må ha hatt det da de fant ut av at de skulle få lille Johannes.
- Syng sangen «Med Jesus i familien, lykkelige hjem».
- Si minneverset ditt sammen med familien din.

Tirsdag

- Les Lukas 1,57-66 når dere har familieandakt. Spør familien din om å fortelle deg om navnet ditt. Vet du hva navnet ditt betyr? En av betydningene til navnet Johannes er: «Guds nådige gave».
- I Lukas 1,66 står det: «Og Herrens hånd ledet ham (Johannes).» Hva tror du det betyr?
- Forsøk om dere kan lage en melodi til minneverset ditt, og syng det sammen.

Onsdag

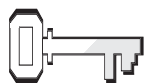
- For å begynne andakten, ber du familien din om å si minneverset ditt sammen med deg. Nå leser dere Lukas 3,2-6 og 15-16 sammen. Hva var den spesielle oppgaven Johannes skulle gjøre da han ble voksen? Nevn tre forskjellige ting.
- Hvorfor fikk han navnet Johannes døperen?
- Snakk sammen i familien din om den livsopp-gaven Gud kan ha planlagt for deg. Tegn en tegning av deg selv slik du tror du kommer til å se ut når du er voksen.
- Syng sangen «Om jeg er liten eller stor» (*Barnas Lovsang nr. 240 a og b og Barnesangboka nr. 204 N og B, Min båt er så liten nr. 16*) og be sammen om at dere må ta de rette valgene i fremtiden.

Torsdag

- Minneverset ditt er en del av en sang som Sakarja sang. Be familien din om å si eller synge verset sammen med deg.
- Be Gud om å vise deg hvordan du kan være til glede og hjelp for noen nå. Be for en du tror du kan være med å hjelpe. Snakk sammen om hvordan du kan hjelpe ham eller henne snart. Les Galaterne 6,2 sammen.

Fredag

- Forestill deg at du er Sakarja eller Elisabet. Du lager en «dagbok» over viktige ting som skjer når lille Johannes blir født og vokser opp. I dagboken skriver du noen av de viktigste hendelsene fra bibelfortellingen denne uken. Illustrer med tegninger. Skriv minneverset ditt utenpå dagboken. Bruk den når du forteller bibelfortellingen til familien din når dere har andakt.
- Les Jeremia 1,7 sammen. Be for de menneskene dere ønsker å hjelpe slik at de kan være forberedt på å bli kjent med Jesus.
- Syng sangen «Sangen om en venn» (*Barnas Lovsang nr. 120 a og b*).

Henvisninger:

Lukas 1,26-38;
46-55;
Alfa og Omega 4,
kap. 8, s. 61, kap. 10,
s. 71-72

Minnevers:

«Gud være takk
for sin
usigelige gave!»
(2. Korinterne
9,15)

Mål:

At barna skal:
Vite at Jesus er den
største av alle gaver.
Føle takknemlighet til
Gud for gaven vi fikk
i hans sønn.
Gi respons ved å
takke Gud for hans
gave.

Den røde tråden:

Jesus er Guds
gave til meg.

Den store gaven

Månedens tema:

Gud er vår beste venn.

Kort sammendrag av bibelfortellingen

En engel viser seg for Maria, en jomfru som er forlovet med Josef. Engelen forteller Maria at hun har funnet nåde hos Gud og at hun skal føde en sønn. Hun skal gi sin sønn navnet Jesus og han skal frelse sitt folk fra deres synder. Maria svarer med å prise Gud.

Denne leksen handler om nåde

Løftet om frelserens fødsel var den største gaven i verdens historie både til Maria, hans mor, og til hele menneskeheten. Jesus Kristus er Guds største gave til menneskene; en gave som er motivert av utgrunnelig kjærlighet.

Lærerens «verdt å vite»

«Det engelske ordet «love» er fullstendig utilstrekkelig for å uttrykke dybden av omtanke og interesse som ligger i de greske ordene *agape*, 'kjærlighet', og *agapao*, 'å elske'... Kjærlighet er Skaperens fremste egenskap som han tilegner sine skapninger med respekt. Det er den kontrollerende kraften i den guddommelig ledelse. Det største uttrykket for guddommelig kjærlighet er Faderens gave i sin egen sønn (Johannes 3,16). Gjennom ham ble det mulig for oss å kalle oss 'Guds barn' (1. Johannes 3,1).

Kjærligheten er ekte bare når den kommer til uttrykk i gjerninger. Guds kjærlighet for syndere ledet ham til å gi alt han hadde for deres frelse.» (*The SDA Bible Commentary*, vol. 5, p. 929).

Dekorering av rommet

Pynt rommet med forskjellig julepynt som viser til Jesu fødsel – en krybbe, engler, hyrder osv.

Program

Program	Minutter	Aktiviteter	Dette trenger du:
Velkommen	Til alle er kommet	Ønsk barna velkommen. Er de glade/bekymret?	Ingenting
1 Forberedende aktiviteter	Inntil 10	A. «Guds fantastiske gave-leken» B. Gaven i posen	Liten gave til hvert av barna Pent innpakket gave som barna kan dele (småkaker etc.), pose
Ditt valg Sang og bønn*	Inntil 10	Fellesskap Sang Misjon Kollekt Bønn	Diverse sangbøker «Barnas Misjon» Gaveinnpakket eske med bilde av Jesus og en åpning øverst
2 Bibelfortellingen	Inntil 20	Å oppleve fortellingen Minnevers Vi leser Bibelen sammen	To kostymer som minner om klesdrakten brukt på Bibelens tid, to tenåringer eller voksne, seks kartotek-kort, seks gaveposer eller esker Et bilde av Jesus til hver Tavle og kritt eller flip-over og tusj, bibler, ni papirlapper
3 Leksen i praksis	Inntil 15	<i>Klappetakk!</i>	Ingenting
4 Del med andre	Inntil 15	<i>Fortell andre om Jesus!</i>	Papirark, tegne- og skrivesaker

***Sang og bønn kommer inn i programmet der det måtte passe best.**

Velkommen

Ønsk barna velkommen ved døren. Spør dem om hvordan de har hatt det i løpet av uken som er gått – hva de er glade for/bekymret over. La dem begynne med den forberedende aktiviteten du har valgt å bruke.

1

Forberedende aktiviteter

Velg den eller de forberedende aktivitetene du synes passer best for din gruppe.

Du trenger:

- liten gave til hvert av barna

A. «Guds fantastiske gave» -leken

Be barna om å stille seg på rekke, skulder mot skulder, med ansiktene mot deg. (I store grupper kan de stille seg i flere rekker.) Si: **Når jeg sier ordet «Guds» skal dere ta ett skritt til venstre. Når jeg sier «fantastiske» tar dere et skritt til høyre. Når jeg sier «gave» skal dere stå stille. Den som ikke følger beskjedene, er ute. Den siste som blir igjen, får en liten gave.**

Si fram ordene i tilfeldig rekkefølge, og sørg for at alle som ikke følger beskjedene går ut. Si fram ordene raskere og raskere, helt til det blir vanskelig å følge med.

Når det bare er én igjen, gir du ham eller henne alle smågavene. Be vedkommende om å gi en gave til hvert av barna, før han eller hun tar en selv.

Oppsummering

Spør: **Likte dere denne leken? Hvorfor eller hvorfor ikke? Hvis vi husker på reglene for leken, fortjente alle å få en premie da? Nei, bare (navnet på vinneren) gjorde det. Når dere altså ikke fortjente premien, hvorfor fikk dere den da?** (Det var en gave.) **Gud har også gitt oss en gave. Han gav oss Jesus i gave. Minneverset vårt i dag er slik: «Gud være takk for sin usigelige gave!» Det står i 2. Korinterne 9,15. Vi har ikke fortjent å få Jesus i gave, og vi kunne heller ikke ha gjort noe for å fortjene det. Likevel sendte Gud Jesus for å frelse oss fra våre synder. «Den røde tråden» for i dag er slik: JESUS ER GUDS GAVE TIL MEG.** Be barna om å gjen-ta den sammen med deg.

Du trenger:

- pent innpakket gave som barna kan dele (småkaker etc.)
- pose

B. Gaven i posen

Før sabbatsskolen begynner, pakker du inn en gave som hele gruppen kan dele, for eksempel småkaker. Gjem gaven i en pose.

Vis fram gaven. Si: **Her har jeg en gave som en av dere skal få lov til å åpne, men jeg kan ikke bare gi den bort uten videre. Den er nemlig verdi-full, og må bli gitt til helt rette person. Hva vil dere gi meg for å få denne gaven?** (La barna komme med forslag.) **Hva er dere villige til å gjøre for å få lov til å være den som skal få åpne gaven?** (La barna komme med forslag igjen.) **Gi gaven til den som gjør eller tilbyr minst for å få gaven.**

Oppsummering

Hvem var villig til å gjøre mest for å få gaven? (Ta imot svar.) Spør vedkom-mende: **Hvorfor ville du så gjerne få gaven? Hvordan var det å se at jeg gav gaven til (navn)?** (Det var ikke rettferdig.) **Hvorfor tror du jeg valgte ham/henne?** (Fordi han/hun ikke forsøkte å gjøre seg fortjent til den.) Nå bør gaven være åpnet. Be han/hun som åpnet den om å sende den rundt og la alle få sin del. **Hvordan kan vi**

sammenligne denne gaven med den gaven vi har fått ved at Jesus gav seg selv for oss? (Vi kunne ikke gjøre oss fortjente til den gaven du gav oss. Gaven var ikke bare til én person, det virket ikke rettfærdig at han/hun som fikk den skulle få den osv.)
Hva synes dere om den gaven Gud gav oss gjennom Jesus? La barna få tid til å svare. La oss lese hva som står i 2. Korinterne 9,15. Les teksten høyt. **Forteller dette verset noe om det vi også gjerne vil si? La oss si «Den røde tråden» sammen:**

JESUS ER GUDS GAVE TIL MEG.

Sang og bønn

Ditt valg

Fellesskap

Snakk sammen om hvordan barna har hatt det i løpet av uken som er gått – hva de er glade for/bekymret over (bruk skjønn). Sett av tid til å dele erfaringer fra leksen de har hatt denne uken. Marker fødselsdager og andre viktige begivenheter. Ønsk besøkende spesielt velkommen og fortell alle hva de heter.

Forslag til sanger

«Jesus elsker alle barna» (*Min båt er så liten nr. 12, Barnas Lovsang nr. 222 a og b, Barnesangboka nr. 146, Vi synger med de minste nr. 22*)

«Jesus elsker meg, jeg vet» / «Jesus elsker alle små (Bibelen forteller så)» (*Barnas Lovsang nr. 75, Barnesangboka nr. 147 B og E, Vi synger med de minste nr. 21*)

«Jesus er stor» (*Barnas Lovsang nr. 78 a og b*)

«Vi vil si det» (*Spre gleden*)

Misjon

Bruk fortellingen i *Barnas Misjon*.

Kollekt

Du trenger:

- gaveinnpakket eske med bilde av Jesus og en åpning øverst (som på en sparebøsse) der man legger i kollekten. (Ta vare på denne «kollektbøssen» til bruk i lekse 11.)

Bønn

Takk Gud for den gaven han har gitt oss i Jesus. Be Gud om å hjelpe barna til alltid å huske at Jesus er den største gaven som finnes.

Bibelfortellingen

Å oppleve fortellingen

Du trenger:

- to kostymer som minner om klesdrakten brukt på Bibelens tid
- to tenåringer eller voksne
- seks kartotek-kort
- seks gaveposer eller esker

De som er med: Maria – Jesu mor, engelen Gabriel

Kostymer: laken eller badekåpe og hodeplagg til Maria, hvitt laken til Gabriel

Les fortellingen på følgende måte:

Ta korte pauser der det er naturlig at Maria og Gabriel snakker. Barna gjentar etter deg når du har lest replikkene deres.

Fortell eller les fortellingen.

Det var en helt vanlig dag i Nasaret. Det var der Maria bodde. *(Pek på Maria.)* Det største som hadde hendt i livet til Maria fram til nå, var at hun var blitt forlovet med Josef. Hun tenkte sikkert på bryllupet sitt, og hun var antagelig også opptatt med å gjøre i stand forskjellige ting til det nye hjemmet deres.

Bortsett fra dette var livet hennes ganske rolig. Så var det at noe plutselig hendte denne helt alminnelige hverdagen! Med ett viste en engel seg for henne! Det var engelen Gabriel! *(Gabriel kommer inn.)*

Slik begynte han: «Vær hilset, du som har fått nåde! Herren er med deg!»

Maria var selvfølgelig overrasket over å se engelen Gabriel, men hun ble enda mer overrasket over det han sa. *Hvorfor kommer det en engel for å snakke med meg?* tenkte hun. *Hvorfor har jeg funnet nåde hos Gud?*

Gabriel kunne se at Maria var blitt veldig urolig over hilsenen hans. Han ville ikke at hun skulle være redd, for han hadde store og gode nyheter til henne. Han var så glad for det han hadde å

fortelle henne, og han ville at hun skulle glede seg også. «Frykt ikke, Maria!» sa han. «For du har funnet nåde hos Gud. Du skal bli med barn og få en sønn, og du skal gi ham navnet Jesus. Han skal være stor og kalles Den høyestes Sønn. Herren Gud skal gi ham hans far Davids trone, ...; det skal ikke være ende på hans kongedømme.»

Maria var veldig forundret over å høre alt dette. Hun var jo bare en helt vanlig, fattig jente, men engelen hadde sagt at hun skulle få en sønn som skulle vokse opp til å bli konge. «Hvordan kan det bli slik,» spurte hun engelen, «jeg er jo ikke engang gift enda?»

«Den Hellige Ånd skal komme over deg, og Den Høyestes kraft skal overskygge deg. Derfor skal også barnet som blir født være hellig og kalles Guds Sønn.»

Maria kjente ganske sikkert at hun måtte sette seg ned. Dette var mye på én gang, og det virket nesten litt skremmende. Til slutt hvisket Maria: «Jeg er Herrens tjenerinne. La det skje med meg som du har sagt.» Så forsvant engelen. Maria var alene igjen og tenkte.

Jo mer hun tenkte på det, dess mer vidunderlig ble det. Gud hadde valgt henne til å bli moren til sitt barn. Dette barnet kom til å være annerledes enn alle andre barn. Han ville være hellig. Han skulle vokse opp for å frelse sitt folk fra deres synder. Gud hadde vist Maria den største æren noe menneske hadde fått noen gang. Hun skulle bli moren til Guds Sønn, og dette barnet var en gave til alle mennesker over alt – den var annerledes enn alle gaver som noen gang var blitt gitt i hele verdens historie. Han kom til å ha makt til å tilgi deres synder!

Maria priste Gud for den gaven han hadde gitt både til henne og til hele verden. «Min sjel opphøyer Herren, og min

Ånd fryder seg over Gud, min frelser, « sa hun. «Fra nå av skal alle slekter prise meg salig, for store ting har han gjort for meg, han den mektige.»

Oppsummering

Skriv hvert av de følgende spørsmålene på et kartotek-kort. Legg hvert kort i en liten gavepose eller pakk dem inn som små gaver. Nummerér hvert enkelt kort og gave. Gjem de gavepakke spørsmål-skortene rundt i rommet. Be de seks barna som finner dem om å pakke opp, for så å lese og svare på spørsmålene i den rekkefølgen de er nummerert. (Barna kan selv velge om de vil lese og svare selv, eller om de vil be en annen om å gjøre det. En voksen kan eventuelt lese spørsmålet høyt.)

1. Hvordan tror du det ville vært å oppleve at en engel plutselig viste seg for deg?
2. Hvorfor ble Maria forskrekket?
3. Hvilken nyhet hadde engelen med til Maria?
4. Hva kom til å være helt spesielt med den babyen Maria skulle få?
5. Hvilken gave gav Gud til Maria?
6. Hvilken gave har Gud gitt til oss?

Si: **Det er nettopp dette «Den røde tråden» vår handler om i dag:**

JESUS ER GUDS GAVE TIL MEG.

Minnevers

Du trenger:

- et bilde av Jesus til hvert av barna

Si: **Dagens minnevers er slik: «Gud være takk for sin usigelige gave!»**

(2. Korinterne 9,15)

1. «Gud...- Pek mot Himmelen.
2. ...være takk – Se opp og strekk armene mot Himmelen.
3. ...for sin usigelige – Fortsett å se opp med utstrakte armer samtidig som dere

riste på hodet i undring.

4. ...gave! – Hold fram bildet av Jesus.

Gjenta verset 3-4 ganger.

(Tilrettelagt etter ide av Barbara Manspeaker, compiler, Children -Ideas for Ministry, Lincoln, NE: AdventSource, 1999, p. 25.)

Vi leser Bibelen sammen

Skriv følgende bibelhenvi-ninger på papirlappene – én tekst på hver lapp:

1. 2. Krønikebok 9,1 og 9,23-24
2. 1. Mosebok 37,3
3. 2. Mosebok 35,4-9
4. 1. Mosebok 24,53
5. Salmene 127,3
6. Romerne 6,23
7. Efeserne 2,8
8. Johannes 3,16
9. Lukas 1,35

Spør barna om de kan komme på andre gaver som er nevnt i Bibelen. Del ut bibeltekstene til barn som kan og vil slå opp i Bibelen og lese versene høyt. Ettersom versene blir lest, skriver du opp gavene som blir nevnt. Bruk tavle, flip-over eller lignende slik at alle ser det som blir skrevet.

Du trenger:

- tavle og kritt eller flip-over og tusj
- bibler
- ni papirlapper

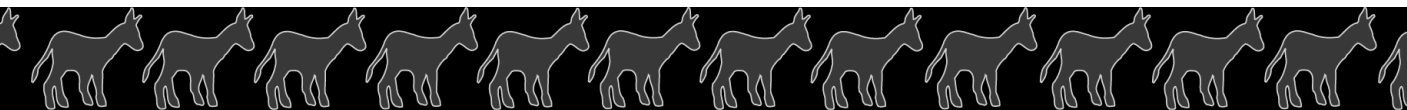
Oppsummering

Spør: **Er noen av disse gavene dårlige gaver? Hvilke er de beste? Hva er det som gjør gavene i Efeserne 2,8 og Romerne 6,23 mulige?** (Jesus)

Be barna om å gjenta minneverset, 2. Korinterne 9,15 sammen med deg: **«Gud være takk for sin usigelige gave!» Hvordan er «Den røde tråden» for i dag? La oss si den sammen:**

JESUS ER GUDS GAVE TIL MEG.

3

Leksen i praksis

Klappetak!

La barna sette seg sammen to og to med ansiktene mot hverandre. Målet er at de skal klappe følgende rytme sammen: Klappe sine egne hender sammen, den andres høyre hånd med sin egne høyre hånd, så sine egne hender igjen, deretter partnerens venstre hånd med sin egne venstre hånd. Alt gjentas fra begynnelsen. La barna vende seg til å klappe rytmen før du gir dem teksten de skal si til. For at det skal fungere, må barna tenke ut forskjellig de kan takke Gud for. Dette settes inn i teksten istedenfor tomrommene.

Jesus er Guds gave til meg.

Jeg takker ham for ___ ___ meg.

(Forslag: Jeg takker ham for å elske meg, frelse meg, beskytte meg, hjelpe meg, høre meg, dø for meg osv.)

Oppsummering

Samle gruppen igjen og spør: **Kan vi få høre hva dere var takknemlige for? (Ta imot svar.) Alt det dere forteller om nå, er ting vi får fordi Gud gav oss sin sønn i gave. Hva er «Den røde tråden» for i dag?**

JESUS ER GUDS GAVE TIL MEG.

4

Del med andre

Fortell andre om Jesus!

Du trenger:

- papirark
- tegne- og skrivesaker

La barna samarbeide i grupper på 3-4.

Fortell at de skal forestille seg at de har fått lov til å bruke en liten del av et viktig TV-

eller radioprogram, eller en helside i en viktig avis på å fortelle andre om Jesus. Nå skal de lage innslaget til programmet (f. eks. som sketsj) eller artikkelen, evt. annonsen i avisen. Gruppene får 5 minutter på seg.

Oppsummering

Mens barna jobber sammen, snakker dere om følgende: Hvorfor ville noen ønske å gi bort en gave som Jesus til andre? Hvordan ville dere gi denne gaven til en annen? Hvorfor er den

gaven vi har fått i Jesus, bedre enn noen annen gave?

Når tiden er ute, ber du hver gruppe om å presentere det de har laget. De kan enten dramatisere eller vise fram avissiden de har laget. Avslutt med å si «Den røde tråden» sammen:

JESUS ER GUDS GAVE TIL MEG.

Heng opp «avissidene» på veggen eller oppslagstavlen. La dem henge framme resten av måneden og oppfordre barna til å fortelle besøkende om dem.

Avslutning

Spør om ett av barna har lyst til å be til Gud og takke ham for den gaven han gav oss i Jesus – den beste gaven av alle. Be også om at dere alle sammen må huske på dette i løpet av julen.

Den store gaven

Henvisninger:

Lukas 1,26-38;
46-55;
Alfa og Omega 4,
kap. 8, s. 61, kap. 10,
s. 71-72

Minnevers:

«Gud være takk
for sin
usigelige gavel!»
(2. Korinterne
9,15)

Den røde tråden:

Jesus er Guds
gave til meg.

Har du noen gang blitt overrasket over en god nyhet eller en gave du ikke hadde trodd at du skulle få? Hvordan syntes du det var? Hva syntes du om han eller henne som gav deg overraskelsen? For lenge siden fikk en ung kvinne en uventet gjest som hadde med en fantastisk nyhet til henne.

Det begynte som en helt vanlig hverdag. Maria var oppe ved soloppgang og hjalp til med oppgavene som måtte gjøres i hjemmet.

Først skulle frokosten gjøres i stand. Etter det måtte det hentes vann. Så var det tid for å plukke fikener, spinne ull og luke i kjøkkenhagen. Selvfølgelig måtte det også lages flere måltider utover dagen. Hvis alt gikk fint, ville det bli litt tid til overs til å planlegge bryllup! Hennes eget bryllup! Hun trengte tid til å planlegge og til å samle ting som hun kom til å trenge i sitt eget hjem – det hjemmet hun skulle dele med Josef! Tiden fløy av sted, og det var så mye hun gjerne skulle ha gjort!

Og så, helt plutselig, som ut av ingenting, stod det en engel foran henne. Han bare var der, akkurat som om han hørte til der... Som om Maria ikke skulle ha vært fullstendig overrasket over å se ham der! Og ordene som kom ut av munnen hans var enda merkelige enn synet av ham.

«Vær hilset, du som har fått nåde!

Herren er med deg!» sa engelen. Hva?! Tenkte Maria. Hva er det med meg? Hva har jeg gjort? Hva er det engelen vet som ikke jeg vet? Tankene til Maria stod tydelig skrevet i hele ansiktet hennes. Engelen skyndte seg med å roe henne. «Frykt ikke, Maria! For du har funnet nåde hos Gud.» Øynene hans skinte mens han snakket

videre. «Du skal bli med barn og få en sønn, og du skal gi ham navnet Jesus. Han skal være stor og kalles Den Høyestes Sønn. Herren Gud skal gi ham hans far Davids trone, og han skal være konge over Jakobs ætt til evig tid; det skal ikke være ende på hans kongedømme.»

Det var helt tydelig at engelen var lykkelig for å kunne dele denne nyheten med henne. Men inne i hodet til Maria gikk det rundt og rundt. Dette var så merkelig, så uventet. Bli med barn... en sønn... gi ham navnet Jesus... Davids trone...ingen ende på hans kongedømme. Det var så uvirkelig, alt sammen! Hun kjente med ett at hun måtte sette seg ned.

«Men jeg er ikke gift,» stotret Maria. «Hvordan skal jeg få en sønn?»

«Den Hellige Ånd skal komme over deg, og Den Høyestes kraft skal overskygge deg. Derfor skal også barnet som blir født, være hellig og kalles Guds Sønn,» forklarte engelen.

Maria var målløs. Hva skulle hun si til et slikt budskap? «Jeg er Herrens tjenerinne,» hvisket hun til slutt. «La det skje med meg som du har sagt.» Så forlot engelen henne.

Nå kunne Maria tenke over det som var skjedd. Denne dagen – denne helt alminnelige hverdagen – var med ett blitt forvandlet til den mest uvanlige dagen som noen gang hadde vært. Verken hennes eget liv eller verden ville noen gang bli den samme. Gud skulle sende sin sønn til jorden, og hun var blitt valgt til å være moren hans! Dette barnet skulle vokse opp for å frelse sitt folk fra deres synder. Han skulle opprette et rettferdig kongedømme som skulle vare til evig tid. Tenk at hun skulle bli moren hans! Gud kunne ikke gitt henne noen større ære! Gjennom henne gav Gud alle mennesker den største gaven man kan forestille seg!

«Fra nå av skal alle slekter prise meg

salig, for store ting har han gjort mot meg, han den mektige; hellig er hans navn.» Dette var det Maria sa til kusinen sin, Elisabet, en stund etter at engelen hadde vært hos henne med den fantastiske nyheten. Det var fremdeles mange ting hun ikke visste om

den sønnen hun snart skulle få. Likevel var det én ting hun var sikker på, og det var at dette barnet var den største og beste gaven verden noen gang skulle få!

Daglige aktiviteter

Sabbaten

- Gå ut til et rolig sted sammen med familien din. Lukk øynene og tenk dere at dere er Maria. Én av dere leser nå bibelfortellingen.
- Les 2. Korinterne 9,15 sammen. Snakk sammen om gaven. Hva betyr den for hver og én av dere?
- Syng sangen «Jesus elsker meg, jeg vet» (*Barnes Lovsang nr. 75* og *Barnesangboka nr. 147 B og E*).

Søndag

- Fortell bibelfortellingen til familien din. Bruk dine egne ord. Spør foreldrene dine om de noen gang har fått en koselig og uventet beskjed. Hvem var den i så fall fra og hva handlet den om?
- Tegn en tegning av engelen som besøker Maria.
- Skriv navnet til engelen her:
_____ (Se Lukas 1,26.) Hvem besøkte Sakarja i tempelet? Skriv navnet her: _____ (Se Lukas 1,19.)
- Si fram minneverset ditt. Forklar en annen hva det handler om.

Mandag

- Les Matteus 1,21, gjerne som familieandakt. Navnet «Jesus» er den greske formen av ordet «Josva», som betyr «Herren frelser». Hvem eller hva er det Herren frelser?
- Skriv bokstavene J-E-S-U-S under hverandre på venstre side av et papirark. Utenfor hver av bokstavene skriver du navnene til familie og venner som har navn som begynner på disse. Den frelsen – Jesus gir oss er en gave til hver av disse menneskene. Be for dem du skrev navnene til på arket.
- Si fram minneverset ditt, gjerne sammen med en annen i familien. Avslutt med å takke Gud for alt han har gitt oss.

Tirsdag

- Les Lukas 1,26-45 med familien din. Se gjerne på bilder fra du var baby. Finn fram gamle aviser og blader, og klipp ut bilder av ting som trenges når det skal komme en baby inn i familien. Lim bildene

på et tykt papirark. Øverst skriver du: «Før babyen kommer er det lurt å ha dette:» Hvordan tror du Josef og Maria forberedte seg på å få det lille Jesusbarnet?

- Si fram minneverset ditt. Fortell hva du synes om Guds gave til oss.

Onsdag

- Sammen med familien din leser du Maria sin takkesang som står i Lukas 1,46-55. Bibelen forteller også om en annen mor som priste Gud og takket ham for at han gav henne en sønn. Det hun sa minner om sangen til Maria. Les 1. Samuel 2,1-10. Hvem var denne moren?

_____.

- Forsøk å lage en melodi til minneverset ditt. Syng mens du klapper i hendene eller bruker rytmeinstrumenter for å feire den gaven vi har fått gjennom Jesus.

Torsdag

- Les Johannes 3,16, gjerne som familieandakt. Si minneverset sammen. Hva er Guds ubeskrivelige gave til oss?
- Tenk på noen du kjenner som kanskje ikke kjenner Jesus. Kanskje du kan fortelle han eller henne om Guds gave til oss? Snakk sammen om når og hvordan det vil være best å gjøre det.
- Syng sangen «Guds kjærlighet er rundt om meg» (*Barnesangboka nr. 259*).

Fredag

- Be familien din om å hjelpe deg med å lage et rollespill av bibelfortellingen når dere har andakt.
- Si minneverset ditt sammen. La alle fortelle hvorfor de er glade for Guds ubeskrivelige gave til oss.
- Ha en glad sangstund sammen. Syng gjerne sanger om frelsen Jesus har gitt oss. Syng en sang og fortsett med en ny med én gang. Fortsett slik helt til dere ikke har flere sanger å foreslå. Les Efeserne 5,19-20 sammen. Takk Gud for hans godhet og for at han gav oss Jesus som en gave.

Henvisninger:

Lukas 1,13,19 og 30; 2, 10;
Alfa og Omega 4,
 kap. 4, s. 28 og 29,
 kap. 10, s. 71-72.

Minnevers:

«Frykt ikke! Jeg kommer til dere med bud om en stor glede, en glede for hele folket.»
 (Lukas 2,10 - siste del.)

Mål:

At barna skal:
Vite at de aldri trenger å være redde for Gud.

Føle seg elsket og akseptert av Gud.

Gi respons ved å glede seg over Guds uendelige kjærlighet til dem.

Den røde tråden:

Gud er vår venn; vi trenger ikke å være redde for ham.

Ikke vær redd!

Månedens tema:

Gud er vår beste venn.

Kort sammendrag av bibelfortellingen

Engelens budskap i Lukas 2 – «Frykt ikke!» blir ofte brukt når Himmelen kommuniserer med mennesker. Denne leksen tar for seg forskjellige hendelser i Bibelen der disse trøstende ordene er blitt sagt. Gabriel sier: «Frykt ikke!» til Sakarja når de møtes ved røkelsesalteret i tempelet. Maria hører også disse ordene når Gabriel forteller henne at hun skal bli mor til Guds Sønn. Den natten Jesus blir født, viser en engel seg for hyrdene og beroliger dem med ordene: «Frykt ikke!»

Denne leksen handler om nåde

Gud tar initiativet til å bygge broer mellom seg selv og sin elskede menneskehet. Han er en fantastisk og mektig Gud, og denne realiteten skremmer ofte mennesker når han tar direkte kontakt med dem gjennom englene, de himmelske budbærerne. Gud er i midlertidig akkurat like omsorgsfull og kjærlig som han er mektig, og englene gjør hva de kan for at menneskene skal vite at de kan kjenne seg trygge i deres nærvær. På denne måten gjør de det klart at Gud er vår beste venn.

Lærerens «verdt å vite»

«'Frykt ikke' er ofte de første ordene himmelske vesener bruker når de henvender seg til mennesker. De himmelske representantene arbeider hele tiden for å fjerne frykt fra hjertene til gudfryktige menn og kvinner slik at denne kan bli byttet ut med 'Guds fred som overgår all forstand.' En fullstendig forståelse av Gud og kjærlighet til ham fjerner all frykt fra menneskenes hjerter.» (The SDA Bible Commentary, vol. 5, p. 673.)

Dekorering av rommet

Se lekse 9.

Program

Program **Minutter** **Aktiviteter** **Dette trenger du:**

Velkommen

Til alle er kommet

Ønsk barna velkommen.
Er de glade/bekymret?

Ingenting

1 Forberedende aktiviteter

Inntil 10

«Ta på-poser»

6-8 ugjennomsiktige plastposer, forskjellige ting å ta på

Ditt valg

Sang og bønn*

Inntil 10

Fellesskap
Sang
Misjon
Kollekt

Diverse sangbøker
«Barnas Misjon»
Kollektkurv eller lignende med bilde av Jesus sammen med barn eller en smilende Jesus eller Jesus med åpne armer
Tavle/flip-over, kritt/tusj, bibel

Bønn

2 Bibelfortellingen

Inntil 20

Å oppleve fortellingen

Noe du kan lage tordenlyd med (for eksempel grytelokk, tromme eller kassettopptak).

Vi leser Bibelen sammen

Papir og blyant
Tavle/flip-over, kritt/tusj

3 Leksen i praksis

Inntil 15

Vennskaps-spørsmål

Tavle/flip-over, kritt/tusj, bibel

4 Del med andre

Inntil 15

Julepynt

Kopier av juletre-kulene s. 107, binders, tusj/fargestifter, glitter og lim, garn, etc., evt. juletre

***Sang og bønn kommer inn i programmet der det måtte passe best.**

Velkommen

Ønsk barna velkommen ved døren. Spør dem om hvordan de har hatt det i løpet av uken som er gått – hva de er glade for/bekymret over. La dem begynne med den forberedende aktiviteten du har valgt å bruke.

1

Forberedende aktivitet

Du trenger:

- 6-8 ugjennomsiktige plastposer
- forskjellige ting å ta på

Ta på – poser

Gjør i stand 6-8 poser med innhold som har forskjellig struktur. (Det kan være lurt å sette en strikk rundt øverste del av posen for å holde åpningen bedre sammen. Barna stikker så hånden gjennom denne åpningen.) Forslag: Kokt makaroni, «stikkende» kongler, bomullsdotter, pelsstykke (eller «pusete» kosedyr), sand, kantede steiner, rå ris, åpen boks med hårgele.

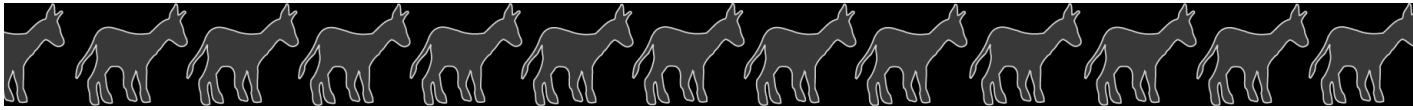
La alle som vil få kjenne på det som er i posene, men ingen skal si noe om hva de tror det er i dem før alle som ønsker det har fått prøve. Noen vil kanskje ikke være med og kjenne på innholdet i det hele tatt.

Oppsummering

Spør: **Hvilke ting var gode å ta i? Hvilke ting var ekle å kjenne på? Hvorfor ville noen av dere ikke stikke hendene deres inn i posene? Var det ett eller annet som gjorde at dere ble litt redde for å gjøre det?** (Etter at jeg hadde tatt på noe ekkelt hadde jeg ikke lyst til å ta på mer som var ekkelt; etter at en annen sa «æsj!» eller lagde grimaser hadde jeg ikke lyst til å ta på det; jeg hadde ikke lyst til å gjøre det fordi jeg ikke visste hva jeg kunne komme til å måtte ta på osv.) **Av og til kan vi kanskje være redde for det som er rundt oss i verden, men vi trenger aldri å være redde for Gud.** Les høyt fra Lukas 1,30. **Det aller første engelen sa til Maria var: «Frykt ikke!». «Den røde tråden» vår i dag forteller oss at:**

GUD ER VÅR VENN; VI TRENGER IKKE Å VÆRE REDDE FOR HAM.

Sang og bønn

Ditt valg

Fellesskap

Snakk sammen om hvordan barna har hatt det i løpet av uken som er gått – hva de er glade for/bekymret over (bruk skjønn). Sett av tid til å dele erfaringer fra leksen de har hatt denne uken. Marker fødselsdager og andre viktige begivenheter. Ønsk besøkende spesielt velkommen og fortell alle hva de heter.

Forslag til sanger

En krybbe var vuggen (*Barnesangboka nr. 2, N og E*)
Guds kjærlighet (*Barnesangboka nr. 259*)
Guds rike hører barna til (*Barnas Lovsang nr. 37, a og b*)
Se også lekse 9 for flere forslag.

Misjon

Bruk fortellingen i «*Barnas Misjon.*»

Kollekt

Si: **Kollekten vår i dag går til å hjelpe mennesker i _____** (navn på stedet kollekten går til dette kvartalet) og å fortelle dem at Jesus er deres beste venn.

Du trenger:

- kollektkurv eller lignende med bilde av Jesus sammen med barn eller en smilende Jesus eller Jesus med åpne armer.

Bønn

Spør barna om hva de ønsker at dere skal be for/om. Skriv opp det de sier slik at alle kan se det. Les høyt fra 1. Peter 5,7. Inviter dem som ønsker det til å be for/om de forskjellige bønne-ennene. Takk Gud for at han er en slik god venn som elsker oss og hjelper oss med det som bekymrer oss. Oppfordre gjerne barna til å fortsette å be for/om de samme ennene hjemme i løpet av uken.

Du trenger:

- tavle/flip-over
- kritt/tusj
- bibel

Bibelfortellingen

Å oppleve fortellingen

Du trenger:

- noe du kan lage tordenlyd med (for eksempel grytelokk, tromme eller kasset-topptak).

Involver barna i denne interaktive bibelfortellingen. Ha gjerne en skjult kassettpiller, tromme eller lignende gjemt slik at du kan lage tordenlignende lyd når du sier ordet «torden».

Når du sier: svarer barna med å:

Redd/skremt	se skremte ut/holde seg for ansiktene
Men engelen sa	si: «Frykt ikke!»
Gud er vår venn	si: «Vi trenger aldri å være redde for ham!»

Presenter fortellingen på følgende måte:

Hvordan tror dere at Guds stemme høres ut? Tror dere at den høres ut som torden? (*Lyd-effekt.*) Noen ganger gjør den det. Den gangen Gud snakket til Israel fra Sinai-fjellet *hørtes* den faktisk ut som torden. Men **Gud er vår venn.** (*Vi trenger aldri å være redde for ham!*)

For noen få uker siden handlet leksen vår om Sakarja. Sakarja var i tempelet og brant røkelse i Det hellige. Han forberedte seg på å si fram en bønn for folket. Husker dere hva som hendte da? Han så en engel som stod på høyre side av alteret. Sakarja ble **redd.** (*Se skremte ut/holde seg for ansiktene.*) **Men engelen sa...** (*Frykt ikke!*) Hvorfor sa engelen det? Fordi **Gud er vår venn.** (*Vi trenger aldri å være redde for ham!*) Så fortalte engelen Sakarja at han hadde et helt spesielt budskap fra Gud til ham, og det var at han selv og konen hans Elisabet skulle få en guttebaby selv om de var veldig gamle. Han fortalte også at denne gutten skulle få i oppgave å forberede veien for Frelseren.

Senere viste en engel seg for Maria for å fortelle henne at hun skulle få en baby. Med en gang Maria så engelen ble hun **redd.** (*Se skremte ut/holde seg for ansiktene.*) **Men engelen sa...** (*Frykt ikke!*) Engelen hadde gode nyheter til Maria! Jesusbarnet skulle bli født. Jesus skulle komme til jorden for å vise oss hvordan Gud er. **Gud er vår venn.** (*Vi trenger aldri å være redde for ham!*)

Den natten Jesusbarnet ble født kom englene til jorden enda en gang. Da var det noen hyrder på marken i nærheten av Betlehem, og en engel viste seg for dem. Lyset fra engelen var veldig sterkt, og Bibelen forteller oss at hyrdene ble veldig **redde.** (*Se skremte ut/holde seg for ansiktene.*) **Men engelen sa...** (*Frykt ikke!*) «Jeg kommer til dere med bud om en stor glede, en glede for hele folket: I dag er det født dere en frelser i Davids by.» Etterpå priste englene Gud med vakker gledessang slik at hyrdene skulle vite at **Gud er vår venn.** (*Vi trenger aldri å være redde for ham!*)

Hyrdene løp til Betlehem med hjertene fylt av glede – ikke frykt – for å tilbe den nyfødte kongen. Bibelen forteller at hyrdene lovpriste Gud etter at de hadde sett Jesus. Av og til kan det hende at Gud snakker til oss mennesker med en stemme som høres ut som torden. (*Lyd-effekt.*) Men han sender oss også sine engler for å fortelle oss at vi ikke skal være redde. Jesus ble født som en liten baby og levde her på jorden for å vise oss hvordan Gud egentlig er. **Gud er vår venn!** (*Vi trenger aldri å være redde for ham!*)

Oppsummering

Hvordan tror dere at det ville være å høre Gud snakke med en stemme som høres ut som torden? (Ta imot svar.) **Hvordan tror dere det ville vært**

å høre englesang om natten? Eller hva om en engel stod rett ved siden av dere; hvordan ville det vært, tror dere? Hvorfor sendte Gud engler for å snakke med mennesker? (For å gi dem et budskap/fortelle dem noe og for å fortelle oss alle sammen at vi ikke behøver å være redde for Gud.) **Har dere lyst til å se Gud og snakke med ham en dag? Ville dere være redde for ham da? Hvorfor/Hvorfor ikke? Hva skal vi huske om Gud i dag? Det er dette «Den røde tråden» også handler om i dag. La oss si den sammen:**

GUD ER VÅR VENN; VI TRENGER IKKE Å VÆRE REDDE FOR HAM.

Minneverv

Les minneverset (Lukas 2,10) og oppfordre alle til å gjenta det sammen med deg. Dann deretter en ring/ringer på færre enn ti personer. Lek «Pluss ett» (som i kap. 8) på denne måten: Lederen (helst en voksen som kan minneverset eller har det på en lapp) sier det første ordet i verset; han/hun som sitter til venstre for lederen gjentar det lederen sa pluss det neste ordet. Fortsett slik mot venstre helt til hele verset er sagt. Fortsett på samme måte helt til dere har gjentatt minneverset tre eller fire ganger. Hjelp til hvis noen står fast.

Vi leser Bibelen sammen

Si: **Nå skal vi slå opp til forskjellige bibeltekster om engler. Det første verset står i Lukas 1,13.** (Barna får tid til å

Du trenger:

- bibler
- tavle eller flip-over
- kritt eller tusj

slå opp; voksne hjelper dem som synes det er vanskelig å finne fram i Bibelen.) La en

som ønsker det lese verset høyt. **Hvilken bibelfortelling handler dette verset**

om? (Sakarja som tjente i tempelet.) Fortsett på samme måte med følgende bibelvers:

Lukas 1,30 (Gabriel fortalte Maria at hun skulle bli Jesu mor.)

Lukas 2,10 (Engelen fortalte hyrdene at Jesus var blitt født.)

Matteus 14,25-27 (Jesus gikk på vannet.)

Matteus 17,5-7 (Jesus ble forvandlet.)

Matteus 28,5-10 (Jesus var oppstått.)

Oppsummering

Si: **Vi har nettopp lest både deler av bibelfortellingen for i dag og andre fortellinger i Bibelen. Hvem var det som besøkte disse menneskene?** (En engel.) **Hva var det første engelen sa hver gang han begynte å fortelle menneskene det han skulle si?** (Frykt ikke!) **La oss gi hver av fortellingene et navn og skrive disse her på tavlen/flip-overen. Vil dere hjelpe meg?** La barna komme fram til titler i samsvar med det som står i parentesene. Skriv opp disse slik at alle kan se dem. **Hvordan tror dere at dere ville hatt det hvis dere var de menneskene vi nettopp har lest om?** (Nervøs, redd, underlig, etc.) **Hva forteller alle disse bibelfortellingene oss? La oss svare med å si «Den røde tråden» sammen:**

GUD ER VÅR VENN; VI TRENGER IKKE Å VÆRE REDDE FOR HAM.

Leksen i praksis

Vennskapsspørsmål

Du trenger:

- papir og blyant
- tavle/flip-over
- kritt eller tusj

Gi alle papir og blyant. Si: **Lag en liste over de vennene dine som bor nærmest det stedet der du bor.** (Dette skal ikke være en liste over «bestevenner»!) La barna få tid til å skrive. Spør deretter:

Hvordan vet dere at den første personen på listen er deres venn? (Han eller hun deler med meg, er snill og grei, liker de samme lekene som meg, osv.) Si: **Skriv én grunn til at du er venn med dem på listen din rett utenfor navnet deres. Skriv forskjellige grunner ved hvert av navnene.** (Dersom noen ikke kan skrive, kan de gjøre dette muntlig. La dette skje på en naturlig måte, slik at ingen føler det som et nederlag ikke å kunne skrive.) Etter fem minutter lar du hvert av barna nevne én grunn hver. Skriv opp det de sier slik at alle kan se det. (For eksempel: Han liker meg; hun er snill mot meg; han deler med meg; vi har det gøy sammen; vi leker sammen, osv.)

Oppsummering

Hvordan kan vi vite at andre mennesker er våre venner? Les listen én gang til. Ingen av dere sa at dere valgte en venn fordi dere er redde for ham eller henne. Hvorfor ikke det? (Fordi vi aldri er redde for vennene våre – hvis vi var det, ville de ikke vært ordentlige venner.) **Hvordan synes dere det er å være sammen med vennene deres?** (Er ikke redde, er glade, er avslappet, etc.)

Hvilken gave står det om i Lukas 1,30-31. Les verset høyt. (Jesusbarnet; de gode nyhetene.) **Hvilken «hemmelighet» deler Gud med oss?** (At Jesus skal bli født her på jorden; de gode nyhetene om at Gud har en frelsesplan for oss.) **Hvilke vennskapelige ord gir Gud Maria og oss i begynnelsen av disse versene?** (Frykt ikke!)

Les høyt fra Matteus 1,23. **Ett av Jesu navn betyr «Gud med oss.» Det å være med oss er et tegn på vennskap. Så hva forteller dette oss om Gud? La oss si «Den røde tråden» sammen for å svare på det spørsmålet:**

GUD ER VÅR VENN; VI TRENGER IKKE Å VÆRE REDDE FOR HAM.

4

Del med andre

Julepynt

Kopier opp juletrekulene, gjerne på tykt farget papir – gjerne ett sett til hvert

Du trenger:

- kopier av juletrekulene nederst på siden
- binders
- tusj/fargestifter, glitter og lim, garn, etc.
- evt. juletre

barn. Sett fram tusj/fargestifter, glitter, lim, garn og lignende. Bruk binders som du åpner og vrir, slik at disse

kan brukes som opphengskroker. La barna skrive: «Gud er vår venn» på juletrepynten. Klipp dem ut og dekorer dem. Hvis dere har tid, lar du barna lage to kuler hver – én til å henge på treet på sabbatsskolen dersom dere har dette, og én til å gi bort til en som ikke går i menigheten.

Oppsummering

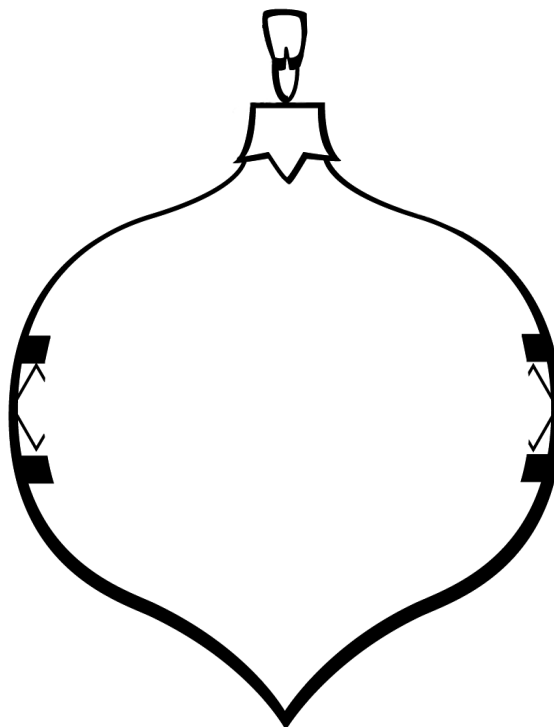
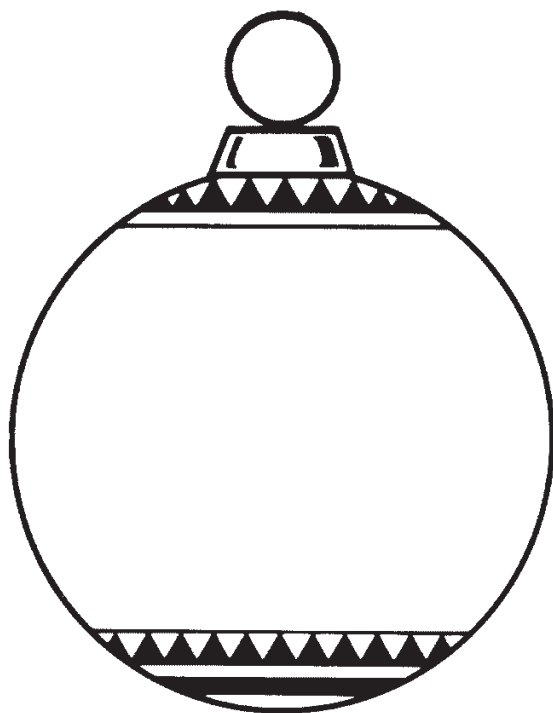
Gjenta minneverset sammen og la alle som ønsker det fortelle hva de tenker om Gud. Be barna om å gi bort en av kulene til en som ikke går i menigheten samtidig som de forteller at Gud er vår venn og at vi aldri trenger å være redde for ham (Den røde tråden.) Gjenta den sammen nå:

GUD ER VÅR VENN; VI TRENGER IKKE Å VÆRE REDDE FOR HAM.

Avslutning

Be dem som ønsker det å fortelle om en gang de var redde og om hvordan Gud hjalp dem. Les høyt fra 1. Johannes 4,18, første del. Avslutt med en bønn til Gud der du takker for hans kjærlighet som driver frykten ut av oss.

Ikke vær redd!

henvisninger:

Lukas 1,13,19 og 30; 2, 10; Alfa og Omega 4, kap. 4, s. 28 og 29, kap. 10, s. 71-72.

Minnevers:

«Frykt ikke! Jeg kommer til dere med bud om en stor glede, en glede for hele folket.»
(Lukas 2,10 - midtre del.)

Den røde tråden:

Gud er vår venn; vi trenger ikke å være redde for ham.

Har du noen gang vært redd for lyn og torden? Eller kanskje du har vært mørkeredd eller redd for en stor hund du ikke har vært kjent med?

Jesper likte ikke tordenvær, og særlig ikke hvis det kom om natten. Heldigvis visste moren hans om det, og hun kom alltid for å være sammen med ham når det var uvær. «Ikke vær redd,» pleide hun å si. «Jeg skal være hos deg, og det kommer til å gå helt greit!» Slik klarte Jesper til og med å sovne igjen når tordenen rullet.

Det er ikke lenge siden vi lærte om at en engel besøkte Sakarja, en av tempel-prestene. Gud sendte en engel som skulle stå foran alteret der Sakarja skulle tjene Gud. Den gamle presten ble skremt, men han var ikke redd særlig lenge. Engelen beroliget ham med det samme.

«Frykt ikke!» hadde engelen sagt. «Gud har hørt din bønn.» Så fortalte engelen Sakarja en vidunderlig nyhet. Konen hans, Elisabet, ville få en guttebaby som de skulle kalle Johannes.

Senere ønsket Gud å fortelle Maria at hun skulle få en helt spesiell babygutt. Da sendte han også en engel for å fortelle budskapet.

Engelen snakket med mild stemme slik at Maria ikke skulle bli redd. «Vær hilset, du som har fått nåde! Herren er med deg!»

«Vær hilset» er et vennlig uttrykk. Fiender eller uvenner

hilser ikke på hverandre slik. De sender heller trusler til hverandre. Likevel ble Maria forskrekket og kanskje litt redd. Da snakket engelen mer direkte til henne:

«Frykt ikke, Maria!» Her kom det igjen – dette spesielle budskapet fra Gud: Frykt ikke!

Gud sendte det samme budskapet til hyrdene den natten da Jesus ble født. Da engelen som kom med budskapet viste seg, skinte det av lys og herlighet rundt ham, og nattehimmelen ble opplyst. Selv om det var slik, ble hyrdene redde. Lukas, han som skrev om dette i Bibelen, forteller at disse modige gjeterne ble «meget forferdet». Det betyr rett og slett at de ble kjemperedde. Det var da engelen snakket.

«Frykt ikke! Jeg kommer til dere med bud om en stor glede, en glede for hele folket...» Nå var det at engelen fortalte dem om den lille gutten som var blitt født i Betlehem. De skulle finne ham i en krybbe. Da englesangen tok slutt og det skinnende lyset hadde bleknet, var ikke hyrdene redde lenger.

«La oss reise til Betlehem og se dette som Herren har fortalt oss om,» sa de. Uten frykt dro de snart av sted for å lete etter Jesus.

Når Gud snakker til oss, vet vi at han ikke ønsker å skremme oss. Han ønsker at alle skal høre det vennlige budskapet: «Gud er med oss». Det er ingen grunn til å være redd. GUD ER VÅR VENN; VI TRENGER IKKE Å VÆRE REDDE FOR HAM.

Daglige aktiviteter

Sabbaten

– Hvis dere har mulighet for det, kan du og familien din dra en tur ut. Se etter dyr og fugler. Er de redde for dere? Når dere kommer inn igjen, kan dere sette dere rolig ned og lese bibelfortellingen sammen.

– Slå opp til Lukas 2,10 og 11. Hva er den gode nyheten?

– Syng sangen «Jesus er her hos meg» (*Barnesangboka nr. 266*)

Søndag

– Snakk sammen med de andre i familien din om hva de er mest redde for. Les Lukas 1,13 og 30 og Lukas 2,10. Hva var det som skremte Sakarja, Maria og hyrdene? Hvordan roet engelen dem ned?

– Lag en «engleuro». Tegn og klipp ut fem (eller flere) engler i solid papir. Bruk svart tråd og en synål. Lag hull med nålen og fest dem på en passende henger. Skriv «Frykt ikke!» på en pen lapp (eller på én eller flere av englene) og fest den til uroen. Heng uroen et sted der du kan se den hver dag.

– Si fram eller les minneverset for familien din.

Mandag

– Les det som står i Lukas 1,11-13, gjerne som familieandakt. Snakk sammen om det dere leste. La alle få et blankt ark som dere bretter i to, for så å brette det i to enda en gang. Åpne arket. Dere har nå fire «firkanter». I den ene «firkanten» skriver dere: «Gud er vår venn; frykt ikke!» I den andre «firkanten» tegner dere en tegning av engelen som snakker til Sakarja. Under tegningen skriver dere: «Du skal få en sønn som skal hete Johannes.» Ta vare på papirarket til i morgen.

– Forsøk å lære bort minneverset ditt til familien din.

– Syng sangen «Jesus elsker alle barna» (*Barnas Lovsang nr. 222 a og b, Barnesangboka nr. 146 og Min båt er så liten nr. 12*) eller «Min Gud er så god» (*Hjertesanger nr. 10*).

Tirsdag

– Les og snakk sammen om Lukas 1,26-30. I den tredje «firkanten» av arket dere har tatt vare på fra i går, tegner dere en engel som snakker med Maria. Under tegningen skriver dere: «Du skal få sønnen Jesus». Ta vare på arkene deres.

– Be en voksen om å fortelle hva hun eller han tenkte første gang de hørte om Jesus.

Onsdag

– Les Lukas 2,8-10 og snakk sammen om det som står der. Gjør ferdig arkene deres. I den fjerde «firkanten» tegner dere en tegning av en engel som snakker med hyrdene på marken. Under dette skriver dere «Jeg kommer til dere med bud om en stor glede, en glede for hele folket.»

– Si minneverset ditt sammen med familien din.

– Syng sangen «Alle, alle vil vi ha med» (*Barnas Lovsang nr. 184 og Min båt er så liten nr. 23*)

Torsdag

– Begynn familieandakten med at alle klipper ut hver sin store sirkel i solid papir. På den ene siden tegner dere et ansikt som ser skremt ut. Her skriver dere «Frykt ikke!» Snu arket og tegn et smilende ansikt. Her skriver dere: «Jeg kommer til dere med en stor glede, en glede for hele folket.» (Lukas 2,10 – midtre del)

– Les Matteus 24, 31 sammen. På hvilken måte kommer Jesu annet komme til å ha noe til felles med første gang han kom til jorden?

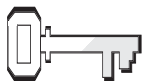
– Fortell en venn bibelfortellingen og minneverset.

Fredag

– Når dere har familieandakt viser du fram det du har laget denne uken og forteller om det. Heng engleuroen slik at dere kan se den under andakten. (Ta vare på den til lekse 12.) Vis fram arket med de fire tegningene og fortell bibelfortellingen til familien din. Vis det skremte/smilende ansiktet ditt og si fram minneverset.

– Be alle om å si noe de liker ved Jesus. Les Johannes 15,15 sammen.

– Syng sanger om å være venner med Jesus.

Henvisninger:

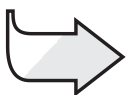
Lukas 2,1-7.
Alfa og Omega 4,
kap. 11

Minnevers:

«All god gave og
all fullkommen gave
kommer ovenfra,
fra lysenes Far.»
(Jakob 1,17
- første del)

Mål:

At barna skal:
Vite at Gud gir gode
og fullkomne gaver,
og at den beste av
dem er Jesus.
Føle det underet det
er at denne gaven er
til dem!
Gi respons ved å ta
imot Jesus, Guds
beste gave.

Den røde tråden:

Gud gir perfekte
gaver, og hans
største gave er Jesus.

En gave til meg?

Månedens tema:

Gud er vår beste venn.

Kort sammendrag av bibelfortellingen

Keiser Augustus gir ut et dekret om at det skal gjennomføres manntall i hans rike. Hver mann må gå til sin fars by for å la seg innskrive i manntallet. Dette betyr at Josef må ta med seg Maria og reise til Betlehem. Mens de er der, kommer tiden da Jesusbarnet skal fødes. Det er ikke mulig å finne noe rom for dem å overnatte på, så Maria føder Jesus i en stall. Hun pakker ham inn i tøystykker og legger ham i en krybbe.

Denne leksen handler om nåde.

Vår Gud er ikke bare en som gir oss gaver. Han gir oss de beste gavene. Han elsker menneskeheten så høyt at han ønsker å gi oss bare det aller beste han har. Ingenting annet vil være godt nok. Det beste eksempelet på dette prinsippet er at Gud gav oss sin eneste sønn som en legemliggjørelse av frelsens gave. Ingen annen gave kan måle seg med dette. Selv om det ikke var gjort i stand for den gaven Gud gav oss i Jesusbarnet, gav Gud ham til oss likevel. For en uovertreffelig kjærlighet!

Lærerens «verdt å vite»

«Messias kom ikke bare på den tiden som var indikert gjennom Daniels profeti, han kom også på det gunstigste tidspunktet i jordens historie. Det veldige Romerriket hadde fred under én regjering. Det å reise både til lands og til vanns var relativt trygt og raskt. Det fantes ett språk som var kjent over store områder, nemlig gresk. Skriftene hadde vært tilgjengelige på gresk... i om lag to hundre år. Menneskene var utilfredse med sin religiøse tro og lengtet etter sannheten om livet og menneskehetens skjebne. Jødene var spredt overalt, og på tross av dem selv, bar de vitnesbyrd om den sanne Gud. Fra alle deler av den dakjente verden kom de for å delta i feiringene i Jerusalem, og kunne på hjemveien bære med seg nyhetene om Messias' komme. Gud kunne ikke ha valgt en gunstigere tid og et bedre sted for å spre evangeliet ut i verden enn Palestina på dette tidspunktet i historien.» (Fritt etter *The SDA Bible Commentary*, vol.6, p. 965).

Dekorering av rommet

Se lekse 9.

Program

Program	Minutter	Aktiviteter	Dette trenger du:
Velkommen	Til alle er kommet	Ønsk barna velkommen. Er de glade/bekymret?	Ingenting
1 Forberedende aktiviteter	Inntil 10	A. <i>Jakten på den perfekte gaven</i> B. <i>Ønskelisten</i> C. <i>Usynlig skrift</i>	Forskjellig fra naturen Papirlapper og blyant til alle, bilde av Jesus eller navnet «Jesus» skrevet med store bokstaver på en lapp, papirpose eller eske/boks Sitronsaft, tannpikere, papirark, blyanter
Ditt valg Sang og bønn*	Inntil 10	Fellesskap Sang Misjon Kollekt	Diverse sangbøker « <i>Barnas Misjon</i> » Gaveinnpakket eske (samme som i lekse 9), liten lapp/skilt der det står «Jesus er Guds største gave!».
2 Bibelfortellingen	Inntil 20	Å oppleve fortellingen Minnevers Vi leser Bibelen sammen	kostymer som minner om klesdrakten brukt på Bibelens tid, papirark som er rullet sammen som en ropert, kasse/eske fylt med høy eller strå (settes i et hjørne foran barna) høy eller strå som sprees ut på gulvet, babydukke, hvite tøystykker. Bibler, sammenkrøllet papirball Bibler, papirlapper, liten kurv, bolle eller krukke
3 Leksen i praksis	Inntil 15	<i>Usynlige gaver</i>	arkene med usynlig skrift fra «Forberedende aktivitet C», varmekilde (f.eks. strykejern, lampe uten skjerm eller hårføner), dersom dette trengs: – skjøteledning,
4 Del med andre	Inntil 15	<i>Den perfekte julegaven</i>	Sitronsaft, hvite papirark, tannpikere, julepapir, sølvpapir eller tykke, grønne ark

*Sang og bønn kommer inn i programmet der det måtte passe best.

Velkommen

Ønsk barna velkommen ved døren. Spør dem om hvordan de har hatt det i løpet av uken som er gått – hva de er glade for/bekymret over. La dem begynne med den forberedende aktiviteten du har valgt å bruke.

1

Forberedende aktiviteter

OBS! Velg gjerne å bruke aktivitet A og B, men aktivitet C bør også velges i alle tilfelle, da det bygges videre på denne i «Leksen i praksis».

A. Jakten på den perfekte gaven

Du trenger:

- forskjellig fra naturen

Ettersom barna ankommer sabbatsskolen, viser du dem til et bord der det ligger framme forskjellige ting fra naturen. For eksempel: Skjell, blomster, biller, fisk i bolle, dyrepels, glatte steiner og/eller krystaller. (Du kan også legge fram forstørrelsesglass, linjal og mikroskop.) La en voksen som er interessert i naturfag/natur være sammen med barna mens de observerer detaljene og skjønnheten i mangfoldet på bordet.

Oppsummering

Hva var det mest fantastiske dere så/lærte? (Ta imot svar.) **Hvilke vakre detaljer la dere merke til?** (Ta imot svar.) **Hva tenker dere når dere ser Guds fullkomne, fantastiske og vakre skaperverk?** (Forbløffete, takknemlige, etc.) **Hvor har vi fått tak i disse tingene?** (Ta imot svar.) **Før vi fant alt dette, hvor kom det fra da?** (Fortsett med å si «Før det...» helt til noen sier at Gud har skapt det.) **Hvor mye har Gud tatt i betaling fra oss for disse gavene?** (Ingenting. Han gav dem til oss gratis – de er en gave til oss.) **Hvorfor må vi av og til betale mange penger for fine steiner som Gud har gitt oss mennesker i gave?** (Fordi folk ikke deler; folk selger dem.) Les høyt fra Jakob 1,17. **Hva er det som er Guds gave til oss som både er gratis, feilfri og best av alt?** (Jesus) **La oss si «Den røde tråden» sammen:**

GUD GIR PERFEKTE GAVER, OG HANS STØRSTE GAVE ER JESUS.

B. Ønskelisten

Du trenger:

- papirlapper og blyant til alle
- bilde av Jesus eller navnet «Jesus» skrevet med store bokstaver på en lapp
- papirpose eller eske/boks

La barna skrive eller tegne ting de ønsker seg til jul, én ting på hver lapp (la dem gjerne skrive /tegne 2-3 ting hver). Legg så alle ønskene i en pose/eske hvor du allerede har lagt bildet av Jesus eller lappen der du har skrevet navnet Jesus.

La barna ta ut ett og ett ønske fra posen/esken. Når dette er gjort skal de ordne ønskene i rekkefølge etter hva de synes er den aller beste gaven, den nest beste, osv. Dette gjør dere ved å tape lappene i ordnet rekkefølge til tavlen eller veggen. Oppmuntre til diskusjon om hvilken gave som ville være den aller fineste gaven å få. Om nødvendig, kan gruppen stemme over hva de synes er den flotteste gaven som er foreslått. Hold av bildet av Jesus/lappen med Jesu' navn til sist. Spør barna hvor i rekkefølgen av fine gaver de synes dere burde plassere Jesus.

Oppsummering

Spør: **Tenker dere vanligvis på Jesus som en gave? Av og til kan det kanskje være lett å glemme at Jesus er en gave til oss fra Gud – den beste gaven Gud**

overhodet kunne ha gitt oss. Hvilken av gavene er den eneste som kommer til å vare i all evighet? (Jesus.) **Hva kommer til å skje med hver eneste en av disse andre tingene ettersom tiden går?** (De kommer til å gå i stykker; man blir lei av dem; man blir for liten til dem, osv.) **Ikke engang den tingen dere bestemte dere for at var den aller fineste av alle ønskene kommer til å vare i all evighet, men den gaven vi har fått i Jesus er noe som kommer til å vare evig. Hva synes dere om Jesus – den beste av alle gaver?** (Jeg kan ikke beskrive ham, han er så fantastisk! Det finnes ingen bedre gave.) **Tenk på det at det eneste vi trenger å gjøre for å få denne gaven, er å ta imot Jesus i hjertet vårt! La oss si «Den røde tråden» for i dag sammen:**

GUD GIR PERFEKTE GAVER, OG HANS STØRSTE GAVE ER JESUS.

(Aktivitet C finner du på neste side.)

Sang og bønn

Ditt valg

Felleskap

Snakk sammen om hvordan barna har hatt det i løpet av uken som er gått – hva de er glade for/bekymret over (bruk skjønn). Sett av tid til å dele erfaringer fra leksen de har hatt denne uken. Marker fødselsdager og andre viktige begivenheter. Ønsk besøkende spesielt velkommen og fortell alle hva de heter.

Forslag til sanger

- «Deilig er jorden» (*Barnas Lovsang nr. 7, a og b; Barnesangboka nr. 10; Salmer og Lovsanger nr. 358*)
- «En krybbe var vuggen» (*Barnesangboka nr. 2, E og N*)
- «Guds rike hører barna til» (*Barnas Lovsang nr. 37; a og b*)
- «Vi vil si det» (*Spre gleden*)

Misjon

Bruk fortellingen i «*Barnas Misjon.*» Handler denne fortellingen om at noen får en gave? Misjonærene forteller andre om Jesus – han som er den største og beste av alle gaver.

Kollekt

Si: **Kollekten som vi gir er gaver vi gir Jesus. Kollekten blir brukt til å lære andre mennesker om Jesus – Guds største gave til oss. Når vi gir kollekt, er det en måte vi kan takke Gud for hans gave på.**

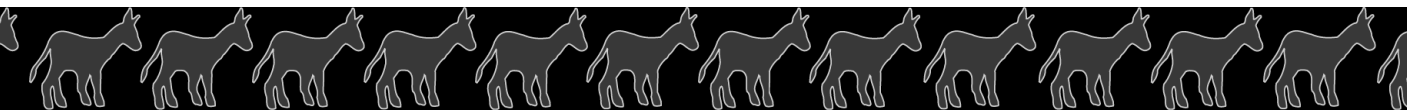
Du trenger:

- gaveinnpakket eske (den samme som ble brukt i lekse 9)
- liten lapp/skilt der det står «Jesus er Guds største gave!».

Bønn

Spør barna om hva de ønsker at dere skal be om/for. La dem fortelle om bønnesvar de evt. har fått denne uken. Del gjerne barna inn i smågrupper på 3-4 personer. Oppmuntre dem til å takke Gud for at han sendte Jesus, den beste av alle gaver. Foreslå også at de forteller ham at de tar imot ham. Avslutt med å be om at barna både i løpet av julen og alltid siden må huske på at det er Jesus som er den beste av alle gaver.

C. Usynlig skrift

Du trenger:

- sitrønsaft
- tannpirkere
- papirark
- blyanter

La alle barna få et papirark, en tannpirker og tilgang til sitrønsaft. Be dem tenke på en gave fra Gud som de kan uttrykke med ett ord – for eksempel: kjærlighet, tilgivelse eller hundevalper og lignende. Oppfordre barna til å tenke på noe ingen andre kommer til å komme på. Nå skal de skrive eller lage en enkel tegning av denne gaven på papiret ved å bruke en tannpirker som dyppes i sitrønsaft. Barna skriver navnene sine på papiret med en vanlig blyant. Legg arkene til tork utover et bord eller i et hjørne på gulvet.

Bruk arkene igjen i «Leksen i praksis».

Oppsummering

Hva synes dere om Guds gaver?

(Det er så mange; alle gavene fra Gud er så fine, fordi han er så god.) **Var det vanskelig å tenke ut bare én gave å skrive/tegne med sitrønsaft?** (Ja; nei.) **Hva bør vi alle sammen huske på når det gjelder alle Guds gaver til oss? La oss svare med å si «Den røde tråden» sammen:**

GUD GIR PERFEKTE GAVER, OG HANS STØRSTE GAVE ER JESUS.

2

Bibelfortellingen

Å oppleve fortellingen

Du trenger:

- kostymer som minner om klesdrakten brukt på Bibelens tid
- papirark som er rullet sammen som en ropert
- kasse/eske fylt med høy eller strå (settes i et hjørne foran barna)
- høy eller strå som sprees ut på gulvet
- babydukke
- hvite tøyestykker (for eksempel laken)

Barn blir aldri lei av å spille fortellingen om Jesu fødsel. La alle være med på denne framstillingen.

De som er med: Maria og Josef, kongens budbærer, verten i herberget.

Kostymer og rekvisitter: Se «Du trenger».

Interaktivt element: Barna ler hver gang de hører ordene: lykkelig, glad, smilte, le.

Presenter fortellingen på følgende måte:

Fortell eller les fortellingen.

(La Maria stille seg foran resten av gruppen.) Maria **smilte** (latter) for seg selv – hun bare måtte smile! Naboene klagde seg, men Maria hadde en **glad og lykkelig** (latter) følelse inne i seg. En engel hadde fortalt henne at hun skulle få en helt spesiell baby – Kristus Herren. Maria tenkte mye på dette.

Først lurte hun på hvorfor Gud hadde valgt henne. Hun og Josef (*Josef stiller seg ved siden av Maria*) var fra den samme familien som kong David, akkurat slik det stod i Bibelen at foreldrene til Messias skulle være. Men de var fattige og bodde ikke i den landsbyen profeten hadde forutsagt at Messias skulle komme fra. Profeten Mika hadde nemlig skrevet at Messias skulle komme fra Betlehem og ikke fra Nasaret der Josef og Maria bodde.

Så var det en dag at kongens budbærer gikk gjennom gatene. (*Budbæreren kommer fram og roper gjennom roperten.*)

«Hør, alle sammen, hør!» ropte han. (*La budbæreren gjenta dette.*) «Keiser Augustus gir ut følgende befaling: Alle menn må reise til sin fars by for å skrive seg inn i manntall!» (*Budbæreren går bort.*) Regjeringen hadde bestemt å holde manntall – alle menneskene som bodde i riket skulle telles. Dette betydde at Josef måtte ta med seg Maria og reise til Betlehem.

Maria la hånden på den store magen sin og **smilte** (latter) igjen. Tiden

var nesten kommet for at hun skulle føde, og Gud hadde ordnet alt. På nett-opp denne tiden hadde regjeringen krevd at de skulle reise til Betlehem. Maria **smilte** (*latter*) bredt av glede.

Turen var lang og slitsom. (*Maria og Josef går rundt i rommet.*) Veiene var fulle av reisende. Øynene til Maria svidde av og til på grunn alt støvet langs landeveien, og noen ganger ble hun tørr i halsen av det også. Likevel måtte hun ofte **smile** (*latter*) – og det var bare hun selv og Josef som visste grunnen til det!

Da de endelig kom fram til Betlehem, kunne ikke Josef finne noe sted der de kunne overnatte. Det hjalp ikke at han spurte i hvert eneste hus de gikk forbi – det var fullt alle steder. (*Josef «banker» lett på skulderen til ett av barna som sitter.*)

«Har du et rom til overs til noen slitne mennesker som har reist langt?» spurte han. (*Barnet rister på hodet og peker på en annen. Josef stiller dette barnet det samme spørsmålet.*) Men hvert eneste tak og hver eneste veranda var virkelig opptatt av andre trette mennesker som også hadde reist lenge for å skrive seg inn i manntallet. Josef var motløs og Maria trett og sliten.

Til slutt stoppet Josef ved et herberge. «Har du et ledig rom til oss?» spurte han. «Jeg er lei for det, « svarte verten, «alle rommene er opptatt.» (*La verten gjenta.*) Så fikk han øye på Maria. Hun så veldig trett ut. «Hmm... Jeg vet ikke helt...» Han pekte mot stallen. «Det er rent der,» sa han. «Og det er noen dyr der... men dere kan få være der hvis dere vil.»

«Å, takk skal du ha! Tusen takk!» svarte Josef og tok Maria med til stallen. (*De stiller seg ved siden av kassen/esken med høy.*) Dette var så visst ikke noe særlig fint sted å overnatte. Maria så seg rundt i stallen. Dyrene gomlet og knasket på maten sin mens de vrinsket,

gryntet og stampet rastløst rundt i båsene sine. (*Lag gjerne passende lyder.*)

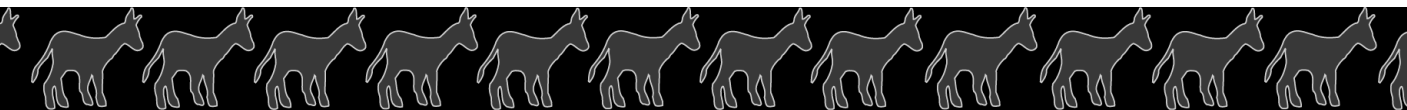
Var dette stedet virkelig godt nok til at sønnen til hele universets Gud, han som hadde skapt alt, kunne bli født der? Hadde Gud valgt ut dette stedet? Maria undret seg. Likevel, det var masse tørt høy der, og det var tross alt en ren stall. (*Maria og Josef strør høyet litt utover.*)

Den natten ble Jesusbarnet født. (*Gi Maria dukken.*) Maria pakket ham forsiktig inn i myke tøystykker som hun hadde hatt med hjemmefra. (*Maria pakker inn dukken i tøystykkene.*) Hun holdt ham tett inntil seg før hun la ham i krybben som Josef hadde fylt med friskt høy.

Maria sank ned på den myke sengen som Josef hadde gjort i stand for henne i høyet. (*Maria setter seg ned ved krybben.*) Nå var hun virkelig sliten!! Likevel var hun glad også. Gud hadde sendt så mange gaver – han hadde gitt henne muligheten til å være Jesu' mor. Han hadde ordnet det slik at de var kommet til Betlehem. De hadde fått et tørt sted å være, og det beste av alt – han hadde sendt Jesusbarnet til jorden. Selv om hun var sliten, **smilte** (*latter*) Maria for seg selv der i mørket. Hun visste i sitt hjerte at GUD GIR PERFEKTE GAVER, OG HANS STØRSTE GAVE ER JESUS.

Oppsummering

Les høyt fra Jakob 1,17. Spør: **Hva er det som gjør at noe blir til en gave?** (Det blir gitt i kjærlighet; det er gratis; det er noe man har lyst på.) **Hva er det som gjør noen gaver helt spesielle? Er det måten de er pakket inn på?** (Nei.) **Hvis vi pakket inn en haug med skitne filler i et nydelig innpakkingspapir, ville dere ha lyst på den gaven da? Det er det som er inni gaven som betyr noe, ikke sant? Hva er det som gjør at Jesus er Guds**

beste gave til oss? (Han er akkurat det vi trenger for å bli frelst fra synd.) **Hva synes dere om at Gud har gitt oss sin aller BESTE gave?** (Jeg føler meg helt spesiell; jeg fortjener den ikke; jeg vil gjerne ta imot den, osv.) **Er det ikke godt å vite at det eneste vi trenger å gjøre for å få denne vidunderlige gaven er å ta imot Jesus i hjertet vårt?! Hva skal vi huske fra bibelfortellingen i dag? La oss svare med å si fram «Den røde tråden» for i dag sammen:**

GUD GIR PERFEKTE GAVER, OG HANS STØRSTE GAVE ER JESUS.

Minnevers

Du trenger:

- bibler
- «ball» av sammenkrøllet papir

Les Jakob 1,17 sammen. La barna stille seg i en ring. Lær minneverset sammen ved at du sier det første ordet i verset før du kaster ballen forsiktig til en annen. Han eller hun som tar imot sier fram det neste ordet, og kaster så ballen

videre til nestemann. Hvis baller går i gulvet eller hvis noen hopper over et ord, begynner dere på minneverset på nytt igjen. Fortsett på denne måten helt til minneverset er blitt sagt flere ganger og til alle har deltatt.

Vi leser Bibelen sammen

Du trenger:

- bibler
- papirlapper
- liten kurv, bolle eller krukke

Skriv ned hvert av spørsmålene under på papirlapper (uten svarene) – ett for hvert av versene i Lukas 2,1-7. Legg lappene i kurven, bollen eller krukken. La syv av barna trekke en lapp hver. Om dere er mange nok, lar du andre enn de som trakk lappene lese Lukas 2,1-7 – ett vers av gangen. Etter at hvert vers er blitt lest, ber du barnet som har det tilhørende

spørsmålet om å lese dette høyt, for så enten å svare på det selv eller la en annen svare på det.

1. Lukas 2,1 Hvem gav ut et dekret om at det skulle være manntall i hele det romerske riket? (Keiser Augustus)

2. Lukas 2,2 Hvem var Kvirinius? (Landshøvding i Syria.)

3. Lukas 2,3 Hvor dro alle mennesker for å la seg innskrive i manntallet? (De dro hver til sin by.)

4. Lukas 2,4 Hvor dro Josef for å la seg innskrive? (Til Davids by Betlehem.) Hvorfor dro han dit? (Fordi han var av Davids hus og ætt.)

5. Lukas 2,5 Hvem dro til Betlehem sammen med Josef? (Maria og Jesusbarnet som enda ikke var blitt født.)

6. Lukas 2,6 Hvilken tid kom mens Maria og Josef var i Betlehem? (Tiden kom da babyen skulle bli født.)

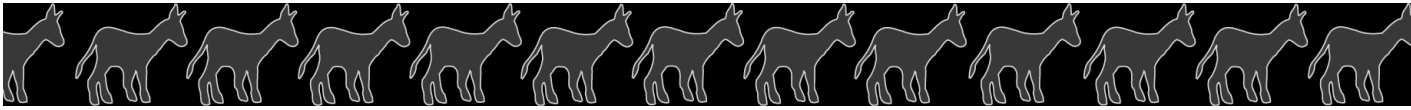
7. Lukas 2,7 Fortell hva Jesus hadde rundt seg og hva han ble lagt i. (Jesus ble svøpt [forklar gjerne hva dette ordet egentlig betyr] i klesstykker og han ble lagt i en krybbe.)

Oppsummering

Si: Denne fortellingen hører vi gjerne minst én gang i året ved jule-tider. Hvilken del av fortellingen liker dere aller best? (Ta imot svar.) Folket i Betlehem gav ikke Jesusbarnet det beste stedet å være. De gav ham heller ikke gaver, slik man gjerne gjør til nyfødte babyer. Men hva gav Gud både til menneskene i Betlehem og til oss? La oss svare med å si fram «Den røde tråden» for i dag:

GUD GIR PERFEKTE GAVER, OG HANS STØRSTE GAVE ER JESUS.

3

Leksen i praksis

Usynlige gaver

Gi arkene med usynlig skrift tilbake til

barna, gjerne tilfeldig utdelt. Forestill dere at hvert enkelt ark virkelig er juleønsket til den som har arket nå. Varm opp arket. (Hold det foran lyspæren, stryk

Du trenger:

- arkene med usynlig skrift fra «Forberedende aktivitet C»
- varmekilde (f.eks. strykejern, lampe uten skjerm eller hårføner)
- dersom dette trengs: – skjøteledning

baksiden av arket eller blås på det med hårføneren.) Skriften vil nå bli lysebrun. Hjelp barna med å lese det som står på arkene. Forsøk å la hver og én av dem forstå å sette pris på dette som en gave fra Gud. Er for eksempel tilgivelse en gave som er nevnt, minner du barna om hvordan det føles å vite

at man har gjort noe galt. Beskriv deretter gleden man føler når man vet at man har fått tilgivelse.

Oppsummering

Hva synes dere om den gaven som er nevnt på arket dere har nå? (Ta imot svar.) **Er det en perfekt/fullkommen** (forsikre deg evt. om at alle forstår ordet «fullkommen») **gave?** (Hvis gaven er fra Gud, er den perfekt/fullkommen.) **Les høyt fra Jakob 1,7. Hvem kommer alle gode gaver fra?** (Fra Gud.) **Vi har lest om noen av Guds gaver i Bibelen. Noen av de aller beste gavene Gud har gitt oss er ting vi ikke kan se som for eksempel kjærlighet, glede, fred osv. Les høyt fra Galaterne 5,22-23. Hvordan får vi disse gavene?** (Ved å ta imot Jesus, Guds største gave.) **La oss si «Den røde tråden» sammen:**

GUD GIR PERFEKTE GAVER, OG HANS STØRSTE GAVE ER JESUS.

4

Del med andre

Den perfekte julegaven

Du trenger:

- sitronsaft
- hvite papirark
- tannpikere
- julepapir, sølvpapir eller tykke, grønne ark

Hjelp barna med å lage en julegave til noen som ikke kjenner Jesus eller til noen de har lyst å gi en liten oppmuntring. Hjelp dem med å skrive «Jesus

elsker deg» på arket. Når saften på arket har tørket, legger dere det inn i et brettet stykke julepapir, sølvpapir eller grønt ark.

denne perfekte «gaven» til? (Ta imot svar.) **Hvordan tror dere at dere ville synes det var å få denne gaven av noen?** (Ta imot svar.) **Det som er flott å vite er at noen har gitt oss denne gaven, og denne noen er Gud.** Gjør et lite rollespill der dere øver på å gi bort gaven og forklare at det som er inni må varmes med en lyspære, et strykejern eller en hårføner. (Hvis de gir gaven til et annet barn, må de også forklare at en voksen må hjelpe dem med å varme opp arket.) Til slutt kan de si fram minneverset sitt eller «Den røde tråden»:

GUD GIR PERFEKTE GAVER, OG HANS STØRSTE GAVE ER JESUS.

Avslutning

Be om at barna hver dag må komme til Jesus og ta imot den beste gaven Gud har gitt dem.

En gave til meg?

Henvisninger:

Lukas 2,1-7.

Alfa og Omega 4,
kap. 11

Minnevers:

«All god gave og
all fullkommen gave
kommer ovenfra,
fra lysenes Far.»
(Jakob 1,17
- første del)

Den røde tråden:

Gud gir perfekte
gaver, og hans
største gave er Jesus.

Mathea var så glad at hun måtte smile hele tiden. Hun elsket babyer, og snart kom moren hennes hjem med en liten guttebaby. Sist jul hadde hun fått en nydelig babydukke i presang. Nå hadde hun snart en ordentlig baby som hun kunne være glad i og leke med. For en perfekt gave! Mye bedre enn den fine babydukken fra i fjord!

For mange år siden var det en annen familie som gledet seg over en å få en helt spesiell baby i gave. Hvem tror du det var?

Maria smilte for seg selv. Hun måtte bare smile. Naboene beklagde seg over at de måtte reise av sted for å skrive seg inn i manntallet, men Maria kjente seg glad. Snart skulle hun få en helt spesiell baby, nemlig Herren Jesus.

Helt siden engelen hadde fortalt henne det, hadde hun tenkt masse. Hun hadde lurt på hvorfor Gud hadde valgt henne. Riktignok stammet både hun og Josef fra familien til David, og Guds ord fortalte at Messias skulle komme fra den familien. Men de bodde ikke i den riktige byen. Profeten Mika hadde forutsagt at Messias skulle komme fra Betlehem, Davids by. Hun og Josef bodde jo i Nasaret!

Så var det at den viktige nyheten kom til landsbyen deres. Keiser Augustus hadde bestemt seg for å holde manntall. Han ønsket å vite hvor mange mennesker som bodde i kongeriket. Det betydde at alle familier skulle telles, og for å bli med på opptellingen måtte de reise til den byen der familien til faren stammet fra. Derfor ble det slik at Josef og Maria måtte reise til Betlehem.

Maria la hendene på den store magen sin og smilte igjen. Det var like før

babyen hennes skulle bli født, og Gud hadde ordnet alt. Babyen ville bli født i Betlehem, akkurat slik profetene hadde forutsagt det. Akkurat på det rette tidspunktet krevde keiseren at de måtte reise til Betlehem. Maria måtte nesten le!

Reisen var slitsom og tok lang tid. Det var mange reisende langs veiene, og av og til kjente Maria at halsen hennes følte tett og at øynene klødde av alt støvet som virvlet opp rundt dem. Likevel smilte hun rett som det var. Bare hun selv og Josef skjønnte hvorfor hun gjorde det!

Trette og utslitte kom de endelig fram til Betlehem, men Josef kunne ikke finne noe sted å overnatte! Det fantes ikke ett eneste ledig rom noe sted. Til og med verandaene og portalene var fulle av slitne reisende. Josef ble motløs. Maria var utmattet, men hun smilte fremdeles i hjertet sitt.

Til slutt syntes sjefen på et av herbergene synd på dem. Han så Maria og forstod at hun veldig snart skulle føde babyen sin. Hun så virkelig trett ut. «Jeg er lei for det,» forklarte han, «hvert eneste rom i herberget mitt er opptatt, men jeg har en stall her bak huset, hvis dere...»

«Ja, takk! Vi tar det!» svarte Josef. «Vi er glade bare vi kan få et sted å være.»

Maria så seg rundt i stallen. Dyrene gomlet og knasket på maten sin mens de vrinsket, gryntet og stampet rastløst rundt i båsene sine. Maria lurte: *Kunne dette være det stedet der babyen hennes skulle bli født? Hadde hele universets Gud valgt ut dette stedet for sin sønn?* Det var masse friskt høy her og tross alt var det en rolig, ren og tørr stall.

Den natten ble det lille Jesusbarnet født. Maria tullet ham forsiktig inn i de myke tøystykkene hun hadde hatt med seg hjemmefra. Hun koste med ham mens hun hele tiden undret seg. Til slutt la hun ham i krybben som Josef hadde fylt med rent, tørt høy.

Maria sank ned på den myke høysengen som Josef hadde laget i stand for

henne. Nå var hun virkelig trett! Hun hadde aldri i sitt liv vært så sliten før! Likevel var hun glad og lykkelig. Gud hadde holdt sitt ord. Han hadde gitt henne den perfekte gaven, og JESUS ER DEN PERFEKTE GAVEN TIL OSS også!

Daglige aktiviteter

Sabbaten

- Gå en tur ute og snakk om alt det Gud har gitt oss i naturen. Snakk sammen om gavene han gir oss hver dag. Les bibelfortellingen om den største gaven Gud har gitt til oss.
- Les Jakob 1,17 sammen. Takk Gud for hans gode gaver.
- Syng en julesang sammen.

Søndag

- Les Lukas 2,1-7 sammen med familien din.
- Begynn å lage en bok som du kaller «Det lille Jesusbarnet». Du kan for eksempel bruke gamle julekort. (Du kommer til å legge til forskjellige ting i ukene framover.) Denne uken kan du sette inn bilder av engelen som snakker til Maria, reisen til Betlehem og Jesusbarnet i stallen. Hvis du ikke har kort eller andre bilder du kan bruke, tegner du dine egne. Lag en overskrift på hver side. (Hvis dere har et babyalbum fra da du var liten, kan du be om å få se på det!)
- Les minneverset. Finn ordet «perfekt» i en ordbok. Snakk sammen om hva det egentlig betyr.

Mandag

- Les Mika 5,1 – gjerne som familieandakt. I hvilken by skulle Messias bli født?

- Nevn navnene på noen av de berømte forfedrene til Josef som kom fra Betlehem. Slå opp til Rut 1,1-2 og 22; Matteus 1,5-6 og 16. Skriv tre av navnene her: 1. _____, 2. _____, 3. _____
- Be en voksen i familien din om å fortelle om det stedet der han eller hun ble født. Hvor ble du født?

Tirsdag

- Les Lukas 2,5-7 sammen med familien din. Lag en krybbe. Hvordan var det stedet Jesus levde sine første dager i forhold til hjemmet ditt?
- Hvilke dyr tror du det var i stallen der Jesus ble født? Sett inn bilder av dem i «boken» om det lille

Jesusbarnet. Finn ut to nye ting om dyrene du har satt inn bilder eller tegninger av.

- Lær minneverset ditt til de andre i familien din.

Onsdag

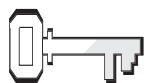
- Legg noen innpakkede julegaver ved krybben du lagde i går. La gavene minne deg om at Jesusbarnet er den beste gaven som noen gang er blitt gitt. Les Romerne 6,23 sammen.
- Tegn en gave på et tykt papir eller kartong og klipp den ut. Sett gjerne et ordentlig gavebånd på den. Skriv minneverset ditt på «gaven». Sett den eller heng den et sted der du ser den hver dag.
- Syng sangen «Et barn er født i Betlehem» (*Barnas Lovsang nr. 22 a og b* eller *Barnesangboka nr. 49 B og N*)

Torsdag

- Ta fram gamle blader, aviser og lignende. Klipp ut bilder av babyer og lag en «babycollage». Sett gjerne inn et bilde av deg selv da du var baby. Snakk sammen om den gangen da Jesus var baby.
- Forestill dere hvordan han så ut. Jesus var Guds beste gave til hele verden. Var verden klar til å ta imot Guds beste gave?
- Les Johannes 1,10 og 11 sammen.
- Syng en julesang.
- Lag gjerne noen småkaker til fredagskvelden. Si fram minneverset mens dere lager småkakene.

Fredag

- Som fredagskveldsandakt kan dere bruke krybben dere lagde før i uken og lage et lite rollespill av Josef, Maria og det lille Jesusbarnet i stallen. Les Lukas 2,7 sammen. La alle i familien få en «rolle»: Josef, Maria, en engel, mannen som tilbød dem å overnatte i stallen og dyrene. (Hyrdene er med i neste uke!) Be alle om å fortelle hvem de er og hva de synes om at Jesus er født.
- Syng julesanger som handler om Jesus.
- Mens dere spiser småkakene dere lagde i går, sier dere minneverset sammen. Be til Gud og fortell ham at dere tar imot hans store og vidunderlige gave!

Henvisninger:

Lukas 2,8-20;
Alfa og Omega 4,
kap. 4

Minnevers:

«Frykt ikke! Jeg kommer til dere med bud om en stor glede, en glede for hele folket: I dag er det født dere en frelser i Davids by; han er Kristus, Herren.»

(Lukas 2,10

– siste del og 11)

NB! Barna lærte første halvdel av dette minneverset for to uker siden.

Mål:

At barna skal:

Vite at Gud gir oss nåde og at nåden gir oss glede.

Føle gleden ved å ta imot Jesus.

Gi respons ved å ta imot Jesus med glede i sine liv.

Den røde tråden:

Jesus gir oss glede!

Den natten da englene sang

Månedens tema:

Gud er vår beste venn.

Kort sammendrag av bibelfortellingen

Noen hyrder ser ved nattetid etter sauene sine ved en åsside utenfor Betlehem. Plutselig viser en skinnende engel seg for dem og sier at de ikke skal være redde. Tvert imot – de skal være glade! Engelen kommer med den gledelige nyheten om at frelseren er født i Betlehem, Davids by. Like plutselig blir den første engelen omgitt av et englekor som priser Gud med jublende sang. Himmelen skinner i lyset av englene. Etter at de jublende englene blir borte for å dra tilbake til himmelen, drar de glade hyrdene av sted for å finne Jesusbarnet.

Denne leksen handler om nåde.

Glede og feiring er den naturlige konsekvensen av personlig å ta imot og oppleve Guds vidunderlige nåde. Når vi virkelig innser storheten i den kjærligheten og nåden Gud gir oss gjennom Jesus slik at vi kan få oppleve frelse, flommer ren og begeistret glede i våre hjerter. Vi kan ikke holde denne gleden for oss selv i forbløffelsen over å bli elsket så høyt. Alle rundt oss vil også merke denne gleden, særlig barn.

Lærerens «verdt å vite»

« 'Bring...gode nyheter' [er fra det] gresk(e) [ordet] *euaggelizo*, 'å proklamere gode nyheter', eller 'å bekjentgjøre glade nyheter'. Våre ord 'evangelist,' 'evangelisere' og 'evangelisme' stammer fra dette greske ordet. Det er i denne betydningen av ordet at forfatterne av evangeliet er 'evangelister'. Helt fra begynnelsen av har kristendommen bekjentgjort 'gode nyheter' – de 'gode nyhetene' eller 'evangeliet' om forsonende kjærlighet, om frelsen» (*The SDA Bible Commentary*, vol. 5, pp. 699-700).

Dekorering av rommet

Se lekse 9.

Program

Program	Minutter	Aktiviteter	Dette trenger du:
Velkommen	Til alle er kommet	Ønsk barna velkommen. Er de glade/bekymret?	Ingenting
1 Forberedende aktiviteter	Inntil 10	<i>A. Glad musikk</i> <i>B. Glade ansikt!</i>	Rytmeinstrumenter, CD eller kassettpiller, kristen julemusikk Noe barna kan glede seg over (valp, kattunge etc.)
Ditt valg Sang og bønn*	Inntil 10	Fellesskap Sang Misjon Kollekt Bønn	Diverse sangbøker «Barnas Misjon» En julepyntet kurv. Fest ordet "glede" til den. Ingenting
2 Bibelfortellingen	Inntil 20	Å oppleve fortellingen Minnevers Vi leser Bibelen sammen	Kostymer som minner om klesdrakten brukt på Bibelens tid, en lyskilde Solide ark og noe å skrive med Bibler
3 Leksen i praksis	Inntil 15	<i>Tomler opp, tomler ned!</i>	Ingenting
4 Del med andre	Inntil 15	<i>Del gleden!</i>	Julekort med kristent motiv/naturmotiv (evt. røde eller grønne ark) ferdigkopierte lapper med minneverset, evt. materiell til å lage enkle juledekorasjoner (obs! Nissedekorasjoner passer ikke til denne aktiviteten.)

*Sang og bønn kommer inn i programmet der det måtte passe best.

Velkommen

Ønsk barna velkommen ved døren. Spør dem om hvordan de har hatt det i løpet av uken som er gått – hva de er glade for/bekymret over. La dem begynne med den forberedende aktiviteten du har valgt å bruke.

1

Forberedende aktiviteter

Velg den eller de forberedende aktivitetene som passer best i din gruppe.

Du trenger:

- rytmeinstrumenter
- CD eller kassettspiller
- Kristen julemusikk

A. Glad musikk!

Legg fram forskjellige rytmeinstrumenter og gi barna noen få minutter til å uttrykke glede gjennom musikken. Spill noen glade, åndelige julesanger på CD- eller kassettspilleren. Oppfordre barna til å synge med og til å spille på rytmeinstrumentene.

Oppsummering

Spør: **Hvilket av instrumentene syntes dere var best til å uttrykke glede? Hvorfor det? Hvilket av dem synes dere uttrykte minst glede? På hvilke andre måter kan vi uttrykke glede til musikk?** (Bevege oss til musikken, synge glade sanger, etc.) **Hvordan har dere det når dere synger eller spiller en glad sang?** (Glade, bedre enn før etc.) Les høyt fra Lukas 2,13-14. **Hvordan tror dere at englesangen høstes ut?** (Ta imot svar.) **Når vi synger kristne sanger kan vi uttrykke stor glede fordi...**

JESUS GIR OSS GLEDE!

Du trenger:

- noe barna kan glede seg over (valp, kattunge etc.)

B. Glade ansikter!

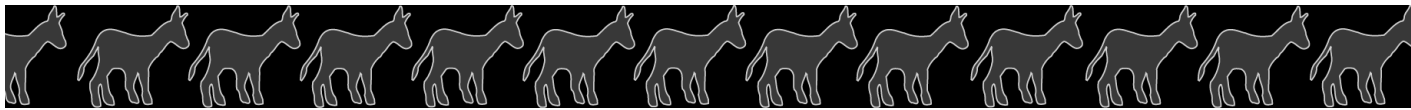
Ta med noe barna vil kunne glede seg over – som for eksempel en valp, en kattunge eller en kanin. La barna leke med og evt. holde den i noen få minutter. Snakk med dem om det å kunne glede seg over hva Gud har gitt oss gjennom alt det flotte han har skapt, og ellers generelt det å kunne glede seg over alt positivt i livet, lite eller stort.

Oppsummering

Si: **Nå har vi akkurat snakket sammen om forskjellige ting som gjør oss glade. Hva annet kan dere komme på som gjør dere glade?** (Ta imot svar.) **Hvordan tror dere hyrdene hadde det da engelen kom og fortalte dem om at Jesus var blitt født?** (De ble veldig glade.) **Hvordan ville det være å sammenligne den gleden de opplevde med den gleden vi kjenner over det vi har gjort og/eller snakket om i dag?** (Hyrdene var enda gladere enn oss.) Les høyt fra Lukas 2,10-11. **«Den røde tråden» i dag handler også om glede:**

JESUS GIR OSS GLEDE!

Sang og bønn

Ditt valg

Felleskap

Snakk sammen om hvordan barna har hatt det i løpet av uken som er gått – hva de er glade for/bekymret over (bruk skjønn). Sett av tid til å dele erfaringer fra leksen de har hatt denne uken. Marker fødselsdager og andre viktige begivenheter. Ønsk besøkende spesielt velkommen og fortell alle hva de heter.

Forslag til sanger

- «Vet du hvorfor gleden er i meg?» (*Barnesangboka nr. 235 B og N*)
- «Jesus, glad med deg eg går» (*Barnesangboka nr. 150*)
- «Gled deg du jord» (*Barnesangboka nr. 63*)
- «En krybbe var vuggen» / «Away in a manger» (*Barnesangboka nr. 2 E og N*)
- «Vet du hvorfor jeg er så glad?» (*Barnas Lovsang nr. 181 a og b*)

Misjon

Bruk fortellingen i «*Barnas Misjon*.» Snakk sammen om det som handler om glede i dagens fortelling.

Kollekt

Si: **Kollekten vår går til å hjelpe andre slik at de kan lære om den gleden Jesus gjerne vil gi oss.**

Du trenger:

- en julepyntet kurv. Fest ordet «glede» til den.

Bønn

Snakk med barna og spør om noen har opplevd bøttesvar i løpet av uken som er gått. Spør også om hva de ønsker at dere skal be spesielt for/om. Be barna sette seg i en ring og lukke øynene. Be dem om å fortelle Gud hva som gleder dem og takke ham for dette. La dem gjøre dette i den rekkefølgen de måtte ønske det (ingen må føle seg presset til å be høyt). For å avslutte bønningen, takker en voksen igjen Gud for den gaven vi har fått i Jesus, og for gleden denne gaven gir oss.

Bibelfortellingen

Å oppleve fortellingen

Du trenger:

- kostymer som minner om klesdrakten brukt på Bibelens tid
- en lyskilde

Involver barna i denne interaktive bibelfortellingen. Barna sier fram replikkene sine og gjør sine roller etter hvert som du forteller dem hva de skal si og gjøre.

De som er med: engelen Gabriel, andre engler (omtrent halve klassen), hyrdene (den andre halvparten).

Kostymer: hvite laken som draperes over skuldrene til «englene», kjøkkenhåndklær som festes til barnas hoder, badehåndklær som legges over den ene skulderen og festes med hyssing/snor, (evt. glitter som festes på «englene»).

Rekvisitter: En lyskilde – lampe uten skjerm, lommelykt eller lignende.

Forberedelser: Etter at rollene er blitt fordelt, ber du «englene» om å synge første vers av sangen «Et barn er født i Betlehem» (*Barnas Lovsang nr. 22 a og b*) for hyrdene når tiden kommer for dette i løpet av framførelsen. Syng gjerne gjennom verset en gang før dere begynner på selve fortellingen.

Presenter fortellingen på følgende måte:

(*Barna er nå delt inn i to grupper – hyrder og engler. Hyrdene setter seg ned på gulvet ved «hovedscenen».*)

Det var en stille natt utenfor Betlehem. Hyrdene satt som vanlig sammen på gresset mens sauene deres beitet rolig i nærheten. Hyrdene mumlet med lave stemmer. De snakket sammen om yndlingstemaet sitt, nemlig at Messias skulle komme. Bare det at de tenkte på, snakket om og bad om at Messias måtte komme, fylte hjertene deres med lengsel.

Nå satt hyrdene rolig sammen der i natens dype stillhet. Den eneste lyden som var å høre, var et lite brek fra en sau nå og da.

Plutselig så de et enormt stjerneskudd på himmelen! (*La en medhjelper sette på lyskilden og rette denne mot hyrdene.*) Det var som om

stjernen kom rett mot dem. Ettersom lyset ble større og klarere ble hele marken lys som dagen!

Hyrdene knep øynene sammen, stive av skrekk. (*Hyrdene ser redde ut.*) Noen kom seg på bena i en fei, mens andre krøp sammen med ansiktet godt gjemt i hendene. (*Noen av hyrdene gjør som nevnt.*) Foran dem stod det en skapning i en blendende glans av lys. Kunne det være en engel? (*Gabriel stiller seg foran hyrdene.*)

«Frykt ikke!» sa en vennlig stemme. (*Gabriel gjentar replikkene etter deg.*) «Jeg kommer til dere med bud om en stor glede for hele folket: I dag er det født dere en frelser i Davids by; han er Kristus, Herren. Og dette skal dere ha til tegn: Dere skal finne et barn som er svøpt og ligger i en krybbe.»

Med ett var engelen omgitt av et fantastisk englekor! (*Englene synger første vers av sangen «Et barn er født i Betlehem.»*) De lykkelige englene fylte hele himmelen! Sangen deres var lett og glad – ingen hadde noen gang hørt noe så vidunderlig vakkert! «Ære være Gud i det høyeste og fred på jorden blant mennesker som har Guds velbehag!»

Hyrdene frøs nedover ryggen. De så på englene mens de undret seg – de torde nesten ikke tro at de var virkelige! Musikken bruste og fylte natten, mens vakre farger danset over himmelen.

Englenes glede fylte hyrdenes hjerter. Hvis de ikke hadde vært så overveldet av det de opplevde, ville de antagelig ha hoppet av fryd!

Til slutt stilnet englesangen litt etter litt. Englene fløy lenger og lenger bort på vei tilbake til himmelen. (*Slå av lyskilden. Englene går og setter seg.*) Hyrdene anstrengte seg for å høre de siste tonene av musikken mens lyset bleknet sakte. Så var alt stille. Så stille at de kunne høre sine egne hjerter slå.

«Så dere det?» gispet en av hyrdene. «De var ekte, ikke sant?» spurte en annen. «Jeg har aldri før sett eller hørt noe lignende!» (*Hyrdene gjentar replikkene etter deg.*)

«La oss dra!» (*En hyrde gjentar etter deg.*) En av de lykkelige hyrdene grep fatt i

staven sin og tok til å løpe bortover marken mot Betlehem. Alle de andre fulgte etter. (Hyrdene løper til den andre enden av rommet.) Slik er det med Guds nådes gave som han gir oss helt gratis! Den gjorde hyrdene svært glade for over to tusen år siden, og den gjør fremdeles menneskene glade nå i vår tid! JESUS GIR OSS GLEDE!

Oppsummering

Hva har dere lyst til å gjøre når dere er veldig glade for noe? (Dele det med noen.) **Hvorfor tror dere at englene kom til jorden for å synge?** (De var så glade og lykkelige at de ikke kunne holde det for seg selv; de måtte dele gleden med andre.) **Hvorfor tror dere at de valgte å dele de gode nyhetene med hyrdene?** (Hyrdene gledet seg til at Messias skulle komme; de ville også bli glade og lykkelige over nyheten.) **Hvordan ville dere hatt det hvis dere hadde vært en av hyrdene?** (Skremt, glad og lykkelig, overrasket over å få oppleve akkurat dette etc.) **Hvordan tror dere at dere ville hatt det hvis dere hadde vært en av englene?** (Ekstra glad og lykkelig.) **Hva forteller alt dette oss? Svaret har vi i «Den røde tråden» for i dag:**

JESUS GIR OSS GLEDE!

Minnevers

Før sabbatsskolen begynner, skriver du de fem setningene fra minneverset (se nedenfor) på seks forskjellige ark. Del klassen inn i seks grupper. (En gruppe kan bestå av én person – og barna kan også evt. få utdelt flere setninger per gruppe.) Del ut setningene. La barna få tid til å lære setningene utenat og til å lage en enkel melodi til ordene. Når alle er klare, samler du gruppene og lar hver av dem synge sin setning i riktig rekkefølge, slik at minneverset blir til en original sang. Gjenta sangen inntil alle kan den.

Du trenger:

- solide ark og noe å skrive med

nedenfor) på seks forskjellige ark. Del klassen inn i seks grupper. (En gruppe kan bestå av én

- Gruppe 1 – Frykt ikke!
- Gruppe 2 – Jeg kommer til dere med bud om en stor glede,
- Gruppe 3 – en glede for hele folket:
- Gruppe 4 – I dag er det født dere en frelser i Davids by;
- Gruppe 5 – han er Kristus, Herren.

Vi leser Bibelen sammen

La barna lese (de som kan/har lyst) Lukas 2,8-20 på følgende måte: Bruk de samme «hyrdene» og «englene» som i «Å oppleve bibelfortellingen» til å lese det hyrdene og englene sier. Velg to frivillige (én fra hver gruppe) til å lese fortellerdelen av versene. Del inn versene slik:

(Bokstavene a og b står for første og andre del av bibelversene.)

Første forteller: versene 8, 9, 10a, 13, 15a

Andre forteller: versene 16-20

Engel/engler: versene 10b, 11, 12, 14

Hyrder/gjetere: vers 15b

La barna lese versene i den rekkefølgen de står i Bibelen. Oppmuntre dem til å lese med innlevelse.

Oppsummering

Jeg er ganske sikker på at dere har hørt eller lest denne fortellingen hvert eneste år ved juletider, men likevel har jeg lyst til å spørre dere om hva dere synes om den! (Jeg blir glad av å høre den; jeg er lei av den; det er alltid spennende; osv.) **Har dere lært noe nytt om denne kjente bibelfortellingen i dag?** (Ta imot svar.) **Har dere lyst til å bruke mer tid til å være sammen med Jesus i løpet av denne julen?** (Ja.) **Hvordan kan vi velge å gjøre det?** (Lese sabbatsskoleleksen og be hver dag; dele glede over Jesus med andre; tenke mer på Jesus enn på ting; etc.) **Hva skal vi huske på både nå i julen og ellers hele året igjennom? La oss si det sammen:**

JESUS GIR OSS GLEDE!

Du trenger:

- bibler

Leksen i praksis

Tomler opp, tommer ned!

Fortell barna at du skal nevne flere forskjellige ting som de skal forestille seg kunne hende i løpet av julen. De skal gradere hver av disse ettersom hvor stor glede det ville være for dem om dette virkelig hendte.

Slik graderer de:

Kjempeglade	Begge tommer opp
Ganske glade	En tommel opp
Litt glade	En tomme ned
Ikke glade	Begge tommer ned

Dette skjer: Les hendelsene under én etter én. Etter at du har lest hver enkelt, spør du: **Hva synes dere om dette? La meg få se tomlene deres!** La barna få tid til å tenke seg om. Etter hver omgang kommenterer du som følger: «**Akkurat, dere synes dette var (kjempefint/leit)!**»

1. Du er på et kjøpesenter når noen som har kledd seg ut som en engel gir deg et gavekort på 200 kr i den flotteste lekebutikken der på stedet.

2. Du spiller dataspill med en som er helt ekspert, men du vinner likevel over han/henne!

3. Du har et gavekort på 100 kr som er gyldig i den flotteste lekebutikken jeg nettopp nevnte. Du går inn i butikken og ser en gutt som helt tydelig ikke har råd til å kjøpe seg noe som helst. Han står og stirrer på noen leker som koster akkurat 100 kr. Du gir ham gavekortet ditt.

4. Gutten ser på gavekortet, gir det tilbake til deg og går bort.

5. Du blir ranet mens du synger julesanger i nabolaget.

6. Du finner ut av at ranet var en spøk, og at det var broren til en venn av deg som hadde gjort det.

Oppsummering

Hvordan tror dere at gutten jeg nevnte hadde det da han ikke ville ta imot gavekortet? (Trist, OK, stolt, vet ikke.)

Hvordan tror dere at dere ville hatt det hvis han hadde tatt imot gavekortet og kjøpt det han ønsket seg så veldig? (Glad, kjempeglad, lykkelig, takknemlig.) **Tror dere at gavekortet gjorde gutten glad? Hvorfor eller hvorfor ikke?** (Nei, for han ville jo ikke ta imot det. Ja, han følte seg sterk fordi han klarte å gi det tilbake.) **På hvilken måte synes dere at vi kan sammenligne Guds nåde med det å ta imot gavekortet?** (Man må ta imot gaven/gavekortet for å oppleve gleden ved å eie gaven.)

Hvordan tror dere det ville vært å bli ranet på ordentlig? (Skummelt, skremmende, sjokkerende.) **Når man er full av frykt kan man ikke oppleve glede, stemmer ikke det? Så hvordan har vi det når vi finner ut av at det ikke er noe å være redd for i alle tilfelle?** (Får lyst til å le, føler oss lettet, er glade.) **Er det slik med oss at vi aldri har gjort noe galt og bare er gode og snille – og derfor kan vi komme til himmelen?** (Nei.) **Hvem kom til jorden for å ta vår skyld på seg?** (Jesus.) **Hvorfor sang englene den gangen hyrdene/gjeterne var ute på marken?** (Fordi de var så glade; de ville at hyrdene/gjeterne skulle finne Jesusbarnet.) **Tenk over dette: Englene visste at denne babyen var blitt født for å frelse oss fra det onde. Derfor var de så glade. Forestill dere den gleden englene opplever når vi tar imot hans gave. Alt vi må gjøre er å fortelle Jesus at vi elsker ham og at vi ønsker å være hans barn. La oss aldri glemme at...**

JESUS GIR OSS GLEDE!

4

Del med andre

Del gleden!

Hjelp barna med å dele gleden med andre i løpet av uken som kommer.

Fortell dem om hvor gøy det er å glede

Du trenger:

- julekort med kristent motiv/naturmotiv (evt. røde eller grønne ark)
- ferdigkopierte lapper med minneverset
- evt. materiell til å lage enkle juledekorasjoner (obs! Nissedekorasjoner passer ikke til denne aktiviteten.)

andre ved å fortelle dem om gleden Jesus gir oss.

Forklar dem at én måte å gjøre dette på er å glede andre samtidig som man forteller dem om Jesus.

Ta fram julekortene eller lag dem sammen. Lim de ferdigkopierte lappene med min-

neverset på kortene. La barna lage flere kort hver. Lag evt. juledekorasjonene du har forberedt. Oppfordre barna til å gi bort dekorasjonene sammen med julekortene. Fortell dem at de kan bruke de andre julekortene til å gi bort etter at de har gjort noe hyggelig for andre (f. eks. hjelpe til med husarbeid, ta ut søppelet, måke snø, vaske opp.)

En annen idé kan være å synge en sang, gjerne kristen julesang, for naboen (med foreldrenes tillatelse og/eller følge). Avslutt med å gi julekortet med minneverset på.

Oppsummering

Si: For at vi virkelig skal kunne dele gleden Jesus gir oss med andre, bør vi be om tre forskjellige ting. Først ber vi Jesus om å komme inn i våre hjerter. Deretter ber vi ham om å hjelpe oss med å dele den gleden han gir oss med andre. Det tredje er at vi bør be for de menneskene vi ønsker å dele gleden med, slik at de også må få oppleve den gleden Jesus ønsker å gi dem. Repetér de tre tingene dere bør be om. Hvordan er «Den røde tråden» vi ønsker å dele med andre?

JESUS GIR OSS GLEDE!

Avslutning

Avslutt med sangen «Vet du hvorfor gleden er i meg?» (Barnesangboka nr. 235 B og N). Spør om ett av barna ønsker å be om at denne sabbaten og denne nye uken må bli fylt av glede – den gleden som kommer fra Jesus.

Den natten da englene sang

Henvisninger:

Lukas 2,8-20;
Alfa og Omega 4,
kap. 4

Minnevers:

«Frykt ikke! Jeg kommer til dere med bud om en stor glede, en glede for hele folket: I dag er det født dere en frelser i Davids by; han er Kristus, Herren.»
(Lukas 2,10 – siste del og 11)
NB! Barna lærte første halvdel av dette minneverset for to uker siden.

Den røde tråden:

Jesus gir oss glede!

Har du noen gang hatt et veldig, veldig sterkt ønske om noe? Kanskje ba du hver eneste dag om at du måtte få det du ønsket deg, og kanskje du drømte om det hver eneste natt? Så plutselig overrasket noen deg med å oppfylle ønsket ditt – og til og med da du minst ventet deg det! For veldig mange år siden levde det noen hyrder som også ønsket seg noe veldig høyt. Ønsket deres ble oppfylt på en overraskende måte!

Hyrdene satt sammen og hvilte seg i det duftende gresset. Ikke langt unna lå sauene og slappet av i mørket. I mørket så de ut som bleke, runde ulldotter. Månen var å se bare som en tynn stripe på himmelen, og stjernene funklet og lyste med det helt spesielle skinn de har på klare, kalde netter.

Hyrdene småpratet med lave stemmer. De snakket om det de var aller mest glade i å prate om. De snakket om det nesten hver eneste kveld – de ventet på at Messias skulle komme til jorden! Visst var de slitne etter dagens arbeid, men bare det at de tenkte på, snakket om og bad om at Messias måtte komme, fylte hjertene deres med lengsel.

Nå satt hyrdene rolig sammen der i nattens dype stillhet. Den eneste lyden som var å høre, var et lite brek fra en sau nå og da.

Plutselig så de et enormt stjernesudd på himmelen! Det var som om stjernen kom rett mot dem. Etersom lyset ble større og klarere ble hele marken lys som dagen!

Hyrdene knep øynene sammen, stive av skrekk. Noen kom seg på bena i en fei, mens andre krøp sammen med ansiktet godt gjemt i hendene. Foran dem stod det en skapning i en blendende glans av lys. Kunne det være en engel?

«Frykt ikke!» sa en vennlig stemme. «Jeg kommer til dere med bud om en stor glede for hele folket: I dag er det født dere en frelser i Davids by; han er Kristus, Herren. Og dette skal dere ha til tegn: Dere skal finne et barn som er svøpt og ligger i en krybbe.»

Med ett var engelen omgitt av et fantastisk englekor! De lykkelige englene fylte hele himmelen! Sangen deres var lett og glad – ingen hadde noen gang hørt noe så vidunderlig vakkert! «Ære være Gud i det høyeste og fred på jorden blant mennesker som har Guds velbehag!»

Hyrdene fikk frysninger nedover ryggen. De så på englene mens de undret seg – de torde nesten ikke tro at de var virkelige! Musikken bruste og fylte natten, mens vakre farger danset over himmelen, og englenes glede smittet over på hyrdene.

Til slutt stilnet englesangen litt etter litt. Englene fløy lenger og lenger bort på vei tilbake til himmelen. Hyrdene anstrengte seg for å høre de siste tonene av musikken mens lyset bleknet sakte. Så var alt stille. Så stille at de kunne høre sine egne hjerter slå.

«Så dere det?» gispet en av hyrdene. «De var ekte, ikke sant?» spurte en annen. «Jeg har aldri før sett eller hørt noe lignende!»

«La oss dra!»

«Dra hvor da?»

«Til Betlehem! Engelen sa at Messias ble født akkurat i dag! Tenk, i dag! For hele folket! Det betyr for oss; vi er folket!»

En av de lykkelige hyrdene tok fatt i staven sin og tok til å løpe bortover marken mot Betlehem. Alle de andre fulgte etter. Slik er det med Guds nådes gave som han gir oss helt gratis! Den gjorde hyrdene svært glade for over to tusen år siden, og den gjør fremdeles menneskene glade nå i vår tid! JESUS GIR OSS GLEDE!

Daglige aktiviteter

Sabbaten

– Sammen med familien din, kan du forestille deg at du er ute på en slik mark der hyrdene var med sauene sine den natten Jesus ble født. Les bibelfortellingen. Tenk dere at englene er kommet til dere. Kan dere føle gleden i hjertene deres?

– Les minneverset ditt i Lukas 2,10-11.

– Syng sangen «Et barn er født i Betlehem» (*Barnas Lovsang nr. 22 a og b, Barnesangboka nr. 49 B og N*)

Søndag

– Les Lukas 2,8-14 sammen med familien din.

Fortsett på boken «Det lille Jesusbarnet» som du begynte på i forrige uke. I dag setter du inn bilder eller tegninger av engelen, hyrdene og sauene.

Husk å lage en overskrift på hver side.

– Les eller si fram minneverset ditt for familien din.

Mandag

– Les Lukas 2,15-20, gjerne som familieandakt. Sett inn et bilde eller en tegning av hyrdene som besøker Jesusbarnet, Maria og Josef i stallen.

– Lær bort minneverset ditt til familien din.

– Syng sangen «Deilig er jorden» (*Salmer og Lovsanger nr. 358*)

Tirsdag

– Fortsett med boken om «Det lille Jesusbarnet».

Lag en side der du skriver dette:

Babyens navn: Jesus Kristus

Foreldre: Maria og Josef

Fødested: Betlehem

Vekt ved fødselen: Skriv det du tror han veide

– Skriv ned navnene på noen av de kjente forfedrene til Jesus. Du finner navnene i Matteus 1, 1-2, 5-6.

– Avslutt med å si fram minneverset sammen med noen i familien din.

Onsdag

– Skriv ned teksten på yndlings-julesangen din på en av sidene i boken «Det lille Jesusbarnet». Pynt

siden og syng sangen.

– Ta fram «engleuroen» du lagde for to uker siden. Skriv «Jeg kommer til dere med bud om en stor glede!» på en av englene.

– Be alle i familien din om å fortelle om noe som gjør dem glade. Til slutt leser dere Filippene 4,4 sammen.

Torsdag

– Ta fram noen tegneark, gjerne slik at alle i familien får ett hver. Øverst på arket skriver dere «Gledens farger». Bruk vannfarger og mal et bilde av gledens farger. (Dere kan også godt bruke vanlige fargeblyanter, fargestifter eller tusj.) Hva er det med bildene dere har laget som forteller om glede? Snakk sammen om det. Si minneverset sammen. Englesangen brakte glede, akkurat slik de fargerike tegningene deres gjør det. Hvor kommer deres glede fra? Hvis gleden kommer fra Herren, hva vil dere få da? Slå opp til Nehemja 8,10 – siste setning.

– Si fram minneverset ditt sammen med de andre i familien din.

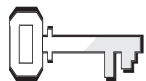
Fredag

– Planlegg en helt spesiell andakt der dere feirer at Jesus ble født som menneske her på jorden. Her har dere noen forslag til hva dere kan gjøre: Les hyrdenes fortelling i Lukas 2,8-20. Dere kan også gjenta det lille rollespillet dere hadde forrige fredag (Lekse 11). Denne gangen tar dere også med hyrdene. La dem fortelle hvem de er og hva de synes om at Jesus er født. Tenk ekstra på dette med gleden!

– Her har dere andre ideer til andakten: Syng sanger dere er spesielt glade i eller les juledikt dere liker godt.

– Lag julekort som dere gir til naboene deres. Pynt dem og skriv minneverset på dem. Forsøk å si minneverset ditt utenat.

– Hva kan du gjøre i morgen for å dele den gleden Jesus gir oss, med andre?

Henvisninger:

Lukas 2,21-38;
Alfa og Omega 4,
kap. 5

Minnevers:

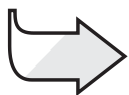
«Vår Herre Jesus Kristus selv og Gud, vår Far, som har elsket oss og i sin nåde gitt oss en evig trøst og et godt håp, han gi deres hjerte mot og styrke til alt godt i ord og gjerning!»
(2. Tessaloniker 2,16)

Mål:

At barna skal:
Vite at nåden gir oss håp.

Føle et godt håp for det nye året.

Gi respons ved hver dag å kunne se forbi problemer og mot den fantastiske fremtiden Jesus ønsker å gi oss.

Den røde tråden:

Jesus gir oss håp!

Som du har sagt, Herre

Månedens tema:

Gud er vår beste venn.

Kort sammendrag av bibelfortellingen

Maria og Josef tar med Jesus til tempelet for å bære ham fram for Herren slik loven påla dem. Den Hellige Ånd leder Simeon til tempelet den dagen. Han hadde ventet på tiden som skulle komme med trøst for Israel – han hadde ventet på Messias. Han velsigner Jesus og sier at han er rede til å dø fordi han har sett Guds frelse. Profeten Anna forstår også at barnet er den lovede Messias. Hun takker Gud og forteller om barnet til alle som venter på frelseren.

Denne leksen handler om nåde.

Guds nåde gir oss håp. Uten Guds nåde ville menneskehetens skjebne vært evig ødeleggelse. På grunn av Jesus kan vi se fram til evig liv. Hvilket velsignet håp! I hverdagen hjelper dette håpet oss til å kunne heve oss over problem og til å sette fokus på hans endelige plan for oss.

Lærerens «verdt å vite»

Elleve dager etter fødselen ble Jesus omskåret og fikk navnet «Jesus» slik engelen hadde nevnt (Lukas 2,21). Da han var omkring 40 dager gammel, tok Maria og Josef ham med til tempelet for å bære ham fram for Herren. Dette krevde et offer. «Josef og Maria var fattige...deres offergave var av det slag som fattigfolk kom med.» (*Alfa og Omega 4, s. 34*).

«Simeon tilhørte tilsynelatende gruppen av ydmyke og fromme granskere av skriften, som Sakarja og Elisabeth, Josef, Maria, hyrdene, Anna, de vise menn, Josef fra Arimatea og noen få andre. Det var til disse trofaste som lette etter Messias at himmelen hadde bekjentgjort Messias' komme.» (*The SDA Bible Commentary, vol. 5, p. 702*).

Dekorering av rommet

Se lekse 9.

Program

Program	Minutter	Aktiviteter	Dette trenger du:
Velkommen	Til alle er kommet	Ønsk barna velkommen. Er de glade/bekymret?	Ingenting
1 Forberedende aktiviteter	Inntil 10	<i>A. Tautrekking</i> <i>B. Ballongleken</i>	Langt tau, maskeringsteip Ballonger, hyssing/saks, små overraskelser/premier til alle
Ditt valg Sang og bønn*	Inntil 10	Fellesskap Sang Misjon Kollekt Bønn	Diverse sangbøker « <i>Barnas Misjon</i> » En julepyntet kurv merket med ordet "HÅP" Ingenting
2 Bibelfortellingen	Inntil 20	Å oppleve fortellingen Vi leser Bibelen sammen	Ingenting Bibler, barnas navn på papirlapper, bolle/kurv
3 Leksen i praksis	Inntil 15	<i>Mikrofonleken</i>	En mikrofon (ekte eller "late-som"), tavle/flip-over, kritt/tusj, kassett/CD-spiller, kristen julemusikk, eller en som kan spille piano
4 Del med andre	Inntil 15	<i>Håpets anker</i>	Kopier av ankeret på s. 142, gjerne i tykt, farget papir, evt. sakser, tegnesaker

*Sang og bønn kommer inn i programmet der det måtte passe best.

Velkommen

Ønsk barna velkommen ved døren. Spør dem om hvordan de har hatt det i løpet av uken som er gått – hva de er glade for/bekymret over. La dem begynne med den forberedende aktiviteten du har valgt å bruke.

1

Forberedende aktiviteter

Velg den eller de forberedende aktivitetene som passer best i din gruppe.

Du trenger:

- langt tau
- maskeringstape

A. Tautrekking!

Lag en skillelinje på gulvet med maskeringstape. Del barna inn i to lag med minst én voksen på hvert av disse. Barna stiller seg opp på rekke bak hverandre, ett lag på hver side av skillelinjen med ansiktene mot hverandre. Den sterkeste på hvert av lagene, «ankeret», står bakerst på hvert lag, med det lange tauet rundt seg. (Av sikkerhetsmessige årsaker bør dette være en voksen.) Fortell barna at de skal ta tak i tauet og dra så hardt de klarer. Målet er å dra det motsatte laget over skillelinjen på gulvet. (Merk: La IKKE barn tvinne tauet rundt hendene, da dette kan føre til alvorlige skader.) Etter to minutter eller etter at ett av lagene har vunnet, samler du alle for å oppsummere.

Oppsummering

Spør: **Hva skjedde nå under tautrekkingen?** (De dro oss eller vi dro dem osv.)

Hvorfor tror dere at det er vanlig å kalle han eller henne som står bakerst for «ankeret»? (Fordi han/hun er den sterkeste etc. Forklar evt. litt mer om symbolikken i ordet anker.) **Hva håpet dere at ankeret ville gjøre for dere?** (Hindre oss i å bli dratt over på den andre siden av skillelinjen.) **Hva er håp?** (En følelse av at det du ønsker skal skje, faktisk kommer til å skje.) Les høyt fra 2. Tessalonikerne 2,16. **Jesus er den beste klippen vi kan feste vårt anker til. Hvordan synes dere det er å vite det?** (Jeg stoler på ham; jeg føler meg trygg med ham.) **La oss si «Den røde tråden» sammen.**

JESUS GIR OSS HÅP!

B. Ballongleken

Alle fester en ballong til ankene sine. Målet med denne leken er å trække på og sprekke de andres ballonger uten at ens egen ballong sprekker. Fortell barna at den som vinner får en liten premie.

Du trenger:

- ballonger
- hyssing/saks
- små overraskelser/premier til alle

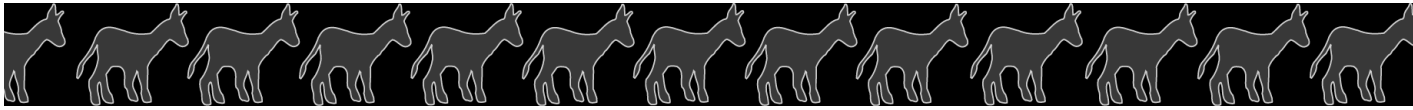
Oppsummering

Når alle bortsett fra én ballong har sprukket, gir du en premie til vinneren og til alle de andre. Spør: **Hva håpet dere på da vi begynte å leke ballongleken?** (Jeg håpet at ingen kom til å sprekke ballongen min; jeg håpet jeg skulle få en premie; etc.)

Sluttet leken slik dere hadde håpet den skulle? (Ja; nei.) **Fikk dere premie alle sammen?** (Ja.) **Gir det dere håp?** (Ja.) **På samme måte er det med Guds nåde – den er til alle som velger Jesus.** Les 2. Tessalonikerne 2,16. **Dette verset forteller oss at Jesus, ved sin nåde gir oss håp. Hva bør vi huske nå? La oss si «Den røde tråden» sammen:**

JESUS GIR OSS HÅP!

Sang og bønn

Ditt valg

Felleskap

Snakk sammen om hvordan barna har hatt det i løpet av uken som er gått – hva de er glade for/bekymret over (bruk skjønn). Sett av tid til å dele erfaringer fra leksen de har hatt denne uken. Marker fødselsdager og andre viktige begivenheter. Ønsk besøkende spesielt velkommen og fortell alle hva de heter.

Forslag til sanger

«Jeg løfter mine øyne opp til fjellene» (*Barnesangboka nr. 137*)

«Alle barn kan komme» (*Barnesangboka nr. 252*)

«Om jeg er liten eller stor» (*Barnas Lovsang nr. 240 a og b, Barnesangboka nr. 204 B og N, Min båt er så liten nr. 16*)

«Gud er så glad i meg» (*Barnesangboka nr. 66*)

«Vi har et håp [som setter oss i brann!]

Misjon

Bruk fortellingen i «*Barnas Misjon.*» Spør: **Hvem var det i denne fortellingen som hadde eller trengte håp?**

Kollekt

Si: **Kollekten vår i dag går til å hjelpe andre slik at de kan lære om Jesus. På den måten kan enda flere få det samme håpet som vi er så heldige å ha.**

Du trenger:

- en julepyntet kurv merket med ordet «HÅP»

Bønn

Be om at dere alle sammen må holde fast ved det håpet Gud har gitt oss gjennom sin nåde.

2

Bibelfortellingen

Å oppleve fortellingen

Les grundig gjennom bibelfortellingen før sabbatsskolen begynner, slik at du kan lese den med god innlevelse og på den måten gjøre dette til en rolig og koselig stund for barna. La dem gjerne sette seg rundt deg på gulvet dersom dette passer i din gruppe.

Si: Nå skal jeg fortelle dere om den gangen Jesus var en liten baby – han var bare 40 dager gammel da dette hendte! Hør godt etter!

Simeon følte seg rastløs. Han prøvde å gå enda litt raskere mens han klatret oppover tempelhøyden. Folk gikk høflig inn til siden for å gjøre plass til denne gamle mannen som hadde et helt spesielt oppdrag.

Det var Den Hellige Ånd som ledet Simeon til tempelet. Mens han gikk, tenkte Simeon på en dag for veldig lenge siden. Den Hellige Ånd hadde gitt ham et viktig løfte: «Du skal ikke dø før du har sett Messias!» Simeon tenkte på dette løftet hele tiden. Nå skulle han få se Messias – i dag var dagen!

Simeon ble kortpustet etter hvert som han kom seg lenger og lenger oppover, men han smilte likevel. Han hadde ikke så mange krefter lenger, men det var greit, for han hadde noe som var enda bedre! Han hadde håp – håpet som å få se Messias i dag!

Simeon så seg rundt idet han gikk inn i tempelet. Alt syntes å være slik det pleide. Prestene utførte høytidlig de oppgavene de skulle gjøre. Det var ingen begeistret folkemengde der som ventet på den fantastiske nyheten. Messias er her! MESSIAS ER KOMMET! Den Hellige

Ånd hadde fortalt ham dette, men hvor var han?

Simeon gikk forbi et fattig par. Den unge moren holdt babyen trygt i armene sine. Det var en spesiell grunn til at de hadde kommet til tempelet med barnet sitt. Han skulle bli innviet til Herren, slik loven krevde det. Simeon smilte. Han elsket å se lykkelige foreldre med babyene sine. Det var en veldig hyggelig del av tjenesten i tempelet.

Met ett stoppet han. Det var noe med dette paret... Han stoppet for å titte ekstra nøye på nettopp denne babyen. Og så bare visste han det. Han var helt sikker!

Ansiktet til Simeon lyste av forventning da han nærmet seg paret. Han smilte bredt og nikket til foreldrene mens han tok babyen i armene sine. Så løftet han øynene til himmelen. Moren og faren til babyen så på i forundring. De så hvordan ansiktet hans skinte av glede, og de så tårene som rant nedover kinnene hans i takknemlighet. De lyttet nøye mens han bad til Gud.

«Herre, nå lar du din tjener fare herfra i fred, slik som du har sagt. Med egne øyne har jeg sett din frelse...» Maria og Josef smilte. Denne gamle profeten visste det! Han visste det, og han forstod deres hemmelighet om Messias.

Akkurat da var det at en gammel dame, profeten Anna, kom mot dem. Hun hadde kommet til tempelet hver dag i mange år. Hun hadde også ønsket å få se Guds nådes gave som han hadde lovet å gi menneskene. Sammen lovpriste Anna og Simeon Gud for det lille Jesusbarnet.

Simeon og Anna var blant de aller første menneskene som forstod at Jesus var Messias, han som hele Israel ventet på. De var blant de aller første menneskene som fortalte nyheten om at han var kommet. Håpet deres var kom-

met til jorden, og det samme håpet er vårt håp nå i dag. JESUS GIR OSS HÅP også!

Oppsummering

Si: Hvordan tror dere det ville vært dersom Den Hellige Ånd hadde fortalt dere at dere ikke kom til å dø før dere så Jesus komme igjen? (Ta imot svar.)
Tror dere at Simeon og Anna egentlig ble litt skuffet da de oppdaget at Messias var en liten baby? (Nei, alle kunne være glad i en baby.)
Hva tror dere at dere ville tenkt hvis dere hadde vært i tempelet den dagen da Simeon og Anna var så begeistret over en baby som så helt vanlig ut? (Jeg ville kanskje blitt nysjerrig; Kanskje jeg hadde gått bort til dem for å se etter hva som foregikk, etc.)
Hva om dere hadde vært presten som nettopp hadde velsignet Jesusbarnet og som trodde at han var en helt vanlig liten baby? (Ta imot svar.)
Hva tror dere at dere ville tenkt om Simoen og det han sa? (Jeg ville kanskje blitt nysjerrig; kanskje jeg ville fått lyst til å lese mer i Skriften.)
Når det vi lengter etter og håper på ikke skjer raskt nok, hva kan vi huske på da? La oss svare med «Den røde tråden»:

JESUS GIR OSS HÅP!

Minnevers

Du trenger:

- en bolle eller kurv
- papirlapper
- tusj/penn

Før sabbatsskolen begynner, skriver du ordene i minneverset (2. Tessalonikerne 2,16) på forskjellige papirlapper. Har du en stor gruppe, skriver du ett ord på hver lapp,

ellers kan du tilpasse antall ord per lapp til omtrentlig antall barn i gruppen. Alle skal ha én lapp hver. Legg lappene i bollen/kurven. La barna sette seg i en ring og send bollen/kurven rundt mens

du sier ett og ett (evt. et par) ord fra minneverset for hver gang en lapp blir trukket. Når alle har fått en lapp, skal de sette seg slik at ordene kommer i riktig rekkefølge. Gjenta om nødvendig rekkefølgen. La barna lese ordene sine høyt, slik at minneverset blir lest opp enda en gang. (Vær påpasselig slik at ingen føler det leit ikke å kunne lese ordentlig. Vær bevisst, og vær en naturlig hjelp for dem som trenger det. Husk at leseferdighet ikke trenger å ha sammenheng med barnas alder!) Nå kan barna legge vekk lappene sine og forsøke å si ordene fram i rekkefølge likevel. Gjenta inntil barna kan minneverset utenat.

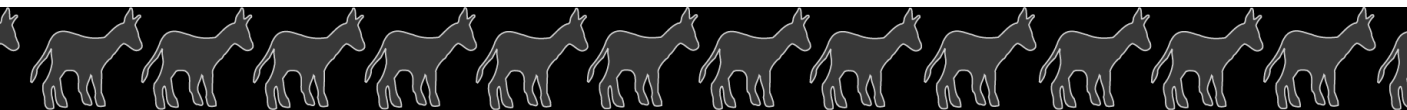
Vi leser Bibelen sammen

Skriv barnas navn på papirlapper og legg dem i en bolle/kurv. Si: **Nå skal vi lese noen vers om håp fra bibelfortellingen vår i dag. Først stiller jeg et spørsmål og så trekker jeg en lapp med et navn på. Den som blir trukket ut kan enten lese svaret selv i Bibelen eller spørre om en annen har lyst til å gjøre det.**

Du trenger:

- bibler
- barnas navn på papirlapper
- bolle/kurv

1. **Hva håpet Simeon på?** Lukas 2,25 (Han ventet på trøst for Israel.)
2. **Hva fortalte Den Hellige Ånd ham?** Lukas 2,26 (At han ikke skulle dø før han hadde sett Herrens Salvede.)
3. **Fikk Simeon oppleve det han håpet på å få se?** Lukas 2,29-32 (Ja)
4. **Hvem andre var der i tempelet som også hadde håpet på å se frelseren?** Lukas 2,36-38. (Profeten Anna.)
5. **Hvem fortalte Anna de gode nyhetene til – nyhetene om at frelseren som så mange hadde ventet på, var kommet?** Lukas 2,38 (Til alle som ventet på frelse for Jerusalem.)

Oppsummering

Spør: **Hvordan tror dere at dere ville hatt det hvis dere tilfeldigvis hadde vært i tempelet da Simeon og Anna fant Jesusbarnet?** (Nysjerrig; glad på deres vegne for at de endelig hadde fått se Jesus.) **Tror dere at dere ville vært en av dem «som ventet på frelse for Jerusalem»?** (Vet ikke; ja; kanskje) **Jesus kommer igjen. Bibelen forteller «at vårt håp skal få sin salige (forklar gjerne dette ordet) oppfyllelse!** (Titus 2,13) **Jeg er sikker på at vi**

ser fram til å møte Jesus, akkurat slik Simeon og Anna lengtet etter å se ham den gangen i Jerusalem. Hvorfor er det slik at vi ser fram til å møte ham? (Vi har ventet så lenge på ham som vi elsker høyest av alle; han skal gjøre alt nytt; etc. Han har gjort så mye for meg; Jeg elsker ham og ønsker å være sammen med ham osv.) **Hvem gir oss håp i en verden som av og til kan virke håpløs? La oss si «Den røde tråden» sammen:**

JESUS GIR OSS HÅP!

3

Leksen i praksis

Mikrofonleken

Du trenger:

- en mikrofon (ekte eller «late-som»)
- tavle/flip-over
- kritt/tusj
- kassett/CD-spiller
- kristen julemusikk
- eller en som kan spille piano

(Før dere begynner med mikrofonleken kan det være greit å snakke om hva et nyttårsforsett er.)

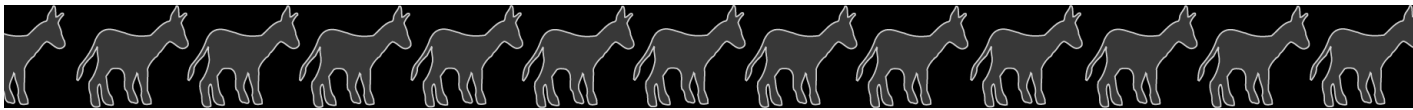
Sitt eller stå i en ring. Spill kristen julemusikk. Ta fram mikrofonen og send den rundt i ringen mens musikken spiller. Når musikken stopper, forteller den som holder mikrofonen om hvilke nyttårsforsetter hun/han har. Du kan evt. spørre barna hva de har ønsker om å gjøre eller bli i løpet av året som kommer.

Skriv opp nyttårsforsettene/ønskene på tavlen eller flip-overen. La gjerne resten av gruppen rekke opp hendene sine dersom de er enige i forsetter og ønsker som blir nevnt.

Oppsummering

Det ser ut til at vi er håpefulle alle sammen nå ved begynnelsen av et nytt år. **Men hva hvis det dukker opp problemer som gjør at håpene og drømmene våre ikke går i oppfyllelse? Bør vi miste alt håp av den grunn?** (Ta imot svar, og snakk om at selv de beste forsettene vi har, kan vise seg å bli mislykket.)

La oss lese Hebreerne 6,19 sammen. Hvis vi ser på vers 20, finner vi at dette håpet er som et anker for oss og det knytter oss til Jesus. Han er den vi alltid kan stole på og den vi alltid kan ha tillit til. Skal vi da miste alt håp når ting går galt? (Nei.) Hvorfor ikke det? (Når håpet vårt er knyttet til Jesus vil han gi oss tålmodighet og mot selv om ting ikke går slik vil aller helst ønsker det. Vi vet at noen av de håpene vi har her på jorden blir oppfylt, mens andre kanskje ikke blir oppfylt før vi er sammen med Jesus i himmelen.)

Hvordan er det å tenke på dette? (Fint, oppmuntrende, osv.)

Når en båt setter anker, hvor går ankeret da? (Nedover.) **Når vi setter anker i vårt håp i Jesus, hvilken vei går ankeret da?** (Oppover.) **Når vi vet at**

livene våre er ankret fast i Jesus, bare da har vi virkelig håp. (Forklar om nødvendig det billedlige språket i forbindelse med ankeret.) **Hvorfor er det slik? Fordi...**

JESUS GIR OSS HÅP!

4

Del med andre

Håpets anker

Del ut ankerkopiene. Snakk sammen om at ankeret er et symbol på håp. (Les evt. Hebreerne 6,19 én gang til.) La barna enten klippe dem ut selv, eller ha dem liggende ferdige. La dem skrive «Den røde tråden» og henvisningen til min-

Du trenger:

- kopier av ankeret på s. 142 – gjerne i tykt, farget papir
- evt. sakser
- tegnesaker

neverset – 2. Tessalonikerne 2,16 på ankeret. Vis fram en modell slik at de har noe å se etter. (Hjelp dem som evt. synes det er vanskelig å skrive.) Oppfordre barna til å gi bort ankeret sitt til en de ønsker å oppmuntre med håpet vi har i Jesus, vårt faste anker.

Oppsummering

Kjenner dere noen som kanskje kunne trenge en oppmuntring i løpet av uken som kommer? La gjerne barna nevne navn dersom dette faller naturlig i din gruppe. **Føler vi oss av og til litt motløse selv også, kanskje?** (Ja, noen ganger, nei.) **Det beste man kan gi en som er motløs, er håp! Jesus gir oss håp for det nye året. Vi mennesker trenger å være i kontakt med ham for å kunne glede oss over dette håpet. Mange mennesker trenger å høre «Den røde tråden» slik at de også kan ha et håp for framtiden. Og hvordan var «Den røde tråden» i dag?**

JESUS GIR OSS HÅP!

Avslutning

Les høyt fra Jeremia 29,11. I bønn takker du Jesus for at han gir oss håp for framtiden.

Som du har sagt, Herre

henvisninger:

Lukas 2,21-38;
Alfa og Omega 4,
kap. 5

Minnevers:

«Vår Herre Jesus Kristus selv og Gud, vår Far, som har elsket oss og i sin nåde gitt oss en evig trøst og et godt håp, han gi deres hjerte mot og styrke til alt godt i ord og gjerning!»
(2. Tessaloniker 2,16)

Den røde tråden:

Gud gir oss håp!

Johnny og Karianne gledet seg veldig. Bestemor skulle komme på besøk i ferien, og de ventet henne faktisk i dag. Johnny og Karianne satt ved vinduet og så etter henne. Så ringte telefonen. Det var bestemor. Det var blitt storm der hun bodde, og derfor kunne hun ikke komme i dag likevel. I morgen var det meldt fint vær igjen, og da skulle hun komme.

Johnny og Karianne ble skuffet, men de visste at bestemor ville holde det hun lovte. Derfor gledet de seg fremdeles, og håpet på å se henne i morgen.

For rundt to tusen år siden ventet og ventet Simeon og Anna på at Messias skulle komme. De hadde et håp! De trodde på at han ville komme, men ville de forstå hvem han var når han kom?

Hjertet til Simeon var rastløst. Han prøvde å gå enda litt raskere mens han klatret oppover tempelhøyden. Folk gikk høflig inn til siden for å gjøre plass til denne gamle mannen som hadde et oppdrag.

Det var Den Hellige Ånd som ledet Simeon til tempelet. Mens han gikk, tenkte Simeon på en dag for veldig lenge siden. Den Hellige Ånd hadde gitt ham et viktig løfte: «Du skal ikke dø før du har sett Messias!» Simeon tenkte på det løftet hele tiden. Nå skulle han få se Messias – i dag var dagen!

Simeon ble kortpustet etter hvert som han kom seg lenger og lenger oppover, men han smilte likevel. Han hadde ikke så mange krefter lenger, men det var greit, for han hadde noe som var enda bedre! Han hadde et håp – håpet som å få se Messias i dag!

Simeon så seg rundt idet han gikk inn i tempelet. Alt syntes å være slik det pleide. Prestene utførte høytidlig de oppgavene de skulle gjøre. Det var ingen begeistret folke-mengde der som ventet på

den fantastiske nyheten. *Messias er her! MESSIAS ER KOMMET!* Den Hellige Ånd hadde fortalt ham dette, men hvor var han?

Simeon gikk forbi et fattig par. Den unge moren holdt babyen trygt i armene sine. Det var en spesiell grunn til at de hadde kommet til tempelet med barnet sitt. Han skulle bli innviet til Herren, slik loven krevde det. Simeon smilte. Han elsket å se lykkelige foreldre med babyene sine. Det var en veldig hyggelig del av tjenesten i tempelet.

Met ett stoppet han. Det var noe med dette paret... Han stoppet for å titte ekstra nøye på nettopp denne babyen. Og så bare visste han det. Han var helt sikker!

Ansiktet hans lyste av forventning da Simeon nærmet seg paret. Han smilte bredt og nikket til foreldrene mens han tok babyen i armene sine. Så løftet han øynene til himmelen. Moren og faren til babyen så på i forundring. De så hvordan ansiktet han skinte av glede, og de så tårene som rant nedover kinnene hans i takknemlighet. De lyttet nøye mens han bad til Gud.

«Herre, nå lar du din tjener fare herfra i fred, slik som du har sagt. Med egne øyne har jeg sett din frelse...» Maria og Josef smilte. Denne gamle profeten visste det! Han visste det, og han forstod deres hemmelighet om Messias.

Akkurat da var det at en gammel dame, profetinnen Anna, kom mot dem. Hun hadde kommet til tempelet hver dag i mange år. Hun hadde også ønsket å få se Guds nådes gave som han hadde lovet å gi menneskene. Sammen lovpriste Anna og Simeon Gud for det lille Jesusbarnet.

Simeon og Anna var blant de aller første menneskene som forstod at Jesus var Messias, han som hele Israel ventet på. De var blant de aller første menneskene som fortalte nyheten om at han var kommet. Håpet deres var kommet til jorden, og det samme håpet er vårt håp nå i dag. **JESUS GIR OSS HÅP!**

Daglige aktiviteter

Sabbaten

– Hvis det er mulig, kan du og familien din dra til et sted der dere kan se båter på vannet. Dere kan også velge å se på bilder av båter. Hva er det som gjør at båtene ikke driver vekk? Les bibelfortellingen sammen for å lære om et annet slags anker. Les Hebreerne 6,19. Hvor fant Simeon og Anna Messias?

– Les 2. Tessaloniker 2,16 og 17 sammen. Tegn og klipp ut et anker, og skriv minneverset ditt på det.
– Syng sangen «Min båt er så liten» (*Barnas Lovsang nr. 171 a og b*, *Min båt er så liten nr. 6*, *Salmer og Lovsanger nr. 592*)

Søndag

– Les Lukas 2,21-24 sammen. Lille Jesus fikk navnet «Jesus» da han var ____ dager gammel. Da han var omtrent 40 dager gammel, tok Maria og Josef ham med til tempelet for å innvie ham til Herren.

– Denne uken gjør du ferdig boken «Det lille Jesusbarnet». Tegn en tegning av Maria og Josef som kommer til tempelet med Jesus. De har også med seg to duer. Tegn en annen tegning av en prest som holder Jesus mens han innvier ham til Gud. Skriv en tittel til hver av tegningene.

– Les minneverset ditt sammen med familien din.

Mandag

– Les Lukas 2,25-35, gjerne som familieandakt. Hvorfor tror du at Simeon var så interessert i det lille Jesusbarnet? (Sett kryss ved de riktige svarene!)

__ Han elsket babyer.

__ Hele Israel håpet på at Messias skulle komme.

__ Messias skulle frelse folket fra deres synder.

__ Han ville så gjerne se Messias før han døde.

– Tegn en tegning av Simeon som holder Jesusbarnet. Den skal være til boken «Det lille Jesusbarnet». Lag en tittel til tegningen.

– Lær bort minneverset ditt til familien din.

Tirsdag

– Les Lukas 2,36-38 sammen med familien din. Simeon og Anna visste at Jesus var en gave som Gud gav oss mennesker på grunn av sin nåde. Dette betyr at: (Sett kryss ved de riktige svarene.)

__ Jesus gir oss glede. __ Jesus gir oss tilgivelse. __ Jesus gir oss håp.

– Tegn en tegning av Anna sammen med Simeon, Jesusbarnet, Maria og Josef. Sett tegningen inn i «Det lille Jesusbarnet»- boken.

– Les eller si fram minneverset sammen.

– Syng sangen «Gud vil at alle (mennesker skal bli frelst)». (*Barnas Lovsang nr. 203 a og b*)

Onsdag

– Fortell de andre i familien din om en ting du ønsker at skal skje neste uke, neste år og i evigheten. Be dem om å fortelle om hva de håper på for framtiden.

– Hvem gir oss et håp som kan vare i all evighet? Hvordan delte Anna sitt håp med andre? Les Lukas 2,38 sammen. Hvordan kan vi dele vårt håp med andre?

– Syng sangen «Spre lys og glede» (*Barnas Lovsang nr. 127 a og b*) eller «Lys opp det hjørnet» (*Hjertesanger nr. 115*).

Torsdag

– Snakk sammen med de andre i familien din om storm og uvær. Hvordan tror du det ville det være å sitte i en liten båt hvis det ble storm mens du var ute på vannet? Les Hebreerne 6,19 (første del) sammen. Hvordan er vårt håp i Jesus?

– Lag en båt av modelleire, tre eller papir. Lag et anker og fest det til båten med en snor. Hvem er vårt anker?

Fredag

– Lag et lite rollespill ut av bibelfortellingen.

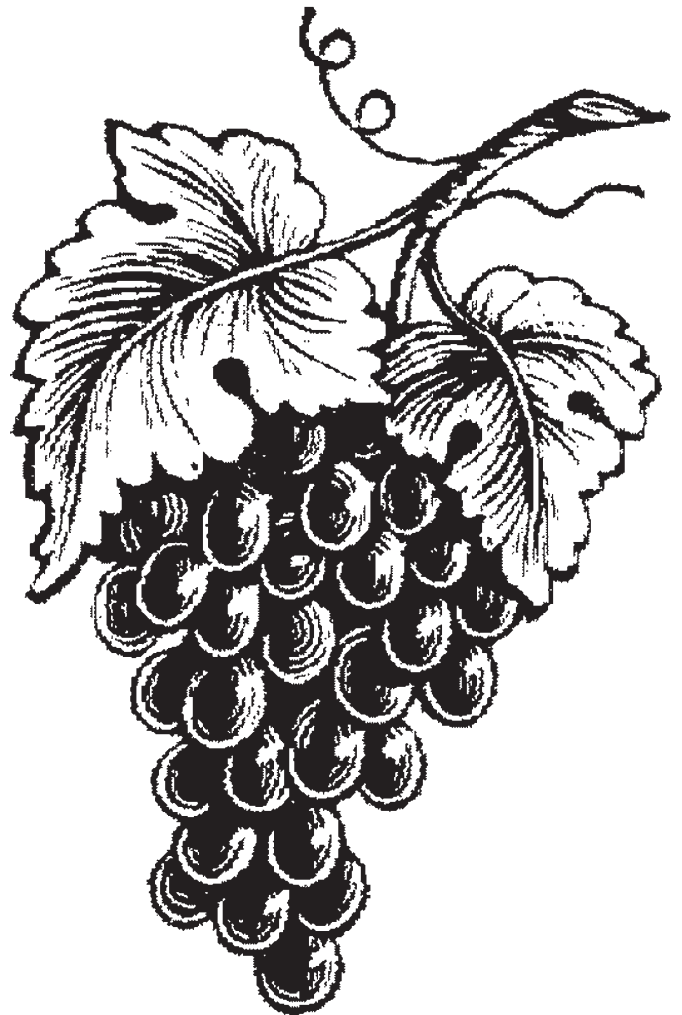
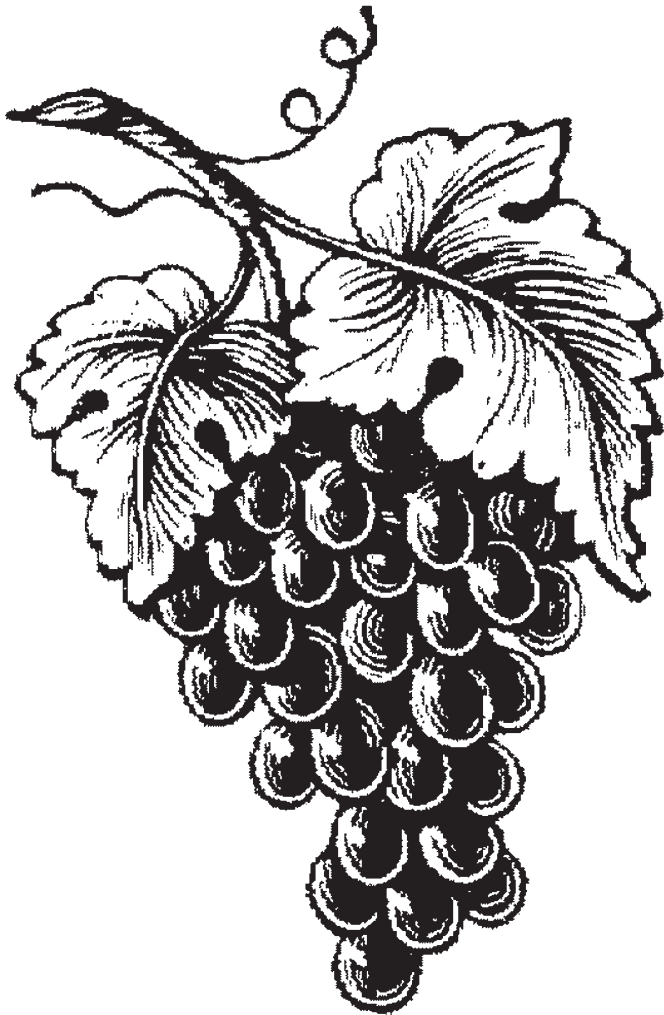
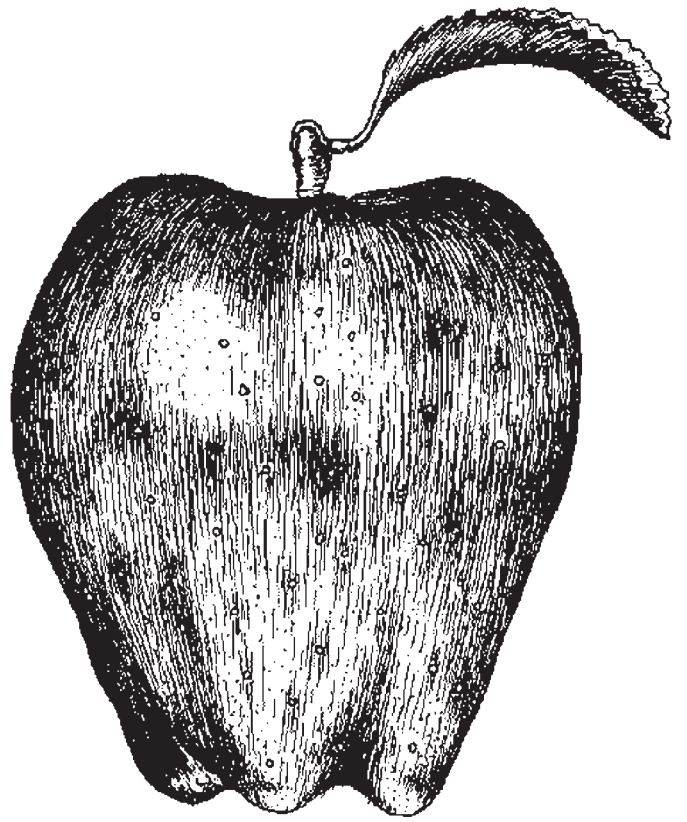
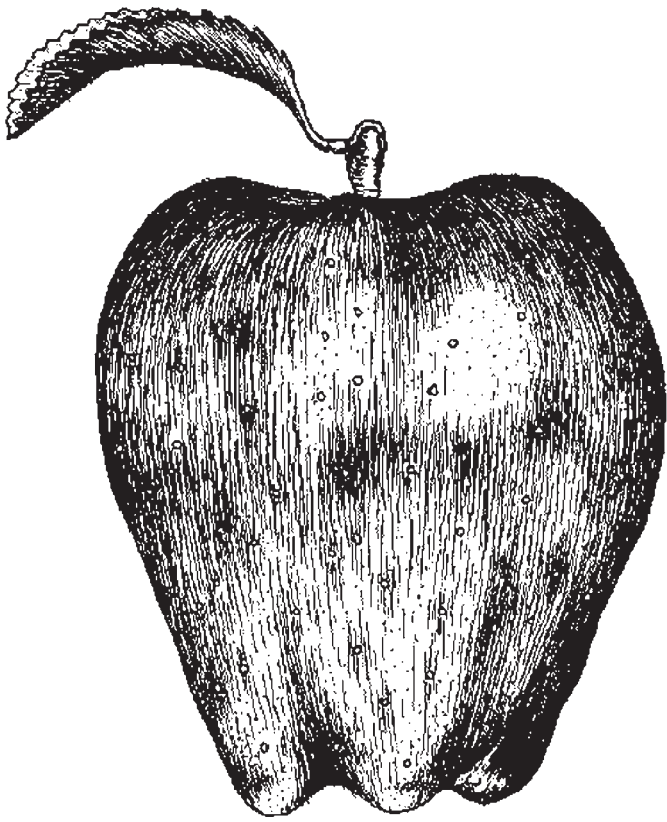
Lag den siste siden i boken «Det lille Jesusbarnet».

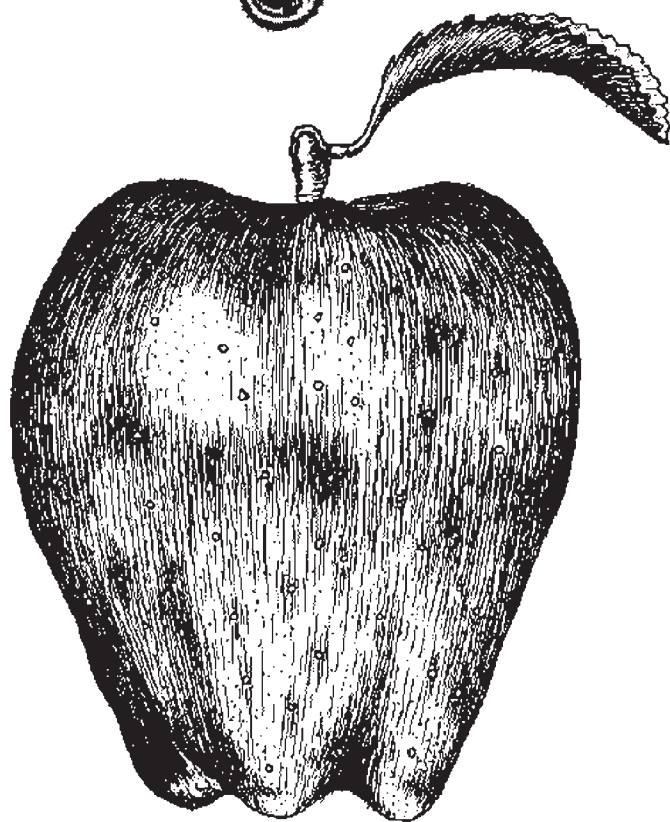
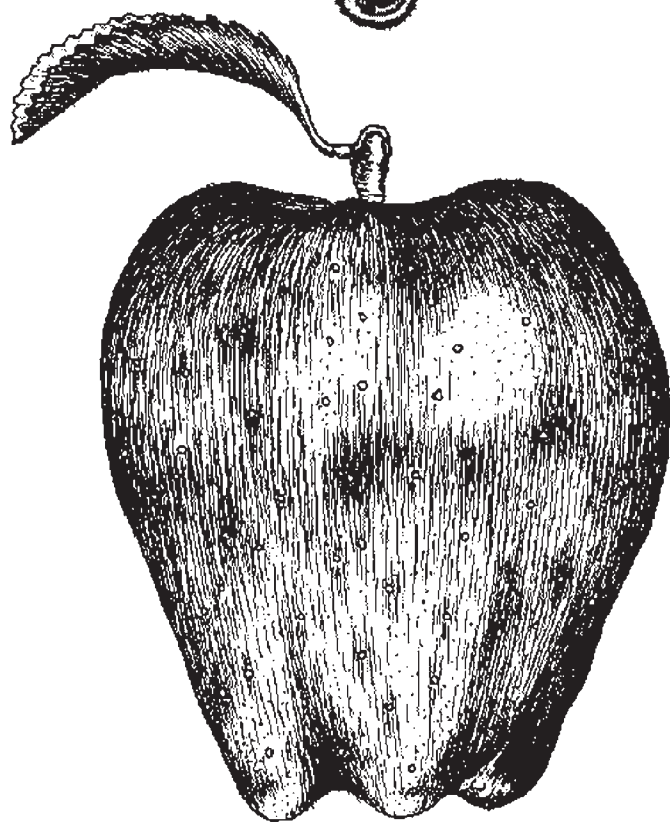
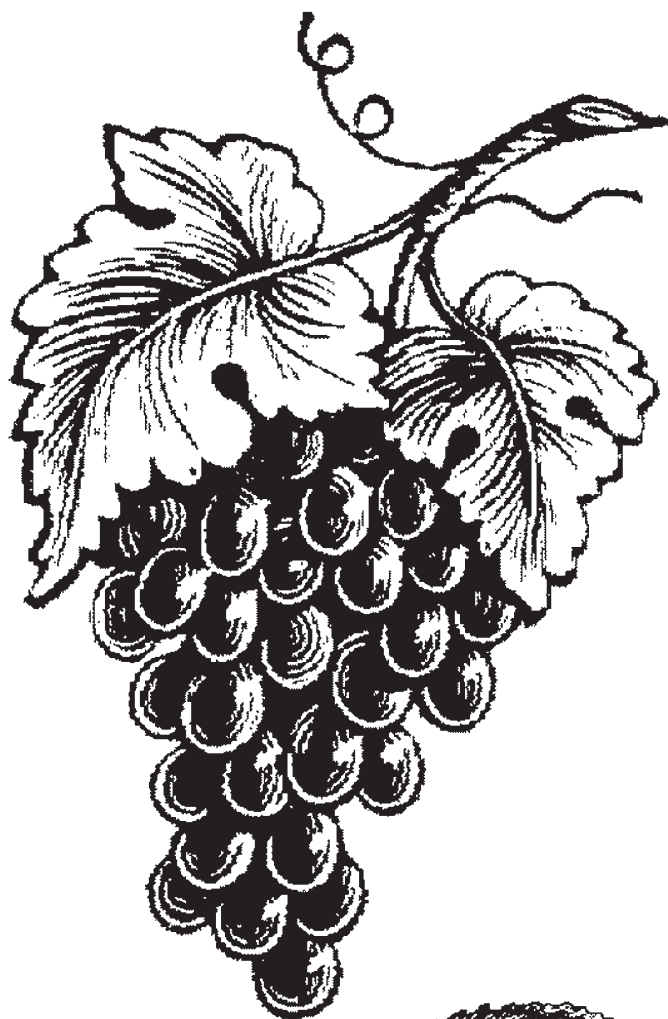
– Tegn eller sett inn et bilde av Jesus som kommer i skyene. Skriv denne overskriften: «Han skal komme igjen – Han er vårt håp!»

– Syng sanger om håp sammen. Fortell hverandre om hva dere håper på for det nye året og hvilke nyttårsforsetter dere kanskje har.

– Les Jeremia 29,11 og Titus 2,13 sammen. Hvilken framtid planlegger Jesus for deg og for familien din? Be om at Gud må vise dere hva han ønsker at dere skal gjøre med livene deres.

– Si fram minneverset ditt som avslutning.

«Jesus Kristus ... har elsket oss, og i sin nåde gitt oss
en evig trøst og et godt håp.» (2. Tessaloniker 2,16)

MINNEVERSENE MINE

1. «La oss heller oppmuntre hverandre...» (Hebreerne 10,25 – midtre del)
2. «Søk først Guds rike og hans rettferdighet, så skal dere få alt dette andre i tillegg.» (Matteus 6,33).
3. «For i morgen vil Herren gjøre underfulle ting blant dere.» (Josva 3,5 – siste del)
4. «Se hvor godt og vakker det er når brødre bor fredelig sammen.» (Salmene 133,1)
5. «Du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte og av hele din sjel og av all din makt.» (5. Mosebok 6,5)
6. «Alt du gjør med din hånd, skal du gjøre etter beste evne.» (Forkynneren 9,10 – første del)
7. «Tjen hverandre, hver med den nådegave han har fått,...» (1. Peter 4,10 – første del)
8. «...for du skal gå fram foran Herren og rydde vei for ham...» (Lukas 1,76 – siste del)
9. «Gud være takk for sin usigelige gave!» (2. Kor. 9,15)
10. «Frykt ikke! Jeg kommer til dere med bud om en stor glede, en glede for hele folket...» (Lukas 2,10 – midtre del av verset)
11. «All god gave og all fullkommen gave kommer ovenfra, fra lysenes Far.» (Jakob 1,17 – første del)
12. «Frykt ikke! Jeg kommer til dere med bud om en stor glede, en glede for hele folket: I dag er det født dere en frelser i Davids by; han er Kristus Herren.» (Lukas 2,10 – siste del og 11)
13. «Vår Herre Jesus Kristus selv og Gud, vår Far, som har elsket oss og i sin nåde gitt oss en evig trøst og et godt håp, han gi deres hjerte mot og styrke til alt godt i ord og gjerning!» (2. Tessaloniker 2,16)